

EBA/GL/2026/06

26 June 2026

Reviderede retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP) og tilsynsmæssige stresstest

Compliance-og indberetningsforpligtelser

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og finansielle institutter bestræbe sig på at efterleve disse retningslinjer bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler EBA's syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem og på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1093/2010, og som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 28/12/2026 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, med referencen "EBA/GL/2026/06". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Afsnit 1. Emne, anvendelsesområde og definitioner og gennemførelse

Emne

1. I disse retningslinjer angives en række fælles procedurer og metoder for funktionsmåden af tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen (SREP), der er omhandlet i artikel 48n, artikel 97 og artikel 107, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU², herunder for vurdering af organiseringen og behandlingen af de risici, herunder hvidvask og terrorfinansiering, der er omhandlet i artikel 76-87 i dette direktiv, og for de processer og foranstaltninger, der iværksættes på grundlag af artikel 98, 100, 101, 102, 104, 104a, 104b, 104c, 105 og 107, stk. 1, litra b), og artikel 117 i dette direktiv. Disse retningslinjer har til formål at udarbejde fælles metoder, der skal anvendes af de kompetente myndigheder, når de gennemfører en tilsynsstresstest i forbindelse med deres SREP, jf. artikel 100, stk. 2, i direktiv nr. 2013/36/EU. Desuden præciserer disse retningslinjer i overensstemmelse med artikel 104a, stk. 7, i direktiv (EU) 2024/1619, hvordan kravene skal gennemføres i praksis, når et institut er blevet underlagt outputgulvet.
2. Disse retningslinjer fastlægger ikke metoder til stresstest, der foretages af EBA i samarbejde med andre kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 22 i forordning (EU) nr. 1093/2010. De redegør snarere for anvendelsesområdet for stresstest og hjælper med at fastlægge passende rammer for overvejelser omkring fremtidige EBA-stresstest som blot en del af pakken af tilsynsmæssige stresstest.

Anvendelsesområde

3. De kompetente myndigheder bør anvende disse retningslinjer i det omfang, der er fastsat i artikel 110 i direktiv 2013/36/EU, og under hensyntagen til de krav og undtagelser, der anvendes i medfør af artikel 108 og 109 i direktiv 2013/36/EU.
4. For de moderselskaber og datterselskaber, der indgår i konsolideringen, bør de kompetente myndigheder afpasse dybden og detaljeringsgraden af deres vurderinger efter det anvendelsesomfang, der er fastsat i kravene i første del, afsnit II, i forordning (EU) nr. 575/2013, og bl.a. tage hensyn til de undtagelser, der anvendes i medfør af artikel 7 og 10 i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikel 21 i direktiv 2013/36/EU.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

5. Når et institut har et datterselskab i samme medlemsstat, men ikke har indrømmet undtagelser i henhold til første del i forordning (EU) nr. 575/2013, kan der anvendes en forholdsmæssig tilgang ved vurderingen af kapital- og likviditetsgrundlaget, hvor der fokuseres på at vurdere allokeringen af kapital og likviditet mellem enhederne og på potentielle hindringer for overførsel af kapital eller likviditet inden for koncernen.
6. For grænseoverskridende koncerner bør de proceduremæssige krav anvendes på en koordineret måde inden for rammerne af tilsynskollegier, der er oprettet i medfør af artikel 116 eller 51 i direktiv 2013/36/EU. Det forklares nærmere i afsnit 10, hvordan disse retningslinjer finder anvendelse på grænseoverskridende koncerner og deres enheder.
7. Når et institut har oprettet en likviditetsundergruppe i medfør af artikel 8 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de kompetente myndigheder foretage deres vurdering af likviditets- og finansieringsrisiciene og anvende tilsynsforanstaltninger i forhold til likviditetsundergruppen for de enheder, der indgår i denne undergruppe.

Målgruppe

8. Retningslinjerne er rettet til de kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 4, stk. 2, nr. viii), i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Definitioner

9. Medmindre andet er angivet, har de udtryk, der er anvendt og defineret i EU-forordning nr. 575/2013³, direktiv nr. 2013/36/EU, direktiv nr. 2014/59/EU⁴ eller EBA's retningslinjer for institutternes stresstest⁵, den samme betydning i retningslinjerne. I disse retningslinjer finder følgende definitioner endvidere anvendelse:

"AML/CFT-tilsynsmyndighed": en tilsynsmyndighed som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 45), i forordning (EU) 2024/1624, der har til opgave at føre tilsyn med, at institutterne overholder bestemmelserne i nævnte forordning.

"Kapitalbufferkrav": de kapitalgrundlagskrav, der er præciseret i afsnit VII, kapitel 4, i direktiv 2013/36/EU.

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EF af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ EBA's retningslinjer for institutternes stresstest (EBA/GL/2018/04).

"Konsoliderende institut": et institut, der skal overholde tilsynskravene på grundlag af den konsoliderede situation, i overensstemmelse med første del, afsnit 2, kapitel 2, i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Likviditetsdækningspotentiale": instituttets evne til at besidde eller have adgang til overskydende likviditet på kort, mellemlang og lang sigt for at imødegå stressscenarier.

"Finansieringsrisiko": risikoen for, at instituttet kommer til at mangle stabile finansieringskilder på mellemlang og lang sigt, hvilket resulterer i en aktuel eller potentiel risiko for, at det ikke kan opfylde sine finansielle forpligtelser – f.eks. betalinger og behov for sikkerhedsstillelse – der forfalder på mellemlang til lang sigt, eller ikke kan opfylde disse forpligtelser, uden at det medfører uacceptable stigninger i finansieringsomkostningerne.

"Valutaudlån": udlån til låntagere, uanset kreditfacilitetens juridiske form (f.eks. i form af udskudte betalinger eller lignende finansielle ordninger), i andre valutaer end det lovlige betalingsmiddel i det land, hvor låntageren har bopæl.

"Risiko forbundet med långivning i udenlandsk valuta": den aktuelle eller potentielle risiko for instituttets indtjening og kapitalgrundlag, der opstår ved valutaudlån til uafdækkede låntagere.

"Proces til vurdering af det interne kapitalgrundlag (ICAAP)": den proces til identifikation, måling, styring og overvågning af den interne kapital, som instituttet fastlægger i henhold til artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.

"Proces til vurdering af den interne likviditet (ILAAP)": den proces til identifikation, måling, styring og overvågning af likviditeten, som instituttet indfører i medfør af artikel 86 i direktiv 2013/36/EU.

"Instituttets kategori": den indikator for instituttets systemiske betydning, der er fastlagt ud fra instituttets størrelse og kompleksitet og omfanget af dets aktiviteter.

"Intradagslikviditet": de midler, som instituttet har adgang til i løbet af en arbejdsdag, og som det kan anvende til at foretage betalinger med i realtid.

"Intradagslikvidetsrisiko": den aktuelle eller potentielle risiko for, at instituttet ikke forvalter sit behov for intradagslikviditet på en effektiv måde.

"Makroprudentielt krav" eller "makroprudentiel foranstaltning": et krav eller en foranstaltning, der pålægges af en kompetent eller udpeget myndighed for at imødegå den makroprudentielle eller systemiske risiko.

"Væsentlig valuta": en valuta, hvori instituttet besidder væsentlige balanceførte eller ikkebalanceførte positioner.

"Risiko for hvidvask og terrorfinansiering (ML/TF-risiko)": risikoen som defineret i EBA's retningslinjer for risikobaseret tilsyn⁶.

"Operationel modstandsdygtighed": et instituts evne til at varetage kritiske eller vigtige funktioner under forstyrrelser.

"Overordnet kapitalkrav (OCR)": summen af det samlede SREP-kapitalkrav (TSCR), kapitalbufferkravene og de makroprudentielle krav, der er udtrykt som kapitalgrundlagskrav.

"Overordnet gearingsgradkrav (OLRR)": summen af det samlede SREP-gearingsgradkrav (TSLRR) og G-SII-gearingsgradbufferkravet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Overordnet SREP-vurdering": ajourført vurdering af et instituts overordnede levedygtighed baseret på en vurdering af SREP-elementerne.

"Overordnet SREP-score": numerisk indikator for den overordnede risiko for instituttets levedygtighed baseret på den overordnede SREP-vurdering.

"Søjle 1-kapitalgrundlagskrav" eller "P1R": de kapitalgrundlagskrav, som instituttet skal opfylde i henhold til del tre, fire og syv i forordning (EU) nr. 575/2013 og kapitel 2 i forordning (EU) 2017/2402.

"Vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag" eller "P2G": omfanget og kvaliteten med hensyn til det kapitalgrundlag, som instituttet forventes at besidde ud over dets OCR, som er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer.

"Vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag vedrørende risikoen for overdreven gearing" eller "P2G-LR": omfanget og kvaliteten med hensyn til det kapitalgrundlag, som instituttet forventes at besidde ud over dets OLRR, som er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer.

"Søjle 2-krav" eller "P2R": de yderligere kapitalgrundlagskrav, som er pålagt i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU for at imødegå andre risici end risikoen for overdreven gearing.

"Søjle 2-krav vedrørende risikoen for overdreven gearing" eller "P2R-LR": de yderligere kapitalgrundlagskrav, der pålægges i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU for at imødegå risikoen for overdreven gearing.

"Omdømmerisiko": den aktuelle eller potentielle risiko, som en skade på instituttets omdømme udgør for instituttets indtjening, kapitalgrundlag eller likviditet.

⁶ EBA's retningslinjer vedrørende kendetegnene ved en risikobaseret tilgang til tilsyn med bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og de skridt, der skal tages, når der føres tilsyn på et risikobaseret grundlag, jf. artikel 48, stk. 10, i direktiv (EU) 2015/849 (om ændring af de fælles retningslinjer ESAs/2016/72) ("Retningslinjerne vedrørende risikobaseret tilsyn") (EBA/GL/2021/16).

"Risikovillighed": det samlede risikoniveau og de typer af risici, som instituttet er villigt til at påtage sig for at nå sine strategiske mål inden for rammerne af sin risikokapacitet og i overensstemmelse med sin forretningsmodel.

"Risikoscore": det numeriske udtryk, der opsummerer en tilsynsmæssig vurdering af en individuel risiko for kapital, likviditet og finansiering, der repræsenterer sandsynligheden for, at en risiko vil have en betydelig tilsynsmæssig indvirkning på instituttet, (f.eks. et potentielt tab), efter at have overvejet risikostyring og -kontroller og før overvejelse af instituttets evne til at afbøde risikoen gennem tilgængelige kapital- eller likviditetsressourcer.

"Kapitalrisici": specifikke risici, der i givet fald vil få væsentlige tilsynsmæssige konsekvenser for instituttets kapitalgrundlag inden for de næste 12 måneder. Kapitalrisici omfatter, men er ikke begrænset til, de risici, der er omhandlet i artikel 79-87 i direktiv 2013/36/EU.

"Likviditets- og finansieringsrisici": specifikke risici, der i givet fald vil få væsentlige tilsynsmæssige konsekvenser for instituttets likviditet over forskellige tidshorisonter.

"SREP-element": et af følgende elementer: forretningsmodelanalyse, vurdering af intern ledelse og risikokontroller på institutniveau, vurdering af kapitalrisici, SREP-kapitalvurdering eller SREP-likviditets- og finansieringsvurdering.

"Tilsynsmæssige benchmarks": risikospecifikke kvantitative redskaber eller metoder, som udvikles af den kompetente myndighed for at vurdere, hvilket kapitalgrundlag der kræves for at dække risici eller risikoelementer, der ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013.

"Overlevelsesperiode": den periode, hvori instituttet kan fortsætte driften i stresssituationer og stadig opfylde sine betalingsforpligtelser.

"Samlet risikoeksponering (TREA)": den samlede risikoeksponering, der er defineret i artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013.

"Samlet SREP-kapitalkrav (TSCR)": summen af de kapitalgrundlagskrav, der er præciseret i artikel 92, stk. 1, litra a)-c), i forordning (EU) nr. 575/2013, og de krav om yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer for at imødegå andre risici end risikoen for overdreven gearing.

"Samlet SREP-gearingsgradkrav (TSLRR)": summen af de kapitalgrundlagskrav, der er præciseret i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og de krav om yderligere kapitalgrundlag, der er fastsat i overensstemmelse med kriterierne i disse retningslinjer for at imødegå risikoen for overdreven gearing.

"Uafdækkede låntagere": detail- og SMV-låntagere uden en naturlig eller finansiell afdækning, som er eksponeret for valutamismatch mellem lånets valuta og dækningsvalutaen; naturlig risikoafdækning omfatter navnlig de tilfælde, hvor låntager modtager indkomst i udenlandsk

valuta (f.eks. pengeoverførsler/eksportindtægter), mens finansiel afdækning normalt forudsætter, at der foreligger en kontrakt med et finansielt institut.

"Levedygtighedsscore": numerisk udtryk, der opsummerer den tilsynsmæssige vurdering af et SREP-element, og derved giver en indikation af risikoen for instituttets levedygtighed baseret på det vurderede SREP-element.

Anvendelsesdato

10. Disse retningslinjer finder anvendelse fra den 1. januar 2027.

Punkt 102, 103, 239, 462 og 463 samt punkt 470, litra f), finder anvendelse fra den 1. januar 2027, bortset fra bestemmelserne om hensyntagen til risikoen for manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner, som finder anvendelse fra den 10. juli 2027.

Afsnit 12 finder anvendelse fra den 11. januar 2027.

Ophævelse

11. EBA's retningslinjer for fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (SREP) og tilsynsmæssige stresstest af 22. marts 2022 (EBA/GL/2022/03) og EBA's retningslinjer for vurdering af IKT-risiko under SREP (EBA/GL/2017/05) ophæves med virkning fra den 1. januar 2027. Henvisningerne til de ophævede retningslinjer forstås som henvisninger til disse retningslinjer.

Afsnit 2. SREP-rammen

2.1. Oversigt over SREP-rammen

12. De kompetente myndigheder bør have en omfattende SREP-ramme, der omfatter følgende komponenter, som bør vurderes regelmæssigt under hensyntagen til den liste over retsakter, der er offentliggjort separat på EBA's websted, og i forhold til hvilken instituttets overholdelse skal vurderes. SREP-engagementsmodellen i afsnit 2.4 beskriver, hvordan denne ramme kan tilpasses til forskellige institutter i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Disse komponenter er:

- a. kategorisering af instituttet, jf. afsnit 2.1.1
- b. overvågning af nøgleindikatorer, jf. afsnit 3
- c. forretningsmodelanalyse (BMA), jf. afsnit 4
- d. vurdering af intern ledelse og kontroller på institutniveau, jf. afsnit 5
- e. vurdering af kapitalrisici, jf. afsnit 6
- f. vurdering af, om instituttets kapitalgrundlag er tilstrækkeligt, jf. afsnit 7
- g. vurdering af likviditets- og finansieringsrisici og SREP-likviditets- og finansieringsvurdering, jf. afsnit 8
- h. den overordnede SREP-vurdering (herunder anvendelsen af tilsynsforanstaltninger – og foranstaltninger til tidlig indgriben, hvor det er nødvendigt) samt kommunikation, jf. henholdsvis afsnit 9 og afsnit 2.1.2.

13. De kompetente myndigheder bør betragte SREP som en løbende proces, der integrerer resultaterne af alle tilsynsaktiviteter og alle tilgængelige informationskilder i et samlet tilsynsoverblik over et institut. I tilsynskontrol- og vurderingsprocessen bør der tages hensyn til følgende:

- a. resultaterne af tidligere SREP-vurderinger, forretningsmodelanalyser og løbende tilsyn på afstand
- b. instituttets regnskabsaflæggelse, strategiplan(er), lovpligtig indberetning (fælles indberetning – COREP, finansiel indberetning – FINREP og eventuelt kreditregister) og intern rapportering (f.eks. ledelsesinformation, indberetning af kapital og likviditet samt interne risikorapporter)
- c. instituttets ordninger for ICAAP/ILAAP og genopretningsplanlægning
- d. kontrol på stedet
- e. vurderinger baseret på interne modeller
- f. målrettet dybdegående analyse
- g. horisontale tematiske kontroller

- h. stresstestanalyse
- i. rapporter fra tredjeparter (f.eks. revisionsrapporter og rapporter fra aktie-/kreditanalytikere)
- j. andre relevante sektorbestemte eller makroøkonomiske studier/undersøgelser.

2.1.1. Kategorisering af institutter

14. De kompetente myndigheder bør inddele alle institutter under deres tilsyn i fire forskellige kategorier baseret på størrelse, den systemiske betydning, arten, omfanget og kompleksiteten af de pågældende institutters aktiviteter og under hensyntagen til artikel 97, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU. Kategoriseringen bør afspejle vurderingen af den systemiske risiko, som institutterne udgør for det finansielle system.
15. Hvis de kompetente myndigheder inden for en koncern fastslår, at relevansen af de forskellige enheder i koncernen – på baggrund af de elementer, der er anført i punkt 17 – varierer, kan de anvende en kategorisering på individuelt niveau for at afspejle disse forskelle (f.eks. ved at tildele forskellige kategorier til forskellige datterselskaber i koncernen og/eller den konsoliderede enhed).
16. De kompetente myndigheder bør revurdere kategoriseringen af deres institutter med jævne mellemrum og efter begivenheder, der kan påvirke forretningsmodellernes risikoniveau, eller efter større virksomhedsmæssige tiltag, f.eks. en omfattende afhændelse, en fusion eller en overtagelse samt vigtige strategiske tiltag.
17. For at sikre et minimumsniveau af sammenlignelighed bør de kompetente myndigheder tage udgangspunkt i nedenstående kategorier:
 - Kategori 1 – alle institutter defineret som "store institutter" i artikel 4, stk. 1, nr. 146), i forordning (EU) nr. 575/2013. De kompetente myndigheder kan af proportionalitetshensyn klassificere "store institutter" som kategori 2- eller kategori 3-institutter, forudsat at de ikke er G-SII'er. Omklassificeringen af "store institutter", der ikke er G-SII'er, bør foretages i overensstemmelse med de kvalitative kriterier i kategori 2 og kategori 3 nedenfor, under hensyntagen til instituttets størrelse, systemiske betydning samt arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter.
 - Kategori 2 – i) mellemstore til store institutter, bortset fra dem, der er omfattet af kategori 1, som ikke er et "lille og ikkekomplekst institut" som defineret i artikel 4, stk. 1, led 145, i forordning (EU) nr. 575/2013, og som har aktiviteter inden for flere forretningsområder, herunder andre forretningsområder end bankvirksomhed, og tilbyder kreditprodukter og finansielle produkter til detail- og erhvervskunder, ii) ikkesystemisk vigtige specialiserede institutter med betydelige markedsandele inden for deres forretningsområder eller betalingssystemer eller handelsplatforme/-markeder til finansielle instrumenter, iii) institutter, der på grund af deres størrelse, aktiviteter eller forretningsmodel (f.eks. centrale institutter i en institutsikringsordning, CCP'er, CSD'er, centrale andelsbanker eller centrale

sparekasser) anses for vigtige for økonomien (f.eks. med hensyn til samlede aktiver i forhold til bruttonationalproduktet – TA/BNP) eller for banksektoren i en bestemt medlemsstat.

- ▶ Kategori 3 – i) andre små og mellemstore institutter end dem, der er omfattet af kategori 1 og 2, som ikke er et "lille og ikkekomplekst institut" som defineret i artikel 4, stk. 1, led 145, i forordning (EU) nr. 575/2013, som opererer inden for et begrænset antal forretningsområder eller med ikkevæsentlige grænseoverskridende aktiviteter, og som primært tilbyder kreditprodukter til detail- og erhvervskunder samt institutionelle kunder med et begrænset udbud af finansielle produkter, og ii) specialiserede institutter med mindre betydelige markedsandele inden for deres forretningsområder eller betalingssystemer eller finansielle børser.
- ▶ Kategori 4 – alle institutter defineret som et "lille og ikkekomplekst institut" i artikel 4, stk. 1, led 145, i forordning (EU) nr. 575/2013 og alle andre små ikkekomplekse institutter, der ikke falder ind under kategori 1-3 (f.eks. med et begrænset aktivitetsområde og ikkebetydelige markedsandele i deres forretningsområder).

2.1.2. Løbende vurdering af risici, eskaleringsrammer og tilsynsforanstaltninger

18. De kompetente myndigheder bør løbende vurdere de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, gennem deres tilsynsaktiviteter i overensstemmelse med SREP-engagementsmodellen, der er beskrevet i afsnit 2.4.
19. De kompetente myndigheder bør sikre, at resultaterne af deres vurderinger dokumenteres klart med fokus på de grundlæggende årsager til de konstaterede mangler. Disse resultater bør afspejles i de SREP-scorer, der tildeles i overensstemmelse med disse retningslinjer, og bør danne grundlag for de efterfølgende tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan iværksætte i henhold til artikel 102, 104 og 105 i direktiv 2013/36/EU og national lovgivning, samt foranstaltninger til tidlig indgriben, hvor det er nødvendigt, jf. artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, eller en kombination af ovenstående.
20. Som led i deres løbende tilsynsaktiviteter bør de kompetente myndigheder iværksætte passende og rettidige opfølgingsforanstaltninger for at sikre, at et institut effektivt har afhjulpet de konstaterede mangler. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder fastlægge en eskaleringsramme på højt niveau for tilsynsforanstaltninger, der understøtter udvælgelsen af de mest hensigtsmæssige foranstaltninger (både kvantitative og kvalitative) til at afhjælpe de konstaterede mangler. Dette berører ikke de tilsynsbeføjelser, der er tillagt i henhold til det gældende retsgrundlag, og de kompetente myndigheders skøn med hensyn til at fastlægge de mest hensigtsmæssige foranstaltninger på grundlag af de specifikke omstændigheder og mangler.
21. Den ramme, der er omtalt i det foregående punkt, bør omfatte følgende foranstaltninger, som ikke nødvendigvis skal gennemføres i en bestemt rækkefølge, og som kan skærpes eller lempes alt efter behov:

- a. indledning af en udvidet tilsynsdialog med instituttet, f.eks. ved at afholde et møde med ledelsen eller kræve, at instituttet foretager en selv vurdering
- b. formidling af de korrigerende foranstaltninger, der forventes af instituttet (ikkebindende foranstaltninger), f.eks. tilsynsmyndighedens forventninger eller anbefalinger
- c. krav om specifikke korrigerende foranstaltninger fra instituttet (bindende foranstaltninger), f.eks. fastsættelse af kvalitative mål, som instituttet skal overholde, og/eller fastsættelse/forhøjelse af søjle 2-kravene eller likviditetskravene
- d. gennemførelse af tilsynsforanstaltninger med henblik på at afhjælpe de konstaterede mangler, f.eks. administrative sanktioner, afhjælpende foranstaltninger eller bøder.

22. Ved valg af tilsynsforanstaltninger bør de kompetente myndigheder kortlægge hele eskaleringsforløbet under hensyntagen til de foreliggende oplysninger, instituttets art, størrelse og kompleksitet samt behovet for at sikre, at de konstaterede mangler afhjælpes rettidigt. Valget bør baseres på følgende overvejelser, i det omfang de er relevante:

- a. det tilsigtede resultat, som foranstaltningerne sigter mod at opnå, og, hvor det er muligt, de forventede tidsfrister for, hvornår instituttet skal have afhjulpet manglerne
- b. manglernes væsentlighed og de potentielle tilsynsmæssige konsekvenser af, at der ikke gribes ind (dvs. om der kræves en specifik foranstaltning for at løse problemet), og om manglerne allerede er blevet afhjulpet eller dækket af andre foranstaltninger
- c. instituttets påviste evne til eller hensigt om at afhjælpe manglerne
- d. om andre foranstaltninger vil kunne opfylde det samme mål med færre administrative og økonomiske konsekvenser for instituttet
- e. om de konstaterede risici og svagheder er forbundet med hinanden eller selvforstærkende eller begge dele, således at der er brug for strengere tilsynsforanstaltninger
- f. alle andre faktorer, som de kompetente myndigheder anser for relevante.

23. Uden at det berører de kompetente myndigheders skøn i forbindelse med valget af de mest hensigtsmæssige foranstaltninger, bør alle tilgængelige kvantitative og kvalitative foranstaltninger anvendes på en måde, der gør det muligt at afhjælpe risikoniveauet og/eller manglerne bedst muligt. Her skal der tages højde for risikoens art (kvantitativ og/eller kvalitativ), eskaleringsprocessen samt det forhold, at der bør iværksættes kvantitative foranstaltninger for at afhjælpe mangler i den interne ledelse, herunder interne kontrolforanstaltninger, og andre forhold, hvor andre tilsynsforanstaltninger ikke har været effektive eller anses for utilstrækkelige til at afhjælpe de konstaterede mangler inden for et passende tidsrum⁷.

24. Bestemmelserne i dette afsnit berører ikke de kompetente myndigheders mulighed for at træffe tilsynsforanstaltninger, der er direkte knyttet til resultaterne af tilsynsaktiviteter (f.eks. kontrolbesøg og vurderinger af egnetheden af medlemmer af ledelsesorganet og personer med

⁷ I henhold til artikel 104a, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

nøglefunktioner), hvis resultaterne af disse aktiviteter kræver, at der straks træffes tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe væsentlige mangler.

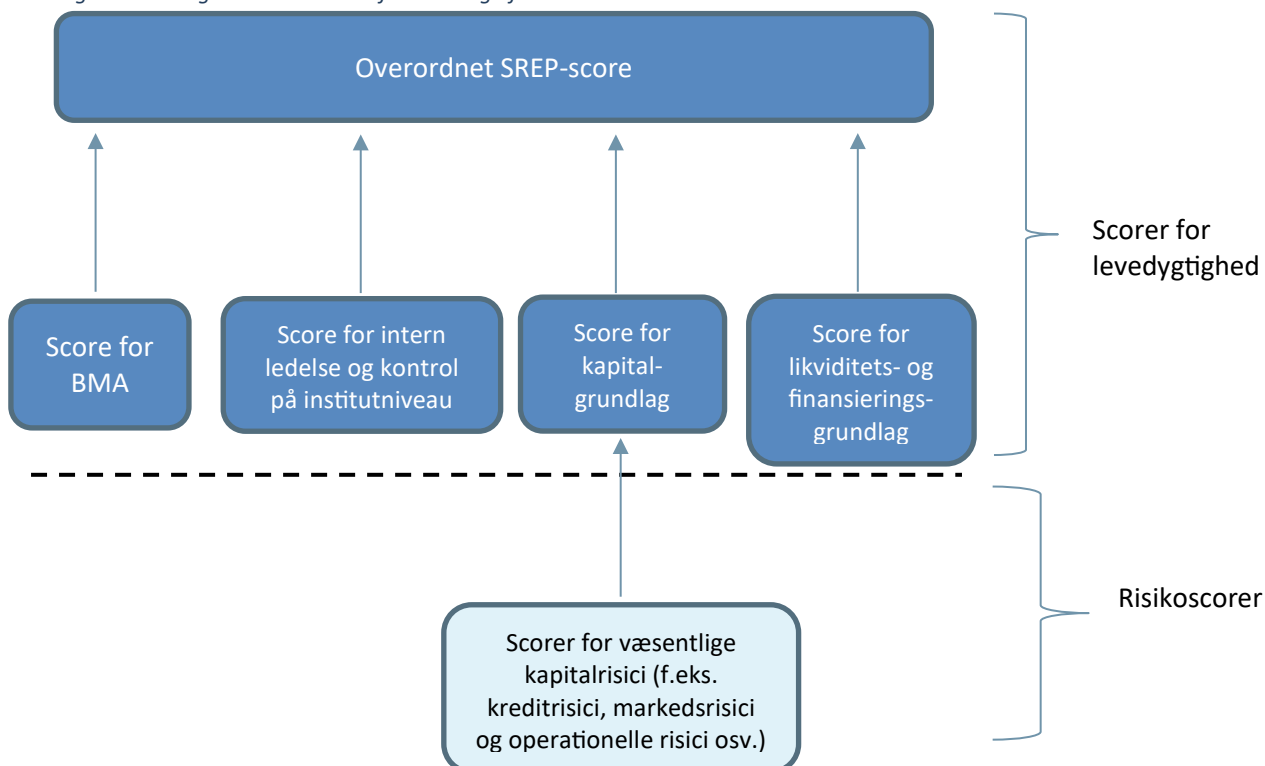
2.1.3. Dialog med institutter

25. De kompetente myndigheder bør indgå i dialog med institutterne, når de udfører deres tilsynsaktiviteter.
26. De kompetente myndigheder bør meddele instituttet resultaterne af SREP-vurderingen i overensstemmelse med afsnit 9 og underrette instituttet om eventuelle foranstaltninger, der er nødvendige for at efterkomme de tilsynsforanstaltninger, der iværksættes på baggrund af disse resultater.

2.2. Beregning af SREP-score

27. De kompetente myndigheder bør anvende et ensartet pointsystem for at lette kommunikationen mellem de kompetente myndigheder og tilsynskollegierne, fremme sammenligneligheden og lige vilkår på tværs af institutterne samt prioritere tilsynsressourcer og -foranstaltninger i forbindelse med vurderingen af SREP-elementerne. De bør sammenfatte resultaterne af deres vurderinger ved at tildele risikoscore, SREP-elementernes score og en overordnet SREP-score.
28. Ved tildeling af risikoscorer, SREP-elementernes score og den samlede SREP-score bør de kompetente myndigheder – ud over anvendelsen af tilsynsmæssig vurdering – henvise til de overvejelser, der er beskrevet i tabellerne ved slutningen af hvert relevant afsnit og i hver relevant overskrift i disse retningslinjer. Selv om disse overvejelser tjener som udgangspunkt for tildeling af scorere, bør de ikke fortolkes som en mekanisk tjekliste, der skal udfyldes for hvert element, og de opstiller heller ikke et hierarki med hensyn til elementernes betydning. De har derimod til formål at vejlede de kompetente myndigheder i tildelingen af scorere ved at tage højde for samspillet mellem og relevansen af de forskellige elementer inden for den specifikke dimension af det institut, der vurderes.
29. Risikoscoren har til formål at afdække sandsynligheden for, at risiciene for kapital, likviditet og finansiering vil have en betydelig indvirkning på instituttet. SREP-elementernes score og den samlede SREP-score angiver omfanget af risici for instituttets levedygtighed. Den samlede SREP-score bør afspejle tilsynsmyndighedernes vurdering af instituttets samlede levedygtighed som angivet i afsnit 9.

Figur 1. Oversigt over rammerne for tildeling af scorer



30. Scorerne er: 1 (lav risiko), 2 (middellav risiko), 3 (middelhøj risiko) og 4 (høj risiko – som repræsenterer den værst tænkelige vurdering). For den samlede SREP-score kan der også tildeles scoren "F" (se punkt 38). De kompetente myndigheder kan indføre en mere granulær scoring til interne formål, f.eks. ressourceplanlægning, såfremt de holder sig inden for den overordnede ramme for tildeling af scorer i disse retningslinjer.

31. De kompetente myndigheder bør gennemgå resultaterne, når SREP-vurderingerne er afsluttet, med den mindste hyppighed, der er fastsat i SREP-engagementsmodellen i afsnit 2.4. Scorerne bør også gennemgås uden unødigt forsinkelse på grundlag af væsentlige nye resultater eller hændelser.

2.2.1. Risikoscorer

32. Der tildeles risikoscorer for at sammenfatte kapitalrisiciene (som angivet i afsnit 6). Disse scorer repræsenterer sandsynligheden for, at en risiko vil have en betydelig tilsynsmæssig indvirkning på instituttet, (f.eks. et potentielt tab), efter at der er taget hensyn til kvaliteten af risikokontroller med henblik på at afbøde denne indvirkning (dvs. restrisiko), men før instituttets evne til at afbøde risikoen gennem tilgængelige kapital- eller likviditetsressourcer tages i betragtning.

33. De kompetente myndigheder bør fastsætte risikoscoren på baggrund af en vurdering af et instituts iboende risikoniveau, idet de samtidig tager behørigt hensyn til, om instituttets rammer for risikostyring og kontrol er tilstrækkelige. Især kan en passende ramme for risikostyring og kontrol afbøde den tilsynsmæssige virkning af en bestemt risiko, mens en svag ramme kan forstærke den tilsynsmæssige virkning. Vurderingen af den iboende risiko og tilstrækkeligheden

af styrings- og kontrolomfanget bør baseres på de betragtninger, der er anført i tabel 6 for kredit- og modpartsrisiko, tabel 8 for markedsrisiko, tabel 10 for operationel risiko, tabel 12 for rente- og kreditspændsrisiko i porteføljebeholdningen (IRRBB og CSRBB), og tabel 17 for likviditet og finansiering.

34. Ved vurderingen af kapitalrisici bør de kompetente myndigheder også tage hensyn til relevante underkategorier (f.eks. koncentrationsrisiko eller landerisiko som led i vurderingen af kredit- og modpartsrisiko, jf. afsnit 6). Afhængigt af, hvor væsentlig en af disse underkategorier er for et bestemt institut, kan de kompetente myndigheder beslutte at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt.
35. De kompetente myndigheder kan anvende forskellige metoder til at tildele risikoscorerne. De kan vurdere "risiko" og "risikostyring og kontrol" hver for sig (hvilket resulterer i en mellemliggende og en endelig score) eller vurdere dem samlet. De kompetente myndigheder kan også sammenfatte alle kapitalrisici til en samlet score.

2.2.2. SREP-elementernes score og den samlede SREP-score

36. Ved afslutningen af den overordnede SREP-vurdering bør de kompetente myndigheder danne sig et samlet overblik over instituttets risikoprofil og levedygtighed baseret på de fire SREP-elementer:
- a. forretningsmodel og -strategi, jf. afsnit 4
 - b. intern ledelse og kontroller på institutniveau, jf. afsnit 5
 - c. kapitalgrundlag, jf. afsnit 7
 - d. likviditets- og finansieringsgrundlag, jf. afsnit 8.
37. Kapitalgrundlaget og likviditets- og finansieringsgrundlaget repræsenterer den tilsynsmæssige vurdering af kapaciteten i instituttets kapital- og likviditetsressourcer til at mindske/dække individuelle risici for kapital, likviditet og finansiering som angivet i afsnit 6 og 8 og/eller andre elementer, for hvilke yderligere kapitalgrundlag er fastlagt, som angivet i afsnit 7.
38. Den endelige score er en overordnet SREP-score. Den omfatter de fire ovenstående SREP-elementers score samt tilsynsmyndighedens vurdering. De kompetente myndigheder bør sikre, at den overordnede SREP-score giver en indikation af instituttets overordnede levedygtighed, herunder om instituttet er "nødlidende eller forventeligt nødlidende" som omhandlet i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU, og under hensyntagen til EBA's retningslinjer for fortolkning af "nødlidende eller forventeligt nødlidende"⁸. Når det fremgår af resultatet af den overordnede SREP-vurdering, at et institut kan betragtes som "nødlidende eller forventeligt nødlidende", bør de kompetente myndigheder vælge scoren "F" og kontakte afviklingsmyndighederne ifølge proceduren i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

⁸ EBA's retningslinjer for fortolkning af de forskellige situationer, hvor et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende i medfør af artikel 32, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU (EBA/GL/2015/07).

39. De kompetente myndigheder bør sikre, at SREP-elementernes score og den samlede SREP-score:

- a. afspejler sandsynligheden for, at der er behov for tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe problemer
- b. overvejes som en af udløsningsmekanismerne for afgørelsen om, hvorvidt der bør træffes foranstaltninger til tidlig indgriben i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for udløsningsmekanismer for tidlig indgriben⁹
- c. lægges til grund for prioritering og planlægning af tilsynsmæssige ressourcer og fastlæggelse af prioriteter i tilsynsprogrammet (SEP).

2.3. Organisatoriske ordninger

40. De kompetente myndigheder bør sikre, at deres organisatoriske ordninger for gennemførelse af SREP som minimum omfatter følgende:

- a. en beskrivelse af tilsynspersonalets roller og ansvar i forbindelse med SREP-processens gennemførelse og de relevante indberetningsveje både under normale forhold og i nødsituationer
- b. procedurer for dokumentering og registrering af resultater og tilsynsafgørelser
- c. ordninger for godkendelse af resultater og risikoscorer samt eskaleringsprocedurer, når der foreligger afvigende holdninger hos den kompetente myndighed, både under normale forhold og i nødsituationer
- d. ordninger for etablering af dialog med instituttet ifølge den minimumsengagementsmodel, der er angivet i afsnit 2.4, med henblik på at vurdere de enkelte SREP-elementer
- e. ordninger for deltagelse i høringer med et institut og for formidling af resultaterne af SREP-processen til instituttet, som afspejler samspillet inden for tilsynskollegier for grænseoverskridende koncerner og deres enheder, også i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014¹⁰
- f. interne kontrolmekanismer, der skal sikre effektiv beslutningstagning, ensartede resultater og ansvarlighed.

41. Når de kompetente myndigheder fastlægger ordninger for dialog med institutterne, bør de tage hensyn til de mulige følger af, at institutterne meddeles disse scorer, i forhold til de forpligtelser

⁹ EBA's retningslinjer for udløsningsmekanismer for tidlig indgriben (EBA/GL/2015/03).

¹⁰ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 af 23. juni 2014 om gennemførelsesmæssige tekniske standarder for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU (EUT L 188 af 27.6.2014, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2014/710/oj).

til offentliggørelse, som de pålægges i medfør af forordning (EU) nr. 596/2014¹¹ samt direktiv 2014/57/EU¹² og 2004/109/EF¹³.

2.4. Proportionalitet og tilsynsmæssigt engagement

42. De kompetente myndigheder bør tilpasse omfanget, hyppigheden, detaljeringsgraden og intensiteten af tilsynsindsatsen over for et institut i overensstemmelse med dets kategori og under hensyntagen til proportionalitetsprincippet. Ved planlægningen af SREP-aktiviteter bør de kompetente myndigheder anvende den SREP-minimumsengagementsmodel, der er beskrevet i tabel 1. Modellen kortlægger intensiteten af det tilsynsmæssige engagement i forhold til instituttets kategori. Modellen bør ikke opfattes som en hindring for at afsætte ressourcer til fastlagte tilsynsprioriteter. Uanset instituttets kategorisering kan de kompetente myndigheder derfor fastsætte fokus og detaljeringsgrad for deres vurdering for at afspejle instituttets risikoprofil, væsentligheden af de forskellige risici, tendenser og nye risici, der er identificeret gennem overvågning af nøgleindikatorer som beskrevet i afsnit 3, stresstest som beskrevet i afsnit 11 eller resultatet af tidligere SREP-vurderinger.

43. Ifølge denne model bør de kompetente myndigheder danne sig et overblik over alle SREP-elementerne (forretningsmodelanalyse, ledelse/interne kontroller, kapitalrisici samt likviditets- og finansieringsrisici) i overensstemmelse med den minimumsfrekvens, der er angivet i tabel 1, samtidig med at de fortsat skal være i stand til at foretage en årlig meningsfuld og omfattende vurdering af et instituts levedygtighed (opsummering af den overordnede SREP-vurdering).

44. Denne vurdering bør baseres på de oplysninger, der er indsamlet gennem hele rækken af tilsynsaktiviteter, der er anført i punkt 13. Oplysninger fra tidligere år kan navnlig også tjene som udgangspunkt for vurderingen og opsummeringen af den overordnede SREP-vurdering, forudsat at den kompetente myndighed – under hensyntagen til den kvartalsvise overvågning af indikatorerne – har fastslået, at instituttets risikoprofil ikke har ændret sig væsentligt.

45. De kompetente myndigheder bør indgå i dialog med institutternes ledelsesorgan og den øverste ledelse¹⁴ i overensstemmelse med den minimumshyppighed, der er angivet i tabel 1. Uanset hvilken kategori et institut tilhører, bør de kompetente myndigheder intensivere deres indsats for at følge op på resultaterne fra tidligere SREP-vurderinger eller for at overvåge institutter med

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16. april 2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 179, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

¹⁴ Som defineret i artikel 3, nr. 9), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/2026-01-11>).

højere eller hurtigt skiftende risikoprofiler eller med en dårlig overordnet SREP-score, der afspejler alvorlige tilsynsmæssige bekymringer.

46. Når institutter indgår i grænseoverskridende koncerner, bør de kompetente myndigheder drøfte, hvordan de agter at gennemføre deres SREP-vurdering inden for rammerne af tilsynskollegier for at identificere problemstillinger på et tidligt tidspunkt og tilpasse og koordinere fremgangsmåden mellem myndighederne som beskrevet i afsnit 10.

Tabel 1 Anvendelse af SREP på forskellige kategorier af institutter

Kategori	Overvågning af nøgleindikatorer	Evalueringsaf alle SREP-elementer (som minimum)*	Opsummering af den overordnede SREP-vurdering	Minimumsniveau for engagement/dialog med instituttets ledelsesorgan og den øverste ledelse
1	Hvert kvartal	Årligt	Årligt	Kontinuerligt/løbende
2	Hvert kvartal	Hvert andet år	Årligt	Kontinuerligt/løbende
3	Hvert kvartal	Hvert tredje år	Årligt	Risikobaseret mindst hvert tredje år
4	Hvert kvartal	Hvert tredje år, kan forlænges til hvert femte år**	Årligt	Risikobaseret mindst hvert tredje år

*Hvor gennemgangens fokus og detaljeringsgrad tilpasses, så den afspejler instituttets risikoprofil, væsentligheden af de forskellige risici samt tendenser og nye risici, der er identificeret gennem tilsynsaktiviteterne. Dette kan baseres på tidligere vurderinger, hvis der ikke er sket væsentlige ændringer ifølge de foreliggende oplysninger (f.eks. overvågning af indikatorer og indberetning), uanset instituttets kategorisering.

**Minimumsintervallet for vurdering af alle SREP-elementer kan forlænges fra tre til fem år for institutter i kategori 4, forudsat at: i) de har en stabil lavrisikoprofil, stabile finansielle nøgletal og sunde marginer, og ii) den kvartalsvise overvågning af nøgleindikatorerne ikke giver anledning til bekymring.

47. Hvis de kompetente myndigheder finder, at institutter har lignende risikoprofiler eller kan blive eksponeret for lignende nye risici, kan de foretage tematiske SREP-vurderinger af flere institutter i forbindelse med en enkelt vurdering (der kan f.eks. foretages en forretningsmodelanalyse for alle mindre realkreditinstitutter, hvis det forventes, at de har samme problemer i forhold til levedygtighed). De kompetente myndigheder kan også anvende skræddersyede metoder til anvendelse af SREP for institutter med lignende risikoprofiler såsom lignende forretningsmodeller eller geografisk placering af eksponeringer i overensstemmelse med artikel 97, stk. 4a, i direktiv 2013/36/EU.

48. Hvad angår institutter, som er omfattet af det tilsynsprogram, der kræves i artikel 99 i direktiv 2013/36/EU, bør de kompetente myndigheder sikre, at engagementsniveauet og anvendelsen af SREP fastlægges i dette program.

49. Ved planlægningen af tilsynsaktiviteter bør de kompetente myndigheder koordinere aktiviteterne internt for at sikre en sammenhængende vurdering og med andre parter, der er direkte eller indirekte involveret i vurderingen, navnlig når der kræves input fra dem.

Afsnit 3. Overvågning af nøgleindikatorer

50. De kompetente myndigheder bør sørge for regelmæssig overvågning af finansielle og ikkefinansielle nøgleindikatorer for at holde øje med ændringer i institutternes finansielle situation og risikoprofil. Hvis overvågningen afslører væsentlige ændringer af et instituts risikoprofil eller uregelmæssigheder i forbindelse med indikatorerne, bør de kompetente myndigheder undersøge, hvad dette skyldes, og om nødvendigt tage deres vurdering af det relevante SREP-element, herunder risikoscoren, op til revision på baggrund af de nye oplysninger. De kompetente myndigheder bør regelmæssigt gennemgå og, hvor det er nødvendigt, opdatere deres overvågningsindikatorer og -værktøjer for at sikre, at disse forbliver relevante og effektive.
51. I overensstemmelse med SREP-engagementsmodellen i afsnit 2.4 bør de kompetente myndigheder overvåge finansielle og ikkefinansielle nøgleindikatorer mindst én gang i kvartalet for alle institutter og indføre hyppigere overvågning for at afspejle et instituts specifikke karakteristika eller nye risici og tendenser med forbehold for datatilgængelighed (f.eks. markedssdata).
52. De kompetente myndigheder bør indføre overvågningssystemer til at identificere mønstre, væsentlige ændringer og afvigelser i indikatorernes (eller kombinationer af indikatorers) udvikling, f.eks. ved at indføre advarsler baseret på væsentlighedstærskler. De kompetente myndigheder bør fastlægge eskaleringsprocedurer til håndtering af uregelmæssigheder. De kompetente myndigheder bør iværksætte yderligere undersøgelser, hvis de identificerer væsentlige ændringer eller uregelmæssigheder i indikatorer (især hvis ændringerne afviger fra peergruppens resultater).
53. De kompetente myndigheder bør tilpasse overvågningssystemerne og eskaleringsprocedurerne i tilfælde af afvigelser, så de afspejler instituttets størrelse, kompleksitet, forretningsmodel og risikoprofil, med fokus på de geografiske områder, sektorer og markeder, hvor instituttet opererer.
54. Overvågningssystemerne bør som minimum baseres på oplysninger og data, der indberettes til de kompetente myndigheder, og kan omfatte EBA's resultattavler eller indikatorer. Overvågningssystemerne bør som minimum omfatte følgende institutspecifikke indikatorer:
- indikatorer vedrørende analysen af instituttets forretningsmodel (jf. afsnit 4), intern ledelse og kontrol (jf. afsnit 5), kapitalrisici (jf. afsnit 6) og likviditets- og finansieringsrisici (jf. afsnit 8), indikatorer for risikoen for overdreven gearing (jf. afsnit 7) og indikatorer, der følger af anvendelsen af forordning (EU) 2022/2554

- b. alle de værdier, der følger af anvendelsen af forordning (EU) nr. 575/2013 og af de nationale regler, der gennemfører direktiv 2013/36/EU, med henblik på beregning af tilsynsmæssige minimumsforanstaltninger (f.eks. egentlig kernekapital (CET1), likviditetsdækningsgrad (LCR) og net stable funding ratio (NSFR))
- c. minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) som fastlagt i direktiv 2014/59/EU
- d. relevante markedsbaserede indikatorer (f.eks. aktiekurser, credit default swap-spænd (CDS-spænd) og obligationsspænd)
- e. hvor det er relevant¹⁵, og navnlig i tilfælde af idiosynkratiske eller systemiske begivenheder, genopretningsindikatorer, der anvendes i instituttets egne genopretningsplaner
- f. hvis det er muligt, indikatorer baseret på kvantitative eller kvalitative oplysninger fra indberetning til kompetente myndigheder, som kan indikere en ML/TF-risiko.

55. De kompetente myndigheder bør ud over institutspecifikke indikatorer om muligt angive relevante makroøkonomiske indikatorer for de geografiske områder, sektorer og markeder, hvor instituttet opererer. De bør desuden tage højde for relevante uafhængige markedsundersøgelser og -analyser, herunder rapporter om trusselsbilledet, hvor sådanne foreligger, som en informativ kilde til alternative synspunkter.

¹⁵ Hvis det ikke fraviges i forbindelse med forenklede forpligtelser som fastsat i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

Afsnit 4. Forretningsmodelanalyse (BMA)

4.1. Generelle betragtninger

56. I dette afsnit fastsættes der kriterier for vurdering af instituttets forretningsmodel og -strategi. Formålet med de kompetente myndigheders vurdering er at opnå en omfattende forståelse – både i aktuelle og fremadrettede perspektiver – af instituttets aktiviteter, identificere væsentlige eksisterende eller potentielle sårbarheder, som med størst sandsynlighed vil have en væsentlig indvirkning på instituttet, og vurdere den overordnede soliditet af instituttets forretningsmodel og -strategi. På baggrund af denne vurdering bør de kompetente myndigheder fastslå:

- a. hvor levedygtig instituttets nuværende forretningsmodel er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast inden for de næste 12 måneder
- b. hvor bæredygtig instituttets strategi er i forhold til dens evne til at skabe et acceptabelt afkast mindst tre år frem i tiden baseret på instituttets strategiplaner og finansielle prognoser.

57. De kompetente myndigheder bør lægge resultatet af forretningsmodelanalysen til grund for deres vurdering af alle de øvrige SREP-elementer. De kompetente myndigheder kan – navnlig med hensyn til den kvantitative vurdering af forretningsmodellen – vurdere specifikke aspekter af forretningsmodelanalysen i forbindelse med vurderingen af andre SREP-elementer (f.eks. kan finansieringsstrukturen belyses i forbindelse med vurderingen af likviditetsrisiciene).

58. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, idet de prioriterer miljøomstillingsrisici og fysiske risici, når de gennemfører forretningsmodelanalysen, med henblik på at vurdere de strategiske og tilsynsmæssige konsekvenser af disse risici for instituttets forretningsmodel på kort, mellemlang og lang sigt.

59. De kompetente myndigheder bør også anvende forretningsmodelanalysen til at vurdere de tilsynsmæssige konsekvenser af ML/TF-risici i forbindelse med instituttets forretningsmodel. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder anvende input fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne til at supplere deres resultater fra det løbende tilsyn og evaluere, om de giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder i forbindelse med ML/TF-risiko. Hvis vurderingen viser, at instituttets forretningsmodel giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder vedrørende en ML/TF-risiko, bør de kompetente myndigheder dele resultatet af den tilsynsmæssige vurdering af forretningsmodellen med AML/CFT-tilsynsmyndighederne¹⁶.

¹⁶ I overensstemmelse med EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

60. De kompetente myndigheder bør som minimum anvende følgende kilder til kvantitative og kvalitative oplysninger i forbindelse med forretningsmodelanalysen:

- a. instituttets strategiplan/-er med prognoser for indeværende og efterfølgende år og de underliggende økonomiske antagelser
- b. indberetning af regnskabsdata (f.eks. fremlagte resultatopgørelser og balancer)
- c. lovpligtig indberetning (COREP, FINREP og eventuelt kreditregister)
- d. intern rapportering (ledelsesinformation, herunder – hvor det er muligt – forretningsområdernes bidrag til rentabiliteten, kapitalplanlægning, indberetning af oplysninger om likviditet, operationel modstandsdygtighed og interne risikorapporter)
- e. genopretningsplaner
- f. afviklingsplaner, herunder resultaterne af afviklingsmyndighedens vurdering af afviklingsmulighederne i overensstemmelse med artikel 14 i direktiv 2014/59/EU
- g. instituttets plan for håndtering af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, som skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU
- h. rapporter fra tredjeparter (f.eks. revisionsrapporter og rapporter fra aktie-/kreditanalytikere)
- i. andre relevante studier/undersøgelser vedrørende makroprudentiel politik eller finansiell stabilitet (udarbejdet af f.eks. Den Internationale Valutafond (IMF), makroprudentielle myndigheder og institutter samt EU-institutter).

4.2. Identificering af fokusområder for forretningsmodelanalysen

Vurderingsområder

61. I overensstemmelse med den engagementsmodel, der er beskrevet i afsnit 2, bør de kompetente myndigheder i deres analyse fokusere på de vurderingsområder, der er mest væsentlige for instituttets forretningsmodel. Forretningsmodelanalysens omfang og dybde kan variere afhængigt af antallet og arten af de tilsynskontroller, der allerede er udført for det pågældende institut. Denne vurdering bør under alle omstændigheder give de kompetente myndigheder mulighed for at danne sig et overblik over, hvor levedygtig og bæredygtig instituttets forretningsmodel er som helhed.

62. De kompetente myndigheder bør danne sig et overblik over, i hvor høj grad ændringerne i instituttets forretningsmodel er væsentlige i forhold til den tidligere tilsynsvurdering, så de derved kan fastlægge omfanget og dybden af deres vurdering og afgøre, i hvilket omfang den tidligere tilsynsvurdering kan anvendes som udgangspunkt for den nye. Når de kompetente myndigheder foretager en sådan vurdering, bør de navnlig overveje, om der er sket relevante ændringer af instituttet på følgende områder:

- a. den tidligere fremlagte og vurderede strategiske plan
- b. balancens struktur og sammensætning, herunder ændringer i indtægtskilder og deres koncentration, vækst i aktiver, ændringer i passivstrukturen eller ændringer i de relevante

finansielle indikatorer og risikoindikatorer, under hensyntagen til resultaterne af den overvågning af indikatorer, der er beskrevet i afsnit 3

- c. ledelse og drift, herunder opkøb, fusioner eller afhændelser af andre enheder, opstart eller nedlukning af forretningsområder eller på geografiske markeder samt ændringer i IT-infrastrukturen.

Identificering af de vigtigste forretningsområder

63. De kompetente myndigheder bør foretage en væsentlighedsvurdering af instituttets forretningsområder for at fastlægge de centrale områder, som forretningsmodelanalysen skal fokusere på. De kompetente myndigheder bør under denne vurdering tage hensyn til:

- a. forretningsområdernes relevans med hensyn til at generere overskud/tab, herunder de geografiske områder, datterselskaber/filialer og produktlinjer, der er væsentligst, ud fra deres bidrag til de samlede indtægter/omkostninger i resultatopgørelsen, risikoen (f.eks. baseret på TREA eller andre risikoforanstaltninger) og/eller organisatoriske/lovbestemte prioriteringer (f.eks. særlige forpligtelser for offentlige banker til at tilbyde bestemte produkter)
- b. tidligere tilsynsresultater, herunder resultater fra kontrol på stedet – hvor disse resultater kan give en indikation af, hvilke forretningsområder der kræver yderligere undersøgelse – samt resultater og bemærkninger fra interne eller eksterne revisionsrapporter – herunder om den interne revisionsfunktion har påpeget specifikke problemer vedrørende bæredygtigheden eller levedygtigheden af bestemte forretningsområder
- c. resultater af den tematiske tilsynskontrol – om en sektorspecifik analyse har afsløret fælles underliggende problemer, der kræver yderligere institutspecifik analyse
- d. betydningen for strategiplaner – om der findes forretningsområder, som instituttet ønsker at satse meget mere eller mindre på
- e. peersammenligninger – om et forretningsområde har udviklet sig på en atypisk måde (været afvigende) sammenlignet med tilsvarende institutter, i det omfang sådanne oplysninger er tilgængelige for de kompetente myndigheder. For at identificere relevante peers (tilsvarende institutter) i forbindelse med forretningsmodelanalysen bør de kompetente myndigheder tage hensyn til konkurrerende produkter/forretningsområder, der er rettet mod samme indtægtskilde/kundegruppe, de lovgivningsmæssige rammer og de geopolitiske risici forbundet med virksomhedens beliggenhed samt andre faktorer, der er relevante for den sektor, som instituttet opererer i.

4.3. Vurdering af forretningsmodelanalysens robusthed og identifikation af sårbarheder

64. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse af de kvantitative karakteristika ved instituttets nuværende forretningsmodel for at vurdere dets evne til at generere et acceptabelt overskud på kort, mellemlang og lang sigt, set i lyset af instituttets risikovillighed samt dets finansierings- og kapitalstrukturer. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:

- a. faktorer, der påvirker rentabiliteten, herunder tendenser, ved at vurdere de underliggende elementer i instituttets indtjeningsevne, efter fradrag af ekstraordinære poster og engangsposter, en opdeling af indtægtsstrømme, en opdeling af omkostninger og omkostningsfordeling, nedskrivninger samt nøgletal (f.eks. nettorentemarginal, omkostnings-/indtægtsforhold, nedskrivninger på udlån og risikomarginal). Denne vurdering kan suppleres af en analyse af de relevante risikojusterede rentabilitetsparametre (f.eks. afkastningsgrad – ROAC, eller risikojusteret kapitalafkast – RAROC), hvor disse er tilgængelige og anses for pålidelige
 - b. balancen, herunder tendenser, ved at vurdere sammensætningen af aktiver og passiver, finansieringsstrukturen, ændringer i TREA og kapitalgrundlag samt nøgletal (f.eks. egenkapitalforrentning/aktiver, kernekapital (CET1) og finansieringskløft) samt koncentrationer i resultatopgørelsen og balancen i relation til kunder, sektorer og geografiske områder
 - c. risikovillighed og risikotolerance ved at vurdere de formelle grænser, som instituttet har fastsat for de enkelte risikotyper, samt instituttets overholdelse heraf, med henblik på at forstå, hvilke risici instituttet er villig til at påtage sig for at forbedre dets økonomiske resultater og sikre operationel modstandsdygtighed. Dette bør også omfatte modstandsdygtigheden over for forstyrrelser i IKT-systemerne.
65. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse af de kvalitative aspekter af instituttets nuværende forretningsmodel for at belyse parametrene for dets succes og de vigtige faktorer, som denne succes afhænger af. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:
- a. forretningsmiljøet ved at vurdere de fremtidige rammer, som instituttet opererer indenfor, på baggrund af dets primære eller væsentlige geografiske og forretningsmæssige eksponeringer. Som led i denne vurdering bør de kompetente myndigheder udvikle en forståelse af de vigtigste makroøkonomiske variabler, markedstendenser, konkurrencesituationen og andre relevante udviklingstendenser (såsom reguleringsmæssige og juridiske ændringer)
 - b. vigtige interne og eksterne afhængighedsforhold ved at vurdere de vigtigste eksogene og endogene faktorer, der kan påvirke forretningsmodellens succes, under hensyntagen til tilhørende ledelsesordninger og interne kontrolordninger
 - c. forretningsområder og områder med konkurrencemæssige fordele ved at vurdere instituttets omdømme og styrken af relationerne til kunder, leverandører og partnere, samt om der er områder, hvor instituttet har en konkurrencemæssig fordel i forhold til tilsvarende institutter (peers)
 - d. IKT-støtte ved at vurdere graden af og tilstrækkeligheden i samspillet mellem IKT og forretningen med hensyn til strategi, mål, aktiviteter, ressourcer og funktioner samt ved at overveje, om eventuelle IKT-relaterede problemstillinger kan påvirke instituttets forretningsstrategi og mål.
66. De kompetente myndigheder bør supplere analysen ved at foretage en fremadrettet analyse (både kvantitativ og kvalitativ) af instituttets finansielle prognoser og strategiplan for at

klarlægge, hvilke underliggende antagelser og afhængighedsforhold der er i dets forretningsstrategi, og hvor troværdig og risikobetonet den er. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:

- a. den overordnede strategi og succesfaktorerne ved at vurdere de vigtigste kvantitative og kvalitative ledelsesmål samt forskellen mellem den planlagte forretningsmodel – efter gennemførelsen – og den nuværende model
 - b. forventede økonomiske resultater ved at vurdere sandsynligheden for og konsekvensen af de antagelser, som instituttet har lagt til grund for sin strategi og sine prognoser
 - c. gennemførelseskapacitet ved at vurdere ledelsens hidtidige resultater med hensyn til gennemførelse af tidligere strategier og prognoser samt instituttets overordnede evne til at udnytte konkurrencefordele og succesfaktorer i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed og til at skabe afkast på en effektiv måde. Som led i denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage følgende i betragtning:
 - i. tilstrækkeligheden af omkostningsfordelingsrammen, dvs. om den i tilstrækkelig grad afspejler forretningsområders/enheders rentabilitet
 - ii. rammerne for intern afregning – med henblik på en korrekt fastsættelse af nettoindtægtskomponenten for hvert forretningsområde/forretningsenhed, hvert produkt og hver kunde
 - iii. rammerne for fastsættelse af lånepriser – hvad angår tilstrækkelig ledelse af processen for fastsættelse af lånepriser, prisfastsættelsesmetodik, passende hensyntagen til alle komponenter i låneprisfastsættelsen samt efterfølgende overvågning af rentabiliteten og indberetning af beslutninger vedrørende produktprisfastsættelse
 - iv. rammen for fordeling af indtægter mellem institutter, der er etableret i Unionen, og som er en del af tredjelandskoncerner, og andre enheder i koncernen, der er etableret uden for Unionen, og som ikke er konsolideret af modervirksomheden i Unionen – med hensyn til fair fordeling af overskud og tab mellem enheder eller forretningsområder, der deltager i transaktionernes livscyklus, og med hensyn til tilstrækkelig ledelse.
- 67.I analysen bør de kompetente myndigheder tage hensyn til eventuelle indikationer på, at forretningsmodellen og -aktiviteterne giver anledning til øgede ML/TF-risici, herunder aktiviteter vedrørende kryptoaktiver, indskud eller etablering eller brug af juridiske enheder i højrisikotredjelande som identificeret i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849. Disse indikationer bør, hvor det er relevant, suppleres med en kvantitativ analyse med særlig fokus på væsentligheden af indtægterne og indtjeningen fra transaktioner, der gennemføres i sådanne højrisikotredjelande, og koncentrationerne af eksponeringer mod kunder, for hvilke instituttet anvender skærpede kundelegitimationsprocedurer, jf. kapitel II, afdeling 3, i direktiv 2015/849. De kompetente myndigheder bør udveksle oplysninger med AML/CFT-tilsynsmyndigheden om disse indikationer som fastsat i punkt 59.

4.4. Forretningsmodellens levedygtighed og bæredygtighed

68. De kompetente myndigheder bør vurdere, i hvor høj grad instituttets forretningsmodel er modstandsdygtig over for eksterne chok, og i hvor høj grad den er i stand til at tilpasse sig strukturelle ændringer, set i lyset af dens evne til at absorbere disse og tilpasse sig eksogene faktorer, der kan true forretningsmæssige og strategiske mål. De kompetente myndigheder bør analysere følgende:

- a. klimarelaterede og andre miljømæssige risici ved at vurdere deres indvirkning på instituttets nuværende og fremtidige forretningsmiljø og forretningsstrategi, instituttets eksponering over for væsentlige omstillingsrisici og fysiske risici samt udarbejdelse og gennemførelse af en plan til overvågning og håndtering af de finansielle risici, der følger af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer – herunder risici, der opstår som følge af omstillingen mod reguleringsmæssige mål, navnlig klimarelaterede mål, der gælder i den eller de jurisdiktioner, hvor instituttet opererer
- b. digitalisering ved at vurdere brugen og graden af indførelse af nye teknologier og indvirkningen på instituttets forretningsstrategi og forretningsplan, gennemførelseskapacitet og omkostningskontrol samt generering af indtægter
- c. operationel modstandsdygtighed ved at gennemgå instituttets tilgang til operationel modstandsdygtighed og ledelsesorganets inddragelse heraf i forretningsstrategien
- d. geopolitiske risici ved at vurdere kilden til geopolitiske usikkerheder og medtagelsen heraf i forretningsstrategien samt deres finansielle indvirkning på instituttets nuværende og fremtidige rentabilitet, samtidig med at der tages hensyn til instituttets evne til at modstå sådanne usikkerheder, f.eks. ved at diversificere dets geografiske og forretningsmæssige profil
- e. aktiviteter vedrørende kryptoaktiver, hvis det er relevant, ved at vurdere instituttets udbud af tjenester i forbindelse med kryptoaktiver og eventuelle andre aktiviteter relateret til kryptoaktiver.

69. På baggrund af den gennemførte analyse bør de kompetente myndigheder danne sig et overblik over eller opdatere deres vurdering af følgende elementer:

- a. vigtige sårbarheder, som instituttets forretningsmodel og strategi udsætter det for eller kan udsætte det for, f.eks. for store koncentrationer eller overdreven risikotagning, mangelfuld strategisk styring af rentabiliteten og gennemførelseskapaciteten
- b. levedygtigheden af instituttets nuværende forretningsmodel som defineret i punkt 56, i betragtning af dets kvantitative resultater, risikovillighed, finansieringsstruktur, vigtigste succesfaktorer og -afhængigheder samt forretningsmiljøet
- c. bæredygtigheden af instituttets strategi, som defineret i punkt 56, baseret på sandsynligheden af dets strategiske plan og finansielle prognoser og under hensyntagen til tilsynsmyndighedens vurdering af de forventede finansielle resultater, den overordnede strategi, graden af operationel modstandsdygtighed og gennemførelseskapaciteten. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere instituttets evne til at sikre dets

modstandsdygtighed over for miljømæssige risici på mellemlang til lang sigt ved at tage højde for langsigtede tidshorisoner på mindst ti år, herunder ved at gennemgå de analyser af forretningsmodellens modstandsdygtighed over for miljømæssige risici, som instituttet har udført i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for analyse af miljøscenarier¹⁷.

4.5. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

70. På baggrund af vurderingen af levedygtigheden og bæredygtigheden samt eventuelle risici og sårbarheder for instituttet bør de kompetente myndigheder danne sig et overblik over instituttets forretningsmodel. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 2.

Tabel 2. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for forretningsmodellen

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Forretningsmodellen og -strategien udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har en stærk konkurrencemæssig position på de markeder, hvor det er til stede, og en strategi, der forventes at styrke denne position. • Instituttet genererer solide og stabile afkast, der står i rimeligt forhold til den risiko, det påtager sig, i betragtning af dets risikovillighed og finansieringsstruktur, og som ikke er drevet af overdreven risikotagning eller afhængighed af en urealistisk strategi. • Der findes ingen væsentlige koncentrationer af aktiver eller ikkeholdbare koncentreret indtægtskilder. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på troværdige antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Instituttet tager højde for de strategiske konsekvenser af væsentlige miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici – især miljøomstillingsrisici og fysiske risici – for dets forretningsmodel på kort, mellemlang og lang sigt gennem en solid planlægningsproces for omstillingen. • Strategiplanerne er passende i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.
2	Forretningsmodellen og -strategien udgør en middellav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets produkter/tjenesteydelser er udsat for konkurrencemæssigt pres på et eller flere nøglemarkeder. Der hersker tvivl om den strategi, der skal rette op på situationen. • Instituttet giver sammenlignet med tilsvarende institutter og/eller hidtidige resultater et gennemsnitligt afkast, der generelt står i forhold til dets risikovillighed og finansieringsstruktur. • Der findes visse koncentrationer af aktiver eller koncentreret indtægtskilder. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på optimistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Instituttet tager i store træk højde for de strategiske konsekvenser af væsentlige miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici – især miljøomstillingsrisici og fysiske risici – for dets forretningsmodel gennem en generelt rimelig, men ikke fuldt ud robust planlægningsproces for omstillingen.

¹⁷ EBA/GL/2019/04.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<ul style="list-style-type: none"> • Strategiplanerne er rimelige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet, selv om de ikke modvirker enhver risiko.
3	Forretningsmodellen og -strategien udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har en svag konkurrencemæssig position for sine produkter/tjenesteydelser på de markeder, hvor det er til stede, og det har muligvis ret få forretningsområder med gode fremtidsudsigter. Instituttets markedsandel kan være stærkt faldende. Der hersker tvivl om den strategi, der skal rette op på situationen. • Instituttet genererer afkast, der ofte er svage eller ustabile eller ikke står i rimeligt forhold til den risiko, det påtager sig i betragtning af dets risikovillighed og finansieringsstruktur, og som giver anledning til bekymring hos tilsynsmyndighederne. • Der findes væsentlige koncentrationer af aktiver eller koncentrerede indtægtskilder. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på alt for optimistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Instituttet tager kun delvist højde for de strategiske konsekvenser af væsentlige miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici – især miljøomstillingsrisici og fysiske risici – for dets forretningsmodel. Dets planlægningsproces for omstillingen udviser visse svagheder og/eller mangler. • Strategiplanerne er muligvis ikke pålidelige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.
4	Forretningsmodellen og -strategien udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har en meget svag konkurrencemæssig position for sine produkter/tjenesteydelser på de markeder, hvor det er til stede, og det beskæftiger sig med forretningsområder med meget dårlige fremtidsudsigter. Det er højst usandsynligt, at strategiplanerne vil kunne rette op på situationen. • Instituttet giver et meget dårligt og meget svingende afkast eller baserer sig på en uacceptabel risikovillighed eller finansieringsstruktur for at opnå et passende afkast. • Instituttet har alt for store koncentrationer af aktiver eller ikkeholdbare koncentrerede indtægtskilder. • Instituttet har udarbejdet finansielle prognoser, der bygger på meget urealistiske antagelser om det fremtidige forretningsmiljø. • Instituttet er udsat for væsentlige miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, især miljøomstillingsrisici og fysiske risici, og tager ikke højde for de strategiske konsekvenser for dets forretningsmodel. Instituttets planlægningsproces for omstillingen er ikke i overensstemmelse med den bredere forretningsstrategi. Instituttets planlægningsproces for omstillingen udviser alvorlige svagheder og/eller mangler. • Strategiplanerne er ikke pålidelige i forhold til den nuværende forretningsmodel og ledelsens gennemførelseskapacitet.

71. Tabellen nedenfor indeholder en ikke-udtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i tilfælde af identificerede mangler i instituttets forretningsmodel. De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om, hvilken type tilsynsforanstaltning der skal iværksættes, ud fra dens effektivitet i forhold til den konkrete konstaterede mangel.

72. De kompetente myndigheder kan iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger (herunder kvantitative foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination heraf, hvis disse anses for at være mere egnede til at afhjælpe de konstaterede mangler.

Tabel 3. Potentiel og ikke-udtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, der følger af forretningsmodelanalysen

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), d), e), f), m) og n), i direktiv 2013/36/EU – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:
A. tilpasse den finansieringsplan, der indgår i strategien, hvis den ikke understøttes af den interne kapitalplanlægning eller af troværdige antagelser
B. foretage ændringer af organisatoriske strukturer og styrkelse af risikostyrings- og kontrolfunktioner og -ordninger med henblik på at gennemføre forretningsmodellen eller -strategien
C. foretage ændringer og styrkelse af IT-systemer med henblik på at gennemføre forretningsmodellen eller -strategien
D. foretage ændringer i forretningsmodellen eller strategien
E. mindske den risiko, der er forbundet med de produkter, det udvikler eller distribuerer, herunder ved at kræve ændringer af de risici, der er forbundet med visse produktudbud, og/eller ved at kræve forbedringer af ledelses- og kontrolforanstaltningerne i forbindelse med produktudvikling og -vedligeholdelse
F. mindske den risiko, der er forbundet med instituttets systemer, herunder ved at kræve forbedringer af systemerne, øge investeringsniveauet eller fremskynde implementeringen af nye systemer, og/eller ved at kræve forbedringer af ledelses- og kontrolforanstaltningerne i forbindelse med systemudvikling og -vedligeholdelse
G. mindske den risiko, der er forbundet med instituttets aktiviteter, herunder outsourcete aktiviteter, og som kræver ændringer eller reduktion af visse aktiviteter med henblik på at reducere deres iboende risiko, og/eller som kræver forbedringer af ledelses- og kontrolordninger og tilsyn med outsourcete aktiviteter
H. mindske miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, navnlig miljømæssige risici, gennem tilpasninger af dets forretningsstrategi, hvorved der kan anmodes om en styrkelse af de mål, foranstaltninger og tiltag, der indgår i den plan, som instituttet skal udarbejde i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

Afsnit 5. Vurdering af intern ledelse og kontrol på institutniveau

5.1. Generelle betragtninger

73. Ved vurderingen af den interne ledelse og kontrollerne på institutniveau bør de kompetente myndigheder bl.a. vurdere, om instituttet overholder de retsakter, der er offentliggjort separat på EBA's websted, jf. punkt 12.

74. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets interne ledelsesordninger er tilstrækkelige, idet de tager hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med forretningsmodellen og instituttets aktiviteter. De kompetente myndigheder bør vurdere, i hvilket omfang instituttet overholder de gældende lovmæssige og reguleringsmæssige krav vedrørende forsvarlig intern ledelse, herunder de krav, der er anført i det foregående punkt, og påpege eventuelle mangler. De kompetente myndigheder bør vurdere, om der er væsentlige risici som følge af dårlige interne ledelsesordninger, og deres potentielle indvirkning på instituttets risikoprofil, operationelle modstandsdygtighed og bæredygtighed. Med henblik herpå bør følgende områder vurderes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og det tilsynsmæssige engagement, der er beskrevet i afsnit 2:

- a. organisationsstruktur, ledelsesorganet og dets udvalg
- b. risikokultur og forretningsadfærd
- c. aflønningspolitik og -praksis
- d. interne kontrolfunktioner
- e. ramme for risikostyring
- f. IKT-systemer, aggregering af risikodata og risikorapportering
- g. ML/TF-risici og tilsynsmæssige betænkeligheder
- h. genopretningsplanlægning.

75. De kompetente myndigheder bør tage højde for miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici og prioritere miljøomstillingsrisici og fysiske risici, når de vurderer de områder, der er omfattet af litra a)-f) i det foregående punkt.

76. Vurderingen af den interne ledelse bør danne grundlag for den specifikke vurdering af risikostyring og -kontroller som angivet i afsnit 6 og 8 samt vurderingen af ICAAP og ILAAP i SREP-kapitalvurderingen (afsnit 7) og SREP-likviditetsvurderingen (afsnit 9). Analysen af individuelle risici i forbindelse med ICAAP-beregninger/kapitalestimater, som gennemgås i afsnit 7, og de eventuelle mangler, der konstateres gennem denne analyse, bør danne grundlag for vurderingen af den samlede ICAAP-ramme, der vurderes i dette afsnit.

77. Som led i den samlede vurdering af den interne ledelse og kontrollerne på institutniveau bør de kompetente myndigheder vurdere instituttets evne til effektivt og rettidigt at afhjælpe de påpegede mangler og/eller imødekomme de bekymringer, som de kompetente myndigheder har givet udtryk for. I forbindelse med denne evaluering bør de kompetente myndigheder overveje, om instituttets hidtidige resultater viser, at det er i stand til og har til hensigt at imødegå tilsynsmæssige bekymringer og/eller påpegede mangler på en effektiv og rettidig måde, og om der allerede er taget højde for dette i vurderingen af andre SREP-områder. Til dette formål bør de kompetente myndigheder udnytte vurderingen af følgende elementer:

- a. ledelsesorganets rolle med hensyn til i) vurdering af effektiviteten af instituttets ledelsesordninger, navnlig vedrørende afhjælpende foranstaltninger, og ii) iværksættelse af passende foranstaltninger til at imødegå tilsynsmæssige betænkeligheder og/eller mangler (effektiv reaktion på tilsynsmæssige betænkeligheder)
- b. kontaktpersonen i instituttet
- c. tilstrækkeligheden og rettidigheden af de oplysninger, der gives og udveksles med den kompetente myndighed
- d. kvaliteten af den interne rapportering om afhjælpende foranstaltninger til ledelsesorganet, den øverste ledelse og de interne kontrolfunktioner
- e. de interne kontrolfunktioners rolle med hensyn til at vurdere, om de afhjælpende foranstaltninger, der er truffet, er tilstrækkelige og effektive.

78. Når de kompetente myndigheder vurderer datterselskabernes interne ledelse og kontrol på institutniveau, bør de ud over de elementer, der er opregnet i dette afsnit, også vurdere, om koncernpolitikker og -procedurer gennemføres konsekvent i datterselskaberne, og om koncernenhederne har taget passende skridt til at sikre, at deres aktiviteter er i overensstemmelse med alle gældende love og bestemmelser.

5.2. Organisationsstruktur, ledelsesorganet og dets udvalg

79. Ved vurderingen af instituttets organisationsstruktur, ledelsesorgan og udvalg bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet overholder artikel 74, 88 og 91 i direktiv 2013/36/EU, EBA's retningslinjer om intern ledelse¹⁸ samt de fælles ESMA- og EBA-retningslinjer for egnethedsvurdering af medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner¹⁹. I forbindelse med vurderingen af instituttets – og i givet fald koncernens – organisatoriske og operationelle struktur bør de kompetente myndigheder bl.a. overveje, om:

- a. den er hensigtsmæssigt og klart fastlagt med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling, herunder for ledelsesorganet og dets udvalg
- b. den er passende i forhold til størrelsen og kompleksiteten af virksomheden og driften
- c. den er gennemsigtig for interessenter, herunder medarbejdere og aktionærer.

¹⁸ EBA/GL/2021/05.

¹⁹ EBA/GL/2021/06.

80. I forbindelse med vurderingen af instituttets ledelsesorgan bør de kompetente myndigheder bl.a. overveje, om:

- a. ledelsesorganet kender og forstår instituttets juridiske, organisatoriske og operationelle struktur ("know your structure") og risici i forbindelse hermed, herunder passende tilsyn
- b. ledelsesorganet, hvor det er relevant, i det konsoliderende institut forstår koncernens organisering og de forskellige enheders roller og sammenhængen og forbindelserne mellem dem
- c. ledelsen som helhed har et passende kendskab til instituttets forretningsmodel og aktiviteter og holder sig ajour med tilstrækkelig viden og kompetencer vedrørende relevante risici, herunder IKT-risici, miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici og andre nye risici, gennem regelmæssig efteruddannelse
- d. instituttet har en politik, der fremmer mangfoldighed og inklusion i ledelsesorganet, og regelmæssigt vurderer disse, herunder kønsbalance, og om bestyrelsens sammensætning, funktion og efterfølgelsesplanlægning understøtter en effektiv beslutningstagning og afspejler instituttets mangfoldigheds- og inklusionsmål
- e. medlemmerne af ledelsesorganet samarbejder effektivt, herunder mellem dets ledelses- og tilsynsfunktioner
- f. hvert medlem af ledelsesorganet handler uafhængigt, afsætter tilstrækkelig tid til opgaven og er behørigt informeret om instituttets risikosituation
- g. ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion har nedsat udvalg for henholdsvis risiko, revision, udnævnelser og aflønning, hvor dette er relevant, og om disse udvalg varetager deres opgaver i overensstemmelse med de gældende lovmæssige og reguleringsmæssige krav.

81. Når de kompetente myndigheder kontrollerer sammensætningen og funktionen af instituttets ledelsesorgan og dets udvalg, bør de også tage hensyn til alle relevante resultater af de egnethedsvurderinger af instituttets medlemmer af ledelsesorganet og personer med nøglefunktioner, der foretages af instituttet, eller, hvor det er relevant, af de kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder bør gennemgå resultatet af instituttets proces med at identificere personer med nøglefunktioner og evaluere graden af individuel ansvarlighed ved at tage hensyn til de individuelle erklæringer vedrørende roller og opgaver for alle medlemmer af ledelsesorganet i dets ledelsesfunktion, den øverste ledelse og personer med nøglefunktioner, sammen med kortlægningen af opgaver, herunder oplysninger om rapporteringsveje, ansvarsfordeling og de personer, der er en del af instituttets ledelsesordninger, samt deres opgaver.

5.3. Risikokultur og forretningsadfærd

82. Ved vurderingen af instituttets risikokultur og forretningsadfærd bør de kompetente myndigheder vurdere, i hvilket omfang instituttet overholder EBA's retningslinjer om intern ledelse. I denne sammenhæng bør de kompetente myndigheder bl.a. overveje, om:

- a. instituttet har konsistente virksomhedsværdier og en forsvarlig risikokultur, som i) understøttes af effektive og robuste politikker og procedurer, kommunikation og uddannelse

til alle medarbejdere, herunder en adfærdskodeks og en passende ramme for håndtering af interessekonflikter og indberetningsmekanismer til fremme af ansvarlig, etisk adfærd og overvågning og forvaltning af eksponeringer med nærtstående parter, og ii) fremmer et miljø med åben kommunikation og effektive udfordringer

- b. ledelsesorganet, den øverste ledelse og personer med nøglefunktioner er forpligtet til at fremme en stærk risiko- og virksomhedskultur og en ansvarlig forretningsadfærd
- c. der udvises en høj grad af risikobevidsthed i hele instituttet
- d. instituttet inddrager risikobevidsthed i sine beslutningsprocesser, herunder en passende fordeling af ansvaret for risici.

83. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har et passende system til at identificere, dokumentere og forvalte transaktioner med nærtstående parter, herunder en godkendelsesproces, eksponeringsgrænser, markedsmæssige vilkår samt overvågnings- og indberetningsmekanismer. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere omfanget af ledelsesorganets tilsyn.

5.4. Aflønningspolitik og -praksis

84. Ved vurderingen af instituttets aflønningspolitik og -praksis bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet overholder artikel 74, 92 og 94 i direktiv 2013/36/EU, delegeret forordning (EU) 2021/923 og EBA's retningslinjer vedrørende forsvarlige aflønningspolitikker²⁰. I denne sammenhæng bør de kompetente myndigheder bl.a. overveje, om:

- a. instituttet har indført passende og kønsneutrale lønpolitikker og -praksisser for alle medarbejdere, som er godkendt, regelmæssigt revideret og overvåget af ledelsesorganet, og om disse politikker overholder de gældende lovmæssige og reguleringsmæssige krav
- b. de interne kontrolfunktioner er involveret i udformningen af aflønningspolitikkerne og kontrollerer deres korrekte gennemgang, overvågning og ajourføring
- c. aflønningspolitikker og -praksisser fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring, bl.a. ved at tage højde for instituttets risikovillighed med hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, og er i overensstemmelse med instituttets forretnings- og risikostrategier, risikokultur og virksomhedsværdier, instituttets langsigtede interesser samt foranstaltninger mod interessekonflikter, og at de ikke skaber incitamenter til overdreven risikotagning
- d. instituttet korrekt har identificeret alle dets medarbejdere, hvis aktiviteter har væsentlig indflydelse på dets risikoprofil i overensstemmelse med de gældende lovmæssige og reguleringsmæssige krav
- e. forholdet mellem variabel og fast aflønning er passende, således at den variable aflønningskomponent ikke overstiger 100 % af den faste aflønningskomponent (eller 200 % med aktionærernes godkendelse) for de identificerede medarbejdere

²⁰ EBA/GL/2021/04.

- f. instituttet har foretaget en korrekt allokering af de faste og variable komponenter uden brug af instrumenter eller praksis til at omgå aflønningskravene
- g. den variable aflønning er baseret på resultater (under hensyntagen til både finansielle og ikkefinansielle kriterier), og om instituttet overholder de relevante lovmæssige og reguleringsmæssige krav vedrørende udskydelses- og tilbageholdelsesperioder, udbetaling i form af instrumenter samt klausuler om tilbagebetaling og fradrag.

5.5. Interne kontrolfunktioner

85. Ved vurderingen af instituttets interne kontrolfunktioner bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet overholder EBA's retningslinjer om intern ledelse og de relevante bestemmelser i forordning (EU) 2022/2554 (forordningen om digital operationel modstandsdygtighed)²¹. I denne sammenhæng bør de kompetente myndigheder bl.a. overveje, om:

- a. instituttet har en passende ramme for intern kontrol, der dækker alle områder, og som er i overensstemmelse med modellen med "tre forsvarslinjer", herunder velfungerende, effektive og uafhængige funktioner for risikostyring, compliance og intern revision
- b. lederne af de interne kontrolfunktioner i) er placeret på et passende hierarkisk niveau, der giver dem den nødvendige beføjelse og status til at varetage deres ansvarsområder, ii) har direkte adgang til og kan rapportere direkte til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion og iii) råder over alle de ressourcer, der er nødvendige for at udføre deres opgaver
- c. instituttet har tilstrækkelige skriftlige retningslinjer for intern kontrol, som gennemføres effektivt, samt en klar ansvarsfordeling i forbindelse med gennemførelsen af rammen, adskillelse af opgaver, solide administrative og regnskabsmæssige procedurer og robuste indberetningsordninger.

86. De kompetente myndigheder bør vurdere, om risikostyringsfunktionen dækker hele instituttet, og om den har et helhedsbillede af alle risici, på et tidligt tidspunkt er aktivt involveret i udformningen af instituttets risikostrategi og overvåger dens effektive gennemførelse. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om risikostyringsfunktionen giver ledelsesorganet fuldstændige, ajourførte og relevante risikorelaterede oplysninger med henblik på at fastlægge instituttets risikovillighedsniveau og relaterede risikogrænser. De kompetente myndigheder bør ligeledes tage hensyn til risikostyringsfunktionens vurdering af risikostrategiens og risikovillighedens robusthed og bæredygtighed samt dens inddragelse i vurderingen af, hvordan væsentlige ændringer eller ekstraordinære transaktioner påvirker instituttets og koncernens (hvis relevant) samlede risiko.

87. De kompetente myndigheder bør vurdere, om compliancefunktionen effektivt vurderer og mindsker compliancerisici, der opstår som følge af manglende overholdelse af gældende

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/1011 (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2554/oj>).

lovmæssige og reguleringsmæssige krav, kontraktmæssige forpligtelser eller interne regler og adfærdskodekser, herunder etiske regler, og sikrer, at der i alle væsentlige beslutninger vedrørende risikostyring tages behørigt hensyn til disse risici.

88. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den interne revisionsfunktion uafhængigt gennemgår og giver objektiv sikkerhed – i overensstemmelse med revisionsplanen og det detaljerede arbejdsprogram – for, at instituttets politikker, procedurer og interne kontroller er hensigtsmæssige og effektive, samt for, at alle instituttets aktiviteter, herunder aktiviteter udført af tredjepartsudbydere, overholder lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige krav. Hvor det er relevant, bør de kompetente myndigheder vurdere, om koncernens interne revisionsfunktion er uafhængig, har en risikobaseret revisionsplan for koncernen, råder over passende ressourcer og har en tilstrækkelig profil og rapporterer direkte til det konsoliderende instituts ledelsesorgan.

5.6. Ramme for risikostyring

89. Ved vurderingen af instituttets risikostyringsrammer bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet overholder EBA's retningslinjer om intern ledelse, forordningen om digital operationel modstandsdygtighed og andre EBA-retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 74, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU om ordninger, processer og mekanismer for intern ledelse. I denne sammenhæng bør de kompetente myndigheder bl.a. overveje, om:

- a. instituttet har etableret en passende ramme for risikostyring og risikostyringsprocesser, der omfatter en passende og implementeret risikostrategi, risikovillighed, herunder en politik for styring af tredjepartsrisici, rammerne for ICAAP og ILAAP samt kapaciteter og resultater vedrørende stresstest
- b. koncernens risikostyringsramme, hvor det er relevant, dækker alle væsentlige risici, uanset om de hidrører fra enheder, der ikke er omfattet af konsolidering, og giver et samlet overblik over alle de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for
- c. ledelsesorganet har det endelige ansvar for risikostrategien, risikovilligheden og rammerne for risikostyring og fastlægger passende retningslinjer og fører passende tilsyn
- d. instituttet og, hvor det er relevant, det konsoliderende institut har dokumenteret og implementeret en passende risikostrategi og risikovillighed, som omfatter alle instituttets væsentlige risici, indeholder risikogrænser og -tolerancer og afspejler instituttets finansielle ressourcer
- e. risikostyringspolitikken fastlægger passende procedurer for risikoidentifikation, -måling, -reduktion og -overvågning, i hvilket omfang den er integreret i instituttets overordnede strategi, og hvordan den påvirker denne
- f. beslutningsprocesserne er klare, gennemsigtige og tilstrækkeligt dokumenterede og tager højde for de relevante risikovurderinger, samt om retningslinjer og ændringer heraf formidles på en korrekt og rettidig måde
- g. der er passende og sammenhængende forbindelser mellem forretningsstrategien, risikostrategien, strategien for digital operationel modstandsdygtighed, risikovillighed og

rammerne for risikostyring samt rammerne for kapital- og likviditetsstyring og instituttets plan for håndtering af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i overensstemmelse med artikel 76, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

90. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en veldokumenteret politik for godkendelse af nye produkter, der er godkendt af ledelsesorganet, og som omfatter udvikling af nye markeder, produkter og tjenester, og væsentlige ændringer af eksisterende, herunder ekstraordinære transaktioner. De kompetente myndigheder bør ligeledes overveje, om risikostyrings- og compliancefunktionerne inddrages i tilstrækkelig grad i vurderingen og godkendelsen af nye produkter eller væsentlige ændringer af eksisterende produkter, idet godkendelserne skal være betinget af, at de respektive kontrolforanstaltninger er tilstrækkelige.

ICAAP- og ILAAP-rammer

91. Ved vurderingen af instituttets ICAAP- og ILAAP-rammer bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet overholder EBA's retningslinjer for ICAAP- og ILAAP-oplysninger²². Vurderingen af instituttets ICAAP- og ILAAP-rammer bør omfatte en periodisk gennemgang af ICAAP og ILAAP med henblik på at fastslå, om de er solide, effektive og dækkende. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder:

- a. vurdere, hvordan ICAAP og ILAAP integreres i instituttets overordnede risikostyring og strategiske ledelsespraksis, herunder kapital- og likviditetsplanlægning, samt omfanget af deres fremadrettede karakter
- b. vurdere, om ICAAP og ILAAP er egnede til at vurdere og opretholde et tilstrækkeligt niveau af intern kapital og likviditet til at dække instituttets risici og til at træffe fornuftige forretningsmæssige beslutninger (f.eks. i forbindelse med fordeling af kapital i henhold til forretningsplanen), herunder i stresssituationer
- c. vurdere, om ICAAP og ILAAP er integreret i beslutningstagnings- og styringsprocesserne på alle niveauer i instituttet (f.eks. opstilling af grænser og resultatmåling)
- d. kontrollere, om ICAAP- og ILAAP-rammerne er genstand for regelmæssigt tilsyn fra ledelsesorganet, herunder godkendelse af disse rammer og deres resultater
- e. vurdere, om ICAAP og ILAAP gennemføres konsekvent og i passende omfang i alle instituttets forretningsområder og juridiske enheder og omfatter alle væsentlige risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for
- f. vurdere overholdelsen af relaterede lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige krav og også overveje, om instituttets ICAAP identificerer nye risici og/eller risici med lav sandsynlighed og stor indvirkning, herunder IKT-risici, miljørisici og geopolitiske usikkerheder
- g. vurdere, om eventuelle afvigelser fra instituttets standard-ICAAP eller -ILAAP for en eller flere af dets juridiske enheder eller forretningsområder er begrundede.

²² EBA's retningslinjer for ICAAP og ILAAP-oplysninger, der indhentes til SREP-formål (EBA/GL/2016/10).

92. Disse vurderinger bør indgå i fastsættelsen af P2R og vurderingen af kapitalgrundlaget (se afsnit 7) og i vurderingen af likviditets- og finansieringsgrundlaget (se afsnit 9).

Vurdering af instituttets stresstest

93. Ved vurderingen af instituttets stresstest bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet overholder EBA's retningslinjer for stresstest²³ og EBA's retningslinjer for analyse af miljøscenarier med henblik på integration af miljørisici. Denne vurdering omfatter en gennemgang af instituttets stresstestprogram, idet der tages hensyn til instituttets størrelse og interne organisation samt arten, omfanget og kompleksiteten af dets aktiviteter.

94. De kompetente myndigheder bør foretage en kvalitativ vurdering af instituttets stresstestprogram samt en kvantitativ vurdering af resultaterne af stresstest. De kompetente myndigheder bør sammenholde resultaterne af kvalitative og kvantitative vurderinger med resultaterne af tilsynsstresstest (se afsnit 11) med det formål at vurdere, om kapital- og likviditetsgrundlaget er tilstrækkeligt, og fastlægge en passende tilsynsmæssig reaktion på de identificerede mangler. Hvis gennemgangen af stresstestene afslører mangler i instituttets ledelse og kontrollerne på institutniveau, bør de kompetente myndigheder tage højde for disse ved vurderingen af disse områder. Desuden kan resultaterne af et instituts stresstest anvendes til at vurdere instituttets kapitalplanlægning og til at kvantificere likviditetskravene med henblik på vurderingen af likviditetsgrundlaget.

95. De kompetente myndigheder bør vurdere, i hvilket omfang stresstest er integreret i instituttets risikostyringsrammer, herunder hvordan stresstest indgår i processerne for fastlæggelse af instituttets risikovillighed og risikogrænser. Desuden bør de kompetente myndigheder vurdere, i hvilket omfang instituttets øverste ledelse og ledelsesorgan er inddraget i stresstestprogrammet, herunder den tilhørende interne rapportering, samt i hvilken grad stresstestene og resultaterne heraf er integreret i beslutningsprocesserne.

96. Ved vurderingen af stresstestprogrammet, resultaterne af stresstest og de foreslåede styringstiltag bør de kompetente myndigheder tage hensyn til både idiosynkratiske og systemdækkende perspektiver. De kompetente myndigheder bør vurdere, om ledelsesmæssige tiltag er gennemførlige i krisesituationer, herunder om tidsfristerne for gennemførelsen af tiltagene er realistiske, og tage højde for instituttets særlige forhold. I forbindelse med gennemgangen af grænseoverskridende koncerners stresstestprogrammer bør de kompetente myndigheder tage hensyn til potentielle hindringer for overførsel af kapital og likviditet inden for koncerner og for, hvordan eventuelle koncerninterne finansielle støtteordninger, der måtte opstå i stresssituationer, fungerer.

97. De kompetente myndigheder bør vurdere resultaterne af stresstestene²⁴ og vurdere, om instituttet til enhver tid kan opretholde det gældende TSCR i et negativt scenarie, og om det har identificeret et sæt styringstiltag for at imødegå en eventuel overtrædelse af TSCR. De

²³ EBA's retningslinjer for stresstest (EBA/GL/2018/04).

²⁴ Med henblik på dette punkt omfatter stresstest ikke omvendte stresstest.

kompetente myndigheder bør også tage hensyn til, hvordan stresstest påvirker instituttets gearingsgrad og de nedskrivningsrelevante passiver, som instituttet besidder for at opfylde minimumskravene til nedskrivningsrelevante passiver (MREL), jf. direktiv 2014/59/EU.

98. Ved vurderingen af stresstestresultaterne bør de kompetente myndigheder ligeledes tage hensyn til alle kendte fremtidige reguleringsmæssige ændringer, der påvirker instituttet inden for stresstestens anvendelsesområde og tidshorisont.

5.7. IKT-systemer, aggregering af risikodata og risikorapportering

99. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets IKT-systemer er pålidelige, modstandsdygtige og egnede til at måle, vurdere og rapportere om eksponeringernes omfang, sammensætning og kvalitet på tværs af alle instituttets risikotyper, produkter og modparter, og om de fuldt ud understøtter mulighederne for aggregering af risikodata både under normale forhold og i krisesituationer.
100. De kompetente myndigheder bør kontrollere, om instituttet udvikler og opretholder passende kapaciteter til aggregering af risikodata og risikorapportering, der står i rimeligt forhold til dets risikoprofil og systemiske betydning. Når de kompetente myndigheder kontrollerer instituttets aggregering af risikodata og risikorapporteringskapacitet, bør de tage hensyn til BCBS 239-principperne for effektiv aggregering af risikodata og risikorapportering²⁵ for institutter under tilsyn, der er omfattet af disse principper. De kompetente myndigheder bør navnlig vurdere, om instituttet er i stand til at generere nøjagtige, ensartede, fuldstændige og pålidelige risikodata og rapporter for hele instituttet, som omfatter alle væsentlige risici og på passende vis afspejler instituttets risikoprofil samt dets kapital- og likviditetsbehov, samt om disse data kan aggregeres og stilles til rådighed rettidigt og fleksibelt for ledelsesorganet og den øverste ledelse. Hvor det er relevant, bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet har etableret et effektivt ledelsesinformations- og rapporteringssystem inden for koncernen, som omfatter alle forretningsområder og retlige enheder, og om ledelsesorganet i instituttets moderselskab har hurtig adgang til denne information
101. De kompetente myndigheder bør fastslå, om instituttets ledelse godkender instituttets rammer for aggregering af risikodata og risikorapportering og fører tilsyn med, at disse rammer gennemføres effektivt, herunder at der afsættes tilstrækkelige ressourcer til at understøtte disse tiltag. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om instituttets kapacitet til aggregering af risikodata og risikorapporteringspraksis er uafhængigt valideret i overensstemmelse med instituttets interne kontrolramme.

5.8. ML/TF-risici og tilsynsmæssige betænkeligheder

102. Når de kompetente myndigheder analyserer rammerne for intern ledelse og kontroller på institutniveau, bør de også tage hensyn til de vurderinger, de har modtaget fra AML/CFT-

²⁵ Baselkomitéen for Banktilsyn, Principles for effective risk data aggregation and risk reporting (BCBS 239).

tilsynsmyndighederne, og evaluere, om disse giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder. Hvis den kompetente myndigheds vurdering omvendt peger på mangler i et instituts interne kontroller og ledelsesrammer, og kontrollerne på institutniveau giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder i forbindelse med ML/TF-risikoen og risikoen for manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner, bør de kompetente myndigheder dele resultatet af denne vurdering med AML/CFT-tilsynsmyndighederne.

103. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets overordnede interne ledelses- og risikostyringsrammer også omfatter styringen af ML/TF-risikoen og risikoen for manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner.
104. De kompetente myndigheder bør ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv vurdere, om ledelsesorganets roller og ansvarsområder i forbindelse med AML/CFT-rammerne overholdes. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til eventuelle supplerende oplysninger fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne efter deres vurdering i overensstemmelse med EBA's retningslinjer vedrørende politikker og procedurer for compliancekontrol og compliance officerens rolle og ansvarsområder i forbindelse med AML/CFT²⁶.

5.9. Ledelse af genopretningsplanlægning

105. Med henblik på at vurdere den interne ledelse og kontrollen på institutniveau bør de kompetente myndigheder undersøge resultaterne og de eventuelle mangler, der er konstateret i forbindelse med den vurdering af genopretningsplanerne og genopretningsplanlægningen, de foretager i henhold til artikel 6 og 8 i direktiv 2014/59/EU.
106. Resultaterne af vurderingen af SREP-elementer, herunder ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau, bør tilsvarende lægges til grund for vurderingen af instituttets genopretningsplaner.

5.10. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

107. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttets interne ledelsesordninger og kontrollen på institutniveau er tilstrækkelige. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 4.

²⁶ EBA/GL/2022/05.

Tabel 4. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for den interne ledelse og kontrollen på institutniveau

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har en robust og gennemsigtig organisatorisk struktur med klare ansvarsområder, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er adskilt fra risikotagningen. • Ledelsesorganet har en passende sammensætning og funktion. • Medlemmerne af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid og overholder begrænsningen med hensyn til antallet af bestyrelsesposter, hvor det er relevant. • Der er en sund risikokultur og forretningsadfærd, herunder styring af interessekonflikter og whistleblowingprocedurer. • Instituttet har vedtaget en mangfoldighedspolitik, der fremmer en bred sammensætning af ledelsesorganet og opfylder de fastsatte mål. • Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med instituttets risikostrategi og langsigtede interesser. • Risikostyringsrammen og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP-, ILAAP- og NPAP-processerne, rammen for stresstest, kapitalplanlægningen og likviditetsplanlægningen, er hensigtsmæssige. • Rammen for intern kontrol og de interne kontrolforanstaltninger er passende. • De interne funktioner vedrørende risikostyring, compliance og intern revision er uafhængige, fungerer effektivt og har tilstrækkelige ressourcer, og den interne revisionsfunktion fungerer i overensstemmelse med de etablerede internationale standarder og krav. • IKT-systemer, aggregering af risikodata og risikorapportering er hensigtsmæssige. • Integrationen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i den interne ramme for ledelse og risikostyring er hensigtsmæssig. • Rammerne for genopretningsplanlægningen er passende. • Instituttet tager hurtigt fat på mangler og/eller bekymringer, som de kompetente myndigheder har påpeget, og afhjælper dem effektivt inden for kort tid med tilfredsstillende resultater. Derudover foretager instituttet en proaktiv indberetning og underretter de kompetente myndigheder under hele denne proces.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
2	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør en middellav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har en generelt robust og gennemsigtig organisatorisk struktur med klare ansvarsområder, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er adskilt fra risikotagningen. • Ledelsesorganets sammensætning og funktion er stort set hensigtsmæssig. • Medlemmerne af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid og overholder, hvor det er relevant, begrænsningen med hensyn til antallet af bestyrelsesposter. • Der er generelt en sund risikokultur og forretningsadfærd, herunder styring af interessekonflikter og whistleblowingprocedurer. • Instituttet har vedtaget en mangfoldighedspolitik, der fremmer en bred sammensætning af ledelsesorganet, og som i vid udstrækning opfylder de fastsatte mål, eller har gennemført hensigtsmæssige foranstaltninger for at nå de mål, der er fastlagt i politikken. • Aflønningspolitikken er stort set i overensstemmelse med instituttets risikostrategi og langsigtede interesser. • Risikostyringsrammerne og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP-, ILAAP- og NPAP-processerne, rammen for stresstest, kapitalplanlægningen og likviditetsplanlægningen, er hensigtsmæssige. • Den interne kontrolramme og den interne kontrol er stort set passende. • De interne funktioner vedrørende risikostyring, compliance og revision er uafhængige, og de er stort set effektive. • IKT-systemer, aggregering af risikodata og risikorapportering er stort set hensigtsmæssige. • Integrationen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i den interne ramme for ledelse og risikostyring er stort set hensigtsmæssig. • Rammerne for genopretningsplanlægningen er stort set passende. • Instituttet er i stand til på passende vis at afhjælpe de fleste af de mangler, der er konstateret, og/eller de betænkeligheder, som de kompetente myndigheder har givet udtryk for, inden for en acceptabel tidsramme og – hvor det er relevant – overholde de indberetningskrav, som de kompetente myndigheder har fastsat i forbindelse med disse mangler.
3	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets organisatoriske struktur og ansvarsområder er ikke helt gennemsigtige, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er ikke helt adskilt fra risikotagningen. • Der hersker tvivl om, hvorvidt ledelsesorganets sammensætning og funktion er passende. • Der hersker tvivl om, hvorvidt den tid, der afsættes af ledelsesorganets medlemmer, er passende, og de overholder, hvor det er relevant, ikke begrænsningen med hensyn til antallet af bestyrelsesposter.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<ul style="list-style-type: none"> • Der hersker tvivl om, hvorvidt virksomhedskulturen, håndteringen af interessekonflikter og/eller whistleblowingprocedurerne er passende. • Instituttet har ikke vedtaget en mangfoldighedspolitik og har ikke iværksat foranstaltninger for at opnå et passende niveau af mangfoldighed i ledelsesorganet. • Aflønningspolitikken er muligvis ikke i overensstemmelse med instituttets risikostrategi og langsigtede interesser. • Der hersker tvivl om, hvorvidt risikostyringsrammen og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP-, ILAAP- og NPAP-processerne, rammen for stresstest, kapitalplanlægningen og/eller likviditetsplanlægningen, er hensigtsmæssige. • Der hersker tvivl om, hvorvidt rammen for intern kontrol og de interne kontrolforanstaltninger er passende. • Der hersker tvivl om, hvorvidt den interne risikostyringsfunktion, compliancefunktionen og revisionsfunktionerne er uafhængige og effektive. • Der hersker tvivl om, hvorvidt IKT-systemerne, aggregeringen af risikodata og risikorapporteringen er hensigtsmæssige. • Der hersker tvivl om, hvorvidt integrationen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i den interne ramme for ledelse og risikostyring er hensigtsmæssig. • Rammerne for genopretningsplanlægningen blev vurderet til potentielt at have væsentlige mangler og/eller væsentlige hindringer for deres gennemførelse, og der er ikke fuldt ud taget hensyn til de tilsynsmæssige bekymringer. • Instituttet står over for betydelige udfordringer eller udviser begrænset vilje til på tilfredsstillende vis at afhjælpe de mangler, der er påpeget, og/eller de bekymringer, der er fremsat af de kompetente myndigheder, hvad angår kvaliteten af afhjælpningsforanstaltningerne og/eller tidsrammen for deres gennemførelse, hvilket kan tyde på, at sagen bør eskaleres. Instituttet har desuden udfordringer med at aflægge rapport om status for afhjælpningen til de kompetente myndigheder.
4	Mangler i ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets organisatoriske struktur og ansvarsområder er ikke gennemsigtige, og risikostyrings- og risikokontrolfunktionerne er ikke adskilt fra risikotagningen. • Ledelsesorganets sammensætning og funktion er ikke hensigtsmæssig. • Medlemmerne af ledelsesorganet afsætter ikke tilstrækkelig tid, og de overholder, hvor det er relevant, ikke begrænsningen med hensyn til antallet af bestyrelsesposter.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<ul style="list-style-type: none"> • Virksomhedskulturen, håndteringen af interessekonflikter og/eller whistleblowingprocedurerne er ikke hensigtsmæssige. • Instituttet har ikke vedtaget en mangfoldighedspolitik, ledelsesorganet er ikke bredt sammensat, og instituttet har ikke indført foranstaltninger for at tilstræbe et passende niveau af mangfoldighed. • Aflønningspolitikken er ikke i overensstemmelse med instituttets risikostrategi og langsigtede interesser. • Risikostyringsrammerne og risikostyringsprocesserne, herunder ICAAP-, ILAAP- og NPAP-processerne, stresstestrammer, kapitalplanlægning og / eller likviditetsplanlægning, er ikke hensigtsmæssige. • Risikostyringsfunktionen, compliancefunktionen og/eller revisionsfunktionen er ikke uafhængige, fungerer ikke effektivt, og/eller den interne revisionsfunktion fungerer ikke i overensstemmelse med de etablerede internationale standarder og krav. • Rammen for intern kontrol og de interne kontrolforanstaltninger er ikke hensigtsmæssig. • IKT-systemer, aggregering af risikodata og risikorapportering er ikke hensigtsmæssige. • Integrationen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i den interne ramme for ledelse og risikostyring er ikke hensigtsmæssig. • Rammerne for genopretningsplanlægningen blev vurderet til at have væsentlige mangler og/eller væsentlige hindringer for deres gennemførelse, og der er ikke fuldt ud taget hensyn til de tilsynsmæssige bekymringer. • Instituttet er ikke i stand til eller har ikke til hensigt at håndtere de mangler, der er påpeget, og/eller de bekymringer, der er fremsat af de kompetente myndigheder, på tilfredsstillende vis, og den mangler evnen til at afhjælpe disse inden for en acceptabel tidsramme, efter at sagen er blevet eskaleret af de kompetente myndigheder. Instituttet står desuden over for store udfordringer med at aflægge rapport om status for afhjælpningen til de kompetente myndigheder.

108. Tabellen nedenfor indeholder en ikke-udtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i tilfælde af identificerede mangler i instituttets interne ledelse og kontroller på institutniveau. De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om, hvilken type tilsynsforanstaltning der skal iværksættes, ud fra dens effektivitet i forhold til den konkrete konstaterede mangel. De kompetente myndigheder kan iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger eller en kombination af disse og de foranstaltninger, der er anført i tabellen nedenfor, hvis disse anses for at være mere egnede til at afhjælpe de konstaterede mangler. Ved overtrædelser af forordningen om digital operationel modstandsdygtighed bør de kompetente myndigheder overveje de relevante korrigerende og afhjælpende foranstaltninger, der er fastsat i forordningens artikel 50.

Tabel 5. Mulig og ikkeudtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, der følger af vurderingen af instituttets interne ledelse og kontroller på institutniveau

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), d), e), f), g), j), l), m) og n), i direktiv 2013/36/EU og artikel 50 i forordning (EU) 2022/2554 – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:
A. styrke ledelsesorganets eller dets udvalgs rolle og sikre en mere aktiv inddragelse heraf
B. udarbejde og gennemføre handlingsplaner med henblik på at afhjælpe mangler
C. styrke den interne kontrol
D. forbedre rammerne for den interne ledelse
E. forbedre rapporteringsmekanismer og tilsyn
F. begrænse variabel aflønning
G. indføre systemer til compliancestyring
H. indføre yderligere eller hyppigere rapporteringskrav
I. styrke specifikke ordninger, processer, mekanismer og strategier
J. gentage stresstestene ved hjælp af ændrede forudsætninger
K. forbedre ledelses- og risikostyringsordningerne i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, især miljømæssige risici.

Afsnit 6. Vurdering af kapitalrisici

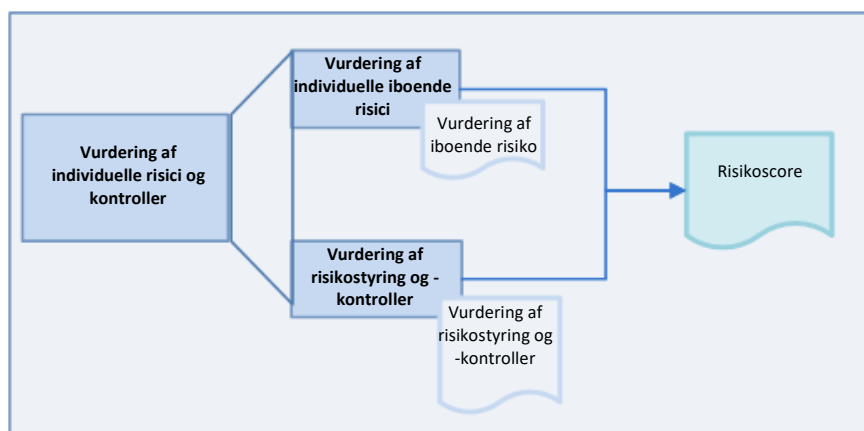
6.1. Generelle betragtninger

109. De kompetente myndigheder bør vurdere og beregne risikoscoren for de kapitalrisici, der anses for væsentlige for instituttet.
110. Formålet med dette afsnit er at fastsætte fælles metoder, der kan anvendes ved vurdering af individuelle risici og af risikostyringen og -kontrollerne. Det er ikke tænkt som en udtømmende beskrivelse, og de kompetente myndigheder kan frit vælge, om de vil anvende andre supplerende kriterier, som de finder relevante, baseret på deres erfaring og de særlige forhold, der gør sig gældende for instituttet.
111. Dette afsnit indeholder retningslinjer for de kompetente myndigheders vurdering og scoring af følgende kapitalrisici:
- a. kredit- og modpartsrisiko
 - b. markedsrisiko
 - c. operationel risiko
 - d. renterisiko uden for handelsbeholdningen (IRRBB).
112. Der identificeres også en række underkategorier inden for hver af de ovenfor nævnte risikokategorier, som skal tages i betragtning, når kapitalrisiciene vurderes. Der kan foretages særskilt vurdering og beregning af risikoscorer for disse underkategorier, hvis de er væsentlige for et bestemt institut. Bilag I-IV indeholder ikke-udtømmende lister over underkategorier for kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og IRRBB, som de kompetente myndigheder bør tage i betragtning, når det er relevant.
113. Spørgsmålet om væsentlighed beror på en tilsynsmæssig vurdering. Hvad angår risikoen forbundet med långivning i udenlandsk valuta, bør væsentligheden imidlertid i lyset af ESRB's henstilling om långivning i udenlandsk valuta²⁷ fastlægges under hensyntagen til følgende tærskel: Lån i udenlandsk valuta til uafdækkede låntagere udgør mindst 10 % af et instituts samlede udlånsportefølje (samlede udlån til ikkefinansielle virksomheder og husholdninger), hvor en sådan samlet udlånsportefølje udgør mindst 25 % af instituttets samlede aktiver.
114. De kompetente myndigheder bør også vurdere andre risici, der anses for væsentlige for et specifikt institut, men som ikke er nævnt ovenfor (f.eks. pensionsrisiko, strategisk og forretningsmæssig risiko, step-in-risiko samt intra- og interrisikokoncentration). Følgende kan bidrage til identifikationsprocessen:

²⁷ Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici's henstilling af 21. september 2011 om långivning i udenlandsk valuta (ESRB/2011/1) (EUT C 342 af 22.11.2011, s. 1).

- a. parametre for TREA
 - b. risici, der er identificeret i forbindelse med instituttets ICAAP
 - c. risici, der stammer fra instituttets forretningsmodel (bl.a. risici identificeret af andre institutter, der har en lignende forretningsmodel)
 - d. oplysninger fra overvågning af nøgleindikatorer
 - e. resultater og observationer fra interne eller eksterne revisionsrapporter
 - f. henstillinger og retningslinjer udstedt af EBA samt advarsler og henstillinger udstedt af makroprudentielle myndigheder eller ESRB.
115. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til de ovenfor nævnte elementer, når de planlægger, hvor intensiv deres tilsynsaktivitet i forbindelse med vurderingen af en specifik risiko bør være.
116. Hvad angår kreditrisiko, markedsrisiko og operationel risiko, bør de kompetente myndigheder bl.a. vurdere, om instituttet overholder de retsakter, der er offentliggjort separat på EBA's websted, jf. punkt 12. Disse retningslinjer udvider imidlertid vurderingsrammerne i forhold til disse minimumskrav for at give de kompetente myndigheder mulighed for at danne sig et samlet overblik over kapitalrisiciene.
117. Når de kompetente myndigheder evaluerer kapitalrisici, bør de også se på de potentielle virkninger af den risiko, der er forbundet med finansieringsomkostningerne, efter metoden i afsnit 8 og overveje, om der bør træffes foranstaltninger for at mindske denne risiko.
118. De kompetente myndigheder bør ved anvendelsen af de metoder, der er fastsat i dette afsnit, identificere relevante kvantitative indikatorer og andre parametre, der også kan benyttes til overvågning af nøgleindikatorer (jf. afsnit 3), og de bør også, når det er relevant, tage hensyn til institutternes interne risikoværdier.
119. De kompetente myndigheder bør for hver væsentlig risiko vurdere risikoscoren, som bør afspejle:
- a. den iboende risiko (risikoeksponeringer)
 - b. risikostyringens og -kontrollernes kvalitet og effektivitet.
120. Denne vurderingsproces er vist i figur 2 nedenfor.

Figur 2. Workflow ved vurdering af kapitalrisici



121. De kompetente myndigheder bør trække på tilgængelige informationskilder i forbindelse med deres vurderinger, herunder lovpligtig indberetning, instituttets interne parametre og rapporter (f.eks. den interne revisionsrapport, risikostyringsrapporter og oplysninger fra ICAAP), rapporter fra kontrolbesøg og eksterne rapporter (f.eks. instituttets skrivelser til investorer og kreditvurderingsbureauer). De kompetente myndigheder bør trække på ad hoc-indberetning, når det er strengt nødvendigt og står i rimeligt forhold til udførelsen af deres tilsynsopgaver, og når oplysningerne ikke er overlappende eller på anden måde tilgængelige, i overensstemmelse med artikel 104, stk. 2, andet afsnit, i kapitalkravsdirektivet. Vurderingen er som udgangspunkt institutspecifik, men det bør også overvejes at foretage peersammenligninger for at identificere den potentielle eksponering for kapitalrisici. Der bør til dette formål udvælges peers for hver enkelt risiko, og disse peers vil ikke nødvendigvis svare til dem, der identificeres for forretningsmodelanalysen eller andre analyser.

122. I forbindelse med vurderingen af kapitalrisici bør de kompetente myndigheder også evaluere, om minimumskravene til kapitalgrundlaget er beregnet på en præcis og forsigtig måde, for at identificere situationer, hvor den faktiske risiko undervurderes ved beregninger af minimumskapitalgrundlaget. Denne vurdering kan lægges til grund for fastsættelsen af P2R, jf. afsnit 7.2.3.

123. Resultatet af vurderingen af hver enkelte væsentlige risiko bør indgå i en opsummering af resultater med en forklaring af de vigtigste risikoparametre og ledsages af en risikoscore som beskrevet nærmere i de følgende afsnit.

6.2. Vurdering af kredit- og modpartsrisikoen

6.2.1. Generelle betragtninger

124. Ved vurderingen af rammerne for kreditrisikostyring bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet overholder de retsakter, der er offentliggjort separat på EBA's websted, jf. punkt 12.

125. De kompetente myndigheder bør vurdere kreditrisikoen i forbindelse med alle eksponeringer uden for handelsbeholdningen (herunder ikkebalanceførte poster). De bør også vurdere modpartskreditrisikoen og den afviklingsrisiko, der kan falde ind under handelsbeholdningen og uden for handelsbeholdningen. For at foretage en sådan vurdering bør de kompetente myndigheder tage hensyn til alle de komponenter, der bestemmer potentielle kredittab, og navnlig:
- a. sandsynligheden for en kredithændelse (dvs. misligholdelse) eller korrelerede kredithændelser, der hovedsagelig vedrører låntagerne og deres evne til at tilbagebetale relevante forpligtelser
 - b. størrelsen af engagementer, der er underlagt kreditrisiko
 - c. inddrivelsesprocenten for krediteksponeringerne i tilfælde af låntageres misligholdelse.
126. De kompetente myndigheder bør tage i betragtning, at disse komponenter kan udvikle sig negativt over tid retning og forringes i forhold til de forventede resultater.
127. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici påvirker den iboende kreditrisiko, samt om kreditrisikokontrollerne i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici er tilstrækkelige, idet miljørisici skal prioriteres. De kompetente myndigheder bør navnlig tage hensyn til miljøomstillingsrisici og fysiske risici, når de foretager vurderingen af kreditkoncentrationsrisiko og ejendomsrisiko, samt når de vurderer kreditrisikoen i specifikke porteføljer eller eksponeringsklasser, der anses for at være væsentligt eksponeret for miljørisici.
128. Derudover bør de kompetente myndigheder også være opmærksomme på, om ML/TF-risici tages i betragtning i forbindelse med långivningsprocessen, herunder om instituttet har indført systemer og kontroller til at sikre, at de midler, der anvendes til at tilbagebetale lån, stammer fra lovlige kilder.

6.2.2. Vurdering af iboende kreditrisiko

Identifikation af væsentlige kilder til kreditrisiko

129. De kompetente myndigheder bør vurdere kreditrisikoen både ud fra et nuværende og et fremadrettet perspektiv og samtidig integrere analysen af den nuværende porteføljes kreditrisiko med vurderingen af instituttets kreditrisikostrategi, risikovillighed og risikogrænser (potentielt som led i den bredere vurdering af strategien, der foretages som led i forretningsmodelanalysen). De kompetente myndigheder bør også overveje, hvordan både den forventede og den stressede makroøkonomiske udvikling kan påvirke disse elementer.
130. For at vurdere et instituts iboende kreditrisiko bør de kompetente myndigheder først kortlægge instituttets kreditrisikoeksponering. For at opnå dette og sikre en ensartet identificering af de kilder til kreditrisiko, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, bør det tage følgende informationskilder i betragtning:

- a. skabeloner til lovpligtig rapportering, f.eks. COREP og FINREP, under hensyntagen til de relevante lovgivningsmæssige eksponeringsklasser baseret på instituttets tilgang til kapitalgrundlagskravene (dvs. standardmetoden eller IRB-metoden)
 - b. indsigter, der er opnået gennem vurderingen af andre SREP-elementer (såsom forretningsmodelanalysen) og fra tidligere tilsynsaktiviteter
 - c. sammenligninger af instituttets situation med tilsvarende institutters situation, hvor sådanne data foreligger. For institutter, der anvender IRB-metode, bør de kompetente myndigheder tage hensyn til resultatet af den tilsynsmæssige benchmarking, der er udført i overensstemmelse med artikel 78 i direktiv 2013/36/EU.
131. De kompetente myndigheder bør primært fokusere deres vurdering på de mest betydningsfulde identificerede kilder til kreditrisiko og vurdere deres væsentlighed for instituttet ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv. Med henblik på denne vurdering bør de tage følgende elementer i betragtning:
- a. kreditrisikostategien og risikovilligheden samt relevante grænser
 - b. størrelsen af eksponeringsværdien for den pågældende portefølje sammenlignet med den samlede eksponeringsværdi for krediteksponeringer, herunder dens vækst over tid
 - c. størrelsen af kapitalgrundlagskravet for kreditrisiko for den pågældende portefølje i forhold til det samlede kapitalgrundlagskrav, herunder dets vækst over tid
 - d. hvor det er relevant, den interne kapital, som instituttet har allokeret til kreditrisiko for den pågældende portefølje, sammenlignet med den samlede interne kapital
 - e. sammensætningen og kvaliteten af instituttets balanceførte og ikkebalanceførte kreditrelaterede poster i den ikkemisligholdte portefølje (herunder eksponeringer med betalingshenstand) og den misligholdte portefølje, herunder niveauet og udviklingen over tid for værdiforringelser og afskrivninger samt misligholdelsesraterne i kreditporteføljen.
132. De kompetente myndigheder bør vurdere risikoens væsentlighed i forhold til den aktuelle portefølje samt i et historisk og fremadrettet perspektiv (tidligere ændringer i disse tal og prognoser, hvor de er tilgængelige).
133. Som yderligere informationskilde til væsentlighedsvurderingen bør de kompetente myndigheder – hvor det er muligt og hensigtsmæssigt – tage hensyn til de interne kreditrisikoparametre, som instituttet anvender. Dette omfatter en vurdering af, i hvilket omfang de er egnede til nøjagtigt at kvantificere kreditrisikoeksponeringer på tværs af forskellige porteføljer, med særlig vægt på oplysninger fra den årlige rapport, der udarbejdes af instituttets valideringsfunktion, og mere specifikt på resultaterne af backtest – dvs. sammenligningen af estimerede parametre med observerede resultater, som den er gennemført af instituttet. De kompetente myndigheder bør lægge vægt på porteføljer, hvor de estimerede parametre har undervurderet de observerede resultater.
134. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til resultaterne af de stresstest, som instituttet har foretaget for at identificere hidtil uafdækkede kilder til kreditrisiko, såsom

ændringer i kreditkvaliteten, kreditkoncentrationer, sikkerhedsstillelsens værdi og krediteksposering i kriseperioder.

135. På baggrund af den væsentlighedsvurdering, der er foretaget i de foregående punkter, samt størrelsen og kompleksiteten af instituttets kreditrisiko og kreditportefølje, bør de kompetente myndigheder vælge det relevante detaljeringsniveau for vurderingen.

Arten, størrelsen og sammensætningen af instituttets kreditportefølje (balanceførte og ikkebalanceførte kreditrelaterede poster)

136. De kompetente myndigheder bør undersøge krediteksposeringernes art (dvs. typer af låntagere og eksponeringer) og analysere sammensætningen af instituttets kreditportefølje. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder også undersøge, hvordan kreditrisikoeksponeringens art kan påvirke eksponeringens størrelse (f.eks. kreditlinjer/uudnyttede forpligtelser, som låntagerne trækker på, og udstedelse i udenlandsk valuta), under hensyntagen til instituttets retlige kompetence til ensidigt at opsigse uudnyttede dele af bevilgede kreditfaciliteter.

137. For at vurdere kreditrisikoens art bør de kompetente myndigheder som minimum overveje følgende underkategorier af kreditrisiko ved at foretage en mere detaljeret vurdering af de underkategorier, der anses for at være mest relevante for instituttet²⁸:

- a. kreditkoncentrationsrisiko
- b. modpartskreditrisiko og afviklings-/leveringsrisiko
- c. landerisiko
- d. kreditrisiko som følge af securitiseringer
- e. risiko forbundet med långivning i udenlandsk valuta
- f. ejendomsrisici
- g. aktierisiko i porteføljebeholdningen
- h. udvandringsrisiko
- i. modelrisiko for forskriftsmæssigt godkendte modeller.

138. Hvis specialiserede långivninger vurderes at være væsentlige, bør de kompetente myndigheder vurdere sådanne eksponeringer separat i forhold til andre udlånsaktiviteter, eftersom risikoen ved sådanne eksponeringer afhænger af det finansierede aktivs eller projekts rentabilitet (f.eks. erhvervsejendomme, kraftværk, rederivirksomhed og råvarer) og ikke af låntageren (der som regel er et til formålet oprettet selskab). I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder overveje:

- a. hvor rentable projekterne er, og hvor konservative de antagelser, der ligger til grund for forretningsplanerne, er (herunder kreditrisikoen ved de største kunder)

²⁸ Se bilag I for en ikke-udtømmende oversigt over underkategorier af kreditrisiko samt yderligere oplysninger om vurderingen heraf.

- b. hvilke konsekvenser reguleringsmæssige ændringer har for de fremtidige betalingsstrømme, navnlig for subsidierede sektorer
- c. hvilke konsekvenser skiftende markedsefterspørgsel i givet fald har, og om der findes et marked for det potentielle fremtidige salg af finansieringsobjektet
- d. om der findes et syndikat eller andre långivere, der deler kreditrisikoen
- e. om der er stillet en garanti over for de organiserende institutter
- f. den potentielle stigning i koncentrationsrisikoen, som disse aktiviteter kan medføre.

Porteføljens kreditkvalitet

139. Når de kompetente myndigheder vurderer porteføljens kreditkvalitet, bør de lægge særlig vægt på, om krediteksponeringerne er klassificeret korrekt, og vurdere konsekvenserne af en eventuel fejlklassificering, der kan forsinke instituttets hensættelser og indregning af tab.
140. De kompetente myndigheder bør foretage en analyse for at sondre mellem ikkemisligholdte eksponeringer, misligholdte eksponeringer og eksponeringer med kreditlempelser under hensyntagen til både antallet af låntagere og de relevante beløb/mængder. De kompetente myndigheder bør vurdere den overordnede kreditkvalitet på porteføljeniveau og de forskellige kvalitetsklasser for hver af de ovenfor nævnte kategorier for at beregne instituttets overordnede kreditrisiko. Som led i denne vurdering bør de kompetente myndigheder analysere misligholdelses- og migreringsrisiko efter eksponeringsklasser under hensyntagen til tendenser i kreditkvaliteten over tid, og de bør overveje, om porteføljens faktiske kreditkvalitet er i overensstemmelse med den angivne risikovillighed, og fastlægge årsagerne til eventuelle afvigelser.
141. Dette bør føre til en samlet vurdering af instituttets kreditlevscyklus fra start til slut, lige fra kreditgivning til overvågning og styring af de enkelte eksponeringskategorier. I forbindelse med disse analyser bør de kompetente myndigheder gøre brug af peeranalyse og benchmarkporteføljer (dvs. porteføljer af låntagere, der er fælles for flere institutter), når det er relevant og muligt. Denne analyse bør foretages under hensyntagen til:
- a. indikatorer for aktivkvalitet, historiske tendenser og vækstrater opdelt efter låntagertyper, sektorer og produkter, fordelingen af låntagernes kreditværdighed, historiske migreringsrater mellem kreditværdighedsklasser samt restance- og misligholdelsesrater for forskellige tidshorisonter
 - b. andelen af misligholdte forpligtelser og dækningsgraden pr. portefølje, sektor og geografisk område samt ændringer over tid, idet der også tages højde for de relevante ind- og udgående transaktioner fra hver relevant portefølje, fordelingen af eksponeringerne på de forskellige kategorier af misligholdte forpligtelser (dvs. forfaldne, tvivlsomme), omfanget og udviklingen over tid af værdiforringelser og afskrivninger for hver relevant faktor, historiske inddrivelsesprocenter og varigheden af inddrivelsesprocessen, tvangsauktionerede aktiver og ændringer over tid samt den tid, der er gået, siden eksponeringerne blev klassificeret som misligholdte.

142. De kompetente myndigheder bør vurdere, om niveauet for hensættelser til tab på udlån og kreditværdijusteringer er passende i forhold til eksponeringernes kvalitet og, hvor det er relevant, i forhold til sikkerhedsniveauet, idet de navnlig skal vurdere, om niveauet for hensættelser til tab på udlån er i overensstemmelse med risikoniveauet i de forskellige porteføljer, over tid og sammenlignet med instituttets relevante peers samt den relevante makroøkonomiske udvikling, og om kreditværdijusteringerne af derivaters markedsværdier afspejler de relevante modparters kreditværdighed. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt aflægge kontrolbesøg eller træffe andre passende tilsynsforanstaltninger for at vurdere, om hensættelserne til tab på lån og risikodækningen er tilstrækkeligt omfattende, f.eks. ved at vurdere et udsnit af de pågældende lån. Ved gennemførelsen af en sådan vurdering bør de kompetente myndigheder også tage hensyn til eventuelle bemærkninger fra interne og eksterne revisorer, hvis sådanne foreligger.
143. Når de kompetente myndigheder vurderer et instituts iboende kreditrisiko, bør de tage hensyn til resultaterne af de stresstest, som instituttet har foretaget for at identificere hidtil uafdækkede kilder til kreditrisiko, f.eks. ændringer i kreditkvaliteten, kreditkoncentrationer, sikkerhedsstillelsens værdi og krediteksponering i kriseperioder.

Kreditrisikoreduktionens omfang og kvalitet

144. De kompetente myndigheder bør vurdere omfanget og kvaliteten af garantierne (herunder kreditderivater) og af den tilgængelige sikkerhedsstillelse, der kan reducere kredittab, når der indtræffer kredithændelser, herunder garantier og sikkerhedsstillelse, der ikke anerkendes som teknikker til kreditrisikoreduktion ved beregning af kapitalgrundlaget. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage følgende i betragtning:
- a. den dækning, der ydes af sikkerhedsstillelsen og garantierne, efter portefølje, type låntager, kreditvurdering, sektor og andre relevante aspekter
 - b. værdier af sikkerhedsstillelse for ikkemisligholdte og misligholdte eksponeringer
 - c. historiske inddrivelsesrater efter sikkerhedsstillelsens og garantiernes art og størrelse.
145. De kompetente myndigheder bør også vurdere, hvor væsentlig restrisikoen (som nævnt i artikel 80 i direktiv 2013/36/EU) er, og navnlig hensigtsmæssigheden og håndhævelsen af aftaler om sikkerhedsstillelse og af garantier, timingen af og evnen til at realisere sikkerhedsstillelse og gennemføre garantier i henhold til de nationale retlige rammer, likviditeten og volatiliteten af aktiver, der anvendes til sikkerhedsstillelse, og værdien af sikkerhedsstillelse, der kan tilbagekræves i henhold til eventuelle kredithåndhævelsesforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør også vurdere koncentrationen på garantistillere og sikkerhedsstillelse og forbindelsen mellem låntagernes kreditværdighed (dvs. "wrong-way"-risikoen) og de potentielle konsekvenser for afdækningens effektivitet.

Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer

146. Ved vurderingen af, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici og især miljømæssige risici påvirker den iboende kreditrisiko, bør de kompetente myndigheder tilstræbe at tage højde for disse risici's specifikke karakteristika, f.eks. deres fremadrettede karakter og deres forskellige virkninger over forskellige tidshorisonter, hvor de anerkender den usikkerhed, der er forbundet med langsigtede prognoser, og samtidig udvikler deres evne til at inddrage disse karakteristika i deres vurdering.

6.2.3. Vurdering af rammen for kreditrisikostyring og -kontrol

147. For at opnå en helhedsorienteret forståelse af instituttets kreditrisikoprofil bør de kompetente myndigheder gennemgå instituttets ramme for kreditrisikostyring og -kontrol samt vurdere, om denne ramme er tilstrækkelig i forhold til de iboende kreditrisikoeksponeringer. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder også basere sig på resultatet af vurderingen af andre SREP-elementer (såsom forretningsmodelanalyse og ledelse). For institutter, der er omfattet af strategierne for reduktion af misligholdte eksponeringer og den tilhørende ledelsesmæssige og operationelle vejledning, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om institutterne opfylder specifikke krav i EBA's relevante retningslinjer for sådanne strategier og deres operationalisering, herunder med hensyn til at opfylde forbrugerbeskyttelsesforpligtelserne.

Kreditrisikostrategi og -villighed

148. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret kreditrisikovillighed, kreditrisikostrategi og kreditrisikogrænser, der er godkendt af ledelsesorganet. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder bl.a. tage hensyn til ledelsesorganets rolle i forbindelse med fastlæggelse, godkendelse og revision af kreditrisikostrategien og -villigheden, den øverste ledelses korrekte gennemførelse af denne strategi samt dens hensigtsmæssighed for instituttet i lyset af dets forretningsmodel, den samlede risikovillighed, det nuværende og forventede markedsmiljø samt den finansielle situation.

Organisatoriske rammer og ramme for intern kontrol

149. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende organisatoriske rammer og ledelsesordninger, der sikrer en effektiv kreditrisikotagning, -styring, -måling og -kontrol, herunder tilstrækkelige (i kvalitativ og kvantitativ henseende) menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre de krævede opgaver. De bør navnlig vurdere, om instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse forstår de antagelser, der ligger til grund for kreditmålingssystemet. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage hensyn til, om ansvarsfordelingen er hensigtsmæssig, samt til personalets kompetencer og erfaring med hensyn til at udføre deres opgaver i forbindelse med påtagelse, måling, overvågning og rapportering af kreditrisiko, herunder forvaltning af misligholdte

eksponeringer og især afvikling af misligholdte eksponeringer, og endelig til, om der er en klar adskillelse mellem dem, der påtager sig risikoen, og dem, der forvalter risikoen.

150. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende politikker og procedurer for kreditgivning, identifikation, måling, indberetning og kontrol af kreditrisiko, og om disse er i overensstemmelse med instituttets kreditrisikostrategi og omfatter alle de vigtigste aktiviteter og processer. Dette omfatter en vurdering af, om disse politikker er klart formaliserede, formidlet og anvendt konsekvent på tværs af instituttet og den bankkoncern, som det tilhører. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage hensyn til, om ledelsesorganet godkender disse politikker og drøfter og gennemgår dem regelmæssigt i overensstemmelse med risikostrategierne, og om den øverste ledelse er ansvarlig for at udarbejde og gennemføre de politikker og procedurer, som ledelsesorganet har fastlagt.
151. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende ramme for identificering, afdækning og måling, overvågning og indberetning af kreditrisici, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet. I denne forbindelse bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet råder over en tilstrækkelig datainfrastruktur, og om de anvendte analysemetoder er tilstrækkelige til, at instituttet kan forvalte sin kreditrisiko på tilfredsstillende vis og opfylde de tilsynsmæssige indberetningskrav, og til at det kan afsløre, måle og regelmæssigt overvåge den kreditrisiko, der er forbundet med alle balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter (eventuelt på koncernniveau).
152. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse ved, hvilke antagelser der ligger til grund for kreditmålingssystemet, og om de er bekendt med omfanget af den relevante modelrisiko. De bør vurdere, om instituttet har foretaget stresstest for at belyse, hvordan negative hændelser påvirker dets kreditrisikoeksponeringer og omfanget af dets kreditrisikoafdækning, ved at tage hensyn til hyppigheden af stresstest, relevante identificerede risikofaktorer, de antagelser, der ligger til grund for stressscenariet, og den interne brug af resultater af stresstest til kapitalplanlægnings- og kreditrisikostrategier.
153. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har tilrettelagt og gennemført en løbende og effektiv overvågning af kreditrisikoeksponeringer (herunder kreditkoncentration) for hele instituttet, bl.a. ved hjælp af specifikke indikatorer og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varslings. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet sørger for regelmæssig indberetning af kreditrisikoeksponeringer, herunder resultater af stresstest, til ledelsesorganet, den øverste ledelse og de relevante kreditrisikoansvarlige.
154. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret en stærk og omfattende ramme for intern kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå kreditrisikoen i overensstemmelse med sin kreditrisikostrategi og -villighed. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder især være opmærksomme på, om instituttets kontrolfunktioner dækker et tilstrækkeligt omfang (herunder alle konsoliderede enheder, geografiske lokationer og kreditaktiviteter), samt på, om der findes driftsmæssige grænser og

andre praksisser, der har til formål at holde kreditrisikoeksponeringerne inden for niveauer, som instituttet finder acceptable i overensstemmelse med dets risikovillighed og grænser. De kompetente myndigheder bør her være særligt opmærksomme på, om instituttet har passende interne kontrolforanstaltninger og -praksisser til at sikre, at overtrædelser af (eller undtagelser fra) politikker, procedurer og grænser indberettes rettidigt til det relevante ledelsesniveau med henblik på iværksættelse af foranstaltninger, herunder kontroller med henblik på at identificere, vurdere og håndtere de ML/TF-risici, som instituttet er eksponeret for som følge af dets kreditgivningsaktiviteter.

155. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder overveje, om grænsesystemet er passende i forhold til instituttets kompleksitet og dets evne til at måle og styre kreditrisikoen. Dette omfatter en vurdering af, om de fastsatte grænser er absolutte, eller om der kan forekomme overtrædelser heraf. Det bør i det sidstnævnte tilfælde præciseres i instituttets politikker, i hvilket tidsrum og under hvilke specifikke omstændigheder det er muligt at tilsidesætte grænserne. Desuden bør de kompetente myndigheder vurdere, om de eksisterende procedurer er tilstrækkelige til at holde kreditansvarlige orienteret om deres grænser, samt om disse grænser regelmæssigt gennemgås og ajourføres (f.eks. for at sikre, at de fortsat er i overensstemmelse med ændringer i strategien).

156. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere den interne revisionsfunktion med hensyn til, om de interne revisioner af rammerne for kreditrisikostyring er tilstrækkelige, har det nødvendige omfang og gennemføres med passende hyppighed. Disse revisioner bør omfatte en gennemgang af de væsentligste elementer i rammerne for kreditrisikostyring, -måling og -kontrol på tværs af instituttet samt overholdelsen af relevante eksterne regler og interne politikker og procedurer og eventuelle afvigelser fra disse.

157. For de institutter, der anvender interne metoder til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til kreditrisici, bør de kompetente myndigheder også vurdere, om den interne valideringsprocedure er pålidelig og effektiv i forhold til at efterprøve modelforudsætninger og påvise eventuelle mangler i kreditrisikostyringssystemet. Denne vurdering bør, hvor det er muligt, baseres på de oplysninger, der stammer fra allerede udførte tilsynsaktiviteter på interne modeller (såsom kontrol på stedet), og tage hensyn til den tilsynspraksis, der er beskrevet i EBA's tilsynshåndbog vedrørende validering af IRB-systemer²⁹.

6.2.4. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

158. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets kredit- og modpartsrisiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 6. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

²⁹ EBA/REP/2023/29.

Tabel 6. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for kredit- og modpartsrisiko

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning indebærer en ubetydelig risiko/meget lav risiko. Eksponeringen for komplekse produkter og transaktioner er ubetydelig/meget lav. Kreditkoncentrationsrisikoen er ubetydelig/meget lav. Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er ubetydelig/meget lav. Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er ubetydelig/meget lav. De miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici indvirkning på kreditrisikoen – især miljøomstillingsrisici og fysiske risici – er ubetydelig/meget lav. Dækningsgraden for hensættelser og kreditværdijusteringer er tilstrækkelig og pålidelig med meget høj sikkerhed. Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er meget høj. 	<ul style="list-style-type: none"> Risikostyringen og kontrolforanstaltningerne er tilstrækkelige i forhold til kravene i de relevante EBA-retningslinjer. Der er overensstemmelse mellem instituttets kreditrisikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed. Den organisatoriske struktur i relation til kreditrisici er robust og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. Systemerne til måling, overvågning og rapportering af kreditrisici er passende. De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til kreditrisiko er forsvarlige. De grænser, der gør det muligt at imødegå eller begrænse kreditrisikoen, er afpasset efter instituttets kreditrisikostyringsstrategi og risikovillighed. Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, især miljøomstillingsrisici og fysiske risici, er behørigt integreret i kreditrisikostyringen og -kontrollen.
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en lav til middelhøj risiko. Eksponeringen for komplekse produkter og transaktioner er lav til middelhøj. Kreditkoncentrationsrisikoen er lav til middelhøj. Andelen af eksponeringer med kreditlempelser og misligholdte eksponeringer er lav til middelhøj. Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksponeringer er lav til middelhøj. De miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici indvirkning på kreditrisikoen – 	

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
		<p>især miljøomstillingsrisici og fysiske risici – er lav til middel.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Dækningsgraden for hensættelser og kreditværdijusteringer er tilstrækkelig og pålidelig med høj sikkerhed. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er høj. 	
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponenternes art og sammensætning indebærer en middelhøj til høj risiko. • Eksposeringen for komplekse produkter og transaktioner er middelhøj til høj. • Kreditkoncentrationsrisikoen er middelhøj til høj. • Andelen af eksposeringer med kreditlempelser og misligholdte eksposeringer er middelhøj til høj. • Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksposeringer er middelhøj til høj og kan stige yderligere i stresssituationer. • De miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici indvirkning på kreditrisikoen – især miljøomstillingsrisici og fysiske risici – er middel til høj. • Dækningen af hensættelser og kreditværdijusteringer er middelhøj. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er middelhøj. 	<ul style="list-style-type: none"> • Risikostyring og kontrolforanstaltninger opfylder ikke kravene i de relevante EBA-retningslinjer. • Der er manglende overensstemmelse mellem instituttets kreditrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikovillighed. • De organisatoriske rammer med hensyn til kreditrisiko er ikke tilstrækkelig robuste, og der er ingen klar opgavefordeling mellem risikotagere eller styrings- og kontrolfunktioner. • Systemerne til måling, overvågning og rapportering af kreditrisici er ikke passende. • De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til kreditrisiko er ikke tilstrækkelig forsvarlige. • De grænser, der gør det muligt at imødegå eller begrænse kreditrisikoen, er afpasset efter instituttets kreditrisikostyringsstrategi og risikovillighed. • Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, især miljøomstillingsrisici og fysiske risici, er utilstrækkeligt integreret i kreditrisikostyringen og -kontrollen.
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Kreditrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en høj risiko. • Der er en høj eksposering for komplekse produkter og transaktioner. • Kreditkoncentrationsrisikoen er høj. • Andelen af eksposeringer med kreditlempelser og misligholdte eksposeringer er høj. • Kreditrisikoen i forbindelse med ikkemisligholdte eksposeringer er høj. 	<ul style="list-style-type: none"> • Miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, især miljøomstillingsrisici og fysiske risici, er utilstrækkeligt integreret i kreditrisikostyringen og -kontrollen.

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
		<ul style="list-style-type: none"> • De miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici indvirkning på kreditrisikoen – især miljøomstillingsrisici og fysiske risici – er high høj. • Dækningen af hensættelser og kreditværdijusteringer er lav. • Dækningen og kvaliteten af garantier og sikkerhedsstillelse er lav. 	

159. Tabellen nedenfor indeholder en ikke-udtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i tilfælde af identificerede mangler i instituttets ramme for kredit- og modpartsrisikostyring. De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om, hvilken type foranstaltning der skal iværksættes, ud fra dens effektivitet i forhold til den konkrete konstaterede mangel. De kompetente myndigheder kan iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger (herunder kvantitative foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination heraf, hvis disse anses for at være mere egnede til at afhjælpe de konstaterede mangler.

Tabel 7. Ikke-udtømmende liste over mulige tilsynsforanstaltninger vedrørende kredit- og modpartsrisiko

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), d), e), f), j), l), m) og n), i direktiv 2013/36/EU – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:
A. inddrage ledelsesorganet eller dets udvalg mere aktivt i de relevante kreditbeslutninger
B. forbedre systemerne til måling af kreditrisikoen
C. forbedre kontrollen med kreditprocesser, herunder ydelse, overvågning og inddrivelse af lån
D. styrke dets forvaltning, vurdering og overvågning af sikkerhedsstillelse
E. forbedre kvaliteten og hyppigheden af indberetningen af kreditrisiko til ledelsesorganet og den øverste ledelse
F. anvende en specifik nedskrivningspolitik og – hvis de regnskabsmæssige love og bestemmelser tillader det – øge dets hensættelser
G. justere interne risikoparametre og/eller risikovægte, der benyttes ved beregning af risikoeksponeringen for specifikke produkter, sektorer eller typer af låntagere
H. anvende højere "haircuts" for sikkerhedsstillelsens værdi
I. begrænse store eksponeringer eller andre kilder til kreditkoncentrationsrisiko
J. stramme udlånskriterierne for alle eller visse kategorier af produkter eller låntagere
K. begrænse dets eksponering eller skaffe sikkerhed for visse typer af faciliteter (f.eks. realkreditlån, eksportfinansiering, erhvervsjendomme og securitisering), kategorier af låntagere, sektorer, lande osv.
L. gennemføre en passende strategi for at reducere beløbet eller andelen af misligholdte eksponeringer
M. forbedre kreditrisikostyringen i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, især miljømæssige risici, eventuelt på baggrund af en eller flere af de ovenfor nævnte foranstaltninger.

6.3. Vurdering af markedsrisikoen

6.3.1. Generelle betragtninger

160. Ved vurderingen af rammerne for styring af markedsrisiko bør de kompetente myndigheder bl.a. vurdere, om instituttet overholder de retsakter, der er offentliggjort separat på EBA's websted, jf. punkt 12.
161. I disse retningslinjer omfatter henvisninger til "markedsrisiko" alle følgende risici, som bør vurderes af de kompetente myndigheder:
- a. markedsrisikoen i forbindelse med alle balanceførte og ikkebalanceførte positioner, som er eksponeret for tab som følge af udsving i markedspriser, dvs. risici i positioner i handelsbeholdningen samt valuta- og råvarerisici uden for handelsbeholdningen
 - b. risikoen for tab som følge af ændringer i kreditværdijusteringsbeløb som reaktion på ændringer i modpartskreditspænd og/eller markedspriser, hvilket påvirker dagsværdien af derivattransaktioner og, hvis det er relevant, værdipapirfinansieringstransaktioner
 - c. risikoen i forbindelse med værdiansættelsen af instrumenter, der værdiansættes til dagsværdi, jf. artikel 105 i forordning (EU) nr. 575/2013.
162. De kompetente myndigheder kan foretage en mindre detaljeret analyse for institutter, der opfylder betingelserne for en lille handelsbeholdning, jf. artikel 94 i forordning (EU) nr. 575/2013. For institutter med ubetydelige eksponeringer bør vurderingen fokusere på, om risikostyringen og ledelsesstrukturen er tilstrækkelig, samt på kvaliteten og effektiviteten af systemer og kontrolforanstaltninger.
163. De kompetente myndigheder bør tage højde for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici påvirker den iboende markedsrisiko, samt om rammerne for markedsrisikostyring og de tilhørende kontrolforanstaltninger i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici er tilstrækkelige, idet miljørisici skal prioriteres.

6.3.2. Vurdering af iboende markedsrisiko

164. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende markedsrisiko fastlægge de vigtigste parametre for instituttets risikoeksponeringer og evaluere, hvilke væsentlige tilsynsmæssige virkninger denne risiko kan få for instituttet. For at udvikle en sådan forståelse bør de kompetente myndigheder først identificere de markedsrisici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, og fokusere deres opmærksomhed på de underkategorier og parametre, der anses for at være de væsentligste for instituttet.
165. For at underbygge denne analyse bør de kompetente myndigheder som et minimum tage højde for instituttets produkter, aktiviteter og forretningsområder. De bør sammenligne kapitalgrundlagskravene for markedsrisiko og kreditværdijusteringsrisiko samt den yderligere værdiansættelsesjustering, der fratrækkes instituttets kapitalgrundlag, med de samlede

kapitalgrundlagskrav. Hvor det er relevant, bør de sammenligne den interne kapital, som instituttet har afsat til disse risici, med den samlede interne kapital. De kan desuden tage højde for markedsrisikopositionernes relative vægt i forhold til de samlede aktiver, nettogevinsternes relative vægt fra markedsrisikopositionerne i forhold til det samlede driftsresultat samt de historiske ændringer i disse tal og prognoser. Der bør også tages hensyn til instituttets strategi med hensyn til markedsaktiviteter og den dermed forbundne risikovillighed. Når de kompetente myndigheder overvejer markedsaktiviteter, bør de henvise til de risici, der er nævnt i punkt 161, som kan omfatte risici både i handelsbeholdningen og uden for handelsbeholdningen.

Arten og sammensætningen af instituttets risikoaktiviteter

166. Det første skridt i vurderingen af karakteren af et instituts iboende markedsrisiko er at identificere dets markedsrisikoeksponeringer på en ensartet og omfattende måde. De kompetente myndigheder bør anvende tilgængelige skabeloner til lovpligtig rapportering, f.eks. COREP og FINREP, intern rapportering, den viden, der er opnået fra vurderingen af andre SREP-elementer (f.eks. forretningsmodelanalysen) eller tidligere tilsynsaktiviteter, og sammenligninger med instituttets peers, hvis sådanne foreligger.

167. De kompetente myndigheder bør primært basere deres vurdering på de væsentligste identificerede risikokilder og vurdere deres betydning for instituttet ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv. Ved vurderingen af markedsrisikoens art bør de kompetente myndigheder som minimum tage hensyn til følgende underkategorier³⁰:

- a. renterisiko (handelsbeholdning)
- b. kreditspænd for ikke-securitisering, kreditspænd for securitisering (handelsbeholdning)
- c. aktierisiko (handelsbeholdning)
- d. migreringsrisiko (for virksomheder, der er omfattet af en misligholdelsesrisiko)³¹
- e. misligholdelsesrisiko (for virksomheder underlagt krav vedrørende misligholdelsesrisiko)
- f. valutarisiko, herunder omregningsrisiko (både i handels- og porteføljebeholdningen);
- g. råvarerisiko (handels- og porteføljebeholdningen)
- h. kreditværdijusteringsrisiko (handels- og porteføljebeholdningen);
- i. værdiansættelsesrisiko (instrumenter til dagsværdi i handels- og porteføljebeholdningen).

168. De kompetente myndigheder bør desuden overveje:

- a. de finansielle produkters kompleksitet (f.eks. produkter, der værdiansættes ved hjælp af mark-to-model-teknikker, produkter, der bærer andre risici end deltarisici, og basisrisici). Den kompetente myndighed kan vurdere dette ved som indikator at anvende det tillæg, der følger af restrisici, jf. artikel 325u i forordning (EU) nr. 575/2013/EU

³⁰ Se bilag II for en ikke-udtømmende oversigt over underkategorierne af markedsrisiko.

³¹ Migreringsrisiko behandles som en del af kreditspændsrisikoen i forbindelse med "Fundamental Review of the Trading Book" (FRTB).

- b. likviditeten i instituttets eksponering. Den kompetente myndighed kan gøre dette ved at vurdere, om instituttet er eksponeret for underkategorier med høje likviditetshorisonter i overensstemmelse med tabel 2 i artikel 325bd i forordning (EU) nr. 575/2013;
 - c. koncentrationen af markedsrisikoen i bestemte virksomheder, sektorer, økonomier og risikoklasser
 - d. anvendelsen af specifikke markedsaktiviteter, hvis risiko måske ikke fuldt ud er repræsenteret ved kapitalgrundlagskravene vedrørende markedsrisiko (f.eks. højfrekvenshandel).
169. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt også undersøge institutternes interne risikoværdier. Der kan f.eks. være tale om intern VaR eller expected shortfall, der ikke anvendes ved beregning af kapitalgrundlagskravene, eller markedsrisikoenes følsomhed over for forskellige risikofaktorer og potentielle tab.
170. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere instituttets evne til at danne sig et samlet overblik over omfanget af den markeds koncentrationsrisiko, som det er eksponeret for, enten på grund af eksponeringer for en enkelt risikofaktor eller på grund af eksponeringer for flere indbyrdes forbundne risikofaktorer, idet der i den forbindelse skal lægges særlig vægt på koncentrationer i komplekse og illikvide produkter. De bør gennemgå instituttets egen vurdering af koncentrationer og illikvide positioner. De kompetente myndigheder bør kræve, at institutterne reducerer deres eksponering over for en given central modpart, hvis koncentrationsrisikoen er for høj, eller at de omfordeler eksponeringerne på tværs af deres clearingkonti i overensstemmelse med artikel 7, litra a), i forordning 648/2012.
171. Når de kompetente myndigheder skal afgøre, om der skal pålægges P2R for den markedsrisiko, som instituttet er eksponeret for, jf. punkt 300, bør de overveje, om søjle 1-metoden på passende vis afspejler risikoen, idet de tager hensyn til, at:
- a. institutter, der anvender den alternative standardmetode, under søjle 1 skal beregne et tillæg (tillægget for restrisiko) for de risici, der er forbundet med komplekse finansielle produkter, som ikke er tilstrækkeligt omfattet af den følsomhedsbaserede metode og kapitalgrundlagskravet i relation til misligholdelsesrisiko
 - b. institutter, der anvender metoden med interne modeller eller metoden med alternative interne modeller, skal medtage alle væsentlige risici i disse interne modeller
 - c. risikovægtene i den alternative standardmetode, de mål for expected shortfall, der er omhandlet i artikel 325bb i forordning 575/2013/EU, og de stressscenariobaserede risikomål, der er omhandlet i artikel 325bk i forordning 575/2013/EU, i den alternative metode med interne modeller er udformet med henblik på at tage højde for positionernes likviditet i overensstemmelse med likviditetshorisonen, der er omhandlet i tabel 2 i artikel 325bd i forordning 575/2013/EU.
172. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med markedsrisikopositioner og de tilhørende ledelsesordninger identificere og analysere eventuelle interne afregningsordninger mellem institutter, der er etableret i Unionen, og som indgår i en koncern med hjemsted i et tredjeland,

og andre enheder i denne koncern, der er etableret uden for Unionen og ikke indgår i det EU-baserede moderselskabs konsoliderede regnskab. Analysen bør omfatte:

- a. en kvantitativ komponent til at identificere væsentligheden af de interne afregningsordninger i forhold til instituttets samlede driftsregnskab og kapitalgrundlag i handelsbeholdningen
- b. en kvalitativ komponent til vurdering af, om virkningen af disse ordninger er gennemsigtig for instituttets bestyrelse og afspejles på passende vis i risikostyringsledelsen
- c. en kvalitativ komponent til at vurdere, hvordan den interne afregningsordning påvirker instituttets forretningsmæssige beslutninger, herunder hvordan dynamikken i den interne afregningsordning potentielt påvirker beslutningerne i front office-afdelingerne, samt de potentielle interessekonflikter, som ordningen kan medføre.

173. De kompetente myndigheder bør vurdere betydningen af intern afregning i forbindelse med poster i handelsbeholdningen ved at fokusere på de interne afregningsordninger, der opfylder følgende betingelser:

- a. de omfatter mindst én enhed i koncernen, der er etableret uden for Unionen, og for hvilken det højeste konsolideringsniveau ligger uden for Unionen
- b. de er baseret på en transaktionsfortjenstmetode – eller en tilsvarende praksis, der er økonomisk ækvivalent – i henhold til hvilken overskud og tab i forbindelse med positioner, der ejes af flere enheder, omfordeles mellem disse enheder på grundlag af den enkelte enheds marginale bidrag "m" til de nøgletal, der er fastsat i afregningsordningen.

174. For institutter omhandlet i punkt 173, litra a), hvor de overskud og tab, der omfordeles som følge af interne afregningsordninger baseret på transaktionsfortjenstmetoder, er væsentlige (udgør f.eks. mere end 5 % af instituttets resultat), og denne risiko ikke er dækket eller fuldt ud dækket af P1R, bør de kompetente myndigheder:

- a. tage højde for denne risiko ved fastsættelsen af P2R
- b. tage hensyn til resultaterne af de komponenter, der er anført i punkt 172, f.eks. væsentligheden af de interne afregningsordninger, i forhold til kapitalkrav i relation til markedsrisiko for porteføljen, hvis resultat anvendes til at bestemme det beløb, der skal overføres til instituttet, samt potentielle svagheder i de relaterede ledelsesordninger
- c. fastlægge P2R, der i tilstrækkelig grad dækker de markedsrisici, der ikke er omfattet af P1R, som genereres i henhold til den interne afregningsordning. Med henblik herpå kan de kompetente myndigheder anvende den beregningsmetode, der er fastsat i bilag V, eller en alternativ metode, der sikrer en nøjagtig måling af den risiko, der ikke er omfattet af P1R, og identificerer den deraf følgende P2R, idet metoden i bilag V anvendes som reference.

Rentabilitetsanalyse og stresstest

175. De kompetente myndigheder bør analysere markedsaktiviteternes historiske rentabilitet, herunder udsving i overskuddet, for at få en bedre forståelse af instituttets markedsrisikoprofil. Denne analyse kan gennemføres på porteføljeniveau eller opdeles efter

forretningsområde, aktivklasse eller handelsafdeling, afhængigt af væsentligheden og kompleksiteten af instituttets eksponeringer (som det fremgår af forretningsmodelanalysen eller andre tilsynsoplysninger).

176. De kompetente myndigheder bør sondre mellem handelsindtægter og andre indtægter (provisioner, kundegebyrer osv.) på den ene side og realiserede og urealiserede overskud/tab på den anden side.
177. Når aktivklasser og/eller eksponeringer giver betydelige overskud eller tab, bør de kompetente myndigheder vurdere deres rentabilitet i forhold til den risiko, der bæres af instituttet (f.eks. VaR/nettogevinster på finansielle aktiver og passiver, der besiddes med handel for øje) for at påvise og analysere eventuelle uoverensstemmelser. De kompetente myndigheder bør om muligt sammenligne instituttets tal med de hidtidige resultater og med tilsvarende institutter.
178. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har gennemført passende stresstest, der supplerer dets risikomålingssystem. De bør til dette formål tage hensyn til følgende elementer:
 - a. stresstesthyppigheden
 - b. identificeringen af relevante risikoparametre (f.eks. likviditetsproblemer/pludselige prisudsving, koncentrerede positioner og markeder, hvor der ikke handles ("one-way"-markeder)
 - c. de antagelser, der ligger til grund for stressscenariet
 - d. den interne brug af resultater af stresstest til kapitalplanlægnings- og kreditrisikostategier.

6.3.3. Vurdering af rammen for markedsrisikostyring og -kontrol

179. For at opnå en tilstrækkelig forståelse af styringen af markedsrisiko, der står i rimeligt forhold til instituttets risikoprofil, bør de kompetente myndigheder gennemgå instituttets ramme for risikostyring og -kontrol og vurdere, om denne ramme er tilstrækkelig i forhold til de iboende risikoeksponeringer. Med henblik på denne vurdering bør den kompetente myndighed anvende punkterne i dette afsnit og samtidig trække på:
 - a. resultatet af vurderingen af andre SREP-elementer (såsom forretningsmodelanalysen og ledelse)
 - b. resultatet af den vurdering, der er omhandlet i artikel 325c i forordning (EU) nr. 575/2013, for institutter, der anvender den alternative standardmetode, samt resultatet af den vurdering, der er foretaget i overensstemmelse med delegeret forordning (EU) 2024/1085, navnlig med hensyn til de krav, der er omhandlet i artikel 104b, 325bi og 325bj i forordning (EU) nr. 575/2013.
180. De kompetente myndigheder bør også vurdere institutternes politikker og procedurer med henblik på at henhænge positionerne til handelsbeholdningen og porteføljebeholdningen som beskrevet i kapitel 3, afsnit 1, i forordning (EU) nr. 575/2013/EU.

Markedsrisikostrategi og risikovillighed

181. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret kreditrisikovillighed, kreditrisikostrategi og kreditrisikogrænser, der er godkendt af deres ledelsesorgan. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder bl.a. tage hensyn til ledelsesorganets rolle i forbindelse med fastlæggelse, godkendelse og revision af risikostrategien og risikovilligheden, ledelsesorganets korrekte gennemførelse af denne strategi samt strategiens hensigtsmæssighed for instituttet i lyset af dets forretningsmodel, den samlede risikovillighed, det nuværende og forventede markedsmiljø samt den finansielle situation.

Organisatoriske rammer og ramme for intern kontrol

182. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende organisatorisk ramme for identificering, afdækning, måling, overvågning og kontrol af markedsrisici, herunder tilstrækkelige (både kvalitative og kvantitative) menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre de krævede opgaver. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage hensyn til, om ansvarsfordelingen for påtagelse, overvågning, rapportering og styring af markedsrisici er tilstrækkelig, om den dækker hele instituttet, om der er en klar adskillelse mellem front office og back office samt mellem risikotagende funktioner og kontrolfunktioner, og om det involverede personale besidder de nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise.

183. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har klart definerede politikker og procedurer for identifikation, styring, måling og kontrol af markedsrisiko, og om disse er forsvarlige og i overensstemmelse med instituttets risikostrategi og omfatter alle de vigtigste forretninger og processer. Dette omfatter en vurdering af, om disse politikker og procedurer er klart fastlagt og formidlet og anvendes konsekvent i hele instituttet.

184. Vurderingen bør navnlig omfatte de positioner, der skal medtages i eller udelades fra handelsbeholdningen af reguleringsmæssige årsager, retningslinjerne for interne risikoafdækninger samt procedurerne for nye markedsaktiviteter og/eller produkter.

185. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer for identificering, afdækning og måling af markedsrisici, som er afpasset efter instituttets størrelse og kompleksitet, og om disse rammer opfylder de relevante lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige minimumskrav.

186. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har indført passende overvågnings- og indberetningsrammer med hensyn til markedsrisici, som sikrer en hurtig indsats på det korrekte niveau af instituttets øverste ledelse eller ledelsesorgan i tilfælde af overtrædelser. Overvågningssystemet bør omfatte specifikke indikatorer og relevante udløsningsmekanismer, der sikrer effektive tidlige advarsler, og bør informere ledelsesorganet og den øverste ledelse om de aktuelle eksponeringer og foranstaltninger i forhold til de fastsatte grænser.

187. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret stærke og omfattende grænsesystemer og kontrolrammer med passende forholdsregler til at imødegå dets risici i overensstemmelse med instituttets kreditrisikostrategi og -villighed. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder især være opmærksomme på, om instituttets kontrolfunktioner dækker et tilstrækkeligt omfang (herunder alle konsoliderede enheder, geografiske placeringer og markedsaktiviteter), på eksistensen af driftsgrænser (herunder individuelle grænser på afdelings- eller forretningsenhedsniveau, som bør overvåges dagligt) og på anden praksis, der har til formål at holde markedsrisikoengagementer på et niveau, der er acceptabelt for instituttet i overensstemmelse med dets risikovillighed og -grænser.
188. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere, om den interne valideringsprocedure er pålidelig og effektiv i forhold til at efterprøve modelforudsætninger og påvise eventuelle mangler i markedsrisikostyringssystemet. For de institutter, der anvender interne metoder til fastsættelse af minimumskrav til kapitalgrundlaget i relation til markedsrisici, bør denne vurdering – hvor det er muligt – baseres på oplysninger fra allerede gennemførte tilsynsaktiviteter vedrørende interne modeller (f.eks. kontrol på stedet).
189. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere den interne revisionsfunktion med hensyn til, om de interne revisioner af rammerne for markedsrisikostyring er tilstrækkelige, har det nødvendige omfang og gennemføres med passende hyppighed. Dette bør omfatte en gennemgang af de væsentligste elementer i rammerne for risikostyring, -måling og -kontrol på tværs af instituttet samt overholdelsen af relevante eksterne regler og interne politikker og procedurer og eventuelle afvigelser fra disse.

6.3.4. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

190. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets markedsrisiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 8. Hvis visse risikokunderkategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 8. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for markedsrisiko

Risikoscore	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Markedsrisikoeksponeringens art og sammensætning medfører en ubetydelig/meget lav risiko. Instituttets eksponeringer for markedsrisiko er ikkekomplekse. Markedskoncentrationsrisikoen er ubetydelig/meget lav. 	<ul style="list-style-type: none"> Der er overensstemmelse mellem instituttets markedsrisikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed. De organisatoriske rammer med hensyn til

Risikoscore	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Instituttets markedsrisikoeksponeringer genererer ikkevolatile afkast. Markedsrisikoeksponerings art og sammensætning medfører en lav til middelhøj risiko. Kompleksiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er lav til middelhøj. Markedskoncentrationsrisikoen er lav til middelhøj. Instituttets markedsrisikoeksponeringer giver afkast, der har en lav til mellemstor grad af volatilitet. 	<p>markedsrisiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.</p> <ul style="list-style-type: none"> Systemerne til måling, overvågning og rapportering af markedsrisiko er passende. De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til markedsrisiko er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikovillighed.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Markedsrisikoeksponerings art og sammensætning medfører en middelhøj til høj risiko. Kompleksiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er middelhøj til høj. Markedskoncentrationsrisikoen er middelhøj til højt. Instituttets markedsrisikoeksponeringer generer afkast, der har en middelhøj til høj grad af volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> Der er ikke fuld overensstemmelse mellem instituttets markedsrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikoprofil. De organisatoriske rammer med hensyn til markedsrisiko adskiller ikke i tilstrækkelig grad ansvar og opgaver mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Markedsrisikoeksponeringernes art og sammensætning medfører en høj risiko. Kompleksiteten af instituttets markedsrisikoeksponeringer er høj. Markedskoncentrationsrisikoen er høj. Instituttets markedsrisikoeksponeringer generer afkast, der har en middelhøj til høj grad af volatilitet. 	<ul style="list-style-type: none"> Systemerne til måling, overvågning og rapportering af markedsrisiko anvendes ikke med tilstrækkelig nøjagtighed og hyppighed. De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til markedsrisiko er ikke afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi eller risikovillighed.

191. Tabellen nedenfor indeholder en ikke-udtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i tilfælde af identificerede mangler i instituttets ramme for markedsrisikostyring. De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om, hvilken type foranstaltning der skal iværksættes, ud fra dens effektivitet i forhold til den konkrete konstaterede mangel. De kompetente myndigheder kan iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger (herunder kvantitative foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination heraf, hvis disse anses for at være mere egnede til at afhjælpe de konstaterede mangler.

Tabel 9. Ikke-udtømmende liste over mulige tilsynsforanstaltninger vedrørende markedsrisiko

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), d), e), f), j), l), m) og n), i direktiv 2013/36/EU – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:
A. forbedre kvaliteten og hyppigheden af indberetningen af markedsrisiko til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse
B. forbedre resultaterne af instituttets interne metoder eller af dets backtest- eller stresstestkapacitet
C. udføre hyppigere og mere grundige interne revisioner af markedsaktiviteten
D. begrænse investeringerne i visse produkter, når instituttets politikker og procedurer ikke sikrer, at risikoen ved disse produkter dækkes og kontrolleres tilstrækkeligt
E. afhænde finansielle produkter, når instituttets værdiansættelsesmetoder ikke resulterer i konservative vurderinger, der overholder standarderne i forordning (EU) nr. 575/2013
F. reducere omfanget af den iboende markedsrisiko (f.eks. gennem afdækning eller salg af aktiver eller en forøgelse af antallet af derivater, der afregnes via centrale modparter, når der er konstateret væsentlige mangler i instituttets måle- eller kontrolsystemer
G. fremlægge en plan for gradvis begrænsning dets eksponeringer for nødlidende aktiver og/eller illikvide positioner.

6.4. Vurdering af operationel risiko

6.4.1. Generelle betragtninger

192. Ved vurderingen af rammerne for styring af operationelle risici bør de kompetente myndigheder bl.a. vurdere, om instituttet overholder de retsakter, der er offentliggjort separat på EBA's websted, jf. punkt 12.

193. De kompetente myndigheder bør vurdere den operationelle risiko for alle instituttets forretningsområder og aktiviteter under hensyntagen til resultaterne af vurderingen af de interne ledelsesordninger og kontrollen på institutniveau, jf. afsnit 5. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering afgøre, hvordan den operationelle risiko kan materialisere sig, idet de også tager hensyn til instituttets tabsdatasæt og potentielle virkninger fra andre relaterede risici (f.eks. grænserelaterede kreditrisici og markedsrelaterede operationelle risici).

194. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den operationelle risiko, der stammer fra tredjepartsudbydere, er væsentlig, herunder koncentrationen (på enhedsniveau og, hvor det er relevant, på koncernniveau) omkring en eller flere tjenester, der leveres af en enkelt tredjepartsudbyder (direkte eller indirekte via underleverandørkæder) eller et begrænset antal tredjepartsudbydere, der understøtter instituttets kritiske eller vigtige funktioner, og om

dette kan påvirke instituttets operationelle modstandsdygtighed, resultater og risikostyring. Ved gennemførelsen af denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage hensyn til, i hvilket omfang andre institutter benytter sig af de samme tredjepartsudbydere, i det omfang de har adgang til sådanne oplysninger.

195. Ved vurderingen af operationel risiko bør de kompetente myndigheder vurdere IKT-risikoen og dens potentielle indvirkning på instituttets kritiske eller vigtige funktioner, herunder eventuelle finansielle, omdømmemæssige, reguleringsmæssige og strategiske konsekvenser for instituttet i henhold til forordningen om digital operationel modstandsdygtighed.
196. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en tilstrækkelig strategi for operationel modstandsdygtighed til at kunne modstå, tilpasse sig og genoprette driften efter forstyrrelser, når disse opstår, og om denne strategi er blevet tilpasset på passende og konsekvent vis til de eksisterende rammer for risikostyring, driftsstabilitetsplaner og styring af tredjeparter.
197. Ved vurderingen af operationelle risici bør de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, vurdere, om instituttets politikker og procedurer på passende vis identificerer, vurderer og styrer de operationelle risici, der følger af aktiviteter vedrørende kryptoaktiver og den underliggende teknologi.
198. De kompetente myndigheder bør vurdere omdømmerisikoen sammen med den operationelle risiko, da den er uløseligt forbundet med hændelser, der udgør en operationel risiko. Resultatet af vurderingen af omdømmerisikoen bør dog ikke afspejles i scoringen af den operationelle risiko, men anses for at være en del af forretningsmodelanalysen og/eller likviditetsrisikovurderingen, hvor det er relevant, da de væsentligste virkninger heraf kan svække tilliden blandt investorer, indskydere eller aktører på interbankmarkedet til instituttet.
199. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici påvirker de iboende operationelle risici og omdømmerisici, samt om de kontroller, der er indført for at imødegå operationelle risici og omdømmerisici i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, er tilstrækkelige, idet fysiske miljømæssige risici og overgangsrisici skal prioriteres. De kompetente myndigheder bør især tage højde for miljømæssige risici og risikoen for "greenwashing", når de foretager en vurdering af juridiske risici og omdømmerisici.

6.4.2. Vurdering af iboende operationel risiko

200. De kompetente myndigheder bør tilegne sig en indgående forståelse af instituttets iboende operationelle risikoeksponeringer og vurdere betydningen af denne risikos tilsynsmæssige indvirkning på instituttet samt indvirkningen på dets evne til at varetage kritiske eller vigtige funktioner i tilfælde af driftsforstyrrelser.
201. Til underbygning af denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage højde for kapitalgrundlagskravet vedrørende operationel risiko i forhold til det samlede

kapitalgrundlagskrav og, hvor det er relevant, den interne kapital, som instituttet har afsat til operationel risiko, i forhold til den samlede interne kapital. Desuden bør de kompetente myndigheder udnytte den viden, der er opnået gennem vurderingen af andre SREP-elementer (især af afsnit 4 og afsnit 5), gennem peersammenligningen, gennem eventuelle andre tilsynsaktiviteter – herunder input fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne og markedsovervågningsmyndighederne – og fra andre relevante informationskilder.

202. De kompetente myndigheder bør som minimum tage højde for de væsentligste operationelle risikofaktorer og potentielle forstyrrende scenarier og, hvor det er relevant, analysere disse opdelt efter forretningsområde, juridisk enhed, geografisk område og begivenhedskategori (afhængigt af datatilgængeligheden) samt sammenligne instituttets situation med tilsvarende institutters situation. Disse faktorer bør som minimum omfatte instituttets overordnede strategi for operationel risiko og risikovillighed på dette område, forretningsmiljøet (herunder geografisk tilstedeværelse, IKT-drift og distributionskanaler), nylige væsentlige begivenheder i virksomheden (såsom fusioner, opkøb, afhændelser og omstruktureringer), IKT-systemer og andre IKT-relaterede aspekter jf. afsnit 6.4.2.3, procesændringer, aftaler med tredjeparter, spørgsmål vedrørende overholdelse af lovgivningen, forretningsmæssige ambitioner og incitamentsordninger samt andre centrale drivkræfter for operationel risiko.

Arten og betydningen af eksponeringer for operationel risiko

203. De kompetente myndigheder bør fastlægge arten af eksponeringer for operationel risiko ved at analysere eksponeringer for de vigtigste drivkræfter bag operationel risiko for at danne sig et fremadrettet billede af potentielle operationelle risici. I forbindelse med denne analyse bør de kompetente myndigheder:
- a. overveje at foretage en gennemgang af instituttets driftsmodel, forretningsområder, produkter, processer og geografiske områder, en vurdering af afhængigheder og eksponeringer for operationelle risici i forhold til de primære risikofaktorer (f.eks. processer, medarbejdere, systemer og eksterne faktorer) samt spillet mellem disse risikofaktorer, idet der tages udgangspunkt i instituttets egen risikovurdering, peeranalyser, data samt offentlige og/eller konsortiedatabaser, hvis sådanne er tilgængelige og relevante
 - b. undersøge, både hvor hyppige og hvor alvorlige hændelser instituttet udsættes for, og skelne mellem dem, der forårsager meget alvorlige tab, og dem, der forekommer med høj hyppighed. På grundlag af denne sondering bør de kompetente myndigheder vurdere tendenserne for operationelle tab og deres koncentration
 - c. anvende scenarieanalyser og tage højde for instituttets planlagte forretningsdrift og fremadrettede analyser af operationelle risici, hvor sådanne foreligger, idet der tages hensyn til eventuelle korrigerende foranstaltninger og risikoreducerende tiltag, der allerede er iværksat og trådt i kraft.
204. Efter at de væsentligste kilder til og drivkræfter bag operationel risiko er blevet identificeret og analyseret, bør de kompetente myndigheder fokusere på dem, der har den største potentielle indvirkning på instituttet.

205. En af de vigtigste informationskilder, som de kompetente myndigheder bør tage i betragtning, er instituttets datasæt over tab og hændelser, da det kan give værdifuld indsigt i udviklingen i instituttets operationelle risikoprofil. De kompetente myndigheder bør regelmæssigt vurdere, om tabsdataene er omfattende, nøjagtige og af høj kvalitet. En anden informationskilde bør være instituttets registre over alle IKT-relaterede hændelser og væsentlige cybertrusler (jf. artikel 17, stk. 2, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed) og de identificerede kilder til IKT-risiko (jf. artikel 8, stk. 2, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed).

Vurdering af underkategorier af operationelle risici

206. De kompetente myndigheder bør i deres vurdering af underkategorierne af operationel risiko fokusere på de underkategorier, der anses for at være væsentlige for instituttet. De kompetente myndigheder bør også anvende deres ekspertvurderinger til at identificere væsentlige underkategorier på grundlag af alle tilgængelige interne og eksterne informationskilder. Ved vurderingen bør de kompetente myndigheder altid være opmærksomme på følgende aspekter af den operationelle risiko³²:

- a. juridisk risiko
- b. modelrisiko
- c. IKT-risiko.

6.4.2.1. Juridisk risiko

207. De kompetente myndigheder bør tage følgende i betragtning, når de vurderer relevansen og betydningen af instituttets eksponeringer for juridisk risiko:

- a. fejlagtig salg af produkter eller tjenesteydelser
- b. forretningsmæssige interessekonflikter
- c. manipulering af toneangivende renter, valutakurser eller andre finansielle instrumenter eller indekser
- d. hindringer for at skifte mellem finansielle produkter i løbet af deres levetid og/eller skifte udbyder af finansielle tjenesteydelser
- e. automatisk fornyelse af produkter eller udtrædelsesgebyrer
- f. behandling af kundeklager
- g. overtrædelse af nationale og internationale regler og bestemmelser (skatteregler, internt bedrageri eller internt tyveri, regler om bekæmpelse af hvidvask af penge, regler om bekæmpelse af terrorisme og økonomiske sanktioner)
- h. Risici for retssager i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold, især miljørelaterede sager og sager vedrørende "greenwashing".

³² Se bilag III for en ikke-udtømmende oversigt over underkategorierne af operationel risiko.

208. De kompetente myndigheder bør overveje, om instituttet kan pådrage sig udgifter, bøder, sanktioner eller skadeserstatning som følge af en retssag, samt antallet og indholdet af klager. Resultaterne af vurderingen omhandlet i afsnit 4 bør ligeledes udnyttes, samtidig med at der foretages en grundig gennemgang af incitamentspolitikkerne, for at opnå indsigt på højt niveau i årsagerne til potentiel uregelmæssig adfærd. I denne sammenhæng bør de kompetente myndigheder også vurdere, om instituttet har indført passende og effektive systemer og processer til at gennemføre og overholde restriktive foranstaltninger (f.eks. sanktioner), herunder en vurdering af instituttets overholdelse af EBA's retningslinjer vedrørende interne politikker, procedurer og kontroller³³.
209. Den kompetente myndighed bør imidlertid anvende en fremadskuende tilgang, hvor der også tages hensyn til eventuelle konsekvenser af den reguleringsmæssige udvikling og relevante myndigheders arbejde i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og levering af finansielle tjenesteydelser i almindelighed.

6.4.2.2. Modelrisiko

210. Inden for rammerne af den operationelle risiko bør de kompetente myndigheder vurdere modelrisikoen med særlig vægt på interne, ikkelovpligtige modeller (f.eks. AI-modeller, produktpristestsættelse, fastsættelse og overvågning af risikogrænser, ICAAP/ILAAP-modeller og genopretningsmuligheder).
211. Ved vurderingen af modelrisikoen bør de kompetente myndigheder tage hensyn til:
- a. i hvilket omfang og til hvilke formål instituttet anvender modeller, når det træffer beslutninger, og hvilken forretningsmæssig betydning disse beslutninger har. De kompetente myndigheder bør fastlægge, hvilke forretningsområder eller aktiviteter instituttet i væsentlig grad anvender modeller til, og vurdere den potentielle indvirkning af modelrisikoen ved bl.a. følsomheds- og scenarieanalyser eller stresstest
 - b. kontrolmekanismernes forsvarlighed (med hensyn til metoder, hyppighed, opfølgning osv.), herunder en procedure for godkendelse af modeller, regelmæssige gennemgange og instituttets kendskab til modelmangler eller markeds- og forretningsudvikling.
212. Når modeller anvendes til beslutningstagning (f.eks. pristestsættelse af produkter, AI-modeller, vurdering af finansielle instrumenter og kundeprofilering), bør de kompetente myndigheder vurdere, om der findes en velfungerende intern valideringsproces og/eller modelgennemgangsproces til at identificere og mindske modelrisikoen (bortset fra lovpligtige modeller).
213. Når de kompetente myndigheder vurderer modelrisikoen, bør de tage hensyn til vurderingen af andre kapitalrisici og likviditets- og finansieringsrisici, navnlig med hensyn til tilstrækkeligheden af de metoder, der benyttes til måling af risiko, prissætning og vurdering af

³³ EBA's retningslinjer vedrørende interne politikker, procedurer og kontroller til sikring af gennemførelsen af restriktive foranstaltninger.

aktiver og/eller passiver. Resultaterne af en sådan vurdering bør danne grundlag for konklusionerne om operationel risiko.

6.4.2.3. IKT-risiko – Vurdering af den iboende IKT-risiko

Identificering af væsentlige IKT-risici

214. I overensstemmelse med forordningen om digital operationel modstandsdygtighed bør de kompetente myndigheder gennemgå instituttets identifikation, klassificering og dokumentation af alle IKT-understøttede forretningsfunktioner, roller og ansvarsområder, de informationsaktiver³⁴ og IKT-aktiver³⁵, der understøtter disse funktioner, samt deres roller og afhængigheder i forhold til IKT-risiko. Denne gennemgang giver de kompetente myndigheder mulighed for at opnå en grundig forståelse af instituttets iboende IKT-risikoeksponeringer (IKT-risikoprofil), identificere dets væsentlige iboende IKT-risici og få et indtryk af deres tilsynsmæssige indvirkning. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder, hvor det er relevant og finder anvendelse, som minimum tage hensyn til følgende:

- a. rapport om gennemgangen af IKT-risikostyringsrammen (jf. artikel 6, stk. 5, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed)
- b. kilder til IKT-risiko, navnlig risikoeksponeringen for og fra andre finansielle enheder, som instituttet har identificeret i henhold til artikel 8, stk. 2, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed
- c. større indberettede IKT-relaterede hændelser (jf. artikel 19, stk. 1, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed), herunder udviklingen med hensyn til de samlede årlige omkostninger og tab forårsaget af større IKT-relaterede hændelser (jf. samme forordnings artikel 11, stk. 10)
- d. resultater af de test, der er planlagt i programmet for test af digital operationel modstandsdygtighed (jf. artikel 24 i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed), herunder resumé af resultaterne af de trusselsbaserede penetrationstest (TLPT) og relaterede udbedringsplaner (jf. samme forordnings artikel 26, stk. 6)
- e. register over oplysninger (jf. artikel 28, stk. 3, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed), herunder graden af afhængighed af tredjepartsudbydere af IKT-tjenester, herunder koncerninterne IKT-udbydere, opdelt efter type IKT-tjenester og/eller IKT-systemer
- f. henstillinger og udtalelser fra de ledende tilsynsførende (jf. artikel 40, stk. 3, og artikel 42, stk. 7, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed) og relaterede svar, rapporter og oplysninger fra kritiske tredjepartsudbydere af IKT-tjenester (jf. samme forordnings artikel 35, stk. 1, litra c), artikel 42, stk. 1, og artikel 48, stk. 2)

³⁴ Artikel 3, stk. 6, i forordning (EU) 2022/2554.

³⁵ Artikel 3, stk. 7, i forordning (EU) 2022/2554.

- g. graden af kompleksitet af IKT-systemer og resultaterne af IKT-risikovurderingen af legacy-IKT-systemer (jf. artikel 8, stk. 7, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed)
- h. risikovurdering af større ændringer (jf. artikel 8, stk. 3, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed)
- i. grad af indførelse og integration af innovative IKT-løsninger
- j. placeringer, dvs. regioner eller lande, hvor datacentre og udpegede følsomme områder befinder sig, herunder hvor kontraktmæssige IKT-tjenester leveres af tredjepartsudbydere af IKT-tjenester, hvilket også omfatter placeringen af databehandling og -opbevaring
- k. eventuelle væsentlige mangler eller svagheder i forbindelse hermed, som er identificeret i afsnit 5
- l. egenvurderinger af IKT-risiko og kontrol (hvis dette fremgår af ICAAP-oplysningerne)
- m. IKT-risikorelaterede ledelsesoplysninger indsendt til instituttets ledelsesorgan
- n. interne og eksterne IKT-relaterede revisionsresultater
- o. det eksterne trusselsbillede, herunder trussels- og sårbarhedsefterretninger.

Gennemgang af IKT-systemer og IKT-tjenester

215. De kompetente myndigheder bør gennemgå instituttets relevante dokumentation, metode og processer og danne sig en mening om, hvorvidt instituttet på passende vis har identificeret de IKT-systemer og IKT-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder overveje følgende:

- a. IKT-systemer, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner, samt de kritiske informationsaktiver og IKT-aktiver, som instituttet har identificeret (jf. artikel 8 i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed)
- b. nøgleprocesser, der er afhængige af tredjepartsudbydere af IKT-tjenester, herunder sammenkoblinger med tredjepartsudbydere af IKT-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner, som instituttet har identificeret (jf. artikel 8, stk. 5, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed).

Identifikation og kortlægning af væsentlige IKT-risici for IKT-systemer og IKT-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner

216. Efter en gennemgang af instituttets afhængighed af informationsaktiver og IKT-aktiver, IKT-risikoprofilen, IKT-systemerne og IKT-tjenesterne bør de kompetente myndigheder danne sig et overblik over de væsentlige IKT-risici, der kan have en betydelig tilsynsmæssig indvirkning på instituttets IKT-systemer og -tjenester, som understøtter kritiske eller vigtige funktioner, samt en betydelig indvirkning på instituttets evne til at fungere under forstyrrelser. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder overveje følgende:

- a. økonomisk tab, herunder eventuel erstatning til kunder, sagsomkostninger og udbedringsomkostninger, kontraktmæssig erstatning, omkostninger og tabt omsætning

- b. risiko for forretningsforstyrrelser under hensyntagen til (men ikke begrænset til) kritikaliteten af de berørte tjenester, herunder instituttets transaktioner og aktiviteter (herunder afhængighed af tredjeparter), antallet af kunder og/eller modparter og/eller filialer og medarbejdere, der potentielt er berørt
- c. mulige databab
- d. mulig indvirkning på omdømmet
- e. mulig reguleringsmæssig indvirkning, herunder muligheden for offentlig censur, bøder eller endda ændring af tilladelser
- f. mulig strategisk indvirkning på instituttet
- g. mulig geografisk spredning.

217. De kompetente myndigheder bør derefter indplacere den identificerede væsentlige IKT-risiko i de IKT-risikokategorier, der er angivet i bilag III. Institutterne ventes at fastholde deres egne kategorisering i stedet for kategoriseringen i bilaget.

6.4.3. Vurdering af rammen for styring og kontrol af operationelle risici

218. De kompetente myndigheder bør vurdere de rammer og ordninger, som instituttet har indført til styring og kontrol af operationel risiko, under hensyntagen til resultatet af analysen af den overordnede ramme for risikostyring og intern kontrol, der er omhandlet i afsnit 5, da dette vil påvirke instituttets eksponeringer for operationel risiko. Med hensyn til ML/TF-risikoen bør den kompetente myndighed tage hensyn til den vurdering, der er foretaget af AML/CFT-tilsynsmyndigheden.

Strategi for styring af operationel risiko og risikovillighed vedrørende operationel risiko

219. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en sund, klart formuleret og dokumenteret strategi for operationelle risici samt et risikovillighedsniveau, der er godkendt af ledelsesorganet, og som beskriver arten, typerne og omfanget af de operationelle risici, som instituttet er villigt til at påtage sig. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder bl.a. tage hensyn til ledelsesorganets rolle i forbindelse med fastlæggelse, godkendelse, gennemførelse og revision af strategien for og risikovilligheden vedrørende operationelle risici (herunder risikovilligheden vedrørende IKT-risici og strategien for digital operationel modstandsdygtighed) samt til, om strategien dækker i tilstrækkelig grad og er passende i forhold til arten og væsentligheden af instituttets operationelle risikoprofil.

Organisatoriske rammer og ramme for intern kontrol

220. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets overholdelse af artikel 323 i forordning (EU) nr. 575/2013. I denne vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet har passende organisatoriske rammer og ledelsesordninger, der sikrer en effektiv styring, måling og kontrol af operationelle risici, og om der er tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer til at udføre de krævede opgaver. De kompetente myndigheder bør tage højde for, om der findes klare ansvarsfordelinger med hensyn til identifikation, vurdering, begrænsning,

overvågning og rapportering af operationel risiko samt overholdelse af modellen med de tre forsvarslinjer.

221. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en solid kontrolramme og velfungerende sikkerhedsforanstaltninger til at mindske dets operationelle risiko, herunder passende politikker og procedurer, der også omfatter restrisiko, og om disse er i overensstemmelse med instituttets risikovillighed og strategi for styring af operationel risiko samt dækker alle centrale aktiviteter og processer. Dette omfatter bl.a. en vurdering af, om disse politikker og procedurer er klart fastlagt og formidlet og anvendes konsekvent i hele instituttet.
222. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere den interne revisionsfunktion med hensyn til, om de interne revisioner af rammerne for styring af operationelle risici er tilstrækkelige, har det nødvendige omfang og gennemføres med passende hyppighed.

Driftsstabilitet, indsats og genopretning

223. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet overholder i) EBA's retningslinjer om intern ledelse med hensyn til den overordnede driftsstabilitetsstyring og ii) forordningen om digital operationel modstandsdygtighed med hensyn til politik for IKT-driftsstabilitet og planer for IKT-indsats og -genopretning. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttets politik for IKT-driftsstabilitet og planer for IKT-indsats og -genopretning udgør en integrerende del af instituttets samlede politik for driftsstabilitet og indsats- og genopretningsplan.
224. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har indført en effektiv driftsstabilitetsstyring med afprøvede driftsstabilitets-, indsats- og genopretningsplaner, der som minimum dækker dets kritiske eller vigtige funktioner, herunder dem, der er udliciteret til tredjepartsudbydere, og om disse planer tager højde for en række alvorlige, men sandsynlige scenarier, som instituttet kan være sårbart over for. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere, om instituttets politik for driftsstabilitet muliggør passende indsats- og genopretningsforanstaltninger i forbindelse med enhver form for hændelse.
225. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttets styring af driftsstabilitet omfatter:
- a. Forretningskonsekvensanalyse (BIA)
 - b. passende genopretningsstrategier baseret på interne og eksterne faktorer samt veldefinerede genopretningsprioriteter og modstandsdygtighed
 - c. omfattende og fleksible planer for håndtering af sandsynlige forstyrrende scenarier, som er udarbejdet på grundlag af vurderingen af forretningskonsekvensanalysen og i koordinering med interne og eksterne interessenter
 - d. planer, der fastlægger beredskabsstrategier samt indsats- og genopretningsprocedurer
 - e. effektiv afprøvning af planernes udformning og operationelle effektivitet

- f. oplysning om og uddannelse i BCM-metoder
- g. kommunikationsplaner til orientering af ledelsen og alle relevante interessenter samt dokumentation vedrørende krisestyring, foranstaltninger og en krisestyringsfunktion, hvor det er relevant (jf. artikel 11, stk. 7, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed).

226. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets driftsstabilitets-, indsats- og genopretningsplaner:

- a. fastlægger roller og ansvarsområder, herunder klare retningslinjer for eventuel efterfølgelse, beskriver den interne beslutningsproces og definerer udløsende faktorer for aktivering
- b. gennemgås for at sikre, at beredskabsstrategierne fortsat er i overensstemmelse med de nuværende operationer, risici og trusler, niveauerne for modstandsdygtighed og genopretningsmål og -prioriteter
- c. prioriterer foranstaltninger til sikring af driftsstabilitet ved hjælp af en risikobaseret tilgang
- d. testes regelmæssigt for at sikre, at genopretningsmålene og tidsrammerne kan overholdes
- e. omfatter, hvor det er relevant, test af tjenester, der leveres af tredjepartsudbydere.

227. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om testresultaterne dokumenteres og indberettes til ledelsesorganet.

Vurdering af IKT-risikostyringsrammen

228. De kompetente myndigheder bør vurdere, i hvilket omfang instituttet overholder forordningen om digital operationel modstandsdygtighed og EBA's retningslinjer om intern ledelse med hensyn til den interne ledelse og organisering af IKT-risikostyringen. De kompetente myndigheder bør tage stilling til, om instituttets ledelsesorgan bærer det overordnede ansvar for IKT-risikostyringen og på passende vis fastlægger, godkender og fører tilsyn med gennemførelsen af alle IKT-relaterede foranstaltninger. De kompetente myndigheder bør vurdere, om medlemmerne af ledelsesorganet besidder tilstrækkelig viden og kompetencer til at forstå og vurdere IKT-risici og deres indvirkning på instituttets drift.

229. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvordan roller og ansvarsområder for alle IKT-relaterede funktioner samt de fastlagte ledelsesordninger er forankret og integreret i instituttets rammer for intern kontrol og ledelse med henblik på at håndtere IKT-risici. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttet reelt har overdraget ansvaret for styring og overvågning af IKT-risici til en uafhængig kontrolfunktion, der har direkte adgang til og kan rapportere direkte til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, samt vurdere, om instituttet kan påvise, at det sikrer:

- a. klar kommunikation, fordeling og integration af roller og ansvarsområder inden for alle IKT-relaterede funktioner, herunder IKT-understøttede forretningsfunktioner og processer

- b. et tilstrækkeligt og passende budget til at sikre den digitale operationelle modstandsdygtighed med hensyn til alle ressourcetyper, herunder relevante bevidstgørelsesprogrammer, kurser og IKT-færdigheder for alle medarbejdere (jf. artikel 5, stk. 2, litra g), i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed)
- c. passende opfølgning og reaktion fra ledelsesorganet på kritiske IKT-revisionsresultater indberettet i henhold til artikel 13, stk. 5, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed.

230. De kompetente myndigheder bør tilegne sig en indgående forståelse af instituttets IKT-risikostyringsramme og vurdere, om instituttet har indført tilstrækkelige og passende strategier, politikker, procedurer, IKT-protokoller og værktøjer – herunder toleranceniveauer – til effektivt, produktivt og omfattende at håndtere væsentlige IKT-risici i overensstemmelse med forordningen om digital operationel modstandsdygtighed. Til dette formål bør de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, overveje:

- a. hensigtsmæssigheden og effektiviteten af instituttets politikker³⁶, processer og procedurer for IKT-risikostyring, herunder bl.a. styring af tredjeparter inden for IKT, påvisning af og reaktion på IKT-relaterede hændelser, styring af IKT-aktiver, kryptering og kryptografi, IKT-driftssikkerhed, netsikkerhed og adgangskontrol, samt om disse er blevet godkendt af ledelsesorganet og formidlet til alle relevante interessenter (jf. artikel 14 i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed)
- b. hvorvidt instituttets risikotoleranceniveau for IKT-risici og modstandsdygtigheden over for forstyrrelser i IKT-systemerne er passende (jf. artikel 6, stk. 8, litra b), i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed)
- c. hensigtsmæssigheden og gennemførelsen af instituttets strategi for digital operationel modstandsdygtighed, herunder dens tilpasning til forretningsstrategien
- d. sammenhængen mellem IKT-tredjepartsrisici – herunder en eventuel strategi med flere IKT-udbydere – og den overordnede forretningsstrategi samt IKT-risikostyringsrammen
- e. restrisiko fra instituttets identificerede risici i forbindelse med kontraktlige ordninger om brug af IKT-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner
- f. restrisiko fra instituttets identificerede risici i forbindelse med IKT-projekter, der har indvirkning på kritiske eller vigtige funktioner, som er indberettet til ledelsesorganet, samt i forbindelse med anskaffelse, udvikling og vedligeholdelse af IKT-systemer og ændringer af IKT-systemer
- g. om programmet for test af digital operationel modstandsdygtighed er solidt og omfattende

³⁶ I overensstemmelse med forordningen om digital operationel modstandsdygtighed bør disse som minimum omfatte informations sikkerhedspolitikken, politikker for sikkerhedskopiering, politikken for forvaltning af IKT-aktiver, politikken for kryptering og kryptografiske kontrolforanstaltninger, politikken for forvaltning af kryptografiske nøgler, politikken for IKT-projektledelse, politikken for anskaffelse, udvikling og vedligeholdelse af IKT-systemer, personalepolitikken, politikken for fysisk og miljømæssig sikkerhed, politikken for håndtering af IKT-relaterede hændelser samt politikken for anvendelse af IKT-tjenester, der understøtter kritiske eller vigtige funktioner, og som leveres af tredjepartsudbydere af IKT-tjenester.

- h. tendenser og omfanget af væsentlige IKT-relaterede hændelser og resultater, der er indberettet til ledelsesorganet jf. artikel 17, stk. 3, litra e), og artikel 13, stk. 5, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed
- i. IKT-risikokontrol, som er specifik for den identificerede væsentlige IKT-risiko
- j. rettidig indberetning af forhold vedrørende IKT-risikostyring til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse
- k. omfanget af den interne revision og resultaterne heraf.

231. Ved vurderingen af IKT-risikostyring bør de kompetente myndigheder være særligt opmærksomme på IKT-tredjepartsrisikostyringen, herunder instituttets koncentrationsniveau i forhold til disse tredjepartsudbydere af IKT-tjenester. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder sikre et tæt samarbejde med de ledende tilsynsførende for tredjepartsudbydere af kritiske IKT-tjenester i overensstemmelse med ESA'ernes fælles retningslinjer³⁷, hvis det institut, der vurderes, modtager IKT-tjenester fra en tredjepartsudbyder. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere effektiviteten af den særlige rolle, som instituttet har oprettet, eller det udpegede medlem af den øverste ledelse, med henblik på overvågning af aftaler med tredjeparter vedrørende IKT.

232. De kompetente myndigheder bør overveje, om den interne revisionsfunktion er effektiv og besidder tilstrækkelig viden, faglig kompetence og ekspertise til at revidere instituttets IKT-risikostyringsramme, ved at kontrollere, om:

- a. IKT-risikostyringsrammen revideres med den krævede kvalitet, dybde og hyppighed og står i forhold til instituttets IKT-risikoprofil
- b. revisionsplanen omfatter revisioner af de væsentlige IKT-risici, der er identificeret af instituttet, herunder uafhængige gennemgange af IKT-indsats- og genopretningsplaner
- c. kritiske IKT-revisionsresultater kontrolleres og afhjælpes rettidigt, herunder rapportering til ledelsesorganet
- d. IKT-revisionsresultater, herunder aftalte foranstaltninger, følges formelt op, og statusrapporter løbende gennemgås af den øverste ledelse og/eller revisionsudvalget.

6.4.4. Vurdering af omdømmerisiko

233. De kompetente myndigheder bør vurdere den omdømmerisiko, som instituttet er eksponeret for, ved at udnytte den forståelse, der er opnået i afsnit 4-6.2. En sådan vurdering bør også fokusere på de overordnede rammer for omdømmerisiko, idet det sikres, at instituttet effektivt kan håndtere eventuelle hændelser, der kan skade dets omdømme. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder undgå at medregne aspekter, der allerede er taget i betragtning i forbindelse med vurderingen af den juridiske risiko (afsnit 6.4.2.1).

³⁷ ESA'ernes fælles retningslinjer vedrørende samarbejdet omkring tilsyn og udvekslingen af oplysninger mellem ESA'erne og de kompetente myndigheder i henhold til forordning (EU) 2022/2554 (JC/2024/36).

234. Ved vurderingen af relevansen af omdømmerisikoen bør de kompetente myndigheder tage hensyn til instituttets størrelse samt arten, omfanget og kompleksiteten af dets tjenester, aktiviteter og forretninger (f.eks. børsnoterede aktier eller gældsinstrumenter eller deltagelse i interbankmarkederne).
235. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til såvel interne som eksterne faktorer eller hændelser, der kan skabe usikkerhed om instituttets omdømme, dog med undtagelse af hændelser, der fører til retssager. For kategori 1- og kategori 2-institutter bør de kompetente myndigheder tage alle følgende indikatorer i betragtning ved deres vurdering:
- a. negativ omtale i medierne og på de sociale medier samt initiativer fra forbrugerorganisationer, der kan forringe offentlighedens opfattelse af instituttet og instituttets omdømme
 - b. antallet af og ændringer i antallet af kundeklager eller pludselige tab af kunder eller investorer
 - c. negative begivenheder relateret til instituttets peers, som offentligheden kan associere med hele den finansielle sektor eller en gruppe af institutter
 - d. omdømmet for personer, der er involveret i ledelsen af instituttet, eller som har kvalificerede kapitalandele
 - e. aktiviteter eller drift i sektorer eller jurisdiktioner, der er særligt eksponeret for ML/TF, eller med personer, der udgør en høj risiko set ud fra et ML/TF-perspektiv
 - f. engagement eller aktiviteter i sektorer eller jurisdiktioner og/eller med modparter, der er stærkt eksponeret for væsentlige problemstillinger eller offentlige kontroverser i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer, herunder bl.a. miljømæssige faktorer
 - g. de omdømmemæssige konsekvenser af IKT-relaterede hændelser, som instituttet har registreret i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/1772³⁸
 - h. eventuelle andre "marksindikatorer" (f.eks. nedjusteringer af kreditvurderinger eller ændringer i aktiekurser i løbet af året).
236. De kompetente myndigheder bør vurdere, hvor omfattende instituttets eksponering for omdømmerisici er, og hvordan den er forbundet med de øvrige risici, på grundlag af de andre risikovurderinger (herunder fra andre tilsynsmyndigheder) for at identificere eventuelle sekundære virkninger i begge retninger.
237. I forbindelse med analysen af operationel risiko bør de kompetente myndigheder tage hensyn til relevansen og betydningen af instituttets eksponeringer for ML/TF-risiko ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv inden for rammerne af den operationelle risiko. I den forbindelse

³⁸ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/1772 af 13. marts 2024 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne for klassificering af IKT-relaterede hændelser og cybertrusler, fastsætter væsentlighedstærskler og præciserer de nærmere oplysninger om indberetninger af større hændelser (EUT L, 2024/1772, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/1772/oj).

bør de kompetente myndigheder anvende de relevante input fra AML/CFT-tilsynsmyndighederne til at supplere deres resultater fra det løbende tilsyn og evaluere, om de giver anledning til tilsynsmæssige betænkeligheder i forbindelse med ML/TF-risiko.

238. De kompetente myndigheder bør være opmærksomme på, at ethvert institut kan blive eksponeret for ML/TF-risiko, uanset instituttets størrelse eller finansielle soliditet. Der bør derfor også lægges tilstrækkelig vægt på institutter, der opfattes som økonomisk sunde og måske har et godt omdømme, da disse institutter kan være et specifikt mål for hvidvask af penge og finansiering af terrorisme. Der bør også lægges vægt på institutter, der har stor succes med at tiltrække nye kunder/øge markedsandele – navnlig ved at anvende utraditionelle distributionskanaler – da dette kan hænge sammen med svage kundelegitimationskontroller i forbindelse med onboardingfasen.
239. De kompetente myndigheder bør udveksle relevante oplysninger om identificerede spørgsmål omkring operationel risiko, der kan give anledning til ML/TF-risici, risici for manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner samt bekymringer, f.eks. mangler i institutternes IKT-systemer eller rammer for intern kontrol, med AML/CFT-tilsynsmyndighederne.
240. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har iværksat passende ordninger, strategier, processer og mekanismer til styring af omdømmerisiko. De kompetente myndigheder bør navnlig tage hensyn til:
- a. om instituttet har fastlagt formaliserede politikker og processer til identificering, styring og overvågning af denne risiko, herunder en solid adfærdskodeks, og om disse politikker og processer står i rimeligt forhold til dens omfang og dens relevans i systemet
 - b. om instituttet udviser forsigtighed i dets håndtering af denne risiko, bl.a. ved at indføre passende måleparametre og overvågningsværktøjer, indarbejde potentielle omdømmeproblemer i beredskabsplaner, afholde relevante kurser og oplysningsmøder samt udnytte de erfaringer, der er gjort
 - c. om instituttet foretager stresstest eller scenarieanalyser for at vurdere sekundære virkninger af omdømmerisiko (f.eks. for likviditets- og finansieringsomkostninger, securitiseringstransaktioner, adgang til korrespondentbanktjenester osv.)
 - d. om instituttet sørger for at beskytte sit brand ved hjælp af værktøjer til at overvåge medier/sociale medier, protokoller til håndtering af misinformation og negativ reklame samt hurtige oplysningskampagner
 - e. om instituttet tager højde for, hvilke konsekvenser dets strategi- og forretningsplaner og dets generelle adfærd kan få for dets omdømme.

6.4.5. Operationel modstandsdygtighed

241. De kompetente myndigheder bør danne sig et helhedsbillede af instituttets evne til at varetage kritiske eller vigtige funktioner under forstyrrelser (graden af operationel modstandsdygtighed), hvilket er et resultat, der afhænger af en effektiv styring af den

operationelle risiko, under hensyntagen til instituttets størrelse, forretningsmodel og overordnede risikoprofil. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder udnytte deres eksisterende vurderinger af den operationelle risikostyring, driftsstabiliteten, forandringsstyringskapacitet, tredjepartstjenester samt den IKT, som instituttet er afhængig af, for på en helhedsorienteret måde at vurdere, om disse elementer tilsammen understøtter instituttets operationelle modstandsdygtighed. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere, om instituttet gennemfører dets risikostyringsramme, driftsstabilitetsplaner, styring af tredjeparter (som allerede er vurderet i forbindelse med forordningen om digital operationel modstandsdygtighed og EBA's retningslinjer udstedt i henhold til artikel 74, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU om interne ledelsesordninger, -processer og -mekanismer) samt rammerne for genopretning og afvikling på en konsekvent og koordineret måde. Desuden bør de kompetente myndigheder overveje, om instituttet i tilstrækkelig grad har kortlagt de interne og eksterne sammenkoblinger og indbyrdes afhængighedsforhold, der er nødvendige for at varetage dets kritiske eller vigtige funktioner.

242. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til den opmærksomhed, som ledelsesorganet og den øverste ledelse tillægger instituttets evne til at reagere på og overvinde sammenbrud ud fra den antagelse, at der vil opstå sammenbrud. I denne forbindelse bør de kompetente myndigheder overveje, om:

- a. ledelsesorganet spiller en aktiv rolle med hensyn til at skabe en bred forståelse af strategien for operationel modstandsdygtighed i hele instituttet og med hensyn til at overvåge effektiviteten af instituttets strategi for operationel modstandsdygtighed
- b. der aflægges rettidige rapporter om instituttets løbende operationelle modstandsdygtighed til støtte for ledelsesorganets tilsyn, især når der er konstateret væsentlige mangler, der kan påvirke udførelsen af instituttets kritiske eller vigtige funktioner.

6.4.6. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

243. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets operationelle risiko. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 10. Hvis visse risikounder kategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 10. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for operationel risiko

Risikoscore	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som	<ul style="list-style-type: none"> Instituttets eksponeringer for operationel risiko resulterer i få hyppige/mindre alvorlige påvirkninger. Instituttets eksponering for operationelle risici er ubetydelig/meget lav, hvilket 	<ul style="list-style-type: none"> Der er overensstemmelse mellem instituttets operationelle risikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed. De organisatoriske rammer med hensyn til operationel

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
	følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<p>ses ved scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab.</p> <ul style="list-style-type: none"> Niveauet af bruttotab (før inddrivelses og inklusive tab på kreditporteføljen som følge af operationel risiko), som instituttet har oplevet i de seneste år, har været ubetydeligt/meget lavt eller er faldet fra et højere niveau. Ingen væsentlige IKT-risikoeksponeringer, enkel/robust/fleksibel IKT-arkitektur og ingen væsentlige/meget lave IKT-risici. Koncentrationsrisikoen over for tredjepartsudbydere af tjenester er lav, idet der kun er få underleverandørkæder. Risikoen for, at der opstår alvorlige driftsforstyrrelser (herunder IKT-relaterede hændelser) i kritiske eller vigtige funktioner, er lav. 	<p>risiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.</p> <ul style="list-style-type: none"> Rammerne med hensyn til operationel risiko omfatter alle relevante risici. Systemerne til måling, overvågning og rapportering af den operationelle risiko er passende. Kontrolrammen for operationelle risici er forsvarlig. IKT-risikostyringen og -kontrolforanstaltningerne er tilstrækkelige i forhold til kravene i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed. Rammen for tredjepartsrisikostyring er solid og effektiv og ledsages af passende kontraktmæssige ordninger. Effektiv og velfungerende driftsstabilitetsstyring, herunder afprøvede planer for driftsstabilitet, beredskab og genopretning.
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Instituttets eksponeringer for operationel risiko resulterer generelt i hyppige/mindre alvorlige påvirkninger. Instituttets eksponering for operationel risiko er lav til middelhøj, hvilket ses ved scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. Instituttets bruttotab i løbet af de seneste år har været lave til middelhøje, eller de forventes at stige fra et lavere historisk niveau eller falde fra et højere historisk niveau. Lav IKT-risikoeksponering, moderat kompleks/delvis begrænset IKT-arkitektur og lav/mellemhøj IKT-risiko. Koncentrationsrisikoen over for tredjepartsudbydere af tjenester er middel, idet der kun er et moderat antal underleverandørkæder. 	

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
		<ul style="list-style-type: none"> Risikoen for, at der opstår alvorlige driftsforstyrrelser (herunder IKT-relaterede hændelser) i kritiske eller vigtige funktioner, er middel. 	
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Instituttets eksponeringer for operationel risiko resulterer i visse mindre hyppige/mere alvorlige påvirkninger. Instituttets eksponering for operationelle risici er middelhøj til høj, hvilket ses ved scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. Instituttets bruttotab i løbet af de seneste år har været middelhøje til høje, eller de forventes at stige fra et lavere historisk niveau eller falde fra et højere historisk niveau. Tegn på mulig betydelig IKT-risikoeksponering, kompleks/stiv/fragmenteret IKT-arkitektur samt middelhøje/høje IKT-risici. Koncentrationsrisikoen over for tredjepartsudbydere af tjenester er høj, idet der er tale om moderate til lange/komplekse underleverandørkæder. Risikoen for, at der opstår alvorlige driftsforstyrrelser (herunder IKT-relaterede hændelser) i kritiske eller vigtige funktioner, er høj. 	<ul style="list-style-type: none"> Sammenhængen mellem instituttets politik og strategi for operationel risiko og dets overordnede strategi og risikovillighed er ikke tilstrækkeligt udviklet eller er endog utilstrækkelig. De organisatoriske rammer i relation til den operationelle risiko er ikke tilstrækkeligt robuste. Rammerne i relation til den operationelle risiko omfatter ikke alle relevante risici. Systemerne til måling, overvågning og rapportering af den operationelle risiko er ikke passende. Kontrolrammen for operationelle risici er svag. IKT-risikostyringen og -kontrolforanstaltningerne opfylder ikke kravene i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed. Rammen for tredjepartsrisikostyring er ufuldstændigt/svag, og de kontraktmæssige ordninger er utilstrækkelige. Mangelfuld styring af driftsstabilitet, herunder upålidelige, ineffektive eller ufuldstændige planer for driftsstabilitet, indsats og genopretning.
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Instituttets eksponeringer for operationel risiko resulterer i påvirkninger inden for alle hovedkategorier. Instituttets eksponering for operationelle risici er høj og stigende, hvilket ses ved scenarieanalyser og sammenligninger med tilsvarende institutters tab. Instituttets bruttotab i løbet af de seneste år har været høje, eller risikoen er steget betydeligt. 	

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
		<ul style="list-style-type: none"> • Flere tegn på væsentlige IKT-risikoeksponeringer, en yderst kompleks og sårbar IKT-arkitektur samt høje IKT-risici. • Koncentrationsrisikoen over for tredjepartsudbydere af tjenester er meget høj/alvorlig, idet der er tale om lange/komplekse underleverandørkæder. • Risikoen for, at der opstår alvorlige driftsforstyrrelser (herunder IKT-relaterede hændelser) i kritiske eller vigtige funktioner, er meget høj/alvorlig. 	

244. Tabellen nedenfor indeholder en ikke-udtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i tilfælde af identificerede mangler i instituttets ramme for styring af operationelle risici og dets operationelle modstandsdygtighed (under hensyntagen til den tætte sammenhæng mellem operationel modstandsdygtighed og styring af operationelle risici). De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om, hvilken type foranstaltning der skal iværksættes, ud fra dens effektivitet i forhold til den konkrete konstaterede mangel. De kompetente myndigheder kan iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger (herunder kvantitative foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination heraf og de foranstaltninger, der er anført i tabellen nedenfor, hvis disse anses for at være mere egnede til at udbedre de konstaterede mangler. Ved overtrædelser af forordningen om digital operationel modstandsdygtighed bør de kompetente myndigheder overveje de relevante korrigerende og afhjælpende foranstaltninger, der er fastsat i forordningens artikel 50.

Tabel 11. Mulig og ikkeudtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, der følger af vurderingen af operationel risiko og operationel modstandsdygtighed

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), d), e), f), j), l), m) og n), i direktiv 2013/36/EU og artikel 50 i forordning (EU) 2022/2554 – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:
A. inddrage ledelsesorganet eller dets udvalg mere aktivt i beslutninger vedrørende styring af den operationelle risiko
B. forbedre systemerne til måling af den operationelle risiko
C. styrke kontrollen med de operationelle processer, herunder identifikation, overvågning, indsats og genopretning
D. forbedre rammen for operationel ledelse
E. forbedre rapporteringen af operationelle risici til ledelsesorganet og den øverste ledelse
F. udarbejde og gennemføre handlingsplaner med henblik på at afhjælpe mangler
G. begrænse visse ordninger med tredjeparter, navnlig vedrørende kritiske eller vigtige funktioner
H. forbedre stresstest og scenarieanalyse af operationel risiko
I. gennemføre skrappe operationelle foranstaltninger
J. forbedre driftskontinuitets-, indsats- og genopretningsplaner

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), d), e), f), j), l), m) og n), i direktiv 2013/36/EU og artikel 50 i forordning (EU) 2022/2554 – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:

K. forbedre styringen af operationelle risici i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, især miljømæssige risici, eventuelt på baggrund af en eller flere af de ovenfor nævnte foranstaltninger.

6.5. Vurdering af renterisiko og kreditspændrisiko uden for handelsbeholdningen

6.5.1. Generelle betragtninger

245. Ved vurderingen af den iboende renterisiko som følge af rentefølsomme positioner i forbindelse med balanceførte og ikkebalanceførte aktiviteter uden for handelsbeholdningen (almindeligvis benævnt renterisiko uden for handelsbeholdningen eller IRRBB) og kreditspændrisiko som følge af positioner uden for handelsbeholdningen (almindeligvis benævnt CSRBB) og tilstrækkeligheden af de interne kontrolrammer bør de kompetente myndigheder bl.a. evaluere, om instituttet overholder de retsakter, der offentliggøres særskilt på EBA's websted, jf. punkt 12.
246. De kompetente myndigheder bør vurdere IRRBB, herunder afdækninger af disse positioner, uanset hvordan disse indregnes og måles, og uanset hvordan tab og gevinster indregnes og måles i regnskabsmæssig henseende.
247. De kompetente myndigheder bør som minimum tage hensyn til relevansen og væsentligheden af følgende underkategorier³⁹, når de vurderer IRRBB: gaprisiko, basisrisiko og optionsrisiko.
248. Vurderingen af IRRBB bør adskilles fra vurderingen af CSRBB, som de kompetente myndigheder også bør foretage i overensstemmelse med afsnit 6.5.3. De kompetente myndigheder bør navnlig tage hensyn til, om institutternes interne systemer i tilstrækkelig grad vurderer og overvåger CSRBB's risiko ud fra et økonomisk værdi- og nettorenteindtægtsperspektiv (herunder ændringer i markedsværdien), samt om de på passende vis definerer CSRBB og fastlægger dens omfang⁴⁰.
249. På baggrund af den samlede vurdering af den iboende risiko for IRRBB samt risikostyringen og kontrolforanstaltningerne vedrørende IRRBB og CSRBB bør de kompetente myndigheder danne sig et overblik over IRRBB og CSRBB, så der fås en samlet score ud fra de kriterier, der er angivet i tabel 12. Resultatet af vurderingen af individuelle risici bør indgå i en opsummering af resultater med en forklaring af de vigtigste risikoparametre og ledsages af en risikoscore.

³⁹ Se bilag IV for en ikke-udtømmende oversigt over IRRBB-underkategorier.

⁴⁰ Der tages ligeledes hensyn til retningslinjerne i EBA/2022/14.

6.5.2. IRRBB

6.5.2.1. Vurdering af iboende IRRBB

250. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende IRRBB fastlægge de vigtigste parametre for instituttets IRRBB-eksponering og undersøge denne risikos potentielle tilsynsmæssige påvirkning af instituttet.

Foreløbig vurdering

251. For at afdække IRRBB-vurderingens omfang bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til IRRBB, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, og fastlægge, om der er sket væsentlige ændringer. De kompetente myndigheder bør i denne forbindelse udnytte den viden, de har opnået gennem ICAAP og ILAAP-oplysninger, som er indhentet til SREP-formål, gennem rapportering om IRRBB, gennem vurdering af andre SREP-elementer og fra sammenligningen af instituttets situation med tilsvarende institutter og andre tilsynsaktiviteter. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder tage højde for instituttets ledelse af renterisikoen, herunder dets overordnede IRRBB-strategi og risikovillighed i forhold til IRRBB, samt det niveau af intern kapital, som instituttet har afsat til IRRBB.

Arten og sammensætningen af instituttets renterisikoprofil

252. De kompetente myndigheder bør danne sig et klart overblik over, hvordan renteændringer kan påvirke instituttets nettorenteindtægter (og, hvor det er relevant, dets indtjening) og økonomiske værdi i negativ retning (nutidsværdien af de forventede betalingsstrømme), for at få et overblik over den eventuelle trussel mod kapitalgrundlaget både på kort og på længere sigt.

253. De kompetente myndigheder bør til dette formål analysere og klarlægge strukturen og arten af instituttets aktiver, passiver og ikkebalanceførte eksponeringer, herunder deres følsomhed over for renteændringer, løbetider og revurderingstidspunkter, samt andelen af produkter og positioner med usikre løbetider (f.eks. med indbyggede optioner eller forudbetalingsklausuler) og eventuelle tilknyttede adfærdsmæssige antagelser.

254. Desuden bør de kompetente myndigheder gennemgå instituttets afdækningsstrategi og vurdere, i hvilket omfang der kan være tale om en naturlig afdækning (herunder også med hensyn til robustheden i modelleringen af revurdering af løbetider for poster med udefineret løbetid), omfanget af derivater, der anvendes til afdækningsformål, samt om derivaterne kan mindske følsomheden i økonomisk værdi af kapitalgrundlag, nettorenteindtægter eller andre nøgletal, som instituttet anvender internt.

255. De kompetente myndigheder bør også være opmærksomme på eventuelle koncentrationer (f.eks. i udlåns- eller obligationsporteføljen) med hensyn til refinansieringsudløb eller produkter med automatisk eller adfærdsmæssig optionalitet, misligholdte eksponeringer og

arten af IRRBB, der er indbygget i instrumenter til dagsværdi, herunder mindre likvide instrumenter som f.eks. aktiver og passiver på niveau 3.

256. Ved analysen af indvirkningen på instituttets indtjening bør de kompetente myndigheder være opmærksomme på, hvor meget instituttets afkast afhænger af rentefølsomme positioner, og de bør undersøge, hvordan forskellige renteændringer vil påvirke instituttets nettorenteindtægter, samt undersøge effekten af ændringer i instrumenternes markedsværdi – afhængigt af den regnskabsmæssige behandling – som fremgår enten af resultatopgørelsen eller direkte af egenkapitalen (f.eks. gennem øvrig totalindkomst).
257. Når de kompetente myndigheder analyserer indvirkningen på instituttets økonomiske værdi og indtjening, bør de først tage hensyn til resultaterne af de test af afvigende værdier i tilsynsøjemed, der er fastsat i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU og yderligere specificeret i delegeret forordning (EU) 2024/856, for at opnå et foreløbigt benchmark til sammenligning af, hvordan renteændringer vil påvirke instituttet. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med denne vurdering lægge særlig vægt på, hvor følsomme betalingsstrømme er over for revurderingen, både hvad angår tidspunkt og beløb, samt ændringer i de underliggende vigtige antagelser (især for kundekonti uden specifikke revurderingstidspunkter, engagementer med indbygget optionalitet for kunderne og/eller aktiekapital).
258. Hvis instituttet identificeres som en afvigende enhed ved hjælp af tilsynsmyndighedernes afvigelsestest vedrørende nettorenteindtægter, bør de kompetente myndigheder overveje at analysere yderligere aspekter for at supplere vurderingen, når det anses for hensigtsmæssigt (f.eks. i lyset af instituttets forretningsmodel). Yderligere aspekter, der bør tages i betragtning, kan omfatte ændringer i markedsværdien af instrumenter til dagsværdi, vurderingen af de mest pessimistiske prognoser for nettorenteindtægter i forhold til de aktuelt realiserede nettorenteindtægter samt i forhold til administrationsomkostninger/faste omkostninger og nettoprovisioner/gebyrer med henblik på at indregne indbyggede tab/gevinster som følge af observerede renteændringerne og markedsforholdene.
259. De kompetente myndigheder bør være opmærksomme på pengestrømmenes følsomhed over for ændringer i værdiansættelsen af dagsværdiinstrumenter uden for handelsbeholdningen, herunder rentederivater, der anvendes til afdækning af instrumenter uden for handelsbeholdningen (f.eks. effekten af markedsændringer i dagsværdipapirer på driftsregnskabet og afdækningskontoens effektivitet).
260. Ud over at anvende den test af afvigende værdier i tilsynsøjemed, der er fastsat i artikel 98, stk. 5, i direktiv 2013/36/EU og yderligere specificeret i delegeret forordning (EU) 2024/856, kan de kompetente myndigheder kræve, at institutterne tager hensyn til andre rentechokscenarier.
261. I forbindelse med den kvantitative vurdering bør de kompetente myndigheder også undersøge de resultater, der er opnået med instituttets interne metoder til beregning af IRRBB. For de

institutter, der opererer i forskellige valutaer, bør de kompetente myndigheder her også vurdere indvirkningen på den økonomiske værdi og indtjeningsmålingerne fra de forskellige valutaer samt – i tilfælde hvor der anvendes en intern metode – de tilgange, som institutterne benytter til aggregering på tværs af disse valutaer. De kompetente myndigheder bør analysere disse metoder for at få en bedre forståelse af de vigtigste risikofaktorer, der ligger til grund for instituttets IRRBB-profil.

262. De kompetente myndigheder bør både basere sig på aktuelle tal og historiske tendenser, når de analyserer resultaterne af tilsynsmæssige test med afvigende værdier og instituttets interne metoder. Disse værdier bør sammenlignes med tilsvarende institutter og vurderes i forhold til situationen på verdensmarkedet.

Chokscenarier og stresstest

263. De kompetente myndigheder bør vurdere og tage hensyn til resultaterne af rentechokscenarier i forbindelse med den løbende forvaltning samt de IRRBB-stresstest, som instituttet har udført som led i sin løbende interne forvaltning. I denne sammenhæng bør de kompetente myndigheder være opmærksomme på de væsentligste kilder til instituttets IRRBB og især på virkningen af ændringer i adfærdsmæssige antagelser, f.eks. vedrørende indestående med ubestemt løbetid.

264. Hvis der konstateres eller opstår mistanke om særlig akkumulering med hensyn til revurdering/forfaldstidspunkt på forskellige punkter af kurven i forbindelse med kontrollen af instituttets chokscenarie- og stresstestresultater, kan de myndigheder være nødt til at foretage yderligere analyser.

6.5.2.2 Vurdering af rammerne for IRRBB-styring og -kontrol

265. For at få en bred forståelse af instituttets renterisikoprofil i porteføljebeholdningen bør de kompetente myndigheder kontrollere den ledelse og de rammer, der danner grundlag for dets renteeksponeringer.

IRRBB-strategi og risikovillighed

266. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret IRRBB-strategi og risikovillighed, der er godkendt af ledelsesorganet. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder bl.a. tage hensyn til ledelsesorganets rolle i forbindelse med fastlæggelse, godkendelse og revision af IRRBB-strategien og risikovilligheden, den øverste ledelses korrekte gennemførelse af denne strategi samt dens hensigtsmæssighed for instituttet i lyset af dets forretningsmodel, dets markedsmiljø og rolle i det finansielle system samt kapitalgrundlaget.

Organisatoriske rammer og ramme for intern kontrol

267. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende organisatorisk ramme og klart ansvar med hensyn til styrings-, målings-, overvågnings- og kontrolfunktioner

i forbindelse med IRRBB og tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder tage højde for, om ansvarsfordelingen i forbindelse med den overordnede styring af IRRBB samt i forbindelse med beslutningstagning, overvågning, kontrol og rapportering vedrørende IRRBB er tilstrækkelig, herunder uafhængigheden af IRRBB-kontrolområdet.

268. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har veldefinerede politikker og procedurer for styring af IRRBB, der er forenelige med dets IRRBB-strategi og risikovillighed, og som er godkendt og regelmæssigt gennemgået af ledelsesorganet. Politikkerne bør være klart formaliseret og formidles og anvendes konsekvent på tværs af instituttet samt på tværs af bankkoncerner. De kompetente myndigheder bør kontrollere, at retningslinjerne fastlægger procedurerne for udvikling af nye produkter og større afdæknings- eller risikostyringsinitiativer. De bør dermed sikre, at disse er underlagt passende procedurer og kontroller, inden de iværksættes, og at instituttet har foretaget en analyse af deres mulige indvirkning på dets samlede risikoprofil.
269. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer for identificering, vurdering, håndtering og afbødning af IRRBB, som er afpasset efter positioner uden for handelsbeholdningen, hvad angår niveauet, kompleksiteten og risikoen, samt instituttets størrelse og kompleksitet. Vurderingen skal omfatte interne modeller, f.eks. modeller, der er relateret til kundeadfærd (f.eks. modeller for indskudsstabilitet og førtidig tilbagebetaling af lån). I denne vurdering bør de kompetente myndigheder undersøge, om risikostyringsansvarlige og instituttets øverste ledelse forstår de antagelser, der ligger til grund for målesystemerne, og om de er klar over omfanget af den modelrisiko, der er forbundet med instituttets risikomålingsmetoder.
270. Desuden bør de overveje, om informationssystemerne og måleteknikkerne gør det muligt for ledelsen at måle den iboende IRRBB i forbindelse med alle væsentlige balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer (eventuelt på koncernniveau), herunder interne risikoafdækninger, i porteføljen af positioner uden for handelsbeholdningen. IRRBB-rammen bør underkastes regelmæssige revisioner og evalueringer med hensyn til rammens effektivitet. De kompetente myndigheder bør sammenholde interne gennemgange og evalueringer med oplysninger fra COREP.
271. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets metode til modellering af adfærden for indestående med ubestemt løbetid, herunder om denne tager højde for relevante risikofaktorer, der påvirker revurderingen af indestående med ubestemt løbetid. De kompetente myndigheder bør anvende egnede analyseværktøjer til denne vurdering under hensyntagen til instituttets forretningsmodel. Blandt de tilgange, der kan være relevante, kan nævnes en vurdering af, hvordan instituttet inddeler indestående med ubestemt løbetid ved hjælp af risikofaktorer knyttet til kunde-, institut- eller markedsprofilen, samt en sammenligning med tilsvarende institutter med en lignende risikoprofil. Desuden bør de kompetente myndigheder overveje, hvordan instituttet afvejer historiske data mod fremadrettede tilgange og ekspertvurderinger, og vurdere, hvilken indvirkning det ville have

på nettorenteindtægter og økonomisk værdi af kapitalgrundlag, hvis antagelserne om adfærd blev justeret.

272. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets interne målesystemer (IMS) tager højde for alle væsentlige former for renterisici, som instituttet eksponeres for (f.eks. gaprisikoen, basisrisikoen og optionsrisikoen). IMS-systemet bør kalibreres korrekt, valideres uafhængigt, backtestes og gennemgås med passende hyppighed. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, om IMS er underbygget af dokumentation, der tager højde for arten, omfanget og kompleksiteten af den IRRBB, der er forbundet med forretningsmodellen og instituttets aktiviteter.
273. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har indført passende rammer for overvågning og intern rapportering for IRRBB, som sikrer en hurtig indsats på det korrekte niveau af instituttets øverste ledelse eller ledelsesorgan, når det er nødvendigt. Overvågningssystemet bør omfatte specifikke indikatorer og relevante faktorer, der kan udløse en effektiv tidlig varslings (f.eks. ved overskridelse af IRRBB-grænserne). De kompetente myndigheder bør tage højde for, om ledelses- og kontrolfunktionen regelmæssigt rapporterer resultaterne af overvågningen til ledelsesorganet og den øverste ledelse med en passende hyppighed afhængigt af omfanget, kompleksiteten og niveauet af IRRBB-eksponeringerne.
274. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret en stærk og omfattende ramme for intern kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå dets eksponeringer for IRRBB i overensstemmelse med dets risikostyringsstrategi og risikovillighed, herunder et passende grænsesystem for begge IRRBB-mål. Den interne kontrolfunktion bør omfatte alle konsoliderede enheder, alle geografiske placeringer og alle finansielle aktiviteter. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den interne revisionsfunktion fungerer efter hensigten, herunder om dens gennemgange foretages tilstrækkeligt hyppigt og omfatter de væsentligste elementer i IRRBB-rammen.

6.5.3. CSRBB

6.5.3.1. Vurdering af iboende CSRBB

275. De kompetente myndigheder bør ved vurderingen af den iboende CSRBB fastlægge de vigtigste parametre for instituttets CSRBB-eksponering og undersøge denne risikos potentielle tilsynsmæssige påvirkning af instituttet.
276. For at afdække CSRBB-vurderingens omfang bør de kompetente myndigheder først identificere de kilder til CSRBB, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, og fastlægge, om der er sket væsentlige ændringer. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder tage hensyn til instituttets ledelse af kreditspændrisikoen, herunder dets CSRBB-strategi og dets risikovillighed i forhold til CSRBB, samt behandlingen af CSRBB inden for rammerne af ICAAP.
277. De kompetente myndigheder bør danne sig et klart overblik over, hvordan kreditspændændringer kan påvirke instituttets nettorenteindtægter (og, hvor det er relevant,

dets indtjening) og økonomiske værdi i negativ retning, for at få et overblik over den eventuelle trussel mod kapitalgrundlaget både på kort og på længere sigt. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder tage højde for den metode, som instituttet anvender, til at danne sig et klart overblik over strukturen og karakteristikaene ved instituttets aktiver, passiver og ikkebalanceførte eksponeringer, samt hvordan disse faktorer påvirker omfanget og retningen af CSRBB.

278. Ved analysen af indvirkningen på instituttets indtjening bør de kompetente myndigheder tage højde for, hvordan kreditspændsfølsomme positioner påvirker instituttets afkast, hvordan ændringer i kreditspændene påvirker instituttets nettorenteindtægter, samt virkningerne af ændringer i instrumenternes markedsværdi – afhængigt af den regnskabsmæssige behandling – som fremgår enten af resultatopgørelsen eller direkte af egenkapitalen (f.eks. gennem øvrig totalindkomst).

279. De kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, tage hensyn til resultaterne af instituttets metoder til måling af CSRBB. De kompetente myndigheder bør analysere disse metoder for at få en bedre forståelse af de vigtigste risikofaktorer, der ligger til grund for instituttets CSRBB-profil.

6.5.3.2. Vurdering af rammerne for CSRBB-styring og -kontrol

280. For at få en bred forståelse af instituttets kreditspændsrisikoprofil i porteføljebeholdningen bør de kompetente myndigheder kontrollere den ledelse og de rammer, der danner grundlag for dets renteeksponeringer.

281. Gennemgangen af instituttets ledelse af CSRBB bør omfatte følgende elementer:

- a. instituttets CSRBB-strategi og risikovillighed
- b. instituttets organisatoriske rammer og fordeling af ansvarsområder med hensyn til styrings-, målings-, overvågnings- og kontrolfunktioner i forbindelse med CSRBB
- c. instituttets politikker og procedurer for styring af CSRBB.

282. Ved vurderingen af disse områder bør de kompetente myndigheder henvise til afsnit 6.5.2.2 om vurderingen af styrings- og kontrolrammerne for IRRBB, idet de heri indeholdte principper også finder anvendelse på vurderingen af styringen af CSRBB.

283. Ved analysen af omfanget af aktiver og passiver, der er omfattet af CSRBB-vurderingen – herunder også som fastlagt i instituttets metoder – bør de kompetente myndigheder vurdere, om en eventuel udelukkelse af instrumenter fra det relevante omfang udelukkende sker på baggrund af, at der ikke er følsomhed over for kreditspændsrisiko, og om dette er behørigt dokumenteret og begrundet, som krævet i punkt 124 i EBA's retningslinjer om IRRBB og CSRBB⁴¹. Faktorer, der skal tages hensyn til, omfatter:

⁴¹ Retningslinjer udstedt på grundlag af artikel 84, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU om fastlæggelse af kriterier for identifikation, vurdering, styring og afbødning af risici, der opstår som følge af potentielle ændringer i rentesatser og af

- a. om instituttet medregner alle aktiver og passiver, der opgøres til dagsværdi
 - b. om instituttet medtager alle aktiver og passiver, hvis kreditspændrisiko kan udledes af en direkte/indirekte eller endda modelberegnet markedspris, uanset deres regnskabsmæssige behandling
 - c. den potentielle relevans af kreditspænd i instituttets prisfastsættelsespraksis for forskellige aktiver/passiver (f.eks. gennem eksplicite henvisninger til observerede markedspriser eller mere indirekte relevans)
 - d. eventuelle forskelle, som instituttet anvender mellem afgrænsningen for økonomisk værdi af kapitalgrundlag og nettorenteindtægter ved målingen af CSRBB (f.eks. på grund af nettorenteindtægternes tidshorisont eller andre årsager).
284. For at analysere instituttets måling af CSRBB bør de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, overveje at undersøge, hvilke chokscenarier instituttet tager højde for, samt hvordan og hvorfor disse chok kan variere mellem de forskellige balanceposter.
285. De kompetente myndigheder bør kontrollere, om der i instituttets måling af CSRBB tages højde for idiosynkratisk spredning, eller om denne kun medtages af proportionalitetshensyn og uafhængigt af instituttets SREP-kategorisering, så længe det sikres, at foranstaltningerne vil føre til mere konservative resultater.
286. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer for identificering, vurdering, håndtering og afbødning af IRRBB, som er afpasset efter positioner uden for handelsbeholdningen, hvad angår niveauet, kompleksiteten og risikoen, samt instituttets størrelse og kompleksitet. De bør vurdere, om informationssystemerne og måleteknikkerne gør det muligt for ledelsen at måle den iboende CSRBB i forbindelse med alle væsentlige balanceførte og ikkebalanceførte eksponeringer (eventuelt på koncernniveau), i porteføljen af positioner uden for handelsbeholdningen. CSRBB-rammen bør underkastes regelmæssige revisioner og evalueringer med hensyn til dens effektivitet. I denne sammenhæng bør de kompetente myndigheder vurdere, om væsentlige måleforudsætninger gennemgås mindst én gang om året og oftere under hurtigt skiftende markedsforhold.
287. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets interne målesystemer (IMS) tager højde for alle kilder til CSRBB, der er relevante for instituttets forretningsmodel. IMS-systemet bør kalibreres korrekt, valideres uafhængigt, backtestes og gennemgås med passende hyppighed. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, om IMS er underbygget af dokumentation, der tager højde for arten, omfanget og kompleksiteten af den CSRBB, der er forbundet med forretningsmodellen og instituttets aktiviteter.
288. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har indført passende rammer for overvågning og intern rapportering for CSRBB, som sikrer en hurtig indsats på det korrekte niveau af instituttets øverste ledelse eller ledelsesorgan, når det er nødvendigt. De

vurderingen og overvågningen af kreditspændrisici, af institutters aktiviteter uden for handelsbeholdningen (EBA/GL/2022/14).

kompetente myndigheder bør tage højde for, om ledelses- og kontrolfunktionen regelmæssigt rapporterer resultaterne af overvågningen til ledelsesorganet og den øverste ledelse med en passende hyppighed afhængigt af omfanget, kompleksiteten og niveauet af CSRBB-eksponeringerne.

289. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret en stærk og omfattende ramme for intern kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå væsentlige eksponeringer for CSRBB i overensstemmelse med dets risikostyringsstrategi og risikovillighed. Den interne kontrolfunktion bør omfatte alle konsoliderede enheder, alle geografiske placeringer og alle finansielle aktiviteter. De kompetente myndigheder bør vurdere, om den interne revisionsfunktion fungerer efter hensigten, herunder om dens gennemgange foretages tilstrækkeligt hyppigt og omfatter de væsentligste elementer i CSRBB-rammen.

6.5.4. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

290. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder foretage en vurdering af instituttets IRRBB og CSRBB. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en risikoscore, der bygger på betragtningerne i tabel 12. Hvis visse risikounder kategorier er så væsentlige, at den kompetente myndighed beslutter at vurdere og beregne risikoscoren for dem individuelt, bør anvisningerne i denne tabel så vidt muligt anvendes analogt.

Tabel 12. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af scorer for IRRBB og CSRBB

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	For IRRBB: <ul style="list-style-type: none"> Den økonomiske værdi af følsomhed over for renteændringer er ubetydelig/meget lav. Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er ubetydelig/meget lav. Den økonomiske værdi af indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. i tilfælde af produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er ubetydelig/meget lav, hvad angår den økonomiske værdi og indtjeningen. 	For IRRBB og CSRBB: <ul style="list-style-type: none"> Der er overensstemmelse mellem instituttets risikopolitik og strategi for rente- og kreditspændrisiko og dets overordnede strategi og risikovillighed. De organisatoriske rammer i relation til rente- og kreditspændrisiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. Systemerne til måling, overvågning og rapportering af renterisici er passende. Der findes klart definerede interne politikgrænser samt tilhørende risikobegrænsende foranstaltninger, og kontrolrammerne for rente- og kreditspændrisiko (hvis denne er væsentlig) er solide og i overensstemmelse med
2	Der er en middellav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko	For IRRBB: <ul style="list-style-type: none"> Den økonomiske værdi af følsomhed over for renteændringer er lav til middelhøj. Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er lav til middelhøj. 	<ul style="list-style-type: none"> Der findes klart definerede interne politikgrænser samt tilhørende risikobegrænsende foranstaltninger, og kontrolrammerne for rente- og kreditspændrisiko (hvis denne er væsentlig) er solide og i overensstemmelse med

Risiko score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
	samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Den økonomiske værdi og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. i tilfælde af produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er lav til middelhøj. 	instituttets risikostrategi og risikovillighed.
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	For IRRBB: <ul style="list-style-type: none"> Den økonomiske værdi og følsomhed over for renteændringer er middelhøj til høj. Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er middelhøj til høj. Den økonomiske værdi og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er middelhøj til høj. 	<ul style="list-style-type: none"> Der er ikkeoverensstemmelse mellem instituttets risikopolitik og strategi vedrørende rente- og kreditspændrisiko og dets overordnede strategi og risikovillighed. De organisatoriske rammer i relation til rente- og kreditspændrisiko adskiller ikke i tilstrækkelig grad ansvar og opgaver mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. Systemerne til måling, overvågning og rapportering af renterisici anvendes ikke med tilstrækkelig nøjagtighed og hyppighed. Interne politikgrænser, risikobegrænsende foranstaltninger og/eller kontrolrammerne for rente- og kreditspændrisiko (hvis disse er væsentlige) er ikke indbyrdes afstemt eller i overensstemmelse med instituttets risikostrategi og risikovillighed.
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	For IRRBB: <ul style="list-style-type: none"> Den økonomiske værdi og følsomhed over for renteændringer er høj. Indtjeningens følsomhed over for renteændringer er høj. Den økonomiske værdi og indtjeningens følsomhed over for ændringer i de underliggende antagelser (f.eks. i tilfælde af produkter med indbygget optionalitet for kunderne) er høj. 	

291. Tabellen nedenfor indeholder en ikke-udtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i tilfælde af identificerede mangler i instituttets ramme for styring af IRRBB og CSRBB. De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om, hvilken type foranstaltning der skal iværksættes, ud fra dens effektivitet i forhold til den konkrete konstaterede mangel. De kompetente myndigheder kan iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger (herunder kvantitative foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU) eller en kombination heraf, hvis disse anses for at være mere egnede til at afhjælpe de konstaterede mangler.

Tabel 13. Ikke-udtømmende liste over mulige tilsynsforanstaltninger vedrørende IRRBB og CSRBB

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), d), e), f), j) og l), samt artikel 84, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:
A. forbedre deres stresstestkapacitet
B. forbedre indberetningen af IRRBB-ledelsesoplysninger til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 104, stk. 1, litra b), d), e), f), j) og l), samt artikel 84, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:

C. anvende tilpasninger af interne grænser for at mindske den risiko, der er forbundet med aktiviteter, produkter og systemer

D. indføre yderligere eller hyppigere rapportering af institutternes IRRBB-positioner

E. anvende den standardiserede metode for IRRBB

F. angive andre modellerings- og parameterantagelser end dem, der er identificeret i EBA's reguleringsmæssige tekniske standarder (i overensstemmelse med artikel 98, stk. 5, sidste afsnit, i direktiv 2013/36/EU).

Afsnit 7. SREP-kapitalvurdering

7.1. Generelle betragtninger

292. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med SREP-kapitalvurderingen undersøge, om instituttets kapitalgrundlag sikrer en forsvarlig dækning af de kapitalrisici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, såfremt disse risici anses for væsentlige for instituttet.
293. De kompetente myndigheder bør gøre dette ved at fastlægge og fastsætte mængden (beløbet) og kvaliteten (sammensætningen) af det yderligere kapitalgrundlag, som instituttet skal tilvejebringe for at dække institutspecifikke risici eller risikoelementer, der ikke er dækket eller ikke er tilstrækkeligt dækket af P1R, og, hvor det er nødvendigt, kapitalgrundlagskrav til afhjælpning af mangler i modeller, kontrolmekanismer, ledelse eller andre mangler samt risici, der stammer fra instituttets forretningsmodel (P2R for andre risici end risikoen for overdreven gearing og P2R-LR for risikoen for overdreven gearing).
294. Når der er eller kan forventes en væsentlig indvirkning på et instituts kapitalprofil som følge af relevante ændringer i de reguleringsmæssige rammer for fastsættelsen af P1R (f.eks. en stigning eller et fald i TREA) eller i forbindelse med gennemførelsen heraf for det pågældende institut (f.eks. outputgulvet), bør de kompetente myndigheder vurdere denne indvirkning i lyset af dens samspil med P2R. En sådan vurdering kan føre til en ny fastlæggelse (enten opadgående eller nedadgående) af niveauet for eller sammensætningen af P2R for at sikre, at instituttets samlede kapitalgrundlagskrav er i overensstemmelse med artikel 104a, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, navnlig at P2R omfatter risici eller risikoelementer, der ikke er omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet af P1R. For at gennemføre en sådan vurdering kan de kompetente myndigheder øge hyppigheden af SREP-vurderingen som beskrevet i SREP-engagementsmodellen i afsnit 2.4 eller af bestemte elementer heri.
295. De kompetente myndigheder bør – for at rette op på potentiel kapitalmangel, herunder i stresssituationer – træffe passende tilsynsforanstaltninger, herunder, hvor det er relevant, etablere og formidle P2G og P2G-LR, hvilket er den mængde (beløb) og kvalitet (sammensætning) af kapitalgrundlag, som instituttet forventes at have ud over dets OCR eller dets OLRR.
296. Ved fastsættelsen af P2R og, hvor det er relevant, P2G bør de kompetente myndigheder:
- tage hensyn til tilsynsforanstaltninger, som de har anvendt eller påtænker at anvende på et institut
 - klart begrunde alle elementer af krav om yderligere kapitalgrundlag for P2R og P2R-LR samt for P2G og P2G-LR
 - anvende P2R og P2R-LR samt P2G og P2G-LR på en konsekvent måde for at sikre bred i overensstemmelse tilsynsresultaterne på tværs af institutter.

297. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets kapitalgrundlag er passende, og hvordan det påvirkes af økonomisk stress samt af risici som følge af overdreven gearing, hvilket er afgørende for instituttets levedygtighed. Denne vurdering bør sammenfattes i en score, der tager højde for de overvejelser, der er angivet i slutningen af dette afsnit.

7.2. Fastlæggelse af søjle 2-kravet for andre risici end risikoen for overdreven gearing (P2R)

298. De kompetente myndigheder bør fastsætte P2R for andre risici end risikoen for overdreven gearing, hvis de identificerer en af de situationer, der er omhandlet i artikel 104a, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU, for et institut, herunder navnlig:

- a. risikoen for uventede tab og forventede tab, der ikke er tilstrækkeligt dækket af hensættelser, over en 12-måneders periode (undtagen hvor forordning (EU) nr. 575/2013 specificerer kapitalgrundlagskrav over en anden periode), som de enkelte institutter står over for som følge af deres aktiviteter, herunder tab, der afspejler virkningen af visse økonomiske og markeds-mæssige udviklinger
- b. modelmangler i forbindelse med interne metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav ("mangler i lovpligtig model") som vurderet i forbindelse med artikel 101 i direktiv 2013/36/EU, bortset fra dem, der allerede er omfattet af det forhold, at et institut er blevet underlagt outputgulvet i overensstemmelse med artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013
- c. mangler i den interne ledelse, herunder interne kontrolforanstaltninger og andre mangler, samt risici, der følger af instituttets forretningsmodel, og som er blevet påpeget som følge af den risikovurdering, der er beskrevet i afsnit 4-6, i de tilfælde, hvor andre tilsynsforanstaltninger ikke har været effektive eller anses for utilstrækkelige til at afhjælpe de påpegede mangler.

7.2.1. Beregning af yderligere kapitalgrundlag til dækning af uventede tab

299. Ved fastsættelsen af P2R for risikoen for uventede tab i henhold til litra a) i det følgende punkt bør de kompetente myndigheder tage højde for hver enkelt risikotype, der kan bringe instituttets kapitalposition i fare. De kompetente myndigheder bør fastsætte P2R, så den dækker risikoen for uventede tab, ved at fastlægge den kapital, der anses for tilstrækkelig til at dække den pågældende risikotype, og fratrække den relevante del af P1R.

300. De kompetente myndigheder bør på grundlag af en risikovurdering for hver enkelt risiko fastsætte de kapitalbeløb, der anses for passende, ved at identificere, vurdere og kvantificere de risici, som instituttet er eksponeret for, under hensyntagen til dets samlede risikoprofil. Fastsættelsen af de kapitalbeløb, der anses for tilstrækkelige, bør omfatte:

- a. institutspecifikke risici eller risikoelementer, der ikke er omfattet af P1R
- b. institutspecifikke risici eller elementer af sådanne risici, som ikke er tilstrækkeligt dækket af P1R.

301. De kompetente myndigheder bør sikre, at den kapital, der anses for tilstrækkelig til at dække hver enkelt risiko, der er identificeret i overensstemmelse med artikel 79-85 i direktiv 2013/36/EU, ikke er lavere end den relevante del af det relevante P1R, der dækker denne risiko. I undtagelsestilfælde, hvor det er unødigt byrdefuldt – især for små institutter – at foretage en meningsfuld opdeling af den kapital, der anses for tilstrækkelig, på grundlag af hver enkelt risiko, bør de kompetente myndigheder efter bedste evne overholde første sætning i dette punkt ved at anvende ICAAP-beregningerne, tilsynsmæssigt skøn og andre informationskilder.
302. Ved identificering, vurdering og kvantificering af de risici, som instituttet er eksponeret for, bør de kompetente myndigheder basere sig på følgende informationskilder:
- a. CAAP og resultaterne af den kompetente myndigheds vurdering, herunder ICAAP-beregningerne, hvis de anses for pålidelige eller delvist pålidelige i overensstemmelse med punkt 306 308;
 - b. tilsynsmæssig indberetning
 - c. resultatet af tilsynsvurderingen, herunder eventuelle relevante tidligere tilsynsaktiviteter og sammenlignende analyser, samt andre relevante oplysninger, herunder oplysninger, der fremkommer gennem samspil og dialog med instituttet.
303. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til ICAAP og resultaterne af vurderingen heraf som et af de vigtigste input til identifikation og vurdering af risici, der er relevante for instituttet. Ved fastsættelsen af størrelsen af den kapital, der anses for passende og P2R på grundlag af hver enkelt risiko, bør der tages hensyn til ICAAP-beregningerne, hvis de anses for pålidelige eller delvist pålidelige, samt resultaterne af tilsynsmæssig benchmarking og andre relevante input, alt efter hvad der er relevant, herunder tilsynsmyndighedernes vurdering.
304. De kompetente myndigheder bør med henblik på artikel 98, stk. 1, litra f), i direktiv 2013/36/EU og fastsættelsen af P2R vurdere og tage hensyn til diversificeringsvirkninger, der skyldes geografiske, sektorbestemte eller andre relevante parametre, inden for hver enkelt væsentlig risikokategori (risikointern diversificering). Disse diversificeringsvirkninger bør ikke begrænse de kapitalgrundlagskrav, der beregnes i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, for de kapitalrisici, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013.
305. Diversificeringen mellem risici i forskellige kategorier, herunder de risici, der er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013 (risikointern diversificering), bør imidlertid ikke betragtes som en del af fastsættelsen af P2R.

ICAAP-beregninger

306. De kompetente myndigheder bør undersøge ICAAP-beregningernes pålidelighed ved at vurdere, om de er:

- a. detaljerede: beregningerne/metoderne bør sikre, at beregningerne kan opdeles efter risikotype, i stedet for at der foretages en enkelt beregning (af økonomisk kapital), der omfatter samtlige risici
- b. troværdige: det bør være muligt at påvise, at de anvendte beregninger/metoder dækker den risiko, som de er rettet mod (f.eks. bør der ved beregning af kreditkoncentrationsrisikoen anvendes passende sektoropdelinger, som afspejler de faktiske korrelationer og porteføljesammensætninger), og de bør være passende robuste, stabile, risikofølsomme og konservative til i tilstrækkelig grad at kvantificere de tab, der er forbundet med risiciene. Sådanne beregninger/metoder bør være i overensstemmelse med institutternes strategiske processer, herunder institutternes risikovillighed
- c. forståelige: de underliggende parametre og vigtige antagelser for beregningerne/metoderne bør angives klart. "Black box"-beregninger bør ikke godtages. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet giver en forklaring på de vigtigste anvendte antagelser, herunder som minimum tidshorisont, konfidensniveauer, korrelationshypoteser, nøgleparametre, de mest fejlbehæftede områder af de anvendte modeller, samt hvordan disse tages i betragtning og korrigeres i den endelige ICAAP-beregning
- d. sammenlignelige: beregningerne/metoderne bør klart nævne de vigtigste antagelser med hensyn til det overordnede forsigtighedsniveau, investeringsperioder/risikotidshorisonter og konfidensniveauer (eller tilsvarende måling) for at muliggøre den justering, som de kompetente myndigheder kan anmode om eller gennemføre for at lette sammenligneligheden med ligestillede og tilsynsmæssig benchmarking.

307. De kompetente myndigheder bør desuden vurdere ICAAP-beregningernes pålidelighed ved at sammenligne dem med resultatet af de tilsynsmæssige benchmarks for de samme risici og med andre relevante input.

308. En ICAAP-beregning bør anses for delvis pålidelig, hvis beregningen virker meget troværdig, selv hvis den ikke overholder alle kriterierne i punkt 306. Dette bør dog kun ske undtagelsesvis og ledsages af foranstaltninger til udbedring af de mangler, der er konstateret i ICAAP-beregningen.

Tilsynsmæssige benchmarks og andre relevante input

309. De kompetente myndigheder bør udvikle og anvende risikospecifikke tilsynsmæssige benchmarks for at efterprøve ICAAP-beregningerne for væsentlige risici eller elementer af sådanne risici, som ikke er omfattet eller tilstrækkeligt omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013, eller for at bidrage yderligere til fastsættelsen af P2R for individuelle risici, navnlig hvis ICAAP-beregningerne for disse væsentlige risici eller elementer heraf anses for utroværdige, eller der ikke foreligger sådanne beregninger.

310. Formålet med de tilsynsmæssige benchmarks bør være at tilvejebringe en forsigtig, sammenhængende, dvs. i givet fald kalibreret med tilsvarende ihændehaverperioder/risikohorisonter og konfidensniveauer i henhold til forordning

(EU) nr. 575/2013), gennemsigtig og sammenlignelig værdi, hvormed den kapital, der anses for passende for en given risiko, kan beregnes og sammenlignes på tværs af institutterne.

311. Ved anvendelsen af tilsynsmæssige benchmarks bør de kompetente myndigheder tage institutternes forretningsmodel i betragtning og i det omfang, det er hensigtsmæssigt, supplere disse med anvendelsen af tilsynsmæssig vurdering for at tage højde for betragtninger, som er specifikke for forretningsmodellen og institutterne.
312. De kompetente myndigheder bør anvende andre relevante input i forbindelse med fastsættelse af P2R for individuelle risici. Andre relevante input kan omfatte resultaterne af risikovurderinger (i henhold til kriterierne i afsnit 6), peergruppesammenligninger, herunder rapporter og benchmarks udstedt af EBA.
313. Andre relevante input bør tilskynde de kompetente myndigheder til at revurdere hensigtsmæssigheden/pålideligheden af en ICAAP/benchmarkberegning for en specifik risiko eller risikokategori og/eller foretage justeringer af resultatet, hvis de giver anledning til tvivl om nøjagtigheden heraf.
314. De kompetente myndigheder bør anvende de peergrupper, der er oprettet for at analysere kapitalrisici, jf. afsnit 6, for at sikre, at P2R fastsættes konsekvent.
315. Når de kompetente myndigheder tager hensyn til tilsynsmæssige benchmarks samt andre relevante input ved fastsættelsen af P2R som led i dialogen med instituttet, bør de redegøre for begrundelsen og de generelle principper, der ligger til grund for de anvendte input.

7.2.2. Fastlæggelse af kapitalgrundlag eller andre foranstaltninger til at dække mangler i lovpligtig model, som ikke er dækket af det faktum, at et institut er blevet underlagt outputgulvet

316. Hvis de kompetente myndigheder under den løbende gennemgang af de interne metoder til beregning af kapitalgrundlagskrav identificerer modelmangler, der kan føre til undervurdering af P1R, bør de kun fastsætte P2R, hvis dette anses for at være mere hensigtsmæssigt end andre tilsynsforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte P2R for at dække disse mangler:
 - a. hvis det ikke er muligt at håndtere dem i henhold til P1R gennem andre tilsynsforanstaltninger, f.eks. ved at kræve, at institutterne justerer deres modeller eller anvender en passende forsigtighedsmargin på deres estimer
 - b. ved at tage hensyn til, om instituttet er blevet underlagt outputgulvet i henhold til artikel 92 i forordning (EU) nr. 575/2013, og, hvis dette er tilfældet, fortsætte som beskrevet i det næste punkt.

Et sådant P2R bør kun fastsættes som en midlertidig foranstaltning, mens manglerne afhjælpes.

317. Når et institut er blevet underlagt det outputgulv, der er fastsat i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de kompetente myndigheder:

- a. sikre, at det nominelle beløb for P2R ikke automatisk stiger som følge af, at instituttet bliver underlagt outputgulvet ("midlertidigt loft"), i overensstemmelse med artikel 104a, stk. 6, litra a), i direktiv 2013/36/EU. Med henblik herpå vil den gældende procentdel af P2R, som den kompetente myndighed tidligere har meddelt instituttet efter den seneste SREP-cyklus, blive anvendt på instituttets TREA uden nedre grænse (U-TREA), jf. artikel 92, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013. Denne tilgang vil være på plads, indtil resultatet af den gennemgang, der er beskrevet i litra b), er opnået
- b. uden forsinkelse og senest ved udløbet af den næste SREP-periode gennemgå det P2R, der er pålagt instituttet i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU. Som led i denne gennemgang bør de kompetente myndigheder:
 - i. fjerne enhver del af P2R, der kan dække mangler i lovpligtig model ved beregningen af kapitalgrundlagskrav, som allerede er underlagt outputgulvet, for at eliminere eventuelle dobbelttællingsvirkninger
 - ii. undersøge, om der er aritmetiske effekter (dvs. hvor stigningen i det nominelle beløb for P2R ikke skyldes en stigning i risikoen, men derimod skyldes, at P2R udtrykkes som en procentdel af TREA) på det nominelle beløb for P2R, der følger af den automatiske stigning i TREA som følge af, at instituttet er blevet underlagt outputgulvet, og fjerne disse, hvor det er relevant
- c. meddele institutterne de gældende kapitalgrundlagskrav efter den i litra b) omhandlede gennemgang og herved især fremhæve eventuelle konstateringer vedrørende elementer, der medregnes to gange. De kompetente myndigheder kan også kræve, at institutterne som led i deres indberetning under søjle 3 offentliggør virkningen af enten det midlertidige loft eller gennemgangen af dobbelttælling – alt efter hvad der er relevant på referencedatoen – på det indberettede P2R.

318. I forbindelse med det foregående punkt bør de kompetente myndigheder tilskynde institutterne til at underrette dem på et tidligt tidspunkt, når de (på baggrund af skøn) forudser, at de kan blive underlagt outputgulvet. Formålet er at gøre det så nemt som muligt at gennemgå de elementer, der er beskrevet i det foregående punkt, og som kan medføre dobbelttælling.

319. De kompetente myndigheder bør foretage den gennemgang, der er beskrevet i punkt 317, på det tidspunkt, hvor et institut første gang bliver underlagt outputgulvet. Efter afslutningen af denne gennemgang finder det midlertidige loft for P2R ikke længere anvendelse, og det P2R, som de kompetente myndigheder har meddelt, gælder for TREA med nedre grænse. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, at der – så længe et institut er underlagt outputgulvet – ikke stilles krav om yderligere kapitalgrundlag, som ville dobbelttælle de risici, der allerede er fuldt dækket af det forhold, at instituttet er underlagt outputgulvet, i overensstemmelse med artikel 104a, stk. 8, i direktiv 2013/36/EU og i overensstemmelse med punkt 294.

7.2.3. Beregning af kapitalgrundlag eller andre foranstaltninger til imødegåelse af andre mangler

320. De kompetente myndigheder bør fastsætte P2R for at afhjælpe de mangler – der er konstateret som følge af den risikovurdering, der er beskrevet i afsnit 4-6 – hvor andre tilsynsforanstaltninger ikke har været effektive eller anses for utilstrækkelige til at afhjælpe de konstaterede mangler. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte et sådant P2R som en midlertidig foranstaltning, mens manglerne afhjælpes.
321. De kompetente myndigheder bør kun fastsætte P2R til dækning af finansieringsrisici – som konstateres efter den risikovurdering, der er beskrevet i afsnit 8 – når dette anses for mere hensigtsmæssigt end andre tilsynsforanstaltninger.
322. Hvis et institut gentagne gange undlader at etablere eller opretholde et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække P2G, bør de kompetente myndigheder fastsætte P2R til dækning af denne yderligere risiko senest to år efter overtrædelsen af retningslinjerne. De kompetente myndigheder kan udsætte denne afgørelse, hvis de tillader institutter at operere under vejledende niveau på grund af økonomiske eller markedsmæssige forhold eller institutspecifikke omstændigheder, i overensstemmelse med punkt 452 og 453.

7.2.4. Fastsættelse af sammensætningen af søjle 2-krav

323. Hvor det er nødvendigt, og under hensyntagen til instituttets specifikke omstændigheder, kan de kompetente myndigheder beslutte at kræve, at instituttet dækker P2R med kapital af højere kvalitet end den, der er omhandlet i artikel 104a, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU⁴². Denne beslutning bør være klart begrundet og fremhæve de særlige omstændigheder, der førte til den. De kompetente myndigheder bør i deres begrundelser henvise til elementer såsom:
- a. instituttets særlige karakter, dets aktionærstruktur og, hvor det er relevant, koncernstrukturen, der potentielt kan påvirke muligheden for at rejse kapital
 - b. den særlige karakter af de risici, som instituttet står overfor, og som potentielt kan føre til en særlig hurtig udtømmning af egentlig kernekapital.

7.3. Søjle 2-krav vedrørende risikoen for overdreven gearing (P2R-LR)

324. Når de kompetente myndigheder som følge af en vurdering af risikoen for overdreven gearing i overensstemmelse med artikel 104a, stk. 3 og 4, i direktiv 2013/36/EU fastslår, at P2R-LR skal anvendes for at imødegå denne risiko, bør de tilføje dette krav til kapitalgrundlagskravet baseret på gearingsgraden som fastsat i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013 og ikke til P1R baseret på TREA som fastsat i artikel 92, stk. 1, litra a)-c). De kompetente myndigheder bør overveje gearingsgradkravet og P2R-LR som en særskilt gruppe fra de TREA-baserede krav og P2R for alle andre risikotyper (dvs. at det til rådighed stående kapitalgrundlag

⁴² Mindst 56,25 % egentlig kernekapital og mindst 75 % kernekapital.

samtidig kan anvendes til at opfylde kravene i den TREA-baserede gruppe og i den gearingsratiobaserede gruppe af kapitalgrundlagskrav).

7.3.1. Vurdering af risikoen for overdreven gearing

325. I overensstemmelse med begrebet gearingsgrad (og dens tilhørende gruppe af krav) som en bagstopper for de TREA-baserede kapitalgrundlagskrav bør de kompetente myndigheder ved vurderingen af risikoen for overdreven gearing fokusere på potentielle væsentlige sårbarheder, der ikke var omfattet eller ikke var tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravene i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, og som kan kræve korrigerende foranstaltninger over for instituttets forretningsaktiviteter, som ikke var forudset i dets forretningsplan.

326. Ved vurderingen af risikoen for overdreven gearing bør de kompetente myndigheder tage hensyn til alle følgende aspekter, og de bør tilpasse dybden af vurderingen af hvert aspekt i overensstemmelse med dets relevans for instituttet:

- a. elementer af risiko for overdreven gearing, der anses for ikke at være omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, navnlig som følge af:
 - i. regularbitrage/optimering af gearingsgraden ved udveksling af eksponeringer, der medregnes i gearingsgraden, for økonomisk lignende eksponeringer, der i mindre grad kan være medregnet i beregningen af gearingsgraden
 - ii. regularbitrage/optimering ved at minimere eksponeringen i gearingsgraden i form af midlertidige reduktioner af transaktionsvolumen på centrale finansielle markeder (navnlig på pengemarkedet, af visse aktiviteter såsom værdipapirfinansieringstransaktioner, men også på derivatmarkedet) omkring referencedatoer, der resulterer i indberetningen og offentliggørelsen af forhøjede gearingsgrader ("spil for galleriet")
 - iii. særlige karakteristika ved forretningsmodellen, forretningsaktiviteter eller andre bankmæssige idiosynkrasier, der enten øger eller mindsker det omfang, hvori instituttet er eksponeret for risikoen for overdreven gearing, men som ikke er omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet i beregningen af gearingsgraden. De kompetente myndigheder bør, hvor det er relevant, overveje høje eksponeringer mod solgte optioner på aktier eller korte positioner via kreditderivater, der kan have en høj eksponering for maksimale tab, da disse positioner ikke fuldt ud er omfattet af gearingsgradeksponeringen (i modsætning til f.eks. solgte kreditderivater), og koncentrationer i visse ikkebalanceførte poster, hvor de idiosynkrasier, der er forbundet med instituttets forretningsaktiviteter, kan føre til øget volatilitet i udnyttede kreditmuligheder.
- b. elementer af risiko for overdreven gearing, som udtrykkeligt er udelukket fra eller ikke er udtrykkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden, herunder på grund af de udelukkelser, der er anført i artikel 429a i forordning (EU) nr. 575/2013, navnlig hvis der er betænkeligheder med hensyn til vurderingen af den fortsatte opfyldelse af betingelserne

for disse udelukkelser, og hvor afhængigheden af en enkelt udelukkelse er meget betydelig for instituttet, og det udelukkede beløb er urimeligt volatilt

- c. ændringerne i instituttets gearingsgrad og dens komponenter, herunder den forventede virkning af nuværende og fremtidige forventede tab på gearingsgraden, under hensyntagen til instituttets forretningsmodel.

7.3.2. Fastsættelse af P2R-LR

327. De kompetente myndigheder bør fastsætte P2R-LR som forskellen mellem den kapital, der anses for tilstrækkelig til at dække risikoen for overdreven gearing, og kapitalgrundlagskravene vedrørende gearingsgraden som fastsat i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013. Dette beløb må ikke være negativt.

328. Ved fastsættelsen af P2R-LR bør de kompetente myndigheder navnlig tage hensyn til:

- a) elementer af risiko for overdreven gearing, der anses for ikke at være omfattet eller ikke er tilstrækkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden i artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013, navnlig hvis vurderingen af de aspekter, der er beskrevet i punkt 325 og 326 viser en høj sårbarhed sammenlignet med gearingsgradeksponeringen;
- b) elementer af risiko for overdreven gearing, som udtrykkeligt er udelukket fra eller ikke er udtrykkeligt omfattet af kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden, herunder på grund af udelukkelserne anført i artikel 429a, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, vurderet i overensstemmelse med punkt 326, litra b). De kompetente myndigheder bør kun fastsætte P2R-LR i de tilfælde, hvor særlig omfattende brug af en vis udelukkelse resulterer i en gearingsgrad, der ikke i tilstrækkelig grad afspejler den risiko, som instituttet står overfor.

329. De kompetente myndigheder bør identificere, vurdere og kvantificere risikoen for overdreven gearing ved hjælp af de kilder til oplysninger og metoder, der er fastsat i punkt 302 og 303, i det omfang de er relevante for denne risiko.

7.3.3. Sammensætningen af P2R-LR

330. De kompetente myndigheder bør tilføje P2R-LR til minimumskravet til gearingsgrad for kernekapital. For at opfylde dette yderligere krav bør institutterne også kunne anvende kernekapital.

331. Hvor det er nødvendigt, og under hensyntagen til institutternes specifikke forhold, kan de kompetente myndigheder beslutte at kræve, at institutterne dækker P2R-LR med kapital af højere kvalitet end den, der er angivet i det foregående punkt. Denne beslutning bør begrundes klart, idet der sættes fokus på de konkrete omstændigheder, der har ført til den, under hensyntagen til instituttets individuelle risikosituation og under hensyntagen til situationer, hvor det kan kræve en højere kvalitet af kapitalen at dække potentielle tab, hvis risikoen for overdreven gearing materialiserer sig.

7.4. Afstemning med kapitalbuffere og eventuelle makroprudentielle krav

332. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med fastsættelse af søjle 2-krav (eller andre kapitalforanstaltninger) afstemme søjle 2-kravene med eksisterende kapitalbufferkrav ved at tage højde for de samme risici eller elementer af risici. De kompetente myndigheder bør ikke fastsætte søjle 2-krav eller andre kapitalforanstaltninger (herunder P2G), når den samme risiko allerede er dækket af specifikke kapitalbufferkrav. Eventuelle søjle 2-krav eller andre kapitalforanstaltninger bør være institutspecifikke og bør ikke dække makroprudentielle eller systemiske risici.

7.5. Fastsættelse af TSCR, TSLRR, OCR og OLRR

333. De kompetente myndigheder bør fastsætte og angive TSCR udtrykt i egentlig kernekapital, kernekapital og samlet kapitalgrundlag i overensstemmelse med tabel 14 nedenfor:

Tabel 14. Beregning af TSCR med hensyn til egentlig kernekapital, kernekapital og samlet kapitalgrundlag

TSCR = (a) + (b)		
	Komponent (a)	Komponent (b)
Med hensyn til egentlig kernekapital	Kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92, stk. 1, litra a), i forordning (EU) nr. 575/2013	P2R, der skal besiddes i egentlig kernekapital, jf. afsnit 7.2
Med hensyn til kernekapital	Kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 575/2013	P2R, der skal besiddes i kernekapital, jf. afsnit 7.2
Med hensyn til samlet kapitalgrundlag	Kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92, stk. 1, litra c), i forordning (EU) nr. 575/2013	Samlet P2R, jf. afsnit 7.2

334. De kompetente myndigheder bør fastsætte TSLRR (med hensyn til kernekapital) som summen af:

- kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden, jf. artikel 92, stk. 1, litra d), i forordning (EU) nr. 575/2013
- det yderligere kapitalgrundlag, der kræves for at imødegå risikoen for overdreven gearing (fastsat i overensstemmelse med kriterierne i afsnit 7.3).

335. Hvis de kompetente myndigheder kræver, at institutter dækker P2R-LR med en højere kapitalkvalitet i overensstemmelse med punkt 331, bør de fastsætte TSLRR (med hensyn til egentlig kernekapital) som den del af det yderligere kapitalgrundlag, der er omhandlet i punkt , litra b), som den kompetente myndighed kræver i form af egentlig kernekapital.

336. Når de kompetente myndigheder overvejer muligheden for at kræve en højere kapitalkvalitet, bør de sigte mod at undgå overlapninger med andre eksisterende krav inden for den relevante

TREA-baserede eller gearingsgradsbaserede gruppe af krav og med minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL).

337. De kompetente myndigheder bør fastsætte OCR som summen af:

- a. TSCR
- b. kombinerede kapitalbufferkrav.

338. De kompetente myndigheder bør fastsætte OLRR som summen af:

- a. TSLRR
- b. G-SII-gearingsgradbufferkravet i overensstemmelse med artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013.

339. De kompetente myndigheder bør ikke tage hensyn til andre poster og instrumenter end dem, der anerkendes til fastsættelse af kapitalgrundlaget (som omhandlet i del II af forordning (EU) nr. 575/2013), i forbindelse med vurderingen/beregningen af TSCR, TSLRR, OCR eller OLRR.

7.6. Opfyldelse af kravene i stressituationer – Anvendelse af P2G og P2G-LR til at imødegå de kvantitative resultater af stresstest

340. De kompetente myndigheder bør ved stresstest klarlægge, om instituttet har et passende kapitalgrundlag (med hensyn til kvantitet og sammensætning) i stressituationer, og om der skal træffes tilsynsforanstaltninger, herunder P2G, P2G-LR, revideret kapitalplanlægning og andre foranstaltninger, for at rette op på potentielle uhensigtsmæssigheder. Når de kompetente myndigheder vurderer kapitalgrundlaget i stressituationer, bør de tage hensyn til følgende:

- a. brugen af de kvalitative resultater (f.eks. mangler konstateret i forbindelse med risikostyring og kontrol) af institutternes stresstest og tilsynsmæssige stresstest
- b. brugen af de kvantitative resultater af institutternes stresstest, hvis ICAAP anses for pålidelig, og af tilsynsmyndighedernes stresstest i henhold til artikel 100 i direktiv 2013/36/EU som nærmere angivet i afsnit 11, herunder f.eks.:
 - i. opstillingen af specifikke "ankerscenarier/-antagelser", som instituttet skal benytte, eller
 - ii. gennemførelse af systembaserede stresstest ved brug af konsistente metoder og scenarier, der enten iværksættes af institutterne eller af tilsynsmyndighederne.

341. De kompetente myndigheder bør i givet fald vurdere de kvantitative resultater af stresstest med hensyn til omfanget af kvaliteten af institutternes kapitalgrundlag og afgøre, om kapitalgrundlagets kvantitet og kvalitet er tilstrækkelig til at overholde kapitalkravene, og navnlig:

- a. OCR, herunder de kombinerede bufferkrav i basisscenariet over en fremadrettet tidshorisont på mindst to år
 - b. TSCR i de negative scenarier over en fremadrettet tidshorisont på mindst to år.
342. De kompetente myndigheder bør fastsætte P2G og P2G-LR, og de bør, hvis vurderingen fører til en positiv værdi, fastlægge P2G og P2G-LR, så der tages hensyn til den tilsynsmæssige bekymring med hensyn til instituttets følsomhed over for de negative scenarier, der anvendes i de tilsynsmæssige stresstest. P2G bør ikke anvendes til at dække risici eller risikoelementer, der allerede er omfattet af P2R, jf. afsnit 7.2. P2G-LR bør heller ikke anvendes til at dække de aspekter af risikoen for overdreven gearing, der allerede er omfattet af P2R-LR, jf. afsnit 7.3.
343. P2G-niveauet bør sikre, at TSCR ikke overskrides i et ugunstigt scenario. På samme måde bør P2G-LR-niveauet beskytte mod overtrædelse af TSLRR i et negativt scenarie. Når de kvantitative resultater af tilsynsstresstestene viser, at instituttet ikke forventes at tilsidesætte TSCR i et negativt stresstestscenarie, kan de kompetente myndigheder beslutte ikke at fastlægge P2G. Tilsvarende kan de kompetente myndigheder beslutte ikke at fastsætte P2G-LR, hvis TSLRR ikke forventes at blive overtrådt under det negative stresstestscenarie.
344. De kompetente myndigheder bør fastsætte og præcisere P2G baseret på resultaterne af det negative scenarie i de relevante tilsynsmæssige stresstest, herunder EU-dækkende stresstest, som EBA har foretaget, eller andre relevante systembaserede tilsynsmæssige stresstest inden for en fremadrettet horisont på mindst to år.
345. De kompetente myndigheder kan som led i en forholdsmæssig tilgang for institutter uden for kategori 1 og datterselskaber i grænseoverskridende koncerner til fastsættelse og ajourføring af P2G og P2G-LR overveje at anvende resultaterne fra forenklede former for tilsynsmæssige stresstest (f.eks. ved anvendelse af tilsynsmyndighedens foreskrevne ankerscenarier, følsomhedsanalyser, top-down stresstest udført af udpegede myndigheder, indvirkninger på porteføljniveauet fra stresstest på konsolideret niveau), tidligere tilsynsmæssige stresstest eller institutternes stresstest i overensstemmelse med punkt 340. De forenklede former for tilsynsmæssige stresstest kan udføres på individuelt grundlag snarere end som en del af den systemdækkende øvelse.
346. De kompetente myndigheder bør vurdere og fastsætte P2G og P2G-LR i overensstemmelse med den minimumsengagementsmodel, der er angivet i afsnit 2.2.4. P2G og P2G-LR bør nærmere bestemt vurderes og fastsættes med samme mindste hyppighed som vurderingen af kapitalgrundlaget i henhold til SREP-minimumsengagementsmodellen.
347. Uanset det foregående punkt bør de kompetente myndigheder:
- a. vurdere, om de P2G og P2G-LR stadig er passende, når resultaterne af nye tilsynsmæssige stresstest foreligger, og om nødvendigt revidere dem
 - b. overveje at fastsætte P2G og P2G-LR kun hvert andet år i stedet for årligt, herunder for institutter i SREP-kategori 1. I det år, der følger efter året for fastlæggelse af P2G, bør de kompetente myndigheder vurdere, om P2G og P2G-LR stadig er relevante eller skal

opdateres, på grundlag af alle relevante oplysninger, herunder resultater af tidligere stresstest som led i tilsynsprocessen, sammen med yderligere følsomhedsanalyser (dvs. forenklede former for tilsynsmæssige stresstest).

348. Når de kompetente myndigheder fastsætter P2G, bør de sørge for, at den er fastsat til et passende niveau, der som minimum kan dække den forventede maksimale stresspåvirkning, som bør beregnes ud fra ændringerne i egentlig kernekapitalprocent (dvs. under hensyntagen til både bevægelser i egentlig kernekapital og TREA i det værste stressår og under hensyntagen til niveauet for de gældende kapitalkrav. Den maksimale stresseffekt med henblik på fastsættelse af P2G bør forstås som forskellen mellem den laveste egentlige kernekapitalprocent i det negative scenarie i stresstestperioden og den faktiske egentlige kernekapitalprocent på begyndelsestidspunktet.
349. Ved kalibrering af P2G-LR bør den maksimale stresseffekt beregnes på grundlag af ændringerne i kernekapitalen i det værste stressår og under hensyntagen til de gældende kapitalkrav til gearingsgraden. Den maksimale stresseffekt med henblik på fastsættelse af P2G-LR bør forstås som forskellen mellem den laveste gearingsgrad i det negative scenarie i stresstestperioden og den faktiske gearingsgrad på begyndelsestidspunktet.
350. De kompetente myndigheder bør finde frem til det P2G-udgangspunkt, der er specifikt for hvert enkelt institut, ved at modregne elementer, der allerede dækker risici, som afspejles i den maksimale stressvirkning. De kompetente myndigheder bør navnlig kompensere for de relevante foranstaltninger, navnlig kapitalbevaringsbufferen, jf. punkt 354. Ved fastsættelsen af P2G- og P2G-LR-udgangspunkterne kan de kompetente myndigheder desuden, hvor det er relevant, overveje andre justeringer af den maksimale stresseffekt i forbindelse med antagelsen om den statiske balance eller den forskellige tidshorisont mellem stresstesten og tidspunktet for begyndelsestidspunktet.
351. Ved fastsættelsen af P2G og P2G-LR bør de kompetente myndigheder sikre, at der er en passende sammenhæng mellem deres respektive udgangspunkter og deres slutværdier. Med henblik herpå kan de beslutte at anvende en grupperingsmetode til at klassificere institutter i overensstemmelse med P2G- og P2G-LR-udgangspunkterne på grundlag af de relevante tilsynsmæssige stresstest, der er omhandlet i punkt 344, eller på grundlag af andre metoder, der er omhandlet i punkt 345. De kompetente myndigheder kan derfor tildele et fast interval for henholdsvis P2G- eller P2G-LR-niveauer til hver gruppering og fastsætte de endelige P2G og P2G-LR inden for intervallet for den tildelte undergruppe eller undtagelsesvis uden for den relevante grupperings interval på grundlag af de institutspecifikke betragtninger. De kompetente myndigheder bør sigte mod at undgå cliff-effekter mellem grupperinger, f.eks. ved at tillade delvis overlapning mellem P2G- eller P2G-LR-niveauerne for tilstødende grupperinger, og de bør sikre, at de resulterende endelige P2G og P2G-LR er institutspecifikke.
352. Ved fastsættelsen af de endelige P2G og P2G-LR bør de kompetente myndigheder i givet fald tage hensyn til følgende faktorer:

- a. det år, hvor den maksimale stresspåvirkning forekommer i forhold til starttidspunktet og tidshorisonten for de scenarier, der anvendes i stresstestene
- b. resultatet af en pålidelig ICAAP-stresstest under hensyntagen til de specifikke scenariedefinitioner og antagelser, navnlig hvis de anses for mere relevante for institutternes forretningsmodel og risikoprofil, eller hvis de interne scenarier er mere alvorlige end tilsynsscenarierne
- c. ændringer, der finder sted efter skæringsdatoen for stresstesten, og som har væsentlig indvirkning på instituttets risikoprofil eller kapitalposition (f.eks. salg af misligholdte lån). Disse ændringer kan omfatte mellemliggende ændringer af risikoprofilen, herunder strukturelle ændringer i instituttets aktivitet eller balance
- d. relevante afbødende ledelsesmæssige foranstaltninger fra instituttets side, der anses for at være troværdige og meget sikre efter den tilsynsmæssige vurdering
- e. oplysninger om tilsynsmæssige vurderinger af relevansen af tilsynsmæssige stresstest for instituttets strategi, finansielle planlægning og forretningsmodel
- f. mindre sikkerhed med hensyn til instituttets faktiske følsomhed over for negative scenarier
- g. eventuelle potentielle overlapninger med P2R eller P2R-LR
- h. instituttets overordnede genopretningskapacitet som specificeret i EBA's retningslinjer vedrørende overordnet genopretningskapacitet i genopretningsplanlægningen⁴³
- i. kvaliteten (sammensætningen) af instituttets disponible kapitalgrundlag, herunder i det værste stressår
- j. om instituttet er under omstrukturering eller afvikling.

353. Med henblik på fastsættelsen af P2G bør de kompetente myndigheder også overveje, i hvilket omfang stress-scenarier dækker alle væsentlige risici, der bidrager til P2R i TSCR. De kompetente myndigheder bør især tage hensyn til det faktum, at makroøkonomiske krisescenarier muligvis ikke helt opfanger visse risici, f.eks. pensionsrisiko eller visse elementer af kreditkoncentrationsrisikoen (f.eks. koncentration på en enkelt låntager), hvilket kan forstærke potentielle tab i de testede negative scenarier.

354. Desuden bør de kompetente myndigheder undersøge, i hvilket omfang de eksisterende kombinerede bufferkrav og andre gældende makroprudentielle foranstaltninger allerede dækker risici, som stresstesten har afdækket. I den forbindelse bør de kompetente myndigheder:

- a. modregne P2G mod kapitalbevaringsbufferen (CCB), da P2G og CCB naturligt vil overlappe hinanden
- b. i undtagelsestilfælde, efter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde, modregne P2G i den kontracykliske kapitalbuffer (CCyB) – selv om der i princippet ikke forventes overlapning mellem dem – på baggrund af en vurdering af de underliggende risici, der er

⁴³ EBA's retningslinjer vedrørende overordnet genopretningskapacitet i genopretningsplanlægningen (EBA/GL/2023/06) – del II. Vurdering af overordnet genopretningskapacitet – "justeret overordnet genopretningskapacitet".

- dækket af bufferen og indregnet i udformningen af de scenarier, der anvendes til stresstestene, efter samråd med den makroprudentielle myndighed
- ikke modregne P2G i de systemiske buffere (G-SII-/O-SII-buffere og den systemiske risikobuffer), da de har til formål at dække de risici, et institut udgør for det finansielle system
 - ikke modregne P2G-LR i G-SII-bufferkravet til gearingsgraden for G-SII, jf. artikel 92, stk. 1a, i forordning (EU) nr. 575/2013;
 - overveje at revidere det P2G, der er meddelt instituttet, for at sikre, at dets kalibrering fortsat er hensigtsmæssig, hvis et institut bliver underlagt outputgulvet, i overensstemmelse med artikel 104b, stk. 4a, i direktiv 2013/36/EU.
355. Hvis de kompetente myndigheder fastlægger P2G, bør de tilføje denne vejledning ud over OCR. Hvis de kompetente myndigheder fastlægger P2G-LR, bør de tilføje denne vejledning ud over OLRR. De kompetente myndigheder bør betragte OCR og OLRR som to særskilte grupper af krav. Det disponible kapitalgrundlag kan derfor anvendes samtidigt til at opfylde P2G og P2G-LR.

7.7. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

356. Efter ovennævnte vurdering bør de kompetente myndigheder vurdere, om de eksisterende kapitalgrundlagsressourcer sikrer en forsvarlig dækning af de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 15.
357. Ved fastsættelsen af scoren for kapitalgrundlaget bør de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, tage hensyn til scoren for den samlede genopretningskapacitet med hensyn til kapital (ringe, tilstrækkelig med plads til forbedring eller tilfredsstillende), som angivet i punkt 41-43 i EBA's retningslinjer vedrørende overordnet genopretningskapacitet i genopretningsplanlægningen⁴⁴. Det er især relevant at tage højde for den samlede score for genopretningskapaciteten i forbindelse med kapitalgrundlaget, hvis den samlede score for genopretningskapaciteten for kapitalen er "ringe".

Tabel 15. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af risikoscoren for kapitalgrundlaget

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> Instituttet er i stand til opfylde kravene til P2G og P2G-LR. Instituttets kapitalgrundlagsniveau er noget højere end dets OCR og OLRR og forventes også at være det fremover. Stresstest har ikke vist nogen mærkbar risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget eller gearingen. Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen foregår uhindret, hvor dette er

⁴⁴ EBA/GL/2023/06.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<p>relevant, eller alle enheder er velkapitaliserede i forhold til de tilsynsmæssige krav.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har en pålidelig og troværdig kapitalplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det. • Instituttets samlede genopretningsevne med hensyn til kapital, som fremgår af tilsynsvurderingen, er "tilfredsstillende". • Der er ingen væsentlig/en meget lav risiko for overdreven gearing.
2	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en middellav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet har svært ved at opfylde kravene til P2G eller P2G LR. De styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, virker troværdige. • Instituttet er tæt på at tilsidesætte nogle af sine kapitalbuffere, men ligger stadig højere end TSCR og TSLRR. • Stresstest har vist en lav risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget, men de styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, virker troværdige. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er eller kan være lettere hindret, hvor dette er relevant. • Instituttet har en pålidelig og troværdig kapitalplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det, selv om den ikke modvirker enhver risiko. • Instituttets samlede genopretningsevne med hensyn til kapital, som fremgår af tilsynsvurderingen, er "tilfredsstillende" eller "tilstrækkelig med plads til forbedringer". • Risikoen for overdreven gearing er lav.
3	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttet opfylder ikke kravene til P2G eller P2G LR. Der er bekymring for, hvorvidt de styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, er troværdige. • Instituttet udnytter nogle af sine kapitalbuffere. Instituttet vil kunne tilsidesætte TSCR eller TSLRR, hvis situationen forværres. • Stresstesten har vist en middel risiko som følge af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krises påvirkning af kapitalgrundlaget eller gearingen. Styringstiltag vil muligvis ikke kunne afhjælpe dette på tilfredsstillende vis. • Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant. • Instituttets kapitalplan forventes ikke at være effektiv. • Instituttets samlede genopretningsevne med hensyn til kapital, som fremgår af

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<p>tilsynsvurderingen, er "tilstrækkelig med plads til forbedringer" eller "ringe".</p> <ul style="list-style-type: none"> Risikoen for overdreven gearing er middelhøj.
4	Kapitalgrundlagets størrelse og sammensætning udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> Instituttet opfylder ikke P2G eller P2G LR (eller det har bevidst ikke fastsat P2G eller P2G LR) og vil ikke kunne gøre det inden for en overskuelig fremtid. De styringstiltag, der er iværksat for at imødegå dette, er ikke troværdige. Instituttet er tæt på at tilsidesætte TSCR eller TSLRR. Stresstest har vist, at TSCR eller TSLRR vil blive tilsidesat i den indledende fase af en alvorlig, men sandsynlig økonomisk krise. Styringstiltag vil ikke gøre det muligt at afhjælpe dette på tilfredsstillende vis. Den frie udveksling af kapital mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant. Instituttet har ingen kapitalplan, eller dets plan er klart utilstrækkelig. Instituttets samlede genopretningsevne med hensyn til kapital, som fremgår af tilsynsvurderingen, er "ringe". Risikoen for overdreven gearing er høj.

358. Tabellen nedenfor indeholder en ikke-udtømmende liste over tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i tilfælde af identificerede mangler i instituttets kapitalgrundlag, herunder i stressscenarier. De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om, hvilken type tilsynsforanstaltning der skal iværksættes, ud fra dens effektivitet i forhold til den konkrete konstaterede mangel. De kompetente myndigheder kan iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger eller en kombination heraf, hvis disse anses for at være mere egnede til at afhjælpe de konstaterede mangler.

Tabel 16. Ikke-udtømmende liste over mulige tilsynsforanstaltninger vedrørende kapitalgrundlag

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold tilh artikel 104, stk. 1, litra a), c), h), i) og j), i direktiv 2013/36/EU – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:
A. opstille krav om yderligere kapitalgrundlag ved at fastsætte TSCR og P2G, hvor det er relevant
B. fremlægge en troværdig kapitalplan, der tager højde for risikoen for ikke at opfylde de gældende kapitalkrav, hvis de kvantitative resultater af stresstestene viser, at et institut i de givne stressscenarier ikke vil være i stand til at opfylde kravene, og fastsætte en frist for dens gennemførelse
C. foretage de nødvendige ændringer i kapitalplanerne, herunder i de foreslåede styringstiltag, eller iværksætte yderligere afbødende foranstaltninger, der vil blive relevante i lyset af scenarierne og de aktuelle makroøkonomiske forhold
D. begrænse variabel aflønning som en procentdel af nettoindtægterne, hvis det er uforeneligt med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag
E. begrænse eller indskrænke dets forretning eller virksomhed eller frasælge aktiviteter, der udgør en for stor risiko for dets sundhed
F. reducere risikoen i forbindelse med visse af instituttets aktiviteter, produkter og systemer, herunder aktiviteter, der udføres af tredjeparter
G. anvende nettooverskuddet til at styrke kapitalgrundlaget

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold tilh artikel 104, stk. 1, litra a), c), h), i) og j), i direktiv 2013/36/EU – De kompetente myndigheder kan pålægge instituttet at:

H. begrænse eller forbyde udlodninger eller rentebetaling til aktionærer, selskabsdeltagere eller indehavere af hybride kernekapitalinstrumenter, hvis et sådant forbud ikke udgør en misligholdelse

I. foretage yderligere eller hyppigere indberetning, herunder vedrørende kapitalgrundlag, likviditet og gearing

359. Når de kompetente myndigheder vurderer troværdigheden af kapitalplanen eller den reviderede kapitalplan i overensstemmelse med punkt B og C i tabel 16, bør de overveje:

- a. om den dækker hele den antagne tidshorisont for stresstest
- b. om den fremlægger en række troværdige afbødende styringstiltag, f.eks. begrænsning af udbyttebetalinger osv.
- c. om instituttet er villigt og i stand til at træffe sådanne foranstaltninger for at håndtere overtrædelsen af de gældende kapitalkrav i de systembaserede stresstest
- d. om de afbødende styringstiltag er underlagt juridiske eller omdømmemæssige begrænsninger, f.eks. som følge af modstridende og uoverensstemmende forudgående offentliggørelser, (f.eks. vedrørende udbyttepolitik, forretningsplaner og risikovillighed)
- e. sandsynligheden for, at afbødende styringstiltag ville gøre det muligt for instituttet fuldt ud at opfylde de gældende kapitalkrav inden for en passende tidsramme
- f. om de foreslåede foranstaltninger stort set er i overensstemmelse med makroøkonomiske hensyn og med kendte fremtidige reguleringsmæssige ændringer, der påvirker et institut inden for rammerne af og tidsplanen for de antagne negative scenarier
- g. rækken af genopretningsmodeller og analysen heraf, jf. instituttets genopretningsplan.

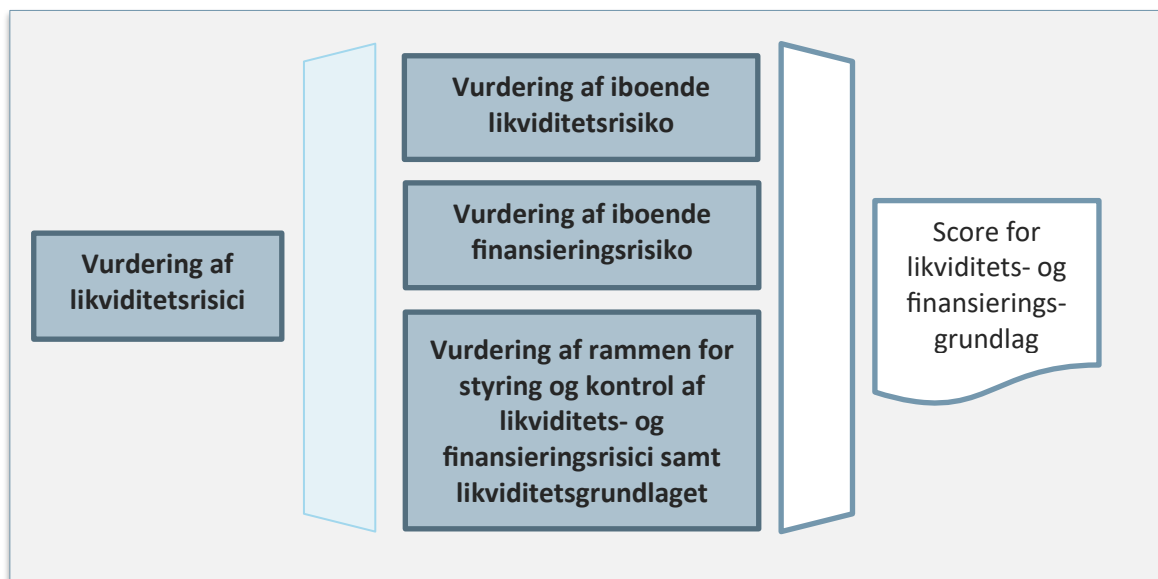
360. De kompetente myndigheder bør forvente, at institutterne gennemfører den reviderede kapitalplan, herunder yderligere ændringer foretaget på baggrund af resultaterne af den tilsynsmæssige vurdering og dialogen med instituttet.

Afsnit 8. Vurdering af likviditets- og finansieringsrisici samt SREP-likviditets- og finansieringsvurdering

8.1. Generelle betragtninger

361. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets væsentlige likviditets- og finansieringsrisici samt, om instituttets likviditet og finansiering giver en passende dækning af de vurderede risici. Formålet med dette afsnit er at beskrive metoder, der kan anvendes ved vurdering af individuelle risici og risikostyring og -kontroller. Det er ikke tænkt som en udtømmende beskrivelse, og de kompetente myndigheder kan frit vælge, om de vil anvende andre supplerende kriterier, som de finder relevante, baseret på deres erfaring og de særlige forhold, der gør sig gældende for instituttet, når de vurderer dets likviditet og finansiering.
362. Ved vurderingen af den iboende likviditets- og finansieringsrisiko samt af, om rammerne for den interne kontrol med likviditets- og finansieringsrisikoen er tilstrækkelige, bør de kompetente myndigheder bl.a. vurdere instituttets overordnede overholdelse af de retsakter, der er offentliggjort separat på EBA's websted, jf. punkt 12.
363. Metoden består af seks vigtige komponenter:
- a. vurdering af iboende likviditetsrisiko (afsnit 8.2)
 - b. vurdering af iboende finansieringsrisiko (afsnit 8.3)
 - c. vurdering af rammen for styring og kontrol af likviditets- og finansieringsrisici (afsnit 8.4)
 - d. resumé af resultater og score for likviditets- og finansieringsgrundlag (afsnit 8.5)
 - e. fastlæggelse af potentielle SREP-likviditets- og -finansieringsrisikoforanstaltninger (afsnit 8.6)
 - f. benchmarking og fastsættelse af kvantitative likviditets- og finansieringskrav (afsnit 8.7).
364. Denne vurderingsproces gengives grafisk i figur 5.

Figur 3. Elementer i vurderingen af likviditets- og finansieringsrisici



365. Ved vurderingen af likviditets- og finansieringsrisici bør de kompetente myndigheder bl.a. kontrollere, instituttets likviditetsdækningsgrad (LCR), jf. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61⁴⁴, og net stable funding ratio (NSFR), jf. sjette del, afsnit IV, i forordning (EU) nr. 575/2013, samt instituttets ILAAP. De bør desuden tage hensyn til henstillinger, retningslinjer og vejledninger, der indgår i LCR- og NSFR-gennemførelsesrapporter fra EBA samt advarsler og anbefalinger fra makroprudentielle myndigheder eller ESRB. Disse retningslinjer udvider imidlertid vurderingsrammerne i forhold til disse minimumskrav for at give de kompetente myndigheder mulighed for at danne sig et samlet overblik over risiciene.
366. De kompetente myndigheder bør sikre, at der i vurderingen tages højde for, hvordan instituttets forretningsmodel påvirker dets likviditets- og finansieringsrisikoprofil, idet der tages hensyn til resultatet af den forretningsmodelanalyse, der er gennemført i henhold til afsnit 4. I den forbindelse bør de være opmærksomme på, hvordan instituttets forretningsmodel har ændret sig over tid, og om dette har medført øgede risici. De kompetente myndigheder bør overvåge de vigtigste kvantitative indikatorer for at registrere tendenser og understøtte denne analyse.
367. For at lette den kvantitative vurdering af instituttets likviditets- og finansieringsrisici samt tilstrækkeligheden heraf bør de kompetente myndigheder henvise til de supplerende retningslinjer i afsnit 8.7 om benchmarking og fastsættelse af kvantitative likviditets- og finansieringskrav.
368. De kompetente myndigheder skal ligeledes vurdere alle oplysninger, der kan have indflydelse på likviditets- og finansieringssituationen (f.eks. fra de kompetente AML/CFT-myndigheder).

369. Når de kompetente myndigheder kontrollerer kvaliteten af instituttets organisatoriske og risikostyringsmæssige ordninger til styring af likviditets- og finansieringsrisikoen, bør de sikre, at de omfatter alle væsentlige juridiske enheder, filialer og datterselskaber.
370. De kompetente myndigheder bør tage højde for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici påvirker de iboende likviditets- og finansieringsrisici, samt om rammen for styring og kontrol af likviditets- og finansieringsrisici i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici er tilstrækkelig, idet miljørisici skal prioriteres.
371. Resultatet af vurderingen af hver enkelt risiko bør indgå i en opsummering af resultater med en forklaring af de vigtigste risikoparametre og ledsages af en risikoscore som forklaret i de følgende afsnit.

8.2. Vurdering af iboende likviditetsrisiko

372. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets likviditetsrisiko på kort og mellemlang sigt inden for relevante tidshorisonter, herunder inden for samme dag, for at sikre, at instituttet opretholder tilstrækkelige likviditetsbufferne både under normale forhold og i stresssituationer. Denne vurdering skal omfatte følgende:
- a. en evaluering af likviditetsbehovet på kort og mellemlang sigt
 - b. en evaluering af intradagslikviditetsrisikoen
 - c. en evaluering af likviditetsbufferen og likviditetsdækningspotential
 - d. tilsynsmæssige likviditetsstresstest.
373. De kompetente myndigheder bør i forbindelse med vurdering af likviditetsbehovet, bufferne og likviditetsdækningspotential under normale forhold basere deres analyse på materiale fra indberetningsmodellerne for de yderligere overvågningsparametre som specificeret i den gennemførelsesmæssige teknisk standard om tilsynsmæssig indberetning. Ved vurderingen af likviditetsbehovet i stresssituationer bør de kompetente myndigheder også tage højde for de foranstaltninger, som institutterne måtte træffe for at bevare deres omdømme/forretningsgrundlag. Her bør der tages højde for omdømmemæssige konsekvenser for store engros- og detailmodparter, herunder modparter, der potentielt kan udløses via sociale medier eller andre kanaler. De kompetente myndigheder kan foretage mindre detaljeret intradagslikviditetsrisikoevaluering og likviditetsstresstest, hvis dette er begrundet i en lavere væsentlighed af disse risikokilder, navnlig for institutter i kategori 3 og 4, og under hensyntagen til resultaterne af ILAAP.

Evaluering af likviditetsbehovet på kort og mellemlang sigt

374. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets likviditetsbehov på kort og mellemlang sigt både under normale forhold og i stresssituationer. De bør tage højde for virkningen på instituttets likviditetsbehov i stresssituationer inden for en periode på op til 30 dage, mellem f.eks. 30 dage og tre måneder samt efter f.eks. 3-12 måneder med alvorlige, men sandsynlige stresssituationer, der omfatter idiosynkratiske, markedsdækkende og kombinerede chok. De

kompetente myndigheder bør også analysere likviditetsbehovets størrelse, placering og valuta og de særskilte virkninger af chok i de forskellige væsentlige valutaer for at afspejle omregningsrisikoen og risikoen for mulige forstyrrelser i adgangen til valutamarkeder (herunder idiosynkrasier som f.eks. tab af adgang til en korrespondentbankkonto i en udenlandsk valuta).

375. De kompetente myndigheder bør understøtte vurderingen af den kortsigtede likviditetsrisiko ved at analysere LCR, jf. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61, herunder om LCR måles og indberettes korrekt og i tilstrækkelig grad afspejler instituttets dækning af likviditetsbehovet. De kompetente myndigheder bør desuden vurdere, om institutterne med jævne mellemrum tester deres evne til at indberette LCR på daglig basis, for at sikre, at institutterne vil være i stand til at levere pålidelige data i overensstemmelse med artikel 414 i forordning (EU) nr. 575/2013, når det bliver nødvendigt.
376. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til alle væsentlige kilder til likviditetsrisiko for instituttet, når de undersøger, hvordan et chok påvirker instituttets likviditetsbehov, herunder navnlig:
 - a. muligheden for, at et gældende EU-lovkrav ikke identificerer instituttets likviditetsbehov i tilstrækkeligt omfang i den type stressscenario, der benyttes for kravet, bl.a. når løbetiden er på under 30 dage
 - b. risici i forbindelse med engrosmodparter vedrørende poster på balancen og finansieringskoncentrationer. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til volatiliteten af den finansiering, der ydes af modparter, som alle tilhører de vigtigste sektorer, der serviceres, og potentielle afsmitningsrisici. I denne henseende bør der lægges særlig vægt på midler, der indsamles gennem nye forretningsområder og distributionskanaler, samt fra kunder, der driver aktiviteter med et forhøjet risikoniveau (udstedere og tjenesteudbydere, der arbejder med kryptoaktiver)
 - c. risici i forbindelse med betingede betalingsstrømme/ikkebalanceførte poster (f.eks. kreditlinjer eller "margin calls") og aktiviteter (f.eks. likviditetsstøtte til ukonsoliderede til formålet oprettede selskaber ud over de kontraktlige forpligtelser
 - d. ind- og udgående betalingsstrømme såvel brutto som netto: ved meget store ind- og udgående betalingsstrømme bør de kompetente myndigheder fokusere på den risiko, som instituttet udsættes for, når indgående betalingsstrømme ikke modtages til tiden, selv om risikoen i forbindelse med udgående nettobetalingsstrømme er begrænset
 - e. risici i forbindelse med detailmodparter, herunder finansieringskoncentrationer. De kompetente myndigheder bør til dette formål anvende metoden til klassificering af detailindskud i forskellige risikokategorier i medfør af artikel 24 og 25 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61
 - f. risikoen for, at overdrevne risici i finansieringsprofilen på mellemlang til lang sigt vil indvirke negativt på modparternes adfærd i forhold til den kortsigtede likviditetsposition

g. risiko i forbindelse med betroede indskud⁴⁵.

377. De kompetente myndigheder bør sikre, at deres vurdering af instituttets kortsigtede likviditetsbehov tager højde for digitaliseringens indvirkning (herunder f.eks. øjeblikkelige betalinger) og risikoen for, at spredningen af oplysninger på sociale medier kan fremskynde udbetalingerne i et stressscenarie.

Evaluering af intradagslikviditetsrisikoen

378. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets eksponering for intradagslikviditetsrisikoen inden for en udvalgt tidshorisont. Denne vurdering bør som minimum omfatte en evaluering af intradagslikviditet, der er til rådighed eller tilgængelig under normale forhold samt under finansiel eller operationel stress (f.eks. IT-svigt, retlige begrænsninger i forbindelse med overførsel af midler, suspension/ophør af adgangen til korrespondentbankydelse og/eller clearingydelser for valutaer, råvarer eller instrumenter af betydning for instituttet). Her bør der især tages højde for, hvordan et instituts øgede behov for sikkerhedsstillelse i løbet af dagen i stressperioder kan begrænse dets mulighed for at anvende en likviditetsbuffer til at dække udgående betalingsstrømme under stress, når det er nødvendigt.

379. For de jurisdiktioner, hvor der endnu ikke sker indberetning af intradagsrisikoen, kan de kompetente myndigheder benytte sig af instituttets egen analyse af intradagslikviditetsrisikoen.

Evaluering af likviditetsbufferen og likviditetsdækningspotentialer

380. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets likviditetsbuffer og likviditetsdækningspotentialer er tilstrækkelige med hensyn til egenskaberne ved de aktiver, der tages i betragtning i forskellige stressscenarier, til at opfylde dets likviditetsbehov i den kommende måned og over forskellige tidshorisonter – fra dag til dag og eventuelt helt op til et år. Vurderingen bør omfatte en gennemgang af klassificeringen og kvaliteten af likvide aktiver (som angivet i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61), deres overensstemmelse med de generelle og operationelle krav til likvide aktiver af høj kvalitet samt en vurdering af, om likviditetsbufferen og udligningskapaciteten er i overensstemmelse med instituttets risikovillighed.

381. De kompetente myndigheder bør tage højde for faktorer, der kan mindske instituttets evne til rettidigt at realisere dets likvide aktiver i en stressperiode, herunder f.eks. høje koncentrationer hos enkelte modparter eller inden for bestemte aktivtyper, aktiver i bufferen, der er behæftet med sikkerhedsforpligtelser eller er lånt, samt likvide aktiver, der er denomineret i en anden valuta end den, instituttet har behov for til at dække dets

⁴⁵ Bedste praksis findes i EBA's rapport: Monitoring of liquidity coverage ratio implementation in the EU – Second report (EBA/REP/2021/07).

likviditetsbehov. De kompetente myndigheder bør også tage hensyn til den sandsynlige værdi af bevilgede likviditetsfaciliteter, som kan indgå i likviditetsdækningspotentialet.

382. De kompetente myndigheder bør (hvor det er relevant) vurdere, om instituttets antagelser vedrørende dets evne til at få adgang til repomarkedene og centralbankfinansiering i en stressperiode er rimelige, herunder med hensyn til, om de aktiver, der skal tjene som sikkerhed, er egnede og tilgængelige. De bør tage hensyn til, om instituttet afprøver sin markedsadgang ved regelmæssigt salg eller genkøb. De bør ligeledes gennemgå instituttets antagelser om, hvor lang tid det tager at opnå likviditet under stressforhold.

Tilsynsmæssige likviditetsstresstest

383. De kompetente myndigheder bør gennemføre deres egne likviditetsstresstest for uafhængigt at vurdere likviditetsrisici på kort og mellemlang sigt. Stressscenarierne bør forankres i LCR-stressantagelser over 30 dage, men de kompetente myndigheder kan udvide rammerne for deres vurdering ved både at se på risici inden for 30 dage og ud over 30 dage og ved at ændre LCR-antagelserne for at tage højde for risici, der ikke er tilstrækkeligt dækket i LCR. Der bør foretages en tilsynsmæssig stresstest, som både omfatter institutspecifikke og markedsomfattende stresspåvirkninger.

8.3. Vurdering af iboende finansieringsrisiko

384. De kompetente myndigheder bør vurdere instituttets finansieringsrisiko og undersøge, om de mellem- og langfristede aktiver og ikkebalanceførte poster opfyldes i tilstrækkeligt omfang med en række stabile finansieringsinstrumenter både under normale forhold og i stresssituationer. Denne vurdering skal omfatte følgende:

- a. en evaluering af instituttets finansieringsprofil
- b. en evaluering af risici for finansieringsprofilens stabilitet
- c. en evaluering af den faktiske markedsadgang
- d. en evaluering af forventede ændringer i finansieringsrisiciene baseret på instituttets finansieringsplan.

Evaluering af instituttets finansieringsprofil

385. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende finansieringsprofil, der omfatter kontrakt- og adfærdsmæssige mismatches på både mellemlang og lang sigt, i forbindelse med sin forretningsmodel, strategi og risikovillighed. De bør tage hensyn til, om instituttets mellem- og langfristede aktiver og ikkebalanceførte poster er tilstrækkeligt dækket med en række stabile finansieringsinstrumenter i henhold til artikel 413 i forordning (EU) nr. 575/2013. De kompetente myndigheder bør støtte denne vurdering ved at analysere NSFR som specificeret i sjette del, afsnit IV, i forordning (EU) nr. 575/2013 og vurdere, om denne er blevet indberettet korrekt.

386. De kompetente myndigheder bør tage højde for, hvordan eventuelle (lokale) reguleringsmæssige og kontraktmæssige faktorer, der påvirker finansieringskildernes adfærdsmæssige karakteristika (f.eks. regler vedrørende clearing, bail-in og indskudsgarantiordninger, da disse kan påvirke finansieringskildernes adfærd), påvirker instituttets finansieringsprofil.
387. De kompetente myndigheder bør vurdere, om potentielle mangler i forbindelse med instituttets finansieringsprofil i form af uacceptabel løbetidsmismatch, overdrevne koncentrationer af finansieringskilder, overdreven behæftelse af aktiver eller uhensigtsmæssig eller ustabil finansiering af langsigtede aktiver vil kunne resultere i en uacceptabel forøgelse af instituttets finansieringsomkostninger. Især skal antagelser vedrørende fastholdelsen af finansiering, der tiltrækkes via kanaler, der bygger på fintech eller er mindre traditionelle – f.eks. onlineindskudsplatforme – vurderes nøje i forbindelse med planlægning eller udformning af stressscenarier.

Evaluerings af risici for finansieringsprofilens stabilitet

388. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til faktorer, der kan mindske finansieringsprofilens stabilitet, vedrørende aktivers, ikkebalanceførte posters og passivers art og kendetegn. De bør tage højde for strukturel løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver (herunder virkningen af eventuelle valutamismatch), relevante strukturelle finansieringsnøgletal (f.eks. forholdet mellem udlån og indlån, kundernes finansieringskløft og den adfærdsmæssigt justerede løbetidsstige) samt finansieringskarakteristika, der kan tyde på øgede ML/TF-risici samt bekymringer set ud fra et tilsynsmæssigt perspektiv. De kompetente myndigheder bør også tage højde for, hvordan tab påvirker finansieringsstabiliteten, idet de skal være opmærksomme på, at finansieringskilder kan reagere på langt mindre tab end dem, der ville udgøre en trussel mod kapitalgrundlaget.
389. De kompetente myndigheder bør vurdere de risici for finansieringsprofilens bæredygtighed, der opstår som følge af koncentrationer i finansieringskilder (navnlig vedrørende de anvendte typer af finansieringsinstrumenter, specifikke finansieringsmarkeder eller enkelte eller forbundne modparter). De bør f.eks. tage højde for karakteristikaene ved de mest væsentlige sektorer, som instituttet betjener, og hvordan dette påvirker instituttets finansieringsrisikoprofil, idet der skal lægges særlig vægt på eksponeringer over for konjunkturfølsomme eller volatile sektorer.
390. De kompetente myndigheder bør ligeledes vurdere risikoen for, at aktivbehæftelse kan indvirke negativt på markedets interesse for instituttets usikrede gæld (i relation til de særlige forhold, der kendetegner det/de markeder, hvor instituttet opererer, og instituttets forretningsmodel).

Evaluerings af den faktiske markedsadgang

391. De kompetente myndigheder bør være opmærksomme på instituttets faktiske markedsadgang og aktuelle og fremtidige trusler mod denne markedsadgang, herunder forstyrrelser i

adgangen til valutamarkeder (herunder idiosynkratiske). I forbindelse med vurderingen bør de tage hensyn til, i hvor høj grad instituttet stiller høje krav til bestemte markeder eller modparter (herunder centralbanker) i forhold til disse markeds/modparter kapacitet, eventuelle væsentlige eller uventede ændringer i udstedelsen af gæld, risikoen for, at nyheder om instituttet kan påvirke markedet negativt (opfattelse/tillid) og dermed markedsadgangen, og tegn på, at kortsigtede likviditetsrisici kan reducere instituttets adgang til dets vigtigste finansieringsmarkeder.

Evaluering af forventede ændringer i finansieringsrisiciene baseret på instituttets finansieringsplan

392. De kompetente myndigheder bør vurdere den forventede ændring i finansieringsrisiciene på baggrund af instituttets finansieringsplan og danne sig et overblik over planens gennemførlighed (f.eks. ved hjælp af backtesting og under hensyntagen til alternative scenarier).

8.4. Vurdering af rammen for styring og kontrol af likviditets- og finansieringsrisici

393. For at opnå en helhedsorienteret forståelse af instituttets likviditets- og finansieringsrisikoprofil bør de kompetente myndigheder også kontrollere de ledelses- og risikostyringsrammer, der danner grundlag for dets likviditets- og finansieringsrisiko. De kompetente myndigheder bør til dette formål vurdere:

- a. likviditetsrisikoen og finansieringsstrategien samt risikovilligheden med hensyn til likviditet og finansiering
- b. de organisatoriske rammer, politikker og procedurer
- c. identificering, måling, styring, overvågning og indberetning af risiko
- d. instituttets likviditets- og finansieringsspecifikke stresstest
- e. den interne kontrolramme for likviditetsrisikostyring
- f. instituttets likviditetsberedskabs- og genopretningsplaner
- g. instituttets finansieringsplaner.

Strategi for likviditets- og finansieringsrisiko samt risikovillighed

394. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en forsvarlig, klart formuleret og dokumenteret kreditrisikostrategi, der er godkendt af ledelsesorganet. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder bl.a. tage hensyn til ledelsesorganets rolle i fastlæggelsen, godkendelsen og revisionen af strategien og risikovilligheden vedrørende likviditets- og finansieringsrisiko (herunder de væsentligste underliggende antagelser), ledelsesorganets korrekte gennemførelse af denne strategi samt strategiens hensigtsmæssighed for instituttet i lyset af dets forretningsmodel, samlede risikotolerance, rolle i det finansielle system, finansielle stilling og finansieringskapacitet.

De organisatoriske rammer, politikker og procedurer

395. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende organisatorisk ramme og passende styringsordninger til styring af likviditets- og finansieringsrisici, herunder en robust ILAAP-ramme i overensstemmelse med punkt 91 i afsnit 5 i disse retningslinjer. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har en passende organisatorisk struktur for likviditets- og finansieringsrisikostyrings-, -målings- og -kontrorfunktioner med tilstrækkelige menneskelige og tekniske ressourcer til at udvikle og varetage disse funktioner og udføre de krævede overvågningsopgaver. Likviditetsrisikokontrollen og overvågningen af systemer og processer bør kontrolleres af en uafhængig funktion.
396. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende politikker og procedurer for styring af likviditets- og finansieringsrisiko, og om disse er i overensstemmelse med instituttets risikovillighed med hensyn til likviditetsrisiko. Dette omfatter en vurdering af, om politikker og procedurer er veldefineret og formaliseret og formidles effektivt på tværs af instituttet. Ledelsesorganet bør godkende og regelmæssigt gennemgå politikkerne og procedurerne, og disse bør gennemføres af den øverste ledelse.
397. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets strategi for at opretholde markedsadgangen på dets væsentlige finansieringsmarkeder er tilstrækkelig, herunder eventuelle test af markedsadgangen, der er blevet gennemført, samt instituttets strategi for at opretholde en løbende tilstedeværelse på markederne (for visse små institutter eller specialiserede forretningsmodeller er test af markedsadgangen muligvis ikke relevant), instituttets strategi for at opbygge stærke relationer til finansieringskilder samt eventuelle beviser for, at instituttet fortsat vil have løbende markedsadgang i stressperioder.

Identificering, måling, styring, overvågning og indberetning af risiko

398. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har passende rammer og IT-systemer til identificering og måling af likviditets- og finansieringsrisikoen, i betragtning af instituttets størrelse, kompleksitet, risikovillighed og risikokapacitet. De bør tage hensyn til følgende faktorer:
- a. om instituttet har taget passende metoder i brug til at estimere sine betalingsstrømme inden for relevante tidshorisonter baseret på status quo og stresssituationer og ved bred anvendelse af væsentlige risikoparametre
 - b. om instituttet anvender passende vigtige antagelser og metoder, som evalueres regelmæssigt, og tager højde for samspillet mellem forskellige risici (kredit- og markedsrisici, IRRBB osv.) i forbindelse med både balanceførte og ikkebalanceførte poster
 - c. om instituttet er bekendt med, hvilke finansielle instrumenter det kan få adgang til, under hensyn til eventuelle retlige, reguleringsmæssige og driftsmæssige restriktioner for deres brug, f.eks. manglende adgang til behæftede aktiver over forskellige tidshorisonter.
399. De kompetente myndigheder bør vurdere, om institutterne har indført passende rammer for indberetning af likviditets- og finansieringsrisiko, som er godkendt af den øverste ledelse. De

bør tage højde for kvaliteten af de informationssystemer og interne informationsstrømme, der anvendes til at udarbejde rapporterne, samt for, om rapporterne er forståelige for målgruppen, nøjagtige og anvendelige (f.eks. aktuelle, ikke unødigt komplicerede og inden for det rette anvendelsesområde). Indberetningen bør forelægges regelmæssigt for de relevante modtagere (f.eks. ledelsesorganet, den øverste ledelse eller et udvalg for aktiver og passiver).

400. De kompetente myndigheder bør vurdere, om intradagslikviditetsrisikoen måles på en hensigtsmæssig måde, navnlig for institutter, der deltager i betalings-, afviklings- og clearingsystemer. De bør tage hensyn til, om instituttet i tilstrækkelig grad overvåger og kontrollerer de pengestrømme og likvide ressourcer, der er til rådighed til at opfylde intradagskrav, og forudser, hvornår pengestrømme vil finde sted i løbet af dagen, og om instituttet udfører passende specifikke stresstest for intradagstransaktioner, også under hensyntagen til forretningsudviklingen (f.eks. mulighed for øjeblikkelige betalinger).
401. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har et tilstrækkeligt sæt likviditets- og finansieringsindikatorer. De bør tage hensyn til:
- a. om indikatorerne i tilstrækkelig grad afspejler instituttets likviditetsrisikoprofil, herunder graden af diversificering af aktiver i likviditetsbufferen og overensstemmelsen mellem valutadenomineringen af deres likvide aktiver og fordelingen efter valuta af deres udgående likviditet
 - b. om indikatorerne i tilstrækkelig grad dækker centrale aspekter af likviditetsrisikoen i forbindelse med potentielle "cliff-risici", f.eks. koncentrationen af forfaldsdatoer for udgående betalingsstrømme (herunder også eventuelle tidlige indfrielse af forpligtelser) og centralbankernes støtteprogrammer
 - c. om indikatorerne gør det muligt at identificere instituttets strukturelle sårbarheder i forbindelse med finansieringen, herunder eventuelle koncentrationer på bestemte markeder, i bestemte valutaer, hos bestemte modparter og med bestemte løbetider
 - d. om indikatorerne giver et indblik i "fastholdelsen" af institutternes finansiering (uafhængigt af, hvad der antages i LCR eller NSFR), herunder opdelingen i homogene kategorier i overensstemmelse med deres risikokarakteristika, samt andelen af indskud, der falder uden for en garanti- eller forsikringsordnings anvendelsesområde.
402. Institutterne bør kunne påvise, at indikatorerne er tilstrækkeligt dokumenteret, revideres regelmæssigt, bruges som input til fastlæggelse af instituttets risikovillighed, indgår i ledelsesrapporter og anvendes til fastsættelse af driftsgrænser.

Instituttets likviditets- og finansieringsspecifikke stresstest

403. De kompetente myndigheder bør vurdere, om et pengeinstitut har gennemført tilstrækkelige likviditetsspecifikke stresstest i overensstemmelse med EBA's retningslinjer for institutternes stresstest⁴⁶:

⁴⁶ EBA/GL/2018/04.

- a. for at forstå virkningen af negative hændelser på risikoeksponeringen og for at være i stand til at vurdere tilstrækkeligheden af instituttets likvide aktiver, likviditetsdækningspotentiale og finansieringsstruktur
 - b. for at dække risici, der kan opstå under forskellige typer stressscenarier, og/eller for at imødegå risici, der skyldes mangler i kontrol, ledelse eller andre områder.
404. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til, om rammen giver instituttet mulighed for at:
- a. fastlægge instituttets overlevelseshorisont ud fra dets eksisterende likviditetsbuffer og stabile finansieringskilder og under hensyntagen til instituttets risikovillighed under en alvorlig, men sandsynlig periode med likviditetsstress
 - b. analysere stressscenariers indvirkning på koncernens konsoliderede likviditetsposition og de enkelte enheders og forretningsområders likviditetsposition
 - c. klarlægge, hvor risici kan opstå, uafhængigt af den organisatoriske struktur, og uanset hvor centraliseret likviditetsrisikostyringen er.
405. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet beregner virkningerne af forskellige typer stressscenarier (som forklaret i EBA's retningslinjer for institutternes stresstest) og foretager en række følsomhedstest (baseret på proportionalitet). De stressscenarier og chok, der simuleres i disse, bør ikke kun tage udgangspunkt i fortiden, men også inddrage hypotetiske stressscenarier baseret på ekspertvurderinger. De kompetente myndigheder bør undersøge, om der som minimum arbejdes med følgende scenarier:
- a. kort- og langsigtede scenarier
 - b. institutspecifikke og markedsomfattende scenarier (der anvendes simultant for flere markeder)
 - c. en kombination af ovennævnte.
406. Et vigtigt aspekt, som de kompetente myndigheder bør tage hensyn til, når de vurderer instituttets rammer for stresstest er modelleringen af det/de hypotetiske stressscenarier/-scenariers indvirkning på instituttets betalingsstrømme og på dets likviditetsdækningspotentiale og overlevelseshorisont. De bør undersøge, om modelleringen afspejler de forskellige virkninger, som økonomisk stress kan have både for instituttets aktiver og for dets ind- og udgående betalingsstrømme.
407. De kompetente myndigheder bør også vurdere, om instituttet opstiller antagelser for stresstest på en forsigtighedsbaseret måde. Afhængig af scenariets art og omfang bør de kompetente myndigheder efter relevans vurdere, om en række antagelser er passende, bl.a. vedrørende:
- a. afvikling af detailfinansiering
 - b. begrænsning af sikret og usikret engrosfinansiering
 - c. sammenhæng mellem finansieringsmarkederne og spredning på forskellige markeder

- d. supplerende betingede ikkebalanceførte eksponeringer
- e. finansieringsmæssige restløbetider (f.eks. når finansieringsudbyderen har call-optioner)
- f. virkninger af en eventuel forringelse af instituttets kreditvurdering
- g. valutaomregning og adgang til valutamarkeder og korrespondentbankkonti
- h. evnen til at overføre likviditet mellem enheder, sektorer og lande
- i. estimater af fremtidig vækst i balancen
- j. et implicit krav om, at instituttet som følge af omdømmerisici skal refinansiere aktiver og forlænge eller opretholde andre former for likviditetsstøtte.

408. De kompetente myndigheder bør vurdere, om styringsrammerne for instituttets likviditetsstresstest er passende, og om de er tilstrækkeligt integreret i den overordnede risikostyringsstrategi. De bør tage hensyn til:

- a. om omfanget og hyppigheden af stresstest er passende i forhold til instituttets art og kompleksitet, dets likviditetsrisikoeksponeringer og dets relative betydning i det finansielle system
- b. om stresstestresultaterne integreres i instituttets strategiplanlægning for likviditet og finansiering – bl.a. i instituttets plan for genopretning af likviditeten – og anvendes til at sikre en bedre likviditetsindsats- og genopretningsplan i tilfælde af kriser
- c. om instituttet identificerer egnede risikofaktorer til brug for stresstest på en hensigtsmæssig måde og tager hensyn til alle væsentlige svagheder, der kan undergrave det konkrete instituts likviditetsposition
- d. om antagelser og scenarier evalueres og ajourføres tilstrækkelig hyppigt
- e. om instituttet lægger tilstrækkelig vægt på potentielle hindringer for overførsel af likviditet inden for koncernen (såfremt det er likviditetsstyringen i en koncern, der vurderes).

Rammer for intern kontrol af likviditets- og finansieringsrisici

409. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har etableret stærke og omfattende interne rammer med hensyn til grænser og kontrol og truffet passende forholdsregler til at imødegå likviditets- og finansieringsrisikoen i overensstemmelse med dets risikovillighed og sikre, at det råder over en diversificeret finansieringsstruktur. De bør tage hensyn til, om disse rammer er passende for instituttets kompleksitet, størrelse og forretningsmodel og afspejler de forskellige væsentlige parametre for likviditetsrisiko og resultaterne af likviditetsstresstest.

410. De kompetente myndigheder bør undersøge, om instituttet har indført begrænsninger for at sikre overensstemmelse mellem valutadenomineringen af deres likvide aktiver og fordelingen efter valuta af deres udgående nettolikviditet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61

411. De kompetente myndigheder bør vurdere, om grænserne er godkendt og regelmæssigt revideres af instituttets kompetente organer og formidles til alle relevante forretningsområder. Denne proces samt den måde, hvorpå instituttet overvåger

overholdelsen af grænserne og eskaleringsproceduren i tilfælde af overskridelser, bør være tydeligt dokumenteret i dets procedurer.

412. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har iværksat et hensigtsmæssigt internt afregningssystem som led i rammerne for likviditetsrisikokontrol, der omfatter alle relevante likviditetsomkostninger, fordele og risici. De kompetente myndigheder bør tage højde for, om den interne afregningsordning giver ledelsen mulighed for at give passende incitamenters til styring af likviditetsrisikoen, og om ordningen og dens kalibrering gennemgås og ajourføres på passende vis i forhold til instituttets størrelse og kompleksitet. Desuden bør de kompetente myndigheder vurdere, om instituttets politik for indarbejdning af den interne afregningsmetode i de interne prissætningsrammer anvendes i forbindelse med vurdering af og afgørelser om transaktioner med kunder (dette omfatter begge sider af balancen, dvs. ydelse af lån og modtagelse af indskud).
413. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger vedrørende bufferen af likvide aktiver, herunder koncentrationsgrænser og passende løbende overvågning af, om bufferen er tilstrækkelig, samt af ændringer i markedsforholdene, der kan påvirke instituttets evne til hurtigt at realisere dets aktiver.

Likviditetsberedskabsplaner

414. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets politikker, procedurer og handlingsplaner til imødegåelse af potentielle alvorlige forstyrrelser af dets evne til at finansiere sig selv præciseres tilstrækkeligt i dets likviditetsberedskabsplan. De bør tage hensyn til indholdet og omfanget af de nødfinansieringsforanstaltninger, der indgår i likviditetsberedskabsplanen, og navnlig følgende faktorer:
- a. om likviditetsberedskabsplanen belyser de ledelsesordninger for dens aktivering og vedligeholdelse i tilstrækkeligt omfang
 - b. om likviditetsberedskabsplanen afspejler instituttets likviditets- og finansieringsspecifikke og bredere risikoprofil
 - c. om instituttet har opstillet rammer for tidlige advarselsindikatorer for likviditet, herunder bl.a. dem, der er fastsat som likviditetsindikatorer i EBA's generelle retningslinjer for indikatorer for genopretningsplaner, som kan hjælpe instituttet med at identificere forringede markedsvilkår rettidigt og med at træffe hurtig afgørelse om, hvilke tiltag der er nødvendige
 - d. om likviditetsberedskabsplanen klart beskriver, at likviditetsbufferen er beregnet til at blive anvendt i tilfælde af stress, selv om dette fører til LCR-værdier på under 100 %, herunder at det er en del af den forventede styring af likviditetsrisikoen under stress, at efterfølgende meddelelser til den øverste ledelse finder sted, hvis de fastsatte lavere LCR-værdier nås. Likviditetsberedskabsplanen bør klart afspejle og beskrive, hvordan likviditetsrisikoen skal styres under stress for at styre så tæt som muligt på de målrettede LCR-niveauer

- e. om likviditetsberedskabsplanen klart angiver alle væsentlige (potentielle) finansieringskilder, herunder den anslåede størrelse af de forskellige likviditetskilder og den anslåede tid, som det vil tage at skaffe midler herfra
 - f. om foranstaltningerne stemmer overens med instituttets overordnede risikostrategi og likviditetsrisikovillighed
 - g. om antagelserne om centralbankfinansierings rolle i instituttets likviditetsberedskabsplan er passende. De kompetente myndigheder kan undersøge en række faktorer som f.eks. instituttets vurdering af:
 - I. den aktuelle og fremtidige adgang til potentielle alternative finansieringskilder i tilknytning til centralbankens udlånsprogrammer
 - II. udlånsfaciliteternes art, den acceptable sikkerhedsstillelse og de operationelle procedurer for adgang til centralbankmidler
 - III. under hvilke omstændigheder der vil være behov for finansiering fra centralbanken, hvilket beløb der vil være tale om, og i hvilken periode det formentlig vil være nødvendigt at anvende centralbankfinansiering.
415. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de tiltag, der er beskrevet i likviditetsberedskabsplanen, er gennemførlige i forhold til de stressscenarier, som de indgår i. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:
- a. sammenhængen og samspillet mellem instituttets likviditetsrelaterede stresstest, dets likviditetsberedskabsplan, dets tidlige advarselsindikatorer for likviditet og, hvor det er relevant, dets likviditetsrelaterede genopretningsplan
 - b. om de tiltag, der er fastlagt i likviditetsberedskabsplanen, med sandsynlighed vil sætte instituttet i stand til at reagere hensigtsmæssigt på en række mulige scenarier med alvorlig likviditetsstress, herunder institutspecifik og markedsdækkende stress samt det potentielle samspil mellem disse, og om de tiltag, der er fastlagt i likviditetsberedskabsplanen, er kvantificeret på en forsigtig måde med hensyn til likviditetsgenererende kapacitet i stresssituationer og den tid, der kræves til at gennemføre dem, under hensyntagen til operationelle krav som f.eks. pantsætning af sikkerhed hos en centralbank.
416. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets ledelsesrammer er passende i forhold til dets likviditetsberedskabsplan. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:
- a. om de eskalerings- og prioriteringsprocedurer, der præciserer, hvornår og hvordan de pågældende tiltag kan og bør tages i brug, er passende
 - b. om instituttet har passende politikker og procedurer for kommunikation internt i instituttet og med eksterne parter
 - c. om der er sammenhæng mellem likviditetsberedskabsplanen⁴⁷ og instituttets driftskontinuitetsplaner.

⁴⁷ Hvis likviditetsberedskabsplanen er fuldt integreret i genopretningsplanen, vil dette blive indarbejdet i likviditetsrisikoscoren for den overordnede genopretningskapacitet. Hvis likviditetsberedskabsplanen ikke er indarbejdet i genopretningsplanen, og de to dokumenter er separate, skal likviditetsberedskabsplanen analyseres særskilt.

Finansierungsplaner

417. De kompetente myndigheder bør vurdere, om finansierungsplanen er gennemførlig og afpasset efter instituttets art, størrelse og kompleksitet, dets nuværende og forventede aktiviteter og dets finansierungsprofil. De bør bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:

- a. om finansierungsplanen tager højde for alternative scenarier. De kompetente myndigheder bør være særligt opmærksomme på, hvor robust planen er med hensyn til at understøtte de planlagte forretningsaktiviteter i negative scenarier
- b. hvilke ændringer der forventes at ske i instituttets finansierungsprofil som følge af finansierungsplanens gennemførelse, og om disse er acceptable i betragtning af instituttets aktiviteter og forretningsmodel
- c. om finansierungsplanen understøtter eventuelle krævede eller ønskede forbedringer i instituttets finansierungsprofil
- d. hvordan de overordnet set forholder sig til (ændringer i) de markedsaktiviteter, som institutter i deres jurisdiktion har planlagt, og hvad dette betyder for individuelle finansierungsplaners gennemførlighed
- e. om finansierungsplanen er:
 - I. integreret i instituttets overordnede strategiplan
 - II. forenelig med dets forretningsmodel
 - III. forenelig med dets likviditetsrisikovillighed.

418. De kompetente myndigheder kan desuden undersøge:

- a. om instituttet i tilstrækkeligt omfang analyserer og har kendskab til, om finansierungsplanen er passende og tilstrækkelig, i betragtning af instituttets nuværende likviditets- og finansierungsituation og den forventede udvikling heri. De kompetente myndigheder kan i denne forbindelse undersøge, om instituttets øverste ledelse er i stand til at forklare, hvorfor finansierungsplanen er gennemførlig, og hvilke svagheder der er i den
- b. instituttets politik for afgørelse af, hvilke finansierungsaspekter og markeder der er væsentlige for instituttet (og om den er hensigtsmæssig)
- c. hvor længe instituttet regner med, at det vil tage at skifte til en anden finansierungsprofil, hvis det kræves eller ønskes, i betragtning af de risici, der kan opstå, hvis migreringen foregår for hurtigt eller for langsomt i slutfasen
- d. om finansierungsplanen indeholder forskellige strategier og klare forvaltningsprocedurer for rettidig gennemførelse af strategiændringer.

419. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttets finansierungsplan gennemføres på en passende måde. De bør som minimum tage hensyn til:

- a. om finansierungsplanen er veldokumenteret og formidles til alle relevante medarbejdere
- b. om finansierungsplanen er indarbejdet i instituttets daglige drift og navnlig i beslutningstagningen på finansierungsområdet.

420. De kompetente myndigheder kan desuden tage hensyn til, om instituttet er i stand til at afstemme finansieringsplanen med de data, der indsendes til de kompetente myndigheder ved hjælp af finansieringsplanmodellen.
421. De kompetente myndigheder bør undersøge kvaliteten af instituttets processer for overvågning af finansieringsplanens gennemførelse og dets evne til at reagere hurtigt på eventuelle afvigelser. I forbindelse med denne vurdering bør de kompetente myndigheder bl.a. tage hensyn til følgende faktorer:
- a. hvor godt ledelsen (den øverste ledelse) orienteres om status for finansieringsplanens gennemførelse
 - b. om finansieringsplanen omfatter alternative foranstaltninger, som instituttet kan falde tilbage på, hvis markedsforholdene ændrer sig
 - c. hvilke politikker og metoder instituttet anvender i forbindelse med regelmæssig evaluering og ajourføring af finansieringsplanen, når den faktiske finansiering afviger væsentligt fra finansieringsplanen.

8.5. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

422. På baggrund af ovenstående vurdering bør de kompetente myndigheder danne sig et overblik over instituttets likviditets- og finansieringsrisici samt over, i hvilket omfang instituttets likviditetsressourcer kan dække eller afbøde disse. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en score for likviditets- og finansieringsgrundlag, der bygger på betragtningerne i tabel 17. Vurderingen af scoren for likviditets- og finansieringsgrundlag bør afspejle de kompetente myndigheders vurdering af, om de eksisterende likviditetsressourcer sikrer en passende dækning af likviditets- og finansieringsrisiciene. De kompetente myndigheder kan, hvor det anses for relevant, overveje at anvende mellemliggende scoreværdier for likviditets- og finansieringsrisiko.
423. Ved fastsættelsen af scoren for likviditets- og finansieringsgrundlag bør de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, tage hensyn til scoren for af den samlede genopretningskapacitet med hensyn til likviditet i genopretningsplanlægningen (svag, tilstrækkelig med plads til forbedring, tilfredsstillende), som angivet i punkt 41-43 i EBA's retningslinjer vedrørende den samlede genopretningskapacitet i genopretningsplanlægningen⁴⁸. Det er især relevant at tage højde for den samlede score for genopretningskapaciteten i forbindelse med likviditetsgrundlaget, hvis den samlede score for genopretningskapaciteten for likviditet er "ringe".

⁴⁸ EBA/GL/2023/06.

Tabel 17. Tilsynsmæssige betragtninger vedrørende fastsættelse af en score for likviditets- og finansieringsgrundlag

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
1	Der er en lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Der er en ikke-væsentlig/meget lav risiko som følge af mismatch (f.eks. mellem løbetider og valutaer). Likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er tilstrækkelig og passende. Andre parametre for likviditetsrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er ubetydelige/meget lav. Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer er noget højere end de kvantitative tilsynskrav og forventes også at være det fremover. Den frie udveksling af likviditet mellem enheder i koncernen foregår uhindret, hvor dette er relevant, eller alle enheder har et likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer, der overstiger de tilsynsmæssige krav. Der er en ikke-væsentlig/meget lav risiko fra instituttets finansieringsprofil eller dens bæredygtighed. Risikoen som følge af finansierings stabilitet er ubetydelig. Andre parametre for finansieringsrisiko (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er ubetydelige/meget lave. Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>et år) udgør en ikke-væsentlig/meget lav risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. Instituttets samlede genopretningsevne med hensyn til likviditet, som fremgår af tilsynsvurderingen, er "tilfredsstillende". 	<ul style="list-style-type: none"> Der er overensstemmelse mellem instituttets likviditets- og finansieringsrisikopolitik og -strategi og dets generelle strategi og risikovillighed. De organisatoriske rammer med hensyn til likviditets- og finansieringsrisiko er robuste og baseret på klare ansvarsområder og en klar opgavefordeling mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner. Systemerne til måling, overvågning og rapportering af likviditets- og finansieringsrisici er passende. De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til likviditetsrisiko er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikovillighed. Instituttet har en pålidelig og troværdig likviditetsberedskabsplan, der kan være effektiv, hvis der bliver behov for det.
2	Der er en middellav risiko for	<ul style="list-style-type: none"> Mismatch (f.eks. mellem løbetider, valutaer osv.), medfører lav til middelhøj risiko. 	

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
	væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er lav til middelhøj. Andre parametre for likviditetsrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er lave til middelhøje. Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffere overstiger de kvantitative tilsynskrav, men der er risiko for, at dette vil ændre sig fremover. Den frie strøm af likviditet mellem enheder i koncernen er eller kan være lettere hindret, hvor dette er relevant. Risikoen som følge af instituttets finansieringsprofil og dens bæredygtighed er lav til middel. Risikoen som følge af finansieringens stabilitet er lav til middel. Andre parametre for finansieringsrisiko (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er lave til middel. Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>et år) udgør en lav risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. Instituttets samlede genopretningsevne med hensyn til likviditet, som fremgår af tilsynsvurderingen, er "tilfredsstillende" eller "tilstrækkelig med plads til forbedringer". 	
3	Der er en middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko	<ul style="list-style-type: none"> Mismatch (herunder mellem løbetider og valutaer) medfører en middelhøj til høj risiko. Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er middelhøj til høj. Andre parametre for likviditetsrisikoen (f.eks. 	<ul style="list-style-type: none"> Der er ikke fuld overensstemmelse mellem instituttets likviditets- og finansieringsrisikopolitik og -strategi og dets overordnede strategi og risikovillighed. De organisatoriske rammer med hensyn til likviditets- og finansieringsrisiko adskiller ikke i tilstrækkelig grad ansvar og

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
	samt risikostyringen og -kontrollen.	<p>omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er middelhøje til høje.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer forringes og/eller ligger under de kvantitative tilsynskrav, og det er usikkert, om instituttet snart vil kunne vende tilbage til at opfylde disse krav. • Den frie strøm af likviditet mellem enheder i koncernen er hindret, hvor det er relevant. • Risikoen som følge af instituttets finansieringsprofil og dets holdbarhed er høj. • Risikoen som følge af finansieringens stabilitet er middel til høj. • Andre parametre for finansieringsrisiko (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er middel til høje. • Sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>et år) udgør en middel risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. • Instituttets samlede genopretningsevne med hensyn til likviditet, som fremgår af tilsynsvurderingen, er "tilstrækkelig med plads til forbedringer" eller "ringe". 	<p>opgaver mellem risikotagere og styrings- og kontrolfunktioner.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Systemerne til måling, overvågning og rapportering af likviditets- og finansieringsrisici anvendes ikke med tilstrækkelig nøjagtighed og hyppighed. • De interne grænser og kontrolrammerne med hensyn til likviditets- og finansieringsrisiko er forsvarlige og afpasset efter instituttets risikostyringsstrategi og risikovillighed. • Instituttet har en likviditetsberedskabsplan, der sandsynligvis ikke er effektiv, eller instituttet har ingen likviditetsberedskabsplan, eller en plan, der er åbenbart utilstrækkelig
4	Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning af instituttet som følge af den iboende risiko samt risikostyringen og -kontrollen.	<ul style="list-style-type: none"> • Mismatch (herunder mellem løbetider og valutaer) medfører en høj risiko. • Risikoen som følge af likviditetsbufferens størrelse og sammensætning er høj. • Andre parametre for likviditetsrisikoen (f.eks. omdømmerisiko og manglende mulighed for at overføre likviditet inden for koncernen) er høje. • Instituttets likviditetsdækningspotentiale og likviditetsbuffer forringes hurtigt og/eller ligger under de kvantitative tilsynskrav, og det er meget 	

Risikos core	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger vedrørende den iboende risiko	Betragtninger vedrørende tilstrækkelig styring og kontrol
		<p>usikkert, om instituttet snart vil kunne vende tilbage til at opfylde disse krav.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Den frie strøm af likviditet mellem enheder i koncernen er alvorligt hindret, hvor det er relevant. • Risikoen som følge af instituttets finansieringsprofil og dets holdbarhed er høj. • Risikoen for stabiliteten af finansieringen er høj. • Andre parametre for finansieringsrisiko (f.eks. omdømmerisiko og adgang til finansieringsmarkeder) er høje. • S sammensætningen og stabiliteten af den mere langsigtede finansiering (>et år) udgør en høj risiko for instituttets aktiviteter og forretningsmodel. • Instituttets samlede genopretningsevne med hensyn til likviditet, som fremgår af tilsynsvurderingen, er "ringe". 	

424. På baggrund af scoren for likviditets- og finansieringsgrundlag i afsnit 8.5 bør de kompetente myndigheder afgøre, om det er nødvendigt at fastsætte specifikke likviditets- og finansieringskrav for at dække de likviditets- og finansieringsrisici, som et institut er eller kan blive eksponeret for.

425. Nedenstående tabel indeholder en ikke-udtømmende liste over kvalitative og kvantitative tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan anvende, hvis der konstateres en konkret mangel. De kompetente myndigheder kan iværksætte yderligere tilsynsforanstaltninger (herunder kvantitative foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2014/36/EU eller en kombination heraf, hvis disse anses for at være mere egnede til at afhjælpe de konstaterede mangler.

426. Hvis de kompetente myndigheder vurderer, at det kan være nødvendigt med kvantitative foranstaltninger, bør de henvise til de yderligere retningslinjer i det efterfølgende afsnit om benchmarking og fastsættelse af kvantitative likviditets- og finansieringsforanstaltninger.

427. Det skal bemærkes, at en del af de foranstaltninger, der er nævnt i tabel 18, er af kvalitativ karakter. Hvis der opstår grundlæggende svagheder, navnlig med hensyn til styring af likviditet og finansiering, bør kvalitative foranstaltninger prioriteres, hvor det er muligt.

Tabel 18. Ikke-udtømmende liste over mulige tilsynsforanstaltninger vedrørende likviditets- og finansieringsrisici

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 102, artikel 104, stk. 1, litra b), e), f), j), k), i) og n), samt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU, artikel 8 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 og artikel 428b, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013	
A. kræve, at institutterne har en likviditetsdækningsgrad, der er højere end det lovgivningsmæssige minimum, af en sådan størrelse, at de konstaterede mangler afhjælpes tilstrækkeligt	
B. stille krav om, at institutterne anvender en minimumsoverlevelsperiode af en sådan længde, at de konstaterede mangler afhjælpes tilstrækkeligt	
C. kræve, at institutterne har et minimumsbeløb for de samlede likvide aktiver eller likviditetsdækningspotentialet, som er tilstrækkeligt til at afhjælpe konstaterede mangler tilfredsstillende	
D. kræve, at institutterne har et NSFR, der er højere end det lovgivningsmæssige minimum, og som er tilstrækkeligt til at afhjælpe konstaterede mangler tilfredsstillende	
E. kræve, at institutterne har et samlet minimumsbeløb for tilgængelig stabil finansiering, som er tilstrækkeligt til at afhjælpe konstaterede mangler tilfredsstillende	
F. indføre særlige likviditetskrav, herunder restriktioner for løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver	
G. pålægge administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, herunder tilsynsafgifter	
H. fastsætte krav om koncentrationen af de likvide aktiver, der besiddes, herunder: - krav om sammensætningen af instituttets profil for likvide aktiver med hensyn til modparter og valuta - lofter, grænser eller restriktioner for finansieringskoncentrationer.	
I. fastsætte restriktioner for kontrakt- og adfærdsmæssig løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver, herunder: - grænser for valutamismatch (inden for bestemte løbetidsintervaller) mellem aktiver og passiver - grænser for minimumsoverlevelsperioder og/eller - grænser for afhængigheden af visse kortsigtede finansieringskilder som f.eks. pengemarkedsfinansiering.	
J. foretage yderligere eller hyppigere indberetning vedrørende likviditetspositioner, herunder: - hyppigheden af lovpligtig indberetning om likviditetsdækningsgrad og/eller - hyppigheden og detaljeringsgraden af andre likviditetsrapporter som f.eks. "yderligere overvågningsparametre".	
K. kræve, at instituttet træffer foranstaltninger for at afhjælpe de konstaterede mangler med hensyn til dets evne til at identificere, måle, overvåge og styre likviditetsrisikoen, bl.a. ved at: - forbedre dets stresstestkapacitet for at blive bedre til at identificere og kvantificere væsentlige kilder til likviditetsrisiko for instituttet - forbedre dets evne til at omsætte likvide aktiver til penge - forbedre dets likviditetsberedskabsplan og dets rammer for tidlige advarselsindikatorer for likviditet - forbedre indberetningen af oplysninger om likviditetsstyring til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse.	
L. kræve, at der træffes foranstaltninger til at ændre instituttets finansieringsprofil, herunder at instituttet: - begrænser dets afhængighed af visse (potentielt volatile) finansieringsmarkeder, f.eks. engrosfinansiering - begrænser koncentrationen i sin finansieringsprofil med hensyn til modparter, toppunkter i den langsigtede løbetidsprofil, valuta(mismatch) osv. - begrænser mængden af behæftede aktiver og eventuelt sonder mellem den samlede behæftelse og overkollateralisering (bl.a. for sikrede obligationer og "margin calls").	
M. kræve yderligere eller hyppigere indberetning vedrørende instituttets finansieringspositioner, herunder: - hyppigere lovpligtig indberetning i forbindelse med overvågning af finansieringsprofilen (f.eks. NSFR-rapporten og "yderligere overvågningsparametre") - hyppigere indberetning vedrørende instituttets finansieringsplan til tilsynsmyndigheden.	
N. kræve, at der tages initiativ til at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med instituttets kontrol af finansieringsrisikoen, herunder:	

Mulige tilsynsforanstaltninger, som de kompetente myndigheder kan træffe i henhold til artikel 102, artikel 104, stk. 1, litra b), e), f), j), k), i) og n), samt artikel 105 i direktiv 2013/36/EU, artikel 8 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/61 og artikel 428b, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013

- forbedring af indberetningen vedrørende finansieringsrisiko til instituttets ledelsesorgan og øverste ledelse
- bekræftelse eller styrkelse af finansieringsplanen
- fastsættelse af grænser for instituttets risikovillighed
- styrkelse af instituttets stresstestkapacitet ved bl.a. at stille krav om, at instituttet dækker en længere kriseperiode.

428. Når de kompetente myndigheder fastsætter langsigtede strukturelle tilsynskrav, bør de overveje, om der på kort/mellemlang sigt er behov for yderligere likviditets- og/eller kapitalgrundlagskrav, som en midlertidig løsning for at begrænse de risici, der består, mens de strukturelle krav har de ønskede virkninger.

429. Hvis de kompetente myndigheder konkluderer, at der er en høj risiko for, at instituttets finansieringsomkostninger vil stige markant, bør de overveje at kræve ændringer i finansieringsstrukturen for at mindske risikoen for stigende finansieringsomkostninger eller endda indføre foranstaltninger vedrørende kapitalgrundlag (som beskrevet i afsnit 7) for at udligne virkningen på resultatopgørelsen, hvis instituttet ikke kan overvælte de øgede finansieringsomkostninger til dets kunder.

8.6. Benchmarking og fastsættelse af kvantitative likviditets- og finansieringskrav

Fastsættelse af specifikke kvantitative likviditets- og finansieringskrav

430. De kompetente myndigheder bør overveje at benytte tilsynsmæssige likviditets- og finansieringsbenchmarks som kvantitative redskaber for at understøtte deres score for likviditets- og finansieringsgrundlag og kalibrere specifikke kvantitative krav, hvis de anses for potentielt nødvendige (f.eks. en af foranstaltningerne i tabel 18 ovenfor). De bør anvendes til at opstille et forsigtigt, sammenhængende, gennemsigtigt og sammenligneligt benchmark, der kan anvendes til beregning og sammenligning af specifikke kvantitative likviditetskrav for institutter med lignende forretningsmodeller og risikoprofiler. Ved udarbejdelsen af tilsynsmæssige benchmarks bør de kompetente myndigheder anvende tilsynsmæssig vurdering af likviditets- og finansieringsrisici og resultaterne af tilsynsmæssige likviditetsstresstest.

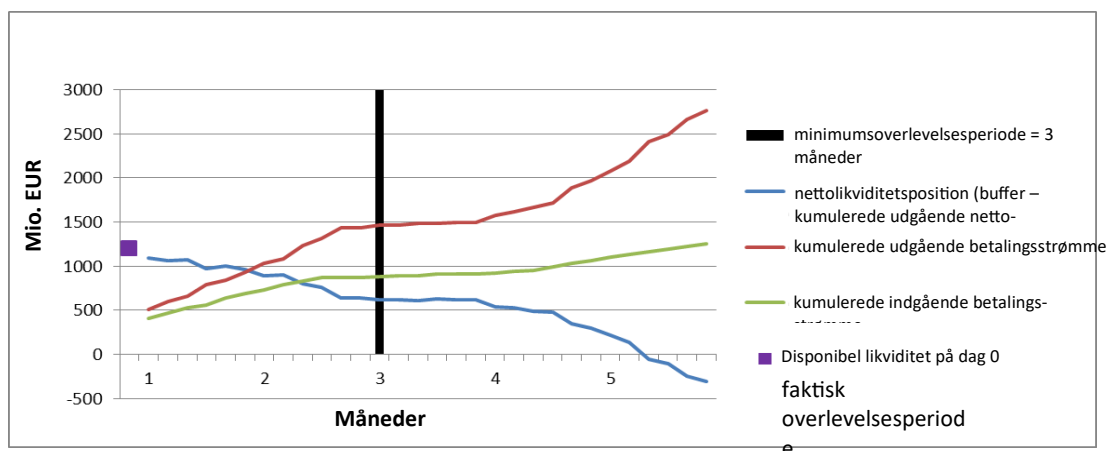
431. De kompetente myndigheder bør anvende det mest hensigtsmæssige benchmark for instituttets forretningsmodel og om nødvendigt anvende et skøn på resultatet af benchmarket for at tage højde for forhold, der er knyttet til specifikke forretningsmodeller. Når de kompetente myndigheder tager hensyn til tilsynsmæssige benchmarks ved fastsættelse af specifikke likviditetskrav, bør de forklare, hvad baggrunden for disse benchmarks er, og hvilke generelle principper der ligger til grund for dem.

432. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de benchmarks, der anvendes for institutterne, er egnede, og løbende evaluere og ajourføre dem i lyset af erfaringerne med at anvende dem.
433. Et vigtigt input til den kompetente myndigheds benchmarks for kvantificering af specifikke kvantitative likviditets- eller finansieringskrav vil være de data, der indsamles i forbindelse med tilsynsmæssig indberetning i henhold til artikel 415 i forordning (EU) nr. 575/2013 vedrørende likviditet og stabil finansiering på individuelt og konsolideret niveau, og yderligere parametre for likviditetsovervågning.
434. I det følgende vises en række eksempler på mulige tilgange:
- a. Eksempel 1: Et institut med en indledende likviditetsbuffer på 1 200 mio. EUR. De kumulative ind- og udgående betalingsstrømme, der er anslået i stresssituationer, er fremskrevet over en tidshorisont på fem måneder. Inden for denne tidshorisont anvender instituttet likviditetsbufferen, hver gang de indgående betalingsstrømme bliver mindre end de udgående betalingsstrømme. Det resulterer i, at instituttet i de definerede stresssituationer vil være i stand til at overleve i fire en halv måned, hvilket er længere end den minimumsoverlevelsesperiode, som tilsynsmyndighederne har fastsat (i dette eksempel tre måneder).

Tabel 19. Illustrativt eksempel på et benchmark for likviditetskvantificering

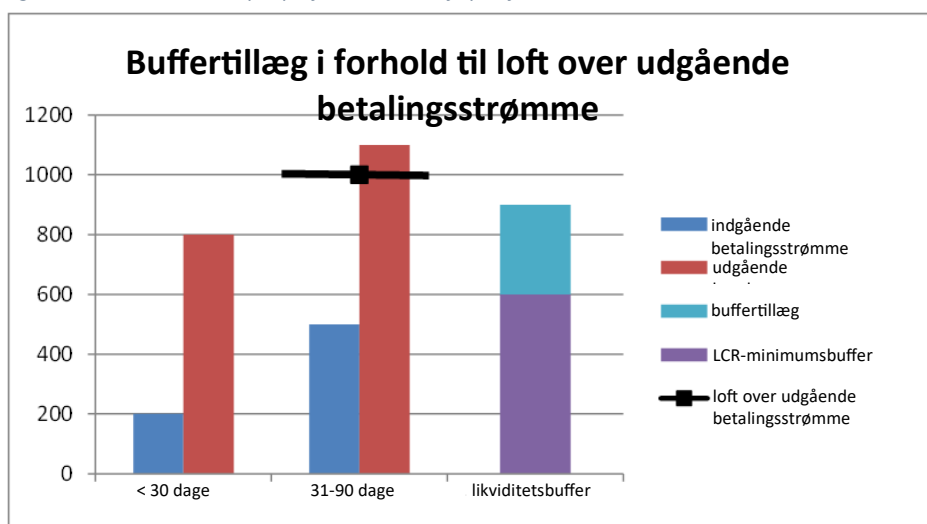
Tidshorisont i måneder	kumulerede udgående betalingsstrømme	kumulerede indgående betalingsstrømme	kumulerede udgående nettobetalingstrømme	nettolikvidetsposition (buffer – kumulerede udgående nettobetalingstrømme)	Disponibel likviditet på dag 0
					1 200
1	511	405	106	1 094	
	598	465	133	1 067	
	659	531	128	1 072	
	787	563	224	976	
	841	642	199	1 001	
	933	693	240	960	
2	1 037	731	306	894	
	1 084	788	295	905	
	1 230	833	397	803	
	1 311	875	435	765	
	1 433	875	558	642	
	1 440	876	564	636	
3	1 465	882	583	617	
	1 471	889	582	618	
	1 485	891	594	606	
	1 485	911	574	626	
	1 492	916	576	624	
	1 493	916	577	623	
4	1 581	918	663	537	
	1 618	945	673	527	
	1 666	956	710	490	
	1 719	993	726	474	
	1 885	1 030	856	344	
	1 965	1 065	900	300	
5	2 078	1 099	980	220	
	2 192	1 131	1 061	139	Overlevelsperiode
	2 415	1 163	1 252	- 52	
	2 496	1 194	1 302	- 102	
	2 669	1 224	1 445	- 245	
	2 764	1 253	1 511	- 311	

Figur 4. Illustrativt eksempel på fastsættelse af specifikke kvantitative likviditetskrav



- b. Eksempel 2: Den tilsynsmæssige minimumsoverlevelsperiode er fastsat til tre måneder. Et alternativ til minimumsoverlevelsperioden kan være at lægge et loft over udgående betalingsstrømme, hvilket også imødegår tilsynsmyndighedens bekymring over, at differencen mellem ind- og udgående betalingsstrømme er alt for stor. I figuren nedenfor vises mekanismen med loft over udgående betalingsstrømme som en vandret sort bjælke. Institutterne skal holde deres udgående betalingsstrømme på et niveau, der ligger under dette loft. Der kan fastsættes et loft for en eller flere tidsintervaller og for udgående nettobetalingstrømme (efter korrektion for indgående betalingsstrømme) eller udgående bruttobetalingstrømme. Alternativet, hvor der tilføjes et bufferkrav i stedet, er vist i den tredje søjle:

Figur 5. Illustrativt eksempel på fastsættelse af specifikke kvantitative krav



435. Hvis de kompetente myndigheder ikke har udviklet deres eget benchmark for kvantificering af specifikke kvantitative likviditetskrav, kan de anvende et benchmark baseret på følgende fremgangsmåde, navnlig i tilfælde af likviditetsrisiko:

- a. gennemføre en sammenlignende analyse i stresssituationer af udgående nettobetalingstrømme og kvalificerede likvide aktiver over en række tidshorisonter: op til en måned (herunder dag til dag), fra en måned til tre måneder og fra tre måneder til et år. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder udarbejde prognoser for udgående nettobetalingstrømme (ud- og indgående bruttobetalingstrømme)
- b. sikre likviditetsdækningspotentiale på tværs af forskellige løbetidsgrupper i stresssituationer (f.eks. forsigtig værdiansættelse under stressforudsætninger for likvide aktiver i forhold til den aktuelle værdiansættelse under normale forhold og efter et haircut) og opstille en stressbaseret løbetidsstige for det kommende år
- c. estimere instituttets overlevelsesperiode baseret på vurderingen af den stressbaserede løbetidsstige
- d. fastlægge den ønskede/tilsynsmæssige minimumsoverlevelsesperiode under hensyntagen til instituttets risikoprofil og marked og de makroøkonomiske forhold
- e. hvis den ønskede/tilsynsmæssige minimumsoverlevelsesperiode er kortere end instituttets nuværende overlevelsesperiode, kan de kompetente myndigheder estimere de supplerende beholdninger af likvide aktiver (supplerende likviditetsbuffere), som instituttet er nødt til at have, for at dets overlevelsesperiode kan forlænges til det krævede minimum.

Præcisering af specifikke kvantitative likviditets- og finansieringskrav

436. For at formulere de specifikke kvantitative likviditets- og finansieringskrav bør de kompetente myndigheder anvende en af følgende metoder, medmindre en anden metode anses for at være mere passende under særlige omstændigheder:

- a. Metode 1 – kræve en likviditetsdækningsgrad, der er højere end det lovgivningsmæssige minimum, af en sådan størrelse, at de konstaterede mangler afhjælpes tilstrækkeligt
- b. Metode 2 – kræve en minimumsoverlevelsesperiode, der er tilstrækkelig lang til, at konstaterede mangler afhjælpes tilfredsstillende; overlevelsesperioden kan enten fastsættes direkte i form af et krav eller indirekte i form af et loft over mængden af udgående betalingsstrømme inden for de relevante tidsintervaller; de kompetente myndigheder kan kræve forskellige typer af likvide aktiver (f.eks. aktiver, der er godkendt til centralbankfinansiering) til dækning af risici, der ikke dækkes (tilstrækkeligt) af likviditetsdækningsgraden
- c. Metode 3 – kræve et minimumsbeløb for de samlede likvide aktiver eller likviditetsdækningspotentialet enten i form af et samlet minimumsbeløb eller et minimumsbeløb i tillæg til det gældende lovbestemte minimum, som er tilstrækkeligt til at afhjælpe konstaterede mangler tilfredsstillende; de kompetente myndigheder kan stille krav om de likvide aktivers sammensætning, herunder operationelle krav (f.eks. at aktiverne skal kunne omsættes direkte til penge eller deponeres i centralbanken).

437. For på passende vis at formulere de specifikke krav til kvantitativ stabil finansiering bør de kompetente myndigheder anvende en af følgende metoder, medmindre en anden metode anses for at være mere passende under særlige omstændigheder:

- a. Metode 4 – kræve et NSFR, der er højere end det lovgivningsmæssige minimum, af en sådan størrelse, at de konstaterede mangler afhjælpes tilstrækkeligt.
 - b. Metode 5 – kræve et samlet minimumsbeløb for tilgængelig stabil finansiering, enten som et samlet minimumsbeløb eller som et minimumsbeløb ud over det gældende reguleringsmæssige minimum, af en sådan størrelse, at de konstaterede mangler afhjælpes tilstrækkeligt.
438. De kompetente myndigheder bør strukturere de specifikke kvantitative likviditets- eller finansieringskrav på en sådan måde, at der opnås generelt ensartede tilsynsresultater for alle institutter, men tage højde for, at typerne af krav kan variere fra institut til institut på grund af deres særlige situation. Struktureringen bør ud over kvantitet fokusere på kravets forventede sammensætning og art. Den bør under alle omstændigheder fokusere på det tilsynsmæssige krav og alle relevante de krav i henhold til direktiv 2013/36/EU. Institutet bør have mulighed for at anvende dets likviditetsbuffer og dets likviditetsdækningspotentiale til at opfylde de tilsynsmæssige krav i stresssituationer.
439. De kompetente myndigheder bør sikre, at instituttet straks underretter dem, hvis det ikke opfylder kravene eller ikke forventer at opfylde kravene på kort sigt. Meddelelsen skal ledsages af en plan, som instituttet har udarbejdet med henblik på rettidigt at genoprette overholdelsen af kravene. De kompetente myndigheder bør vurdere, om planen er gennemførlig, og træffe passende tilsynsforanstaltninger, hvis planen ikke anses for gennemførlig. Hvis planen anses for gennemførlig, bør de kompetente myndigheder: fastsætte eventuelle midlertidige tilsynsforanstaltninger baseret på instituttets situation, overvåge planens gennemførelse og overvåge instituttets likviditetsposition nøje og om nødvendigt anmode instituttet om at foretage hyppigere indberetning.
440. Uanset ovenstående kan de kompetente myndigheder også fastsætte kvalitative krav i form af restriktioner/lofter/grænser for mismatch, koncentrationer, risikovillighed, kvantitative restriktioner for ydelse af sikrede lån osv. i overensstemmelse med de kriterier, der er angivet i afsnit 10 i disse retningslinjer.
441. I det følgende beskrives en række eksempler på de forskellige metoder til strukturering af specifikke kvantitative likviditetskrav:

Eksempel på præcisering af specifikke krav

Fra den 1. januar 2025 og indtil , andet er bestemt, skal institut X:

- a. Metode 1: sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid er lig med eller større end f.eks. 125 % af dets udgående nettolikviditet målt ved LCR.
- b. Metode 2: sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid resulterer i en overlevelsesperiode, der er større end eller lig med tre måneder målt ved interne likviditetsstresstest/løbetidsmetoden/specifikke parametre udviklet af tilsynsmyndigheden.
- c. Metode 3:

- sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid er lig med eller større end X mia. EUR, eller
 - sørge for, at dets likviditetsdækningspotentiale til enhver tid overstiger minimumskravet i henhold til LCR med mindst X mia. EUR.
- d. Metode 4: sørge for, at dets tilgængelige stabile finansiering til enhver tid er lig med eller større end f.eks. 125 % af dens påkrævede stabile finansiering som målt i NSFR.
- e. Metode 5:
- sørge for, at dets tilgængelige stabile finansiering til enhver tid er lig med eller højere end X mia. EUR, eller
 - sørge for, at dets tilgængelige stabile finansiering til enhver tid overstiger minimumskravet i henhold til NSFR med mindst X mia. EUR.

Afsnit 9. Samlet SREP-vurdering og -meddelelse

9.1. Generelle betragtninger

442. Dette afsnit beskriver, hvordan resultaterne af vurderingerne af de enkelte SREP-elementer samles i den overordnede SREP-vurdering, samt hvordan det respektive resultat formidles – herunder beskrivelse og begrundelsen af kravene til kapitalgrundlag og vejledningen herom. Det omhandler også, hvordan de ikke-udtømmende tilsynsforanstaltninger, der er anført i slutningen af de relevante afsnit og overskrifter i disse retningslinjer, interagerer med andre relevante rammer (dvs. foranstaltninger til tidlig indgriben, afviklingsmyndighedernes vurderinger, makroprudentielle foranstaltninger og AML/CFT).

9.2. Overordnet SREP-vurdering

443. De kompetente myndigheder bør basere den overordnede SREP-vurdering på resultaterne af vurderingen af SREP-elementer, nærmere bestemt:

- a. de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for
- b. sandsynligheden for, at instituttets ledelse, kontrolmæssige mangler og/eller forretningsmodel eller -strategi vil forstærke eller mindske disse risici eller udsætte instituttet for nye risikokilder
- c. om instituttets kapitalgrundlag og likviditetsressourcer sikrer en forsvarlig dækning af disse risici
- d. muligheden for positiv og negativ interaktion mellem de forskellige elementer (de kompetente myndigheder kan f.eks. vurdere, at en stærk kapitalposition vil kunne afhjælpe

visse problemer, der er konstateret på likviditets- og finansieringsområdet, eller at en svag kapitalposition omvendt vil kunne forværre problemer på dette område).

444. De kompetente myndigheder bør ud fra disse betragtninger beregne instituttets levedygtighed, dvs. hvor tæt det er på ikke længere at være levedygtigt under hensyntagen til, om dets kapitalgrundlag og likviditetsressourcer, ledelse, kontroller og/eller forretningsmodel eller -strategi er tilstrækkelige med hensyn til at dække de risici, som det er eller kan blive eksponeret for. På grundlag af denne afgørelse bør de kompetente myndigheder:

- a. træffe de tilsynsforanstaltninger, der er nødvendige for at løse problemerne
- b. fastlægge fremtidige tilsynsressourcer og -planlægning for instituttet, herunder om der bør planlægges specifikke tilsynsaktiviteter for instituttet som led i tilsynsprogrammet
- c. afdække behovet for foranstaltninger til tidlig indgriben, jf. artikel 27 i direktiv 2014/59/EU
- d. afgøre, om instituttet kan betragtes som "nødlidende eller forventeligt nødlidende" som omhandlet i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

445. Den overordnede SREP-vurdering bør afspejles i en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 13, og dokumenteres klart i et årligt resumé af den overordnede SREP-vurdering. Det årlige resumé bør også indeholde den overordnede SREP-score og risikoscore for de forskellige SREP-elementer samt eventuelle tilsynsresultater, der er opnået i løbet af de seneste 12 måneder.

Tabel 20. Tilsynsmæssige betragtninger omkring fastsættelsen af den overordnede SREP-score

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	De konstaterede risici udgør en lav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Instituttets forretningsmodel og strategi giver ikke anledning til betænkeligheder. • Ordningerne for intern ledelse og kontrol på institutniveau giver ikke anledning til bekymring. • Instituttets kapital- og likviditetsrisici udgør en ubetydelig/meget lav risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning. • Kapitalgrundlagets sammensætning og størrelse giver ikke anledning til bekymring. • Instituttets likviditetsposition og finansieringsprofil giver ikke anledning til bekymring. • Der er ingen væsentlige betænkeligheder med hensyn til troværdigheden og gennemførligheden af instituttets genopretningsplan.
2	De konstaterede risici udgør en middellav risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> • Der er en lav til middel grad af bekymring over instituttets forretningsmodel og -strategi. • Der er en lav til middel grad af bekymring over instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau. • Der er en lav til middelhøj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likviditetsrisici. • Der er en lav til middel grad af bekymring over kapitalgrundlagets sammensætning og størrelse. • Der er en lav til middel grad af bekymring over instituttets likviditetsposition og/eller finansieringsprofil.

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
		<ul style="list-style-type: none"> Der er en lav til middel grad af bekymring over troværdigheden og gennemførligheden af instituttets genopretningsplan.
3	De konstaterede risici udgør en middelhøj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over instituttets forretningsmodel og -strategi. Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau. Der er en middelhøj til høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likviditetsrisici. Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over kapitalgrundlagets sammensætning og størrelse. Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over instituttets likviditetsposition og/eller finansieringsprofil. Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over troværdigheden og gennemførligheden af instituttets genopretningsplan.
4	De konstaterede risici udgør en høj risiko for instituttets levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> Der er en høj grad af bekymring over instituttets forretningsmodel og -strategi. Der er en høj grad af bekymring over instituttets ordninger for ledelse eller kontrol på institutniveau. Der er en høj risiko for væsentlig tilsynsmæssig påvirkning som følge af kapital- og likviditetsrisici. Der er en høj grad af bekymring over kapitalgrundlagets sammensætning og størrelse. Der er en høj grad af bekymring over instituttets likviditetsposition og/eller finansieringsprofil. Der er en høj grad af bekymring over troværdigheden og gennemførligheden af instituttets genopretningsplan.

446. Hvis de kompetente myndigheder vurderer, at et institut er "nødlidende eller forventeligt nødlidende", hvilket fremgår af den overordnede SREP-score "F", bør de iværksætte en høring af afviklingsmyndighederne efter proceduren i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU.

9.3. Meddelelse af resultatet af SREP-vurderingen

447. De kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med SREP-engagementsmodellen, der er beskrevet i afsnit 2.4, skriftligt meddele instituttet resultatet af SREP-vurderingen. Denne meddelelse bør rettes til instituttets ledelsesorgan.

448. Meddelelsen af resultatet af SREP-vurderingen til institutterne og eventuelt til andre kompetente myndigheder eller afviklingsmyndigheder bør som minimum indeholde følgende elementer:

- det relevante anvendelsesniveau, datoen og datoen for anvendelsen af SREP-vurderingen samt referencedatoerne for de oplysninger, der er anvendt ved udarbejdelsen i overensstemmelse med artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014
- en beskrivelse af resultatet af SREP, herunder en opsummering af vurderingen, væsentlige tilsynsmæssige konstateringer og den overordnede SREP-score. Hvis instituttet skal

iværksætte afhjælpende foranstaltninger vedrørende bestemte SREP-elementer eller -underelementer, bør de kompetente myndigheder overveje at fastsætte en passende tidsramme for afhjælpningen og, hvor det er relevant, oplyse scoren for disse elementer og underelementer

- c. det krævede niveau og kvaliteten af P2R i overensstemmelse med processen og kriterierne i afsnit 7, herunder den institutspecifikke begrundelse for at fastsætte kravene, særligt for risikoen for overdreven gearing og for andre typer risici. Begrundelsen bør indeholde en klar angivelse af de væsentlige risikofaktorer, der bidrager til P2R. I tilfælde af relevante ændringer i de lovgivningsmæssige rammer for fastsættelsen af den P1R, der gælder for et institut, skal meddelelsen indeholde resultatet af den vurdering, der er foretaget i henhold til punkt 294 i afsnit 7. Når de begrundet P2R, bør de kompetente myndigheder:
 - i. så vidt muligt henvise til de risikokategorier og -underkategorier/elementer, der er beskrevet i afsnit 6 og afsnit 7.2 og 7.3, under hensyntagen til de eksisterende definitioner af specifikke risikotyper i den gældende lovgivning, med henblik på at sikre overordnet sammenlignelighed på tværs af institutter
 - ii. identificere de vigtigste mangler, der skal være omfattet af disse krav, indtil de er afhjulpnet i overensstemmelse med punkt 320.
- d. i forbindelse med meddelelsen af det krævede kapitalniveau og kvaliteten af søjle 2-kravene i overensstemmelse med det foregående punkt bør de kompetente myndigheder:
 - i. meddele instituttets TSCR som en andel (procentdel) af TREA opdelt efter kravets sammensætning. TSCR bør udtrykkes ved hjælp af følgende formel:
$$TSCR \text{ andel} = \frac{TSCR}{TREA}$$
 - ii. meddele instituttets TSLRR som en andel (procentdel) af gearingsgradseksposeringen (LRE), opdelt i forhold til kravets sammensætning. TSLRR bør udtrykkes ved hjælp af følgende formel:
$$TSLRR \text{ andel} = \frac{TSLRR}{LRE}$$
 - iii. meddele instituttets OCR og dets komponenter – kravene til kapitalgrundlag under søjle 1, P2R og bufferkravene – som en andel (forhold) af TREA, opdelt efter kravets sammensætning
 - iv. meddele instituttets OLRR og dets komponenter – kapitalgrundlagskravet for gearingsgraden, krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing og G-SII-gearingsgradbufferkravet – som en andel (forhold) af LRE, opdelt efter kravets sammensætning.
- e. Det forventede niveau og den forventede kvalitet af P2G og P2G-LR i overensstemmelse med den proces og de kriterier, der er angivet i afsnit 7.6, i de tilfælde, hvor bestemmelsen heraf resulterer i en positiv værdi, herunder:
 - i. alle relevante kapitalprocenter, der påvirkes af P2G (egentlig kernekapital, kernekapital og samlet kapitalgrundlag), samt kravet til gearingsgraden, der påvirkes af P2G-LR, og at kapitalgrundlag, der holdes med henblik på P2G, ikke kan anvendes til at opfylde nogen

af elementerne i OCR, og at P2G-LR ikke kan anvendes til at opfylde nogen af elementerne i OLRR

- ii. de relevante tidsfrister for dens oprettelse
 - iii. den institutspecifikke begrundelse for fastsættelsen af retningslinjerne og de vigtigste elementer i den anvendte metode
 - iv. den potentielle tilsynsmæssige reaktion på situationer, hvor P2G og P2G-LR ikke er opfyldt.
- f. en redegørelse for dets likviditet og eventuelle specifikke likviditetskrav, som den kompetente myndighed har fastsat ud over dem, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning 2015/61 og artikel 428b, stk. 2, i forordning nr. 575/2013, herunder de institutspecifikke begrundelser for disse krav
- g. hvis det er relevant, en redegørelse for andre tilsynsforanstaltninger, enten kvalitative eller kvantitative, herunder eventuelle foranstaltninger til tidlig indgriben, som den kompetente myndighed påtænker at iværksætte.

9.4. Tilsynsmæssig reaktion på en situation, hvor TSCR eller OCR ikke er opfyldt

449. TSCR, som fastsættes i overensstemmelse med disse retningslinjer og oplyses i SREP-vurderingen, er et juridisk bindende krav, som institutterne til enhver tid skal opfylde, også i stresssituationer. Hvis TSCR-kravet ikke længere er opfyldt, bør de kompetente myndigheder overveje yderligere foranstaltninger til indgriben i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU og 2014/59/EU, herunder inddragelse af tilladelsen i henhold til artikel 18, litra d), i direktiv 2013/36/EU, anvendelse af foranstaltninger til tidlig indgriben i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, fastlæggelse af, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende i henhold til artikel 32, stk. 4, litra 4a), i direktiv 2014/59/EU og de relevante retningslinjer samt afviklingsforanstaltninger i overensstemmelse med nævnte direktiv. Når de udøver disse beføjelser, bør de kompetente myndigheder overveje, om foranstaltningerne står i rimeligt forhold til omstændighederne og deres vurdering af, hvordan situationen sandsynligvis vil udvikle sig.

450. De kompetente myndigheder bør også overvåge, om institutterne opfylder OCR. De kompetente myndigheder bør om nødvendigt træffe foranstaltninger til at sikre, at institutterne opfylder kravene i artikel 141-142 i direktiv 2013/36/EU.

9.5. Tilsynsmæssig reaktion på en situation, hvor P2G ikke er opfyldt

451. De kompetente myndigheder bør overvåge, om den forventede størrelse af kapitalgrundlaget i henhold til P2G er fastlagt og opretholdt af instituttet over tid. Når instituttets kapitalgrundlag mindskes, eller der foreligger sandsynlighed for, at det vil falde til under det niveau, der er fastsat i P2G, bør den kompetente myndighed kunne forvente, at instituttet underretter den

herom og udarbejder en revideret kapitalplan. I sin underretning bør instituttet som led i en udvidet tilsynsdialog redegøre for, hvilke negative konsekvenser, der sandsynligvis gør det uundgåeligt, og hvilke foranstaltninger der er planlagt med hensyn til igen at opfylde P2G.

452. Der er generelt tre situationer, hvor et institut ikke vil kunne opfylde P2G, som den kompetente myndighed skal tage hensyn til:

- a. Hvis størrelsen af kapitalgrundlaget bliver mindre end P2G (men fortsat er større end OCR) under institutspecifikke eller eksterne omstændigheder, hvor risici er opstået, som P2G havde til formål at dække, kan den kompetente myndighed tillade instituttet midlertidigt at operere under niveauet for P2G, forudsat at den reviderede kapitalplan anses for at være troværdig, jf. kriterierne i afsnit 7.7.3. Den kompetente myndighed kan også overveje at justere P2G, hvor det er relevant.
- b. Hvis størrelsen af kapitalgrundlaget bliver mindre end P2G (men fortsat er større en OCR) under institutspecifikke eller eksterne omstændigheder, hvor risici er opstået, som P2G ikke havde til formål at dække, bør de kompetente myndigheder forvente, at instituttet øger kapitalgrundlaget til samme niveau som P2G inden for en passende tidsfrist.
- c. Hvis instituttet tilsidesætter P2G, ikke indarbejder den i risikostyringsrammen eller ikke etablerer kapitalgrundlag med henblik på at opfylde P2G inden for de relevante tidsfrister, der er fastsat af den kompetente myndighed, kan dette medføre, at de kompetente myndigheder anvender supplerende tilsynsforanstaltninger som beskrevet i tabel 16.

Hvis tilladelsen til at drive virksomhed under P2G-niveauet som omhandlet i litra a) ikke er givet, og instituttets kapitalgrundlag gentagne gange ligger under niveauet for P2G, bør den kompetente myndighed pålægge P2R i henhold til afsnit 7.

453. Uafhængigt af særlige tilsynsmæssige tiltag i overensstemmelse med foregående punkt kan de kompetente myndigheder også overveje anvendelsen af kapitalen og yderligere tilsynsforanstaltninger, jf. afsnit 7, hvis disse anses for på en mere hensigtsmæssig måde at kunne afhjælpe årsagerne til, at kapitalgrundlaget falder under det niveau, der er et fastsat i P2G.

9.6. Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger, foranstaltninger til tidlig indgriben og afviklingsmyndighedernes vurdering

454. Ud over tilsynsforanstaltningerne kan de kompetente myndigheder også anvende de foranstaltninger til tidlig indgriben, der er omhandlet i artikel 27 i direktiv 2014/59/EU, som et supplement til de tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 104 og 105 i direktiv 2013/36/EU.

455. Når de kompetente myndigheder anvender foranstaltninger til tidlig indgriben, berører det ikke eventuelle andre tilsynsforanstaltninger, og de bør vælge de mest passende foranstaltninger til tidlig indgriben i forhold til at sikre en passende indsats under de givne omstændigheder.

456. Når de kompetente myndigheder fastlægger tilsynsforanstaltninger eller foranstaltninger til tidlig indgriben, bør de – ud over at tage hensyn til den eskaleringsramme, der er fastlagt i afsnit 2 – også tage hensyn til resultaterne af den vurdering af afviklingsmulighederne, som afviklingsmyndigheden har foretaget, herunder det tilhørende arbejdsprogram, med henblik på at sikre sammenhæng i tilsynsforanstaltningerne.

9.7. Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og makroprudentielle foranstaltninger

457. Hvis et institut er omfattet af makroprudentielle foranstaltninger, og det i SREP-vurderingen fastslås, at disse makroprudentielle foranstaltninger ikke i tilstrækkeligt omfang tager højde for instituttets specifikke risikoprofil eller de mangler, der optræder hos instituttet (dvs. at instituttet er eksponeret for eller udgør en højere risiko end den, som den makroprudentielle foranstaltning er rettet mod, eller at de konstaterede mangler er mere væsentlige end dem, foranstaltningen er rettet mod), bør de kompetente myndigheder overveje at supplere de makroprudentielle foranstaltninger med yderligere institutspecifikke foranstaltninger.

9.8. Samspillet mellem tilsynsforanstaltninger og AML/CFT-foranstaltninger

458. Når de kompetente myndigheder anvender tilsynsforanstaltninger for at afhjælpe tilsynsmæssige mangler i forbindelse med ML/TF-risikoen, bør de samarbejde med AML/CFT-tilsynsmyndigheder, således at de underliggende mangler/sårbarheder håndteres på passende vis ved hjælp af passende foranstaltninger inden for de respektive ansvarsområder for AML/CFT-tilsynsmyndighederne og de kompetente myndigheder ud fra deres respektive synsvinkler⁴⁹.

459. Hvis de kompetente myndigheder i forbindelse med udøvelsen af deres tilsynsaktiviteter har rimelig grund til at antage, at der er mangler i instituttets systemer og kontrolrammer eller rammerne for intern ledelse, som vedrører AML/CFT, eller der er rimelig grund til at formode, at instituttet har øget eksponering for ML/TF-risici, bør de:

- a. underrette AML/CFT-tilsynsmyndigheden om disse mangler og risici, så snart de er identificeret, og samarbejde med dem i overensstemmelse med retningslinjerne for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme
- b. vurdere den indvirkning, som sådanne mangler og risici kan have på instituttets tilsynsmæssige situation
- c. samarbejde med AML/CFT-tilsynsmyndigheder og i overensstemmelse med de respektive myndigheders mandater og funktioner overveje de mest passende tilsynsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe disse mangler og risici ud over de foranstaltninger, der træffes af AML/CFT-tilsynsmyndighederne.

⁴⁹ I overensstemmelse med EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

460. Hvis de kompetente myndigheder underrettes om eller får kendskab til tilsynsforanstaltninger eller sanktioner, der er planlagt eller pålagt af AML/CFT-tilsynsmyndighederne, bør de overveje, om og hvordan de potentielle tilsynsmæssige konsekvenser af de svagheder og fejl, som AML/CFT-tilsynsmyndighederne har identificeret, skal afbødes.

Afsnit 10. Anvendelse af SREP-processen for grænseoverskridende koncerner

461. Dette afsnit vedrører anvendelsen af de SREP-procedurer og -metoder, der er præciseret i disse retningslinjer, for grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af. Det indeholder desuden henvisninger til den fælles vurderings- og beslutningsproces, der skal gennemføres i henhold til artikel 113 i direktiv 2013/36/EU og Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 710/2014.
462. I SREP bør de kompetente myndigheder også overveje de potentielle ML/TF-risici og risici for manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner under hensyntagen til input fra den kompetente AML/CFT-myndighed i den medlemsstat, hvor et moderselskab er etableret, samt AML/CFT-tilsynsmyndigheder, der er ansvarlige for AML/CFT-tilsynet med koncernens virksomheder i forskellige jurisdiktioner, navnlig vurderingerne af ML/TF-risici, væsentlige svagheder og overtrædelser af AML/CFT-lovgivningen, som er knyttet til den grænseoverskridende bankkoncernstruktur.
463. Ved vurderingen af de tilsynsmæssige konsekvenser af ML/TF-risici og risici for manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner i SREP for en grænseoverskridende koncern bør de kompetente myndigheder udnytte de oplysninger, der er indhentet gennem bilaterale kontakter med relevante kompetente AML/CFT-myndigheder i overensstemmelse med retningslinjerne for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og gennem deres deltagelse i AML/CFT-kollegier⁵⁰ og tilsynskollegier.

10.1. Anvendelse af SREP-processen for grænseoverskridende koncerner

464. Når de kompetente myndigheder anvender SREP-processen og disse retningslinjer for grænseoverskridende koncerner, bør de både vurdere levedygtigheden af koncernen som helhed og levedygtigheden af de enkelte enheder. De konsoliderende tilsynsmyndigheder bør foretage den indledende vurdering af moderselskabet og institutgruppen på konsolideret niveau, mens de øvrige kompetente myndigheder bør foretage den indledende vurdering af

⁵⁰ Et AML/CFT-kollegium som defineret i de fælles retningslinjer om samarbejde og informationsudveksling med henvisning til direktiv (EU) 2015/849 mellem kompetente myndigheder, der fører tilsyn med kredit- og finansieringsinstitutter ("retningslinjerne for AML/CFT-kollegier") og i artikel 2, stk. 8, i direktiv (EU) 2024/1640.

de enheder, der er underlagt deres tilsyn (på individuelt niveau eller på delkonsolideret niveau, hvor det er relevant).

465. Når disse retningslinjer anvendes på datterselskaber i en grænseoverskridende koncern, bør de kompetente myndigheder for datterselskaberne ved deres indledende vurdering primært betragte institutterne på individuel basis, ligesom de ville gøre det med et selvstændigt institut. Resultaterne af sådanne indledende vurderinger bør, hvor det er relevant, også omfatte en kortlægning af de væsentligste sårbarheder i en grænseoverskridende eller koncernmæssig sammenhæng samt afspejle styrker og risikoreducerende faktorer, der er knyttet til den pågældende enheds tilhørsforhold til koncernen.
466. Resultaterne af en sådan indledende vurdering af SREP-elementerne, herunder eventuelle synspunkter om centrale indbyrdes afhængighedsforhold til moderselskabet/koncernen, bør tjene som input til den fælles vurderings- og beslutningsproces i henhold til kravene i artikel 113 i direktiv 2013/36/EU. Disse resultater bør derfor drøftes af de kompetente myndigheder inden for rammerne af de tilsynskollegier, der er oprettet i henhold til artikel 116 i direktiv 2013/36/EU.
467. I henhold til artikel 3 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 skal den konsoliderende tilsynsmyndighed og de relevante kompetente myndigheder, inden den fælles beslutningsproces indledes, nå til enighed om en tidsplan for den fælles beslutning, der fastlægger de trin, der skal følges i processen, og overholde den aftalte tidsplan gennem hele processen.
468. I forlængelse af drøftelserne inden for rammerne af tilsynskollegier og resultaterne af den fælles vurderingsprocedure bør de kompetente myndigheder afslutte deres respektive SREP-vurderinger og foretage de nødvendige justeringer baseret på resultaterne af disse drøftelser.
469. Hvis den kompetente myndigheds indledende vurdering har afdækket specifikke mangler i forbindelse med koncerninterne positioner, som indvirker negativt på den enkelte enheds overordnede levedygtighed, bør de kompetente myndigheder inden for rammerne af tilsynskollegier drøfte, om den endelige vurdering af enheden bør ændres i betragtning af størrelsen af den samlede koncern, herunder koncernens konsoliderede forretningsplan, strategi og eksistens og de særlige koncerninterne støtteordninger.
470. De kompetente myndigheder bør drøfte og koordinere følgende i tilsynskollegierne:
- a. planlægning, herunder hyppighed, og frister for udførelse af vurderingen af forskellige SREP-elementer for den konsoliderede koncern og dens enheder for at lette udarbejdelsen af de koncernrisiko- og likviditetsrisikorapporter, der kræves for fælles beslutninger, jf. artikel 113 i direktiv 2013/36/EU og artikel 3 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014, under hensyntagen til proportionalitetsprincippet og det tilsynsmæssige engagement, der er omhandlet i afsnit 2
 - b. den præcise anvendelse af de benchmarks, der benyttes til vurdering af SREP-elementer

- c. metoder til individuel vurdering og scoring af risikounderkategorier, hvis disse underkategorier anses for væsentlige
- d. de input, som instituttet skal levere på konsolideret og individuelt niveau med henblik på gennemførelse af vurderingen af SREP-elementer, herunder input fra ICAAP og ILAAP
- e. vurderingsresultater, herunder de SREP-scorer, der er fastsat for de forskellige elementer, og den overordnede SREP-score på konsolideret og individuelt niveau. De kompetente myndigheder bør, når de drøfter vurderingen af individuelle kapital- og likviditetsrisici, fokusere på de risici, der anses for væsentlige for de respektive enheder
- f. grænseoverskridende tilsynsmæssige konsekvenser af ML/TF-risici, risici for manglende gennemførelse og omgåelse af målrettede finansielle sanktioner samt bekymringer
- g. planlagte tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben, hvor det er relevant.

471. Når de kompetente myndigheder udarbejder opsummeringen af den overordnede SREP-vurdering af den grænseoverskridende koncern og de enheder, som den består af, bør de strukturere den på en sådan måde, at den kan anvendes ved udfyldelse af modellerne for SREP-rapporten og koncernrisikorapporten og de modeller for likviditetsrisikovurderingen og vurderingen af koncernens likviditetsrisiko, der kræves i forbindelse med den fælles beslutning som fastsat i artikel 113 i direktiv 2013/36/EU og præciseret i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 710/2014 for så vidt angår betingelser for anvendelsen af den fælles beslutningsproces for institutspecifikke tilsynskrav.

10.2. SREP-kapitalkrav og institutspecifikke tilsynskrav

472. Kapitalgrundlag og relaterede krav og vejledning for grænseoverskridende koncerner fastsættes ifølge den procedure, der er beskrevet i afsnit 7, som led i de kompetente myndigheders fælles beslutningsproces i medfør af artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

473. For moder- og datterinstitutter i en grænseoverskridende koncern bør anvendelsen af P2R og P2R-LR som omhandlet i artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU foregå efter den fælles beslutningsproces, der er fastsat i artikel 113, stk. 1, litra a), i nævnte direktiv.

474. De kompetente myndigheder bør, når de drøfter, om kapitalgrundlaget er tilstrækkeligt, og fastsætter P2R og P2R-LR, tage hensyn til:

- a. vurderingen af omfanget af de risici og mangler, der konstateres både på konsolideret niveau og for de enkelte enheder (dvs. hvilke risici, der er væsentlige for koncernen som helhed, og hvilke der kun er væsentlige for én enhed), og størrelsen af det kapitalgrundlag, der kræves for at dække disse risici
- b. i tilfælde, hvor der konstateres de samme mangler for alle enheder (f.eks. hvor de samme ledelsesmæssige mangler ses i alle enheder, eller der er mangler i de modeller, som anvendes i flere enheder), koordinering af den vurderings- og tilsynsmæssige reaktion og afgørelse om, hvorvidt der bør træffes foranstaltninger på konsolideret niveau eller enhedsniveau for de enheder, hvor de samme mangler gør sig gældende

- c. resultater af ICAAP-vurderinger og vurderinger af pålideligheden af ICAAP-beregninger og deres mulige anvendelse som input til fastsættelse af P2R
 - d. resultater af de tilsynsmæssige benchmarkberegninger, der anvendes til fastsættelse af P2R for alle enheder i koncernen og på konsolideret niveau
 - e. P2R, der skal pålægges enhederne og på konsolideret niveau for at sikre, at der er sammenhæng i de endelige kapitalgrundlagskrav, og et eventuelt behov for overførsel af kapital fra konsolideret niveau til enhedsniveau.
475. De kompetente myndigheder bør fastlægge det samme anvendelsesomfang for TSCR, jf. afsnit 7, som for kravene om fælles beslutning i henhold til artikel 113, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU. TSCR og de øvrige kapitalforanstaltninger bør nærmere bestemte, hvor det er relevant, fastsættes på konsolideret og individuelt niveau for enheder, der opererer i andre medlemsstater. På delkonsolideret niveau bør TSCR og de øvrige kapitalforanstaltninger kun omfatte den konsoliderede undergruppes moderselskab for at undgå dobbelttælling af P2R, som de kompetente myndigheder behandler for datterselskaber i andre medlemsstater.
476. Hvis resultatet af tilsynsvurderingen af risikoen for overdreven gearing for moder- eller datterselskaberne i en grænseoverskridende koncern er, at der bør fastsættes søjle 2-krav om yderligere kapitalgrundlag for at imødegå risikoen for overdreven gearing (P2R-LR), bør dette foretages i overensstemmelse med den fælles beslutningsproces, der er omhandlet i artikel 113, stk. 1, litra a), i kapitalkravsdirektivet, og afspejle den særskilte gruppe af kapitalgrundlagskrav baseret på gearingsgraden.
477. De kompetente myndigheder bør, når de drøfter, om kapitalgrundlaget er tilstrækkeligt til at dække risikoen for overdreven gearing, og fastsætter P2R-LR, tage hensyn til:
- a. aspekter, der er omfattet af punkt 326;
 - b. søjle 2-krav til dækning af risikoen for overdreven gearing, der skal pålægges enhederne og på konsolideret niveau for at sikre, at der er sammenhæng i de endelige kapitalgrundlagskrav, og et eventuelt behov for overførsel af kapital fra konsolideret niveau til enhedsniveau.
478. Alle relevante oplysninger vedrørende fastlæggelsen af P2G og P2G-LR for moder- eller datterinstitutter i en grænseoverskridende koncern bør deles mellem de kompetente myndigheder, og fastsættelsen af P2G og P2G-LR bør foretages i overensstemmelse med den fælles beslutningsproces i medfør af artikel 113, stk. 1, litra c), i direktiv 2013/36/EU. De kompetente myndigheder bør nærmere bestemt diskutere tilgangen til fastsættelse af P2G og P2G-LR på niveauet for det enkelte institut, hvor der ikke foreligger data fra tilsynsstresstest for det enkelte institut, eller, hvis det er relevant, blive enige om, at P2G og P2G-LR udelukkende skal anvendes på konsolideret niveau. P2G og P2G-LR bør på behørig vis afspejles i det fælles beslutningsdokument, der udarbejdes i overensstemmelse med artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.

10.3. SREP-likviditetsvurdering og institutspecifikke tilsynskrav

479. Fastlæggelsen af foranstaltninger til håndtering af eventuelle væsentlige forhold og væsentlige konstateringer vedrørende likviditetstilsyn samt behovet for institutspecifikke likviditetskrav bør ske i overensstemmelse med den fælles beslutningsproces i henhold til artikel 113 i direktiv 2013/36/EU.
480. Hvad angår artikel 113, stk. 1, litra b), i direktiv 2013/36/EU bør de kompetente myndigheder som minimum anse "spørgsmål" og/eller "resultater" for væsentlige, når:
- a. de kompetente myndigheder foreslår specifikke kvantitative likviditetskrav, og/eller når
 - b. de kompetente myndigheder foreslår andre foranstaltninger end specifikke kvantitative likviditetskrav, og der fastsættes en score på "3" eller "4" for likviditets- og/eller finansieringsrisikoen.

10.4. Anvendelse af andre tilsynsforanstaltninger

481. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med grænseoverskridende koncerner og de enheder, som de består af, bør drøfte og om muligt koordinere anvendelsen af alle tilsynsforanstaltninger og foranstaltninger til tidlig indgriben vedrørende koncernen og/eller dets væsentlige enheder for at sikre, at der konsekvent træffes de foranstaltninger, som er mest passende i forhold til de konstaterede svagheder, under hensyntagen til koncernens størrelse, herunder den indbyrdes afhængighed og de koncerninterne ordninger, der er nævnt ovenfor.
482. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med enheder i en grænseoverskridende koncern, bør, når de pålægger tilsynsforanstaltninger eller administrative foranstaltninger, herunder sanktioner over for institutter for ikke at afhjælpe mangler i forbindelse med ML/TF-risici i tilstrækkelig grad, samarbejde med de relevante AML/CFT-tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med afsnit 8 i retningslinjerne for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme⁵¹ og i overensstemmelse med de respektive myndigheders mandater og funktioner, overveje de mest passende tilsynsmæssige foranstaltninger til at afhjælpe disse mangler og risici ud over de foranstaltninger, der træffes af AML/CFT-tilsynsmyndighederne.

⁵¹ EBA's retningslinjer for samarbejde om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme (EBA/GL/2021/15).

Afsnit 11. Stresstest som led i tilsynsprocessen

11.1. Kompetente myndigheders anvendelse af tilsynsmæssige stresstest

483. De kompetente myndigheder bør også på grundlag af artikel 100 i direktiv 2013/36/EU anvende tilsynsmæssige stresstest for at lette SREP og navnlig tilsynsmæssig vurdering af de vigtigste SREP-elementer som beskrevet i afsnit 4-8. Integrationen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer i tilsynsmæssige stresstest bør gennemføres i overensstemmelse med de fælles retningslinjer for integration af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i tilsynsmæssige stresstest, idet miljørisici prioriteres. Især bør tilsynsmæssige stresstest hjælpe kompetente myndigheder, hvor det er relevant, med følgende:

- a. vurderingen af institutternes individuelle kapitalrisiko som omhandlet i afsnit 6 eller risici for likviditet og finansiering som omhandlet i afsnit 8
- b. vurderingen af pålideligheden af institutternes stresstestprogrammer og scenariernes relevans, omfang og sandsynlighed med hensyn til institutternes egne stresstest, som anvendes til ICAAP- og ILAAP-formål. Dette kan indebære at efterprøve institutternes vigtigste antagelser og risikofaktorer
- c. vurderingen af institutternes evne til at overholde TSCR og OCR i forbindelse med vurderingen af kapitalgrundlaget som angivet i afsnit 7.7. Alt afhængigt af dækningen og typen af tilsynsmæssige stresstest kan denne vurdering være begrænset til kun nogle få TSCR-elementer, der vedrører udformningen af de tilsynsmæssige stresstest (f.eks. P2R for individuelle risikokategorier, hvis stresstesten kun dækker sådanne risikokategorier)
- d. fastlæggelsen af P2G for institutter
- e. identifikationen af mulige sårbarheder eller svagheder i institutternes risikostyring og -kontrol på individuelle risikoområder
- f. identifikationen af eventuelle mangler med hensyn til overordnede ledelsesordninger eller kontrol på institutniveau, der er omhandlet i afsnit 5. De kompetente myndigheder bør navnlig i de tilfælde, hvor de ved hjælp af tilsynsmæssige stresstest identificerer mangler i institutternes egne stresstestprogrammer eller understøttende risikodatainfrastruktur, tage hensyn til disse, når de vurderer instituttets overordnede ledelses- og risikostyringsramme
- g. fastlæggelsen af specifikke kvantitative likviditetskrav i forbindelse med vurderingen af likviditetsgrundlaget, navnlig når en kompetent myndighed ikke har udarbejdet specifikke tilsynsmæssige benchmarks for likviditetskrav. Visse elementer af de tilsynsmæssige likviditetsstresstest bør, hvor det er relevant, anvendes som input ved fastsættelsen af specifikke likviditetskrav for institutter, jf. afsnit 8.6.

484. Endvidere bør tilsynsmæssige stresstest hjælpe de kompetente myndigheder med at vurdere tilsynsprocedurerne og planlægge tilsynsressourcer under hensyntagen til anden relevant information, især for at få en hyppigere og dybdegående vurdering af visse SREP-elementer, når det gælder institutter, der ikke er omfattet af kategori 1, og med henblik på fastsættelse af anvendelsesområdet for det tilsynsprogram, der kræves i henhold til artikel 99 i direktiv 2013/36/EU.
485. De kompetente myndigheder bør også i givet fald anvende resultaterne fra tilsynsmæssige stresstest til at:
- a. understøtte den analyse, der er nødvendig for at tildele forskellige tilladelser og bemyndigelser i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 eller direktiv 2013/36/EU, f.eks. i relation til kvalificerede kapitalandele, fusioner og overtagelser og tilbagekøb af aktier
 - b. gennemføre en tematisk analyse af de potentielle sårbarheder hos en gruppe af institutter med lignende risikoprofiler
 - c. støtte analysen af de potentielle virkninger af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer på institutternes forretningsmodel på grundlag af en scenarieanalyse på mellemlang til lang sigt, der udføres i overensstemmelse med de fælles retningslinjer for integration af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i tilsynsmæssige stresstest
 - d. motivere institutterne til at forbedre deres interne stresstest og risikostyringskapacitet. En stresstest med en bottom-up-komponent vil navnlig kunne motivere institutterne til yderligere at udvikle og forbedre deres aggregering af data, risikomodellering og IT-værktøjer til stresstest og risikostyring.

11.2. De vigtigste elementer i tilsynsmæssige stresstest

486. Når de kompetente myndigheder fastsætter de vigtigste elementer i tilsynsmæssige stresstest bør de bl.a. tage hensyn til følgende:
- a. dækning med hensyn til dækning af visse risikofaktorer eller flere risikofaktorer, visse individuelle porteføljer eller aktiviteter eller sektorer/geografiske områder, alle eller flere porteføljer
 - b. design med hensyn til følgende: følsomhedsanalyse med én faktor eller enkel følsomhedsanalyse med flere faktorer, stresstest af solvens eller likviditet, omvendt stresstest eller scenarieanalyse på mellemlang til lang sigt. De kompetente myndigheder bør vælge den model, der er mest hensigtsmæssig i forhold til det mål, der forfølges med stresstesten
 - c. omfang med hensyn til dækning af grænseoverskridende koncerners omfang, således at det sikres, at alle relevante koncernenheder tages i betragtning
 - d. udvalg af institutter, der er omfattet af stresstestene: ved planlægning af tilsynsmæssige stresstest bør de kompetente myndigheder overveje en relevant stikprøve i forbindelse med testen, især når der anvendes tilsynsmæssige stresstest til tematisk vurdering af visse forretningsområder/modeller eller konsekvensundersøgelser/vurderinger

e. tilgang, dvs. top-down-stresstest, bottom-up-stresstest, en kombination af begge, med specifikke ankerscenarier for institutter).

487. Ved udformning og gennemførelse af tilsynsmæssige stresstest i forbindelse med SREP bør de kompetente myndigheder tage hensyn til resultaterne af undersøgelsen af aktiveres kvalitet (AQR), hvis det er tilgængeligt, hensigtsmæssigt og ikke allerede indarbejdet i institutternes årsregnskaber. En kombination af tilsynsmæssige stresstest med AQR kan betragtes som nyttig for at sikre, at balanceførte positioner for de institutter, der er omfattet af tilsynsstresstestene, rapporteres nøjagtigt med forbedrede og sammenlignelige startpunkter for de deltagende institutter.

11.3. Organisatoriske og ledelsesmæssige ordninger hos de kompetente myndigheder

488. De kompetente myndigheder bør etablere et effektivt program for tilsynsmæssige stresstest. Dette program skal understøttes af passende organisatoriske og ledelsesordninger samt IT-indretning, som sikrer, at de tilsynsmæssige stresstest kan udføres tilstrækkeligt hyppigt. Stresstestprogrammet skal understøtte den effektive gennemførelse af tilsynsprogrammet for de enkelte institutter. Programmet skal også afspejle, hvordan den kompetente myndighed træffer beslutninger om valg af type af tilsynsmæssig stresstest i tæt sammenhæng med målene for hver enkelt øvelse.

489. De organisatoriske og ledelsesmæssige ordninger samt IT-indretningen, som understøtter tilsynsstresstestprogrammet, bør mindst omfatte følgende:

- a. tilstrækkelige menneskelige og materielle ressourcer, data og IT-infrastruktur til at udforme og udføre tilsynsmæssige stresstest. Det tilsynsmæssige stresstestprogram bør navnlig understøttes af tilstrækkelige data og en passende metode, der dækker alle aspekter, herunder scenarier og antagelser (f.eks. skabeloner, vejledning og dokumentation), og sikrer både fleksibilitet og passende niveauer af kvalitet og kontrol
- b. en kvalitetssikringsproces, der omfatter udformning af stresstest, udarbejdelse og gennemførelse, og sammenligneligheden af resultater på tværs af institutter
- c. integrationen af tilsynsmæssige stresstest i andre relevante tilsynsprocesser. Organisationen bør derfor – ved behov og med forbehold for juridiske begrænsninger – støtte den interne deling af information og udnyttelse af alle aspekter af stresstestprogrammet.

490. Som led i de ledelsesmæssige ordninger bør de kompetente myndigheder sikre, at det tilsynsmæssige stresstestprogram evalueres regelmæssigt, både kvalitativt og kvantitativt, for at sikre, at det fortsat er hensigtsmæssigt.

491. De kompetente myndigheder bør sikre, at de har processer og ordninger, der muliggør en effektiv dialog med institutterne vedrørende de tilsynsmæssige stresstest og resultaterne heraf. Denne dialog bør afspejle de efterstræbte målsætninger, og navnlig, men ikke

udelukkende, etableres, når tilsynsstresstest gennemføres med henblik på at vurdere institutternes samlede kapitalgrundlag, og organiseres inden for de mere generelle rammer i forbindelse med SREP-vurderingerne, jf. disse retningslinjer. De kompetente myndigheder bør med henblik på en sådan dialog, både på det tekniske og ledelsesmæssige plan, hvor det er relevant, sikre:

- a. en passende, tilstrækkelig detaljeret og præcis forklaring og vejledning til institutterne om anvendelsen af de metoder og antagelser, der anvendes i en bottom-up-stresstest
- b. passende, tilstrækkeligt detaljerede og nøjagtige instruktioner til de kompetente institutter med hensyn til de supplerende oplysninger, som de anmoder de kompetente myndigheder om at indsende sammen med resultaterne af stresstestene
- c. en redegørelse til institutterne efter drøftelser, hvor det er relevant, for resultaterne af de tilsynsmæssige stresstest, der fører til anvendelse af tilsynsforanstaltninger. De kompetente myndigheder bør tage højde herfor, navnlig i forbindelse med systembaserede stresstest, der medfører tilsynsforanstaltninger.

492. Når der gennemføres tilsynsmæssige stresstest af grænseoverskridende koncerner, bør de kompetente myndigheder udveksle oplysninger og, hvor det er muligt, drøfte processen på passende vis inden for tilsynskollegierne. De kompetente myndigheder bør navnlig sikre, at de relevante oplysninger om metoder, scenarier og væsentlige antagelser samt resultaterne af de tilsynsmæssige stresstest, især test, der tager sigte på at vurdere kapital- eller likviditetsgrundlaget, stilles til rådighed og drøftes.

493. De kompetente myndigheder bør også identificere, hvilke oplysninger om de tilsynsmæssige stresstest og resultaterne heraf, der kan offentliggøres, under hensyntagen til de efterstræbte mål med de tilsynsmæssige stresstest. Når de kompetente myndigheder træffer beslutning om offentliggørelse af resultaterne eller metoderne i forbindelse med tilsynsmæssige stresstest, bør de overveje deres egen rolle i testen og den valgte tilgang, (top-down-stresstest, bottom-up-stresstest) og også overveje omfanget af deres egen analyse, som skal ledsage de offentliggjorte resultater.

Afsnit 12. Vurdering af tredjelandafilialer

494. Dette afsnit omhandler anvendelsen af SREP-procedurerne og -metodologien som angivet i disse retningslinjer i forbindelse med tredjelandafilialer, jf. artikel 47, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU. Det forklares også, hvilke tilsynsforanstaltninger de kompetente myndigheder kan anvende for at afhjælpe de mangler, der konstateres i forbindelse med SREP-vurderingen af tredjelandafilialer.
495. I forbindelse med SREP-vurderingen af tredjelandafilialer bør de kompetente myndigheder bl.a. vurdere, om instituttet overholder de retsakter, der er offentliggjort separat på EBA's websted, jf. punkt 12.
496. SREP-vurderingen af en tredjelandafilial bør omfatte en vurdering af filialens forretningsmodel, interne ledelsesordninger og kontrolmekanismer, indskudskapital og likviditetsressourcer samt registreringsordninger (SREP-elementerne for tredjelandafilialer). I overensstemmelse med tilsynsvurderings- og evalueringsprocessen for kreditinstitutter (SREP for kreditinstitutter) bør vurderingen af disse områder foregå løbende og ledsages af en løbende overvågning af nøgleindikatorer.
497. Gennemgangen bør gennemføres med en hyppighed og intensitet, der står i rimeligt forhold til tredjelandafilialens klassificering som klasse 1 eller klasse 2, jf. artikel 48a i direktiv 2013/36/EU, samt til arten, omfanget og kompleksiteten af tredjelandafilialernes aktiviteter. For tredjelandafilialer i klasse 1 bør de kompetente myndigheder som minimum anvende det tilsynsniveau, der gælder for institutter i kategori 3, jf. tabel 1 i afsnit 2.4. For tredjelandafilialer i klasse 2 bør de kompetente myndigheder som minimum anvende det tilsynsniveau, der gælder for institutter i kategori 4, jf. tabel 1 i afsnit 2.4.
498. Ud over at vurdere de centrale SREP-elementer for tredjelandafilialer bør de kompetente myndigheder sikre sig, at de har indsigt i filialens øvrige væsentlige risici og i, hvordan disse begrænses. Dette omfatter enhver væsentlig eksponering over for kreditrisiko, markedsrisiko, operationel risiko og IRRBB. De kompetente myndigheder kan finde det hensigtsmæssigt at foretage en mere dybdegående vurdering af et eller flere af disse områder på grundlag af risikoens relevans og væsentlighed for tredjelandafilialen. I sådanne tilfælde bør de kompetente myndigheder anvende vejledningen i de relevante afsnit i disse retningslinjer som grundlag for vurderingen og bestrebe sig på at anvende de deri indeholdte principper på en måde, der står i rimeligt forhold til tredjelandafilialen.
499. Når de kompetente myndigheder udøver deres ret i henhold til artikel 48a i direktiv 2013/36/EU til at underkaste tredjelandafilialen de krav, der gælder for kreditinstitutter i henhold til direktivet, og dermed i praksis behandler tredjelandafilialen som et datterselskab,

bør de kompetente myndigheder anvende SREP-rammen for kreditinstitutter på den pågældende tredjelandofilial og henvise til de relevante afsnit i disse retningslinjer (afsnit 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 og 11 samt afsnit 12.1.2 i dette afsnit om analyse af forretningsmodellen).

500. De kompetente myndigheder bør anvende resultaterne af vurderingen af de enkelte SREP-elementer for tredjelandofilialer til at tildele en score for hvert område. Den kompetente myndighed bør anvende denne analyse til at udarbejde en samlet vurdering og tildele en score til tredjelandofilialen og i den forbindelse bruge overvejelserne i tabel 21 som vejledning. Den samlede vurdering og score bør også tage højde for vurderingen og scoringen af tredjelandofilialens øvrige væsentlige risici (hvis det er relevant). På baggrund af den overordnede SREP-vurdering og vurderingen af de enkelte SREP-elementer for tredjelandofilialer bør de kompetente myndigheder træffe tilsynsforanstaltninger som angivet i afsnit 12.2 i dette afsnit for at afhjælpe eventuelle konstaterede mangler.

12.1. Anvendelse af SREP på tredjelandofilialer

12.1.1. Generelle betragtninger

501. SREP-vurderingen bør fokusere på tredjelandofilialens væsentlige risici og på, hvordan disse hænger sammen med forretningsaktiviteterne, samt på risikoprofilen for resten af koncernen og den måde, disse risici styres på. I lyset af filialens status og dens afhængighed af moderselskabet i et tredjeland bør vurderingen også fokusere på, om filialen har tilstrækkelig uafhængighed i sin ledelse og risikostyring til at handle i filialens bedste interesse, sikre dens sikkerhed, soliditet og levedygtighed samt dens evne til at opfylde sine forpligtelser over for kunder og modparter i den medlemsstat, hvor den har fået tilladelse til at drive virksomhed.

502. Med henblik på vurderingen bør de kompetente myndigheder tage hensyn til resultaterne af den uafhængige tredjepartsvurdering af filialen og den uafhængige udtalelse om overholdelsen af registreringskravene, som er fastsat i henholdsvis artikel 48g, stk. 8, og artikel 48h, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU. De bør også samarbejde med den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med hovedvirksomheden ("hjemlandets myndighed") i overensstemmelse med administrative eller andre ordninger, jf. artikel 48c, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, og tage hensyn til resultaterne af hjemlandets myndigheders tilsynsmæssige vurderinger af filialen, hvis de foreligger.

503. De kompetente myndigheder bør sikre, at vurderingen omfatter foranstaltninger til at identificere tredjelandofilialer af systemisk betydning eller tredjelandofilialer, som udgør risici for den finansielle stabilitet. Desuden bør vurderingen gøre det muligt at identificere kreditinstitutter, for hvilke en godkendelse i henhold til afsnit III, kapitel 1, i direktiv 2013/36/EU (som datterselskab) kan være hensigtsmæssig. De kompetente myndigheder bør henvise til artikel 48i med hensyn til de kriterier, der skal tages i betragtning i denne henseende.

504. Hvis en gennemgang af tredjelandofilialens ledelse, forretningsmodel eller aktiviteter giver de kompetente myndigheder rimelig grund til at formode, at der i forbindelse med tredjelandofilialen begås eller er blevet begået hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, eller at der er en øget risiko herfor, skal den kompetente myndighed straks underrette EBA og tredjelandofilialens AML/CFT-tilsynsmyndighed i overensstemmelse med artikel 48n, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU.

12.1.2. Forretningsmodelanalyse

505. De kompetente myndigheder bør analysere tredjelandofilialens forretningsmodel og strategi for at få indsigt i de vigtigste faktorer, der påvirker filialens risici. De bør anvende retningslinjerne i afsnit 4 som grundlag for vurderingen og bestræbe sig på at anvende de deri indeholdte principper på en måde, der står i rimeligt forhold til tredjelandofilialen. De kompetente myndigheder bør kontrollere, at strategien for tredjelandofilialen og en særskilt vurdering af de dermed forbundne risici er tilstrækkeligt dokumenteret, og at der foreligger dokumentation for, at filialens ledelse har gennemgået og vurderet disse.

506. De kompetente myndigheder bør være særligt opmærksomme på rækkevidden af tredjelandofilialens aktiviteter for at vurdere, om denne er i overensstemmelse med det territoriale anvendelsesområde for den tilladelse, der er udstedt af den kompetente myndighed i det land, hvor tredjelandofilialen er etableret. Der bør også lægges vægt på enhver grænseoverskridende forretningsaktivitet, der udføres ved omvendt henvendelse.

507. De kompetente myndigheder bør overveje, hvordan hovedvirksomhedens strategiske prioriteter for tredjelandofilialen påvirker dens risikoprofil. De bør være opmærksomme på eventuelle indtjeningsmål eller strategiske mål, der er fastsat for tredjelandofilialen, og på, om disse understøttes af tredjelandofilialens ressourcer og risikostyringskapacitet. De bør også vurdere arten af de tjenesteydelser og aktiviteter, der tilbydes af tredjelandofilialen, og hvordan disse, hvis overhovedet, afviger fra den bredere koncerns udbud, og om dette medfører øgede risici eller rækker ud over omfanget af de tjenesteydelser og aktiviteter, som tredjelandofilialen har tilladelse til at udføre, og som ikke kan være mere omfattende end den direkte hovedvirksomhedens levering heraf i tredjelandet.

12.1.3. Vurdering af interne ledelsesordninger og kontrolmekanismer

508. De kompetente myndigheder bør vurdere, om tredjelandofilialens ledelsesordninger er tilstrækkelige, ved at anvende del 5 og afsnit 7 i EBA's retningslinjer om intern ledelse i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU⁵² som vejledning samt de nedenstående tredjelandofilialspecifikke overvejelser. Vurderingen bør omfatte den overordnede ramme, risikokultur og risikoadfærd, aflønningspolitikker og -praksis og den interne kontrol- og risikostyringsramme, herunder IKT-risiko- og tredjepartsrisikostyring.

⁵² EBA/GL/2021/05.

509. Ved gennemførelsen af vurderingen af den interne ledelse bør de kompetente myndigheder overveje, om tredjelandfilialen opretholder tilstrækkelig substans i medlemsstaten i overensstemmelse med kravene i punkt 90, litra g), i EBA's retningslinjer om intern ledelse.

Organisatorisk ramme

510. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de personer, der leder tredjelandfilialen:

- a. har tilstrækkelig forståelse af filialens aktiviteter og risici og kendskab til det lokale marked samt til EU-bestemmelser og nationale bestemmelser i medlemsstaten
- b. har tilstrækkelig autoritet, anseelse og uafhængighed, idet der tages hensyn til, i hvilket omfang de har beføjelse til at bidrage til beslutninger truffet af hovedvirksomheden, der berører filialen
- c. tilbringer tilstrækkelig tid i sin medlemsstat og i filialens lokaler til effektivt at kunne varetage deres opgaver.

511. I de tilfælde, hvor tredjelandfilialen har nedsat et ledelsesudvalg, bør de kompetente myndigheder vurdere udvalgets rolle med henblik på at sikre en passende ledelse. I mangel af et sådant organ bør de kompetente myndigheder vurdere, om der er indført en passende og forholdsmæssig alternativ ramme for den øverste ledelses tilsyn med tredjelandfilialens aktiviteter og risici.

Forholdet til hovedvirksomheden

512. De kompetente myndigheder bør vurdere tredjelandfilialens forhold til hovedvirksomheden, herunder om filialen er effektivt integreret i koncernens rammer for ledelse og risikostyring. De bør vurdere, om:

- a. filialens rapportering til hovedvirksomheden giver et tilstrækkeligt overblik over filialens væsentlige risici
- d. den risikoramme, der anvendes på tredjelandfilialen, i tilstrækkelig grad tager højde for EU's forordninger om finansielle tjenesteydelser.

513. Når tredjelandfilialen udfører back-to-back-transaktioner eller koncerninterne transaktioner, bør de kompetente myndigheder kontrollere, at filialen har et passende system til styring af dens modpartskreditrisiko.

Ramme for intern kontrol og tredjepartsrisikostyring

514. De kompetente myndigheder bør vurdere, om tredjelandfilialen har en passende intern kontrolramme. For tredjelandfilialer i klasse 1 (og tredjelandfilialer i klasse 2, hvor dette er relevant i henhold til artikel 48g, stk. 3, i direktiv 2013/36/EU) bør de kompetente myndigheder vurdere, om der er udpeget egnede ledere af de interne kontrolfunktioner, som er uafhængige og har tilstrækkelig kapacitet til at varetage funktionen som fastsat i artikel 76, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU.

515. De kompetente myndigheder bør vurdere, om tredjelandsfilialen udviser passende due diligence og løbende tilsyn med funktioner, der varetages af tredjepartsudbydere af tjenester. De bør sikre sig, at aftaler med tredjeparter, herunder koncerninterne aftaler, er reguleret af dokumenterede aftaler, og at tredjelandsfilialen har adgang til alle de oplysninger, der er nødvendige for at opfylde dens tilsynsforpligtelser, herunder når der gøres brug af underleverandører. De kompetente myndigheder bør gennemgå tredjelandsfilialens styring af dens IKT-risici, herunder om tredjelandsfilialen fører et passende register over dens tredjepartsudbydere, også når der anvendes underleverandører, der varetager kritiske eller vigtige funktioner.

12.1.4. Vurdering af indskudskapital og likviditetsressourcer

516. De kompetente myndigheder bør vurdere om:

- a. tredjelandsfilialen opfylder minimumskravet til indskudskapital, jf. artikel 48e, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU
- b. koncentrationen af indskudskapital på en bestemt form for instrument eller på instrumenter fra en bestemt geografisk placering eller indskudskapitalens manglende valutamatch med tredjelandsfilialens passiver, især med indskud, ville føre til øget volatilitet i instrumenternes værdi og til potentiel overtrædelse af minimumskravet
- c. indskudskapital opbevares på en godkendt spærret konto i den medlemsstat, hvor tredjelandsfilialen har fået tilladelse, og om indskudskapitalinstrumenterne opfylder de kriterier, der er fastsat i artikel 48e, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU, samt de betingelser, der er fastsat i EBA's retningslinjer om instrumenter, som tredjelandsfilialer har til rådighed til ubegrænset og øjeblikkelig anvendelse til dækning af risici eller tab⁵³.

517. De kompetente myndigheder bør vurdere, om instituttet råder over tilstrækkelige likvide og ubehæftede aktiver til at afbøde dets likviditetsrisici, og især om filialens likvide aktiver er tilstrækkelige til at dække udgående likviditet i mindst 30 dage, jf. artikel 48f, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU. For tredjelandsfilialer i klasse 1 bør vurderingen omfatte filialens overholdelse af likviditetsdækningskravet som beskrevet i samme artikel.

518. I forbindelse med vurderingen af indskudskapitalen og likviditeten bør de kompetente myndigheder undersøge, om tredjelandsfilialen fører dokumentation, der er tilstrækkelig til en hurtig og nøjagtig gennemgang af, om den overholder minimumskravene til indskudskapital og likviditet.

519. De kompetente myndigheder bør vurdere:

- a. kvaliteten af samarbejdet mellem tredjelandsfilialen og hovedvirksomheden vedrørende beslutninger om kapital- og likviditetsstyring – herunder hvordan filialen indgår i koncernens planlægningsprocesser for kapital og likviditet, overvågning og stresstest samt tilstedeværelsen af passende eskaleringsmekanismer, der sikrer, at filialen straks

⁵³ EBA/GL/2026/03.

kan underrette hovedvirksomheden om potentielle eller faktiske kapital- eller likviditetsproblemer

- b. om de grænseoverskridende koncerninterne finansieringsordninger holder sig inden for rammerne af den undtagelse, der er tilladt i henhold til artikel 48c, stk. 4, litra d), i direktiv 2013/36/EU, og ikke skjuler grænseoverskridende forretningsaktiviteter, der er i strid med tilladelsens territoriale anvendelsesområde – f.eks. hvor den koncerninterne finansiering ydes til en tredjelandsfilial, der er etableret i en anden medlemsstat, til gengæld for en (hel eller delvis) andel af de økonomiske risici og afkastet fra et specifikt aktiv.

12.1.5. Vurdering af registreringsordninger

520. De kompetente myndigheder bør vurdere, om tredjelandsfilialen har et passende system til forvaltning og registrering af aktiver og passiver, der er registreret eller udstedt i medlemsstaten, herunder ikkebalanceførte poster. De kompetente myndigheder skal kontrollere, at tredjelandsfilialens ramme omfatter en registerbog, der på passende vis dokumenterer alle aktiver og passiver, som filialen har registreret eller udstedt i overensstemmelse med de reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til artikel 48h, stk. 4, i direktiv 2013/36/EU, samt en politik, der er i overensstemmelse med artikel 48h i direktiv 2013/36/EU.
521. De kompetente myndigheder bør vurdere, om de aktiviteter, der udføres af tredjelandsfilialen, dens aktiver og passiver, der er registreret eller udstedt, eller andre afdækningsordninger, der er identificeret i registerbogen, er i overensstemmelse med tredjelandsfilialens politik for registreringsordninger og forretningsstrategi.
522. Hvis tredjelandsfilialen indgår aftaler om back-to-back-registrering, bør de kompetente myndigheder vurdere, om tredjelandsfilialen håndterer risiciene ved henholdsvis back-to-back- og fjernregistreringsordninger på passende vis, herunder modpartskreditrisiko, kreditværdijusteringsrisiko og afviklingsrisiko.
523. De kompetente myndigheder bør vurdere, om tredjelandsfilialen forvalter aktiver og passiver selvstændigt. De bør overveje, om tredjelandsfilialen udviser uafhængighed i forbindelse med godkendelsen af nye aktiviteter, herunder gennem håndhævelsen af den risikovillighed, som filialledelsen har vedtaget. De bør overveje, om tredjelandsfilialen har tilstrækkelige kontrolforanstaltninger og rapporteringsprocedurer til uafhængigt at kunne forstå og reagere på risiciene ved faktiske eller planlagte aktiviteter. De bør tage højde for, om tredjelandsfilialens ramme i tilstrækkelig grad tager højde for både de tilsynsmæssige risici ved de bogførte aktiviteter, i det omfang de påvirker filialens kapital- og likviditetsrisikoprofil, og AML/CFT-risici.
524. Når tredjelandsfilialen udsteder aktiver og passiver for andre filialer eller datterselskaber i samme koncern, bør de kompetente myndigheder vurdere, om der opstår særlige risici som følge af disse ordninger, herunder operationelle sårbarheder og juridiske begrænsninger.

12.2. Opsummering af resultater, scoring og tilsynsforanstaltninger

525. På baggrund af ovenstående vurdering bør de kompetente myndigheder danne sig et samlet overblik over de væsentligste risici for tredjelandsfilialen. Denne vurdering bør indgå i en opsummering af resultater og ledsages af en levedygtighedsscore, der bygger på betragtningerne i tabel 21. Det årlige resumé bør også omfatte eventuelle tilsynsresultater, der er opnået i løbet af de foregående 12 måneder.

Tabel 21. Tilsynsmæssige betragtninger omkring fastsættelsen af den overordnede SREP-score

Score	Tilsynsmæssig vurdering	Betragtninger
1	De konstaterede risici udgør en lav risiko for tredjelandstilfiliens levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> Tredjelandstilfiliens forretningsmodel og strategi giver ikke anledning til betænkeligheder. Tredjelandstilfiliens interne ledelses- og kontrolforanstaltninger giver ikke anledning til bekymring. Risiciene i forbindelse med tredjelandstilfilien er ikke væsentlige, eller risikostyringen og kontrolforanstaltningerne er tilstrækkelige til at afbøde de risici, der er identificeret som væsentlige. Tredjelandstilfiliens indskudskapital og likviditetsposition giver ikke anledning til bekymring. Tredjelandstilfiliens registreringsordninger giver ikke anledning til betænkeligheder.
2	De konstaterede risici udgør en middellav risiko for tredjelandstilfiliens levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> Der er en lav til middel grad af bekymring over tredjelandstilfiliens forretningsmodel og -strategi. Der er en lav til middel grad af bekymring over tredjelandstilfiliens ordninger for ledelse eller kontrol. Der er en lav til middel grad af bekymring over tredjelandstilfiliens væsentlige risici og styringen og kontrollen heraf. Der er en lav til middel grad af bekymring over tredjelandstilfiliens indskudskapital og/eller likviditetsposition. Der er en lav til middel grad af bekymring over tredjelandstilfiliens registreringsordninger.
3	De konstaterede risici udgør en middelhøj risiko for tredjelandstilfiliens levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens forretningsmodel og -strategi. Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens ordninger for ledelse eller kontrol. Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens væsentlige risici og styringen og kontrollen heraf. Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens indskudskapital og/eller likviditetsposition. Der er en middelhøj til høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens registreringsordninger.
4	De konstaterede risici udgør en høj risiko for tredjelandstilfiliens levedygtighed.	<ul style="list-style-type: none"> Der er en høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens forretningsmodel og -strategi. Der er en høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens ordninger for ledelse eller kontrol. Der er en høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens væsentlige risici og styringen og kontrollen heraf. Der er en høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens indskudskapital og/eller likviditetsposition. Der er en høj grad af bekymring over tredjelandstilfiliens registreringsordninger.

526. De kompetente myndigheder kan på baggrund af de sårbarheder og mangler, der er konstateret i vurderingen af SREP-elementerne for tredjelandstilfiliater, pålægge tilsynsforanstaltninger, der forpligter tredjelandstilfilien til at:

- a. råde over indskudskapital af en størrelse, der overstiger minimumskravene i artikel 48e i direktiv 2013/36/EU
- b. indskrænke de instrumenter, der er tilladt i henhold til EBA's retningslinjer om instrumenter, som tredjelandafilialer kan anvende straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab, jf. artikel 48e, stk. 2, litra c), i direktiv 2013/36/EU, til instrumenter fra en bestemt jurisdiktion eller instrumenter denomineret i en bestemt valuta
- c. indføre yderligere driftsbetingelser i overensstemmelse med EBA's retningslinjer om instrumenter, som tredjelandafilialer kan anvende straks og uden begrænsning til dækning af risici eller tab, jf. artikel 48e, stk. 2, litra c), i direktiv 2013/36/EU
- d. opfylde andre specifikke likviditetskrav ud over de krav, der er fastsat i artikel 48f i direktiv 2013/36/EU
- e. styrke deres ledelses-, risikostyrings- eller registreringsordninger
- f. begrænse omfanget af deres virksomhed eller de aktiviteter, de udøver, samt modparterne i disse aktiviteter
- g. reducere risikoen i forbindelse med deres virksomhed, produkter og systemer, herunder outsourcete aktiviteter, og ophøre med at engagere sig i de pågældende aktiviteter eller udbyde de pågældende produkter
- h. opfylde supplerende indberetningskrav i henhold til artikel 48k, stk. 3, eller øge hyppigheden af deres løbende indberetninger
- i. offentliggøre oplysninger.
- j. De kompetente myndigheder kan – efter en konkret vurdering og under hensyntagen til kriterierne i artikel 48i, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU – kræve, at tredjelandafilialen ansøger om tilladelse som datterselskab i overensstemmelse med afsnit III, kapitel 1, i direktivet. Dette omfatter tilfælde, hvor den kompetente myndighed vurderer, at tredjelandafilialen er af systemisk betydning eller udgør betydelige risici for den finansielle stabilitet i overensstemmelse med artikel 48j i direktiv 2013/36/EU.

527. For tredjelandafilialer af systemisk betydning kan de kompetente myndigheder også overveje:

- a) at kræve, at tredjelandafilialen strukturerer sine aktiver eller aktiviteter på en sådan måde, at den ikke længere betragtes som systemisk vigtig, eller at den ikke længere udgør en urimelig risiko for den finansielle stabilitet i Unionen eller i den medlemsstat, hvor den er etableret
- b) at pålægge tredjelandafilialen yderligere tilsynsmæssige krav – herunder krav til ledelsesforhold.

528. De kompetente myndigheder bør meddele resultaterne af SREP-vurderingen til tredjelandafilialens ledelse og underrette denne om eventuelle foranstaltninger, som tredjelandafilialen skal træffe for at overholde de tilsynsforanstaltninger, der iværksættes på baggrund af resultaterne. De kompetente myndigheder bør meddele resultaterne af SREP-vurderingen, herunder eventuelle tilsynsforanstaltninger, der anvendes, til den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med hovedvirksomheden i overensstemmelse med de

administrative aftaler eller andre ordninger, der er indgået i overensstemmelse med artikel 48c, stk. 2, i direktiv 2013/36/EU.

Bilag I – Underkategorier for kreditrisiko

Nedenstående tabel indeholder en ikke-udtømmende liste over underkategorier for kreditrisiko, som de kompetente myndigheder bør tage i betragtning, når det er relevant.

Underkategorier for kreditrisiko	Henvisninger til retsakter/Definitioner	Vurderingsområder	Henvisninger til retsakter vedrørende vurderingsområderne
Kreditkoncentrationsrisiko	<i>Risikoen for, at instituttet lider store kredittab på grund af eksponeringer, der er koncentreret på en mindre gruppe af låntagere, låntagere med samme adfærd i forhold til misligholdelse eller snævert forbundne finansielle aktiver samt koncentreret kreditrisikoreduktion</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Koncentrationer på individuelle engagementer (en enkelt kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder, der er fastlagt for store eksponeringer) • Koncentrationer på sektorer • Koncentrationer på geografiske områder • Produktkoncentrationer • Koncentrationer af sikkerhedsstillelse og garanti • Skjulte koncentrationskilder, der kan vise sig i stresssituationer, hvor korrelationen mellem kreditrisiciene kan blive større end under normale forhold 	Forordning (EU) nr. 575/2013: artikel 129, 170, 171, 184, 207, 209, 395, 400 og 401 Direktiv 2013/1/EU: artikel 81 og 98
Modpartskreditrisiko	<i>Risikoen for, at modparten i forbindelse med en transaktion misligholder sine forpligtelser, inden transaktionens pengestrømme er endeligt afviklet</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Modparternes kvalitet, relevante kreditværdjusteringer og transaktionernes kompleksitet • Den "wrong way"-risiko, der opstår, når eksponeringen mod en modpart er negativt korreleret med den pågældende modparts kreditkvalitet • Eksponeringen for modpartskredit- og afviklingsrisici med hensyn til såvel aktuelle markedsværdier som nominel værdi sammenholdt med den samlede krediteksponering og kapitalgrundlaget • Andelen af transaktioner, der behandles gennem finansielle markedsinfrastrukturer, hvor afviklingen baseres på levering mod betaling • Andelen af transaktioner med centrale modparter og effektiviteten af de tilhørende mekanismer til beskyttelse mod tab 	Forordning (EU) nr. 575/2013: artikel 181 og 246, tredje del, afsnit II, kapitel 6 Direktiv 2013/1/EU: artikel 79

Underkategorier for kreditrisiko	Henvisninger til retsakter/Definitioner	Vurderingsområder	Henvisninger til retsakter vedrørende vurderingsområderne
Afviklings- og leveringsrisiko	Den risiko, der opstår i forbindelse med transaktioner med gældsinstrumenter, aktier, valuta og råvarer (eksklusive genkøbstransaktioner og udlån af værdipapirer eller råvarer og indlån af værdipapirer eller råvarer), stadig er uafviklede efter leveringsdatoen.	<ul style="list-style-type: none"> • Andelen af transaktioner med centrale modparter, der er etableret i tredjelande, effektiviteten af mekanismerne til beskyttelse mod tab i forbindelse med disse, samt hvordan en eventuel overdreven eksponering over for centrale modparter uden for EU reduceres • Andelen af ikke-centralt cleared OTC-transaktioner og effektiviteten af tabsbeskyttelsesmekanismer for dem • Eventuelle nettingaftaler og deres omfang, effektivitet og fuldbyrdelse. 	Forordning (EU) nr. 575/2013: artikel 1, 92, tredje del, afsnit V

Underkategorier for kreditrisiko	Henvisninger til retsakter/Definitioner	Vurderingsområder	Henvisninger til retsakter vedrørende vurderingsområderne
Landerisiko	<i>Risikoen for, at instituttet pådrager sig kredittab i forbindelse med den virksomhed, der udøves i et bestemt land, som følge af ugunstige omstændigheder og/eller begivenheder, herunder virkningerne af geopolitiske begivenheder, i det pågældende land</i>	<ul style="list-style-type: none"> • • Risikoen for en forringelse af kvaliteten af et instituts eksponeringer i et bestemt land (herunder kollektiv debitorrisiko – dvs. misligholdelse fra en stor gruppe af debitorer), som skyldes trusler, hændelser og eskalering af ugunstige begivenheder i forbindelse med krige, terrorisme og spændinger mellem stater og politiske aktører, der påvirker de internationale relationer • • Koncentrationsgraden for alle eksponeringer for landerisici, herunder statseksponeringer, i forhold til instituttets samlede kreditportefølje (fordelt på låntagere og beløb) • • Låntagerens hjemlands økonomiske styrke og stabilitet og dets forhistorie med hensyn til rettidig betaling og alvorlige tilfælde af misligholdelse • • Risikoen for andre statslige indgreb, der kan få væsentlig indflydelse på låntagernes kreditværdighed (f.eks. indefrysning af indskud, ekspropriering eller tvangsskatter) • • Den overførselsrisiko, der er forbundet med grænseoverskridende valutaudlån, i forbindelse med væsentlige grænseoverskridende udlån og eksponeringer i udenlandsk valuta. 	
Kreditrisiko som følge af securitisering	<i>Risici som følge af securitiseringstransaktioner, hvor kreditinstitutterne er investorer, eksponeringsleverende institutter eller organiserende institutter, herunder omdømmemæssige risici, som opstår i forbindelse med komplekse strukturer eller produkter</i>	<ul style="list-style-type: none"> • Om de securitiseringseksponeringer, der er allokeret til porteføljebeholdningen og handelsbeholdningen, er passende og forenelige med instituttets securitiseringsstrategi • Rating og resultater for de securitiseringstrancher, der besiddes af instituttet, samt arten, sammenhængen og kvaliteten af de underliggende aktiver • Om kapitalfrigørelsen stemmer overens med den faktiske risikooverførsel for udstedte securitiseringer • Om der skelnes klart mellem udnyttede og uudnyttede dele af de likviditetsfaciliteter, der ydes med henblik på securitisering • Om instituttet har udarbejdet beredskabsplaner for ABCP-conduits (Asset-Backed Commercial Paper conduits) for det 	<p>Forordning (EU) nr. 575/2013: artikel 67, tredje del, titel II, kapitel 5</p> <p>Direktiv 2013/1/EU: artikel 82</p>

Underkategorier for kreditrisiko	Henvisninger til retsakter/Definitioner	Vurderingsområder	Henvisninger til retsakter vedrørende vurderingsområderne
Risiko forbundet med långivning i udenlandsk valuta	Den yderligere kreditrisiko, der opstår som følge af långivning i udenlandsk valuta til uafdækkede detail- og SMV-låntagere	<p>tilfælde, at det ikke er muligt at udstede et gældsbevis på grund af likviditetsforholdene, og hvilke konsekvenser det har for instituttets samlede kreditrisikoeksponering.</p> <ul style="list-style-type: none"> Ethvert ikke-lineært forhold mellem markedsrisiko og kreditrisiko, hvor valutakurser kan have en uforholdsmæssig stor indvirkning på kreditrisikoen ved et instituts portefølje af valutaudlån, f.eks. en væsentlig stigning i både den udestående værdi af gæld og strømmen af betalinger til afvikling af denne gæld og en stigning i den udestående værdi af gæld sammenlignet med værdien af aktiver i form af sikkerhedsstillelse, der er udstedt i den nationale valuta. 	
Aktierisiko	i	<ul style="list-style-type: none"> Risikoen for et fald i værdien af instituttets aktieinvesteringer. Det sikres, at denne risiko afspejles på passende vis i instituttets risikorammer. Fokus på, hvor det er relevant, deltagelsesrisikoen i strategiske besiddelser (både forsikring og ikke-forsikring) 	Forordning (EU) nr. 575/2013: artikel 133
Ejendomsrisici	Risikoen for tab som følge af ændringer i markedsværdien af egne aktiver i form af fast ejendom eller finansielle instrumenter knyttet til aktiver i form af fast ejendom	<ul style="list-style-type: none"> Risikoen for fald i værdien af instituttets investeringer i fast ejendom Hvor det er relevant, fokus på værdien af finansielle instrumenter, der er knyttet til ejendomsaktiver (f.eks. ejendomsinvesteringsfonde, ejendomsinvesteringsforeninger). 	For fast ejendom, der ejes af et institut: forordning (EU) nr. 575/2013: artikel 134, stk. 1 – standardmetoden artikel 156 – IRB
Udvandingsrisiko	Artikel 154, stk. 4, i forordning (EU) nr. 575/2013	<ul style="list-style-type: none"> Udvandingsrisiko for alle kreditporteføljer, hvor IRB-metoden ikke anvendes, samt for de porteføljer, hvor udvandingsrisikoen anses for ubetydelig set ud fra et porteføljesynspunkt Hvordan engagementer, der er uvæsentlige inden for hver portefølje eller engagementsklasse, indregnes i instituttets samlede vurdering af udvandingsrisiko. Hvor det er relevant, om risikovurderingen af eksponeringer over for udvandingsrisiko i den overtagende virksomheds forretning 	

Underkategorier for kreditrisiko	Henvisninger til retsakter/Definitioner	Vurderingsområder	Henvisninger til retsakter vedrørende vurderingsområderne
Modelrisiko forskriftsmæssigt godkendte modeller)	(for Artikel 4, stk. 1, nr. 52b), forordning (EU) nr. 575/2013	<p>inden for betalingssystemer til erhvervskunder (f.eks. i porteføljen af betingede forpligtelser vedrørende chargebackpositioner) er hensigtsmæssig og baseret på en konsekvent opdeling af de underliggende positioner i overensstemmelse med deres væsentligste kontraktmæssige karakteristika – dvs. arten af de underliggende salgstransaktioner, tidspunktet for de behandlede betalinger og anvendelsen af standardmekanismer til risikoreduktion.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Overvåge, om instituttet fortsat opfylder minimumskravene, og sikre, at de relaterede kapitalgrundlagskrav ikke undervurderes • Vurderingen kan baseres på den viden, der er opnået i forbindelse med andre tilsynsforanstaltninger, herunder dem, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 101 i direktiv 2013/36/EU 	Direktiv 2013/1/EU: artikel 3

Bilag II – Underkategorier for markedsrisiko

Nedenstående tabel indeholder en ikke-udtømmende liste over underkategorier for markedsrisiko, som de kompetente myndigheder bør tage i betragtning, når det er relevant.

Underkategorier for markedsrisiko (niveau 1)	Henvisninger til retsakter/Definitioner ⁵⁴
Generel renterisiko (handelsbeholdningen)	<p><i>Risikoen for tab som følge af ændringer i markedsværdien af gældsinstrumenter som følge af en ændring i renteniveauet, som ikke er relateret til de specifikke egenskaber ved de enkelte gældsinstrumenter.</i></p> <p><u>Relevante henvisninger til retsakter vedrørende kapitalbehandling:</u></p> <p>> Pre-Fundamental Review of the Trading Book (FRTB) – interne modeller</p> <p>Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 5 – artikel 362</p> <p>> Pre-FRTB – Standardmetode/Post-FRTB – Forenklet standardmetode</p> <p>Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 2 – artikel 339-340 (generel risiko vedrørende gældsinstrumenter)</p> <p>> Post-FRTB – Alternativ standardmetode</p> <p>Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 2 – artikel 325d-325k (følsomhedsmetode, generel renterisiko)</p> <p>> Post-FRTB – Alternativ metode med interne modeller</p> <p>Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1b – artikel 325az-325bp (expected shortfall/SSSRM-komponent)</p>
Kreditspændsrisiko (handelsbeholdningen)	<p><i>Risikoen for tab som følge af ændringer i markedsværdien af finansielle gældsinstrumenter på grund af udsving i deres kreditspænd (se "Definitioner", afsnit 1).</i></p> <p>- Kapitalbehandling opdelt efter instrumenttype/portefølje:</p>

⁵⁴ I denne tabel henvises der til "Pre-Fundamental Review of the Trading Book (FRTB)" for den definition og behandling, der fandt anvendelse, før FRTB trådte i kraft. Udtrykket "Post-FRTB" henviser til de definitioner og den tilgang, der finder anvendelse, når FRTB er trådt i kraft.

Underkategorier for
markedsrisiko (niveau 1)

Henvisninger til retsakter/Definitioner⁵⁴

1) Kreditspændsrisiko for ikke-securitiseringer

2) Kreditspændsrisiko for securitiseringer (uden for den alternative korrelationshandelsportefølje (ACTP))

3) Kreditspændsrisiko for securitiseringer, der indgår i ACTP

- Dækker også risiko forbundet med statslige låntagere (dvs. risiko for tab som følge af faldende markedsværdier af statslige eksponeringer)

Relevante henvisninger til retsakter vedrørende kapitalbehandling:

> Pre-FRTB – interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, titel IV, kapitel 5 – artikel 362

(value-at-risk-komponent (VaR) – samt en yderligere ACTP-komponent ("omfattende risikomål") for positioner i ACTP)

> Pre-FRTB – Standardmetode/Post-FRTB – Forenklet standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 2, afdeling 2, underafdeling 1 – artikel 335-338 (specifik risiko vedrørende gældsinstrumenter)

> Post-FRTB – Alternativ standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 2 – artikel 325d-325k (følsomhedsmetode, kreditspændsrisiko (CSR) – ikke-securitisering, CSR-securitisering – ikke-ACTP, CSR-securitisering – ACTP)

> Post-FRTB – Alternativ metode med interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1b – artikel 325az-325bp (expected shortfall/SSSRM-komponent)

**Aktierisiko
(handelsbeholdningen)**

Risikoen for, at et instruments markedsværdi ændrer sig som følge af en generel udvikling på aktiemarkedet eller på grund af faktorer, der vedrører instrumentets udsteder eller – i tilfælde af et derivat – udstederen af det underliggende instrument.

Underkategorier for
markedsrisiko (niveau 1)

Henvisninger til retsakter/Definitioner⁵⁴

Relevante henvisninger til retsakter vedrørende kapitalbehandling:

> Pre-FRTB – interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, titel IV, kapitel 5 – artikel 362

> Pre-FRTB – Standardmetode/Post-FRTB – Forenklet standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 2, afdeling 3 – artikel 341-344 (generel risiko vedrørende aktieinstrumenter + specifik risiko vedrørende aktieinstrumenter)

> Post-FRTB – Alternativ standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 2 – artikel 325d-325k (følsomhedsmetode, risikoklasse: aktierisiko)

> Post-FRTB – Alternativ metode med interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1b – artikel 325az-325bp (expected shortfall/SSSRM-komponent)

Risikoen for tab på finansielle instrumenter på grund af forringet kreditværdighed hos udstederen eller udstederen af referenceaktiver eller underliggende aktiver. Dette udelukker misligholdelsesrisiko. **I FRTB betragtes denne risiko som en del af kreditspændrisikoen.**

Relevante henvisninger til retsakter vedrørende kapitalbehandling:

> Pre-FRTB – interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, titel IV, kapitel 5, afdeling 4 – artikel 372-376

> Post-FRTB – Alternativ standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 2 – artikel 325d-325k

> Post-FRTB – Alternativ metode med interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1b – artikel 325az-325bp

Migreringsrisiko

**Underkategorier for
markedsrisiko (niveau 1)**

Henvisninger til retsakter/Definitioner⁵⁴

Risikoen for tab på finansielle instrumenter som følge af misligholdelse hos udstederne af disse finansielle instrumenter eller hos udstederne af referenceaktiver eller underliggende aktiver. Dækker også risiko forbundet med statslige låntagere, dvs. risiko for tab som følge af misligholdelse af statslige eksponeringer.

**Misligholdelsesrisiko
(handelsbeholdningen)**

Relevante henvisninger til retsakter vedrørende kapitalbehandling:

> Pre-FRTB – interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 5 – artikel 372-376 (komponenten "forøget misligholdelsesrisiko")

> Post-FRTB – Alternativ standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 5 – artikel 325v-325ad

> Post-FRTB – Alternativ metode med interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, , tredje del, afsnit IV, kapitel 1b – artikel 325az-325bp (misligholdelsesrisiko)

Forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 4, stk. 1, nr. 142) – omfatter bl.a. omregningsrisiko og strukturel valutarisiko

**Valutarisiko
(handels- og
porteføljebeholdninger)**

Relevante henvisninger til retsakter vedrørende kapitalbehandling:

I) Undtagelse for strukturelle valutapositioner (S-FX-positioner)

- Forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 104c

- Retningslinjer vedrørende S-FX (EBA/GL/2020/09)

II) Behandling af andre positioner end S-FX-positioner

> Pre-FRTB – interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 5 – artikel 362-377

**Underkategorier for
markedsrisiko (niveau 1)**

Henvisninger til retsakter/Definitioner⁵⁴

> Pre-FRTB – Standardmetode/Post-FRTB – Forenklet standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 3 – artikel 351-354

> Post-FRTB – Alternativ standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 2 – artikel 325d-325k (følsomhedsmetode, risikoklasse: valutarisiko)

> Post-FRTB – Alternativ metode med interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1b – artikel 325az-325bp (expected shortfall/SSSRM-komponent)

Forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 4, stk. 1, nr. 143)

Relevante henvisninger til retsakter vedrørende kapitalbehandling:

> Pre-FRTB – interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 5 – artikel 362-377

> Pre-FRTB – Standardmetode/Post-FRTB – Forenklet standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 4 – artikel 351-354

> Post-FRTB – Alternativ standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1a, afdeling 2 – artikel 325d-325k (følsomhedsmetode, risikoklasse: råvarerisiko)

> Post-FRTB – Alternativ metode med interne modeller

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, afsnit IV, kapitel 1b – artikel 325az-325bp (expected shortfall/SSSRM-komponent)

Råvarerisiko

**(handels- og
porteføljebeholdninger)**

Kreditværdijusteringsrisiko

Forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 381

Underkategorier for
markedsrisiko (niveau 1)

Henvisninger til retsakter/Definitioner⁵⁴

(handels- og
porteføljebeholdninger)

Underkategorier for markedsrisiko
(niveau 2)

*Henvisninger til
retsakter/Definitioner*

- Markedskursusikkerhed
- Omkostninger ved at lukke positioner
- Risici knyttet til værdiansættelsesmodel
- Ikkeoptjente kreditspænd
- Investerings- og finansieringsomkostninger
- Koncentrerede positioner
- Fremtidige administrationsomkostninger
- Forfald før aftalt tid
- Operationelle (værdiansættelses-)risici

Værdijusteringsrisiko
(handels- og
porteføljebeholdninger)

Risikoen for tab som følge af revideringer eller justeringer af den regnskabsmæssige værdi af aktiver og passiver, der værdiansættes til dagsværdi (, forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 105, og forordning (EU) 2016/101)

Restrisiko

Forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 325u og RTS for tillæg for restrisiko (forordning (EU) 2022/2328) – omfatter de brede kategorier af risici, der opstår som følge af instrumenter med eksotisk underliggende risiko og restrisiko for instrumenter, der bærer andre restrisici

Underkategorier for
markedsrisiko (niveau 1)

Henvisninger til retsakter/Definitioner⁵⁴

Relevante henvisninger til retsakter vedrørende kapitalbehandling:

Post-FRTB – Alternativ standardmetode

Forordning (EU) nr. 575/2013, tredje del, titel IV, kapitel 1a, afdeling 4 – artikel 325u

**Markedsrisiko:
Modelrisiko**

Forordning (EU) nr. 575/2013, artikel 4, stk. 1, nr. 52b)

**Markedsrisiko: Risici efter
linearitet**

- Deltarisiko (risikoen for ændringer i værdien af et finansielt instrument som følge af en ændring i værdien af risikofaktoren (førsteordensvirkninger))*
- Vegarisiko (risiko, der skyldes ændringer i volatiliteten af det underliggende aktiv i et ikkelineært instrument)*
- Curvature-risiko (herunder gammarisiko) (risici, der ikke er omfattet af delta- og vegarisikoen, herunder risiko, der skyldes andenordensvirkninger af ændringer i det underliggende aktiv og af andre parametre i optionerne)*

**Markedsrisiko:
Markedslikviditet og
koncentrationsrisiko**

Risikoen for, at instituttet pådrager sig markeds- eller likviditetstab som følge af en koncentration, enten på grund af eksponeringer over for en enkelt risikofaktor eller over for flere risikofaktorer, der er korrelerede, eller på grund af instrumenter med lange likviditetshorisonter

Markedsrisiko: Basisrisiko

Risiko for tab som følge af ufuldkommen korrelation i værdiændringen af nominelt modregningsinstrumenter

Bilag III – Underkategorier af operationelle risici

Nedenstående tabel indeholder en ikke-udtømmende liste over underkategorier for operationel risiko, som de kompetente myndigheder bør tage i betragtning, når det er relevant.

Underkategorier for operationel risiko (niveau 1)	Henvisninger til retsakter/Definitioner	Underkategorier for operationel risiko (niveau 2)	Henvisninger til retsakter/Definitioner
Juridisk risiko	Artikel 4, stk. 1, nr. 52a), i forordning (EU) nr. 575/2013		
Modelrisiko	Artikel 4, stk. 1, nr. 52b), i forordning (EU) nr. 575/2013		
IKT-risiko	Artikel 4, stk. 1, nr. 52c) i kapitalkravsforordningen	IKT-tilgængeligheds- og kontinuitetsrisiko	Risikoen for, at IKT-systemers, -tjenesters og -datas ydeevne og tilgængelighed påvirkes negativt, herunder evnen til at genoprette instituttets tjenesteydelser i rette tid, som følge af fejl i IKT-hardware- eller softwarekomponenter, svagheder i forvaltningen af IKT-systemer eller andre hændelser
		IKT-sikkerhedsrisiko (herunder cybersikkerhed)	Risikoen for, at uautoriseret adgang eller ondsindede eller forsætlige handlinger kompromitterer IKT-systemer, -data eller -tjenester, uanset om de stammer fra et institut inden for eller uden for instituttet (f.eks. cyberangreb)
		IKT-ændringsrisiko	Den risiko, der opstår som følge af, at instituttet ikke er i stand til at håndtere ændringer i IKT-systemer eller IKT-tjenester rettidigt og på en kontrolleret måde

Underkategorier for operationel risiko (niveau 1)	Henvisninger til retsakter/Definitioner	Underkategorier for operationel risiko (niveau 2)	Henvisninger til retsakter/Definitioner
		IKT- dataintegritetsrisiko	Risikoen for, at data, der lagres og behandles af IKT-systemer, er ufuldstændige, unøjagtige eller inkonsekvente på tværs af forskellige IKT-systemer, hvilket kan svække pålideligheden eller kontinuiteten i instituttets tjenester og aktiviteter og potentielt medføre driftsmæssige, økonomiske, juridiske eller omdømmemæssige konsekvenser
		IKT-tredjepartsrisiko	Den risiko, der kan opstå for et institut i forbindelse med dets brug af IKT-tjenester, der leveres af tredjepartsudbydere af IKT-tjenester eller af disse udbyderes underleverandører, herunder gennem outsourcingaftaler (artikel 3, stk. 18, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed), herunder IKT-koncentrationsrisiko (artikel 3, stk. 29, i forordningen om digital operationel modstandsdygtighed) for såvel kritiske som ikke-kritiske tredjepartsudbydere af IKT-tjenester
Tredjepartsrisiko (ikke-IKT)	Den risiko, der kan opstå for en finansiell enhed i forbindelse med brugen af funktioner, der leveres af tredjepartsudbydere eller af disse udbyderes underleverandører, herunder levering af en funktion eller support til en funktion, også gennem outsourcingaftaler (kommende EBA-retningslinjer om forsvarlig styring af tredjepartsrisici)		

Underkategorier for operationel risiko (niveau 1)	Henvisninger til retsakter/Definitioner	Underkategorier for operationel risiko (niveau 2)	Henvisninger til retsakter/Definitioner
Kreditrisiko (hændelser knyttet til operationel risiko vedrørende kreditrisiko, som ikke er indregnet i den risikovægtede eksponering vedrørende kreditrisiko)	<i>Artikel 317, stk. 5, i forordning (EU) nr. 575/2013</i>		
Markedsrisiko (hændelser knyttet til operationel risiko vedrørende markedsrisiko)	<i>Artikel 317, stk. 6, i forordning (EU) nr. 575/2013</i>		

Bilag IV – IRRBB-underkategorier

Nedenstående tabel indeholder en ikke-udtømmende liste over IRRBB-underkategorier, som de kompetente myndigheder bør tage i betragtning, når det er relevant.

IRRBB-underkategorier (niveau 1)	Henvisninger til retsakter/Definitioner	IRRBB-underkategorier (niveau 2)	Henvisninger til retsakter/Definitioner
Gaprisiko	<i>EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner")</i>		
Basisrisiko	<i>EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner")</i>		
Optionsrisiko	<i>EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner")</i>	Automatisk optionsrisiko	<i>EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner")</i>
		Adfærdsmæssig optionsrisiko	<i>EBA/GL/2022/14 (punkt 7 "Definitioner")</i>

Bilag V – Måling af risikoen ved intern afregning

P2R for risikoen ved intern afregning bør fastsættes ved at sammenlægge de P2R-værdier, der svarer til risikoen forbundet med hver enkelt intern afregningsordning (TPA), som er baseret på transaktionsfortjenstmetoden (TPM), jf. punkt 173 i disse retningslinjer. Andre former for TPA, hvor materielle tab ligeledes overføres til EU-enheden, bør vurderes på tilsvarende vis. P2R svarende til en TPA, der tilhører den fastsatte TPM, bør bestemmes som følger:

- a) Instituttet bør identificere den portefølje, hvis overskud og tab anvendes som grundlag for fastsættelsen af det beløb, der skal tildeles instituttet i overensstemmelse med TPA.
- b) På grundlag af i) empiriske beviser og ii) væsentlige målekriterier, der indgår i afregningsordningen, jf. punkt 174, litra b), i disse retningslinjer, bør instituttet fastlægge sit marginale bidrag "m" til de væsentlige målekriterier, der anvendes til at bestemme den del af overskud og tab, der skal fordeles på de enheder, der deltager i TPA.
- c) Instituttet bør opfylde kapitalkravene for markedsrisiko (*C_MRPPortfolio*) for den portefølje, der er identificeret i litra a).
- d) P2R for den interne afregningsordning er $m \times C_MRPortfolio$. Dette kan være begrænset af det maksimale tab, der kan henføres til instituttet i henhold til TPA.

Et institut kan modtage *C_MRPPortfolio* fra en enhed, der er etableret uden for Unionen, og som der er indgået en TPA med. Den pågældende enhed kan opfylde kapitalkravene på grundlag af de regler for markedsrisiko, der gælder i den jurisdiktion, hvor den er etableret. Hvis disse tredjelandbestemmelser er baseret på en søjle 1-kapitalramme, der ikke er i overensstemmelse med den søjle 1-kapitalramme for markedsrisiko, der er gennemført i EU i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013, bør de kompetente myndigheder øge kravet med en faktor på 1,5. De kompetente myndigheder kan sænke eller øge denne multiplikator for at afspejle væsentligheden af forskellene i markedsrisikoreglerne mellem EU og tredjelandet.

De kompetente myndigheder kan fastsætte P2R for en intern afregningsordning til en lavere værdi end den, der er opnået i overensstemmelse med stk. 1 i dette bilag, når alle nedenstående betingelser er opfyldt:

- a. I forbindelse med denne trepartsagent vurderes instituttet at besidde og styre størstedelen af markedsrisikoen vedrørende den portefølje, som den interne afregningsordning er baseret på
- b. Registreringsmodellen indebærer, at instituttet kan allokere sine tab på handelsbeholdningen til andre enheder, der deltager i den interne afregningsordning.
- c. Instituttet giver som hovedbidragyder til TPA, jf. litra a), tilstrækkelig dokumentation for, at kapitalkravene i relation til markedsrisici vedrørende de positioner, der er omfattet af TPA, allerede dækker potentielle tab som følge af TPA.